

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONΕΣ

ΑΡ. 533 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966 ΔΡΧ. 5

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΙ
ΣΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ
ΤΟΥ ΤΑΤΟΥΟΥ

Τό πρώτο blended

ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΕΡΙΑ... ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Χαρμάνι από διαλεχτά ελληνικά και αμερικανικά καπνά
τώρα σάς το προσφέρει η "ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ."

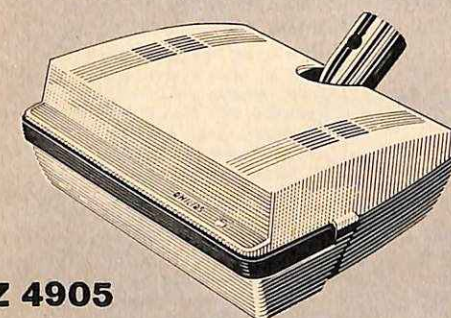
Τό OLD NAVY δημιουργήθηκε για τις άνοιχτες θάλασσες
για το παγκόσμιο κοινό των καπνιστών.

OLD NAVY Άσυναγώνιστος συνδυασμός

**ΟΙΚΙΑΚΑΙ
ΣΥΣΚΕΥΑΙΑ**
PHILIPS

Τό όνειρο
κάθε νοικοκυράς!

Έξαρτημα για τό κτυπημα τών χαλιών.
Είδικός κύλινδρος κτυπά άπαλά τά χα-
λιά, άφαιρώντας σέ βάθος τήν σκόνη,
χωρίς νά τά φθείρη.

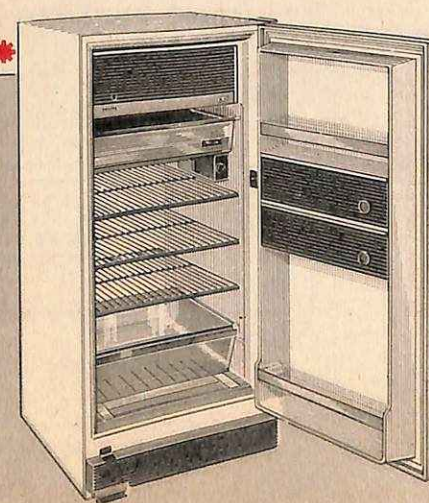
HZ 4905

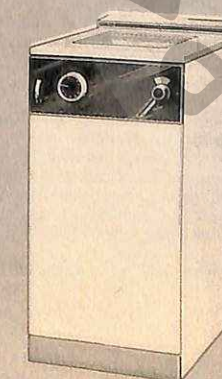
"δαρελάκι"

HZ 4890 ήλ. Σκούπα

- Εύκίνητη! Σας ακολουθεί παντού.
- Νέο σύστημα εφαρμογής του σωλήνος και 3 ειδικές ρόδες
σας επιτρέπουν ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΕΩΝ
- Μεγάλη απορροφητική δύναμη.
- Μεγάλος χώρος για τή σκόνη.
- Πλήρης σειρά εξαρτημάτων.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΦΙΛΙΠΣ

Οι αναγνώστες χράζουν ολίς

ΕΙΚΟΝΕΣ

«Μάχη Έλλάδος»

...Είναι πράγματι αξιων παντός έ-
παίνου το περιοδικό σας —το καλύτερο
της Έλλάδος— για το δημοσίευμα του
διακεκριμένου δημοσιογράφου κ. Πα-
πακωνσταντίνου, διά το Βορειοηπει-
ρωτικών Έπος του 1940 - 1941. Είναι
μια πραγματική απόλαυση για μικρούς
και μεγάλους, ιδίως όμως για τους νε-
ωτέρους για να ζήσουν και να γνωρί-
σουν την ένδοξη σύγχρονη Ιστορία μας.
Ελπίζω, όμως, ότι στο ανάγνω-
σμα θα αναφερθώ και ή κατά τον πό-
λεμο δράση του πολεμικού Ναυτικού
της Έλλάδος —μονάδων επιφανείας και
υποβρυχίων— ή οποία ήταν το ίδιο έν-
δοξη και ηρωική — όπως και ή του
στρατού μας, καθώς και ή δράση της
βρετανικής αεροπορίας εις το μέ-
τωπο της Β. Ηπείρου, ή οποία όπως
ανεφέρθη ήταν αξιόλογη.

Αγοστήλιαν

Μ. Σ.

Γόνιμα...

Εκεί στον Άγνωστο, όπου Βασι-
λείς και άπλοι πολίται αποκαλύπτου-
νται και κλίνουν το γόνυ από σεβασμό,
φωτογραφήθηκαν 6 - 7 κοπέλλες με
φουστανία πάνω από τα γόνυα σε
μια στάση αλληλοτραβήγματος.

Καλά, δεν βρέθηκε ένας άνθρωπος άρ-
μόδιος ή μη να έμφοδισή τις κοπέλ-

Αθήναι

Ν. Β. Σ.

λες, αλλά δεν βρέθηκε και κανείς από
τους συνεργάτες σας να υποδείξη το ά-
τοπον της δημοσιεύσεως της φωτο-
γραφίας, σ' ένα τέτοιο περιοδικό σαν
το δικό σας.

Λάτρης των Εικόνων και των... α-
ραίων γονάτων.

Αθήναι

Α. Κ. Σ.

● Υπερβάλλετε, αγαπητέ μας ανα-
γνώστα! Λίγο γόνυα που φαίνε-
ται δεν αποτελεί άσέβεια... Άλ-
λωστε, ή μούδα είναι παντοδύνα-
μος. Του χρόνου, (άν δεν αλλάξη
ιδέα το Παρίσι) εά τα έχετε συνη-
θίσει και θα βρίσκειται άσμενα...
τά μακριά!...

Τουρισμός...

...Εδίδασκα στον τύπο «ρεπορτάζ»
έπί των συζητήσεων που ώργάνωσε ο
Ε.Ο.Τ. στον Λυκαβηττό.
Φαίνεται πως από τις συζητήσεις
δναινε το συμπέρασμα ότι, ναί μὲν
άπετέλεσαν έάλμα τα φετινά Φεστι-
βάλ, αλλά ότι καλόν θα είναι να κά-
νουν αρκετά θέματα πίσω.

Όστε το δοπανηρότατο αυτό έλμα
περιτίττει;
Θά έπρεπε οι άρμόδιοι του Ε.Ο.Τ.
να χειρίζονται ολιγώτερο επιπόλαια
τά χρήματα του δημοσίου.

Αθήναι

ΦΟΡΟΛΟΓΟΤΜΕΧΟΣ

Ένθουσιασμός...

...Μπράβο! Μπράβο! Μπράβο!... Έ-
πιτρέψτε μου να σας συγχαρώ με δη-
μου την καρδιά για το άρθρο σας
του Άλμυ. Τόσο γιατί είναι από τα
θέματα που μ' έλο που είναι τόσο έν-
διαφέροντα, όμως μόνο σαν τίτλο τα
ξέρουμε οι περισσότεροι από τους ά-
ναγνώστες, και δεύτερο γιατί μάς έ-
δωσατε ένα κομμάτι χορταστικό σε έκ-
ταση (άν και το θέμα και ο τρόπος
του γραψίματος είναι από κείνα που
δεν χορταίνονται κι άν ακόμα είναι
σε διπλάσια έκταση). Μπράβο ακόμα
μια φορά και εύχη να διαβάσουμε σε κά-
θε φύλλο σας τουλάχιστον ένα παρό-
μοιο σε ποιότητα και σε έκταση δη-
μοσίευμα.

Αθήναι

ΑΡΤ. ΚΟΥΡΚΟΥΒΕΛΗ
Καθηγήτρια

Το Γκόλφ

Στο ρεπορτάζ σας «Γκόλφ στην
Αθήνα» γράφατε ότι ο Όμιλος
Γκόλφ Βαρυμπόνης ξεπελήρωσε την
άποστολή του, σας διέφυγε όμως
το γεγονός ότι το Γκόλφ Βαρυμπό-
νης εξακολουθεί την λειτουργία και
άποστολή του... Υπογραμμίζετε δ-
τι το Γκόλφ Βαρυμπόνης είναι μι-
κρό, έννεα τρύπες, έραχμάδες, έηρό
και ακατάλληλο! Θα μου έπιτρέψε-
τε να παρατηρήσω ότι εις την Αύ-
στριαν υπάρχουν 10 γήπεδα γκόλφ,
έκ των οποίων τα όκτώ είναι μικρά,
με έννεα τρύπες, εις την Ιταλίαν
δέκα τέσσαρα και εις την Σουηδιαν
τέσσαράκοντα. Όλα δέ ταύτα, πα-
ρά τον μικρόν αριθμόν τρυπών (έν-
νεα) έξυπηρετούν τους «γκολφέρ»
της περιοχής των, καθώς και τους
τουρίστας. Όσον δέ διά το άτυ-
χές, έραχμάδες, έηρόν και ακατάλ-
ληλον γήπεδόν μας, φαίνεται ότι ή
Κα Χωρέμη δεν είχεν έπισκεφθή το
Γκόλφ Γλυφάδας πριν αρχίσουν τα
έργα του Ε.Ο.Τ. Τότε το έδαφος
ήτο περισσότερο έραχμάδες και έη-
ρόν από της Βαρυμπόνης. Έδαπα-
νήθη το ποσόν των τριάκοντα έκ-
τομμυρίων (30.000.000) δραχμών
και έχρηστάθη να μεταφερθούν δεκά-
δες χιλιάδων κυβικών χώματος επί
τόπου, διά να καλυφθή το σκληρόν
έδαφος και να κατασκευασθή το κα-
ταπράσινον γήπεδον Γλυφάδας.

Εάν διέθετεν έν και μόνον έκ-
τομμύριον δραχμών διά χώρα, το
γήπεδον Γκόλφ Βαρυμπόνης θα ήτο
σημερον έφάμιλλον, άν όχι καλύτε-
ρον της Γλυφάδας, διότι ή ποιότης
του φυσικού έδάφους είναι εξαιρετι-
κή, υπάρχει άφθονον νερό, προσφέ-
ρεται ένα θαυμάσιον τοπίο, ηρεμία,
άπαραίτητος διά το άθλημα του
γκόλφ, και έν άπαράμιλλον κλίμα.

Οι τρεις Έλληνες «γκολφέρ» που
είναι σε θέση ν' αντιμετώπισουν διε-
θνοūs φήμης παίκτας και παίζουν
χάντικαπ από 0—13 είναι ο Γιάννης
Σωτηρόπουλος, ο Γεώργιος Σωτη-
ρόπουλος και ο Νίκος Πουρατίμης.
Ο πρώτος είναι σήμερα προπονητής
εις Γλυφάδα, οι έτεροι δύο εις Βα-
ρυμπόνη — και οι τρεις ειδικήθη-
σαν το γκόλφ εις το γήπεδόν μας.

Τα 80% των Έλλήνων «γκολφέρ»
ήρχισαν τα πρώτα των θήματα εις
το Γκόλφ Βαρυμπόνης από του έτους
1955, μεταξύ των οποίων αι κυρίαι:
Α. Καρμανλίδης, Ντ. Σεργίτης, Μ.
Λεβίδης, Σ. Συμεώνογλου, Α. Ράλ-
λη, Κ. Πατρονικόλας, Ίφ. Τριαντα-
φυλλάκου, Ε. Κρίσου, Μ. Μανουηλί-
δου, Χ. Σεργίθου, Μ. Σεφάνου,
Β. Μαλασπίνα, Κ. Πικούλη κ.ά. και
οι κύριοι: Σπύρος, Γεώργιος και
Αθανάσιος Σκούρας, Στέφανος και
Γεώργιος Βαφειάδης, Α. Μανουηλί-
δης, Α. Συμεώνογλου, Κ. Βουτσι-
νός, Ι. Άρταβάνης, Νικ. Κωνσταν-
τινίδης, Ν. Κασσιρόπουλος, Γ. Σε-
ρός, Γ. Σεργίθης, Χρ. Μαργαρί-
της, Ι. Μαρινόπουλος, οι δύο νεαροί
Φαφαλιό και άλλοι πολλοί.

Ο πυρήν των Έλλήνων «γκολφέρ»
της Βαρυμπόνης έγινε ή έσας της
λειτουργίας του Γκόλφ Γλυφάδας,
το οποίο θα έδοκιμάζε δυσκολίας,
έάν δεν είχαν ο Όμιλός μας έμπνη-
σει το ένδιαφέρον των Αθηναίων διά
το άθλημα του γκόλφ.

Την περασμένη Κυριακήν το γή-
πεδον και περίπτερον του Γκόλφ Βα-
ρυμπόνης ήσαν κατάμεστα Έλλήνων
και ξένων, μεταξύ των οποίων και
ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησεως κ.
Αθανασιάδης - Νόβας, ο καθηγη-
τής κ. Α. Δασκαλάκης, οι έφοροι-
σταί Αφοί Φαφαλιό, ο έφοπιότης
κ. Χρ. Μαργαρίτης, ο κ. Ι. Άρτα-
βάνης, ο κ. Γ. Σεργίθης, ο κ. Α.
Λογοθέτης, ο κ. Ν. Κωνσταντινίδης,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 6

Πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει

HOOVERMATIC

ΤΟ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237.860, 226.747

Ταξιδιώτης - Μεγαλόταυρος

Στο τεύχος 530, στην στήλη «Οι
αναγνώστες γράφουν», ο κ. Β.Ν.Σ. πα-

Η Έλλάδα κ' έμείς

Πριν από τέσσερα χρόνια στο Κογκέ έγινε έμφύλιος πόλεμος
και οι μαύροι σκότωναν (από έμφυτο μίσος) όσους λευκούς μπο-
ρούσαν. Σ' εκείνη την φρικώδη κατάσταση, οι Ηνωμένες Πολι-
τείες, ή Μεγάλη Βρετανία και άλλες χώρες έστειλαν αεροπλάνα
να πάρουν τους ύπηκόους τους. Η Έλλάδα έστειλε έναν αντιπρό-
σωπο στο Σώλσμπερυ (όχι στο Κογκέ) για να πείση τους Έλ-
ληνες να μη γυρίσουν στην Έλλάδα.

Τώρα που ή Ροδεσία, με το θάρρος και την γενναίότητα του
πρωθυπουργού της κ. Ίαν Σμίθ, πήρε την ανεξαρτησία της, ή έλ-
ληνική κυβέρνηση διά δηλώσεων και διά του τύπου της και πρό-
παντός διά της ελληνικής άπογευματινής «Πράβδα» έξαπέλυσε δρι-
μύ κατηγορητήριο έναντίον των λευκών, δηλαδή, των χιλιάδων
Έλλήνων που ζούν εδώ.

Από τον τύπο μαθαίνουμε πως ή ελληνική κυβέρνηση δεν έ-
ναγνωρίζει τα διαβατήρια της Ροδεσίας και ότι απαγόρευσε την
άποστολή όπλων διά πυρομαχικών στην Ροδεσία. Δεν φτάνει που
έδωξε τα παιδιά της στις τέσσερις γωνίες της Γής, τώρα δεν
τά θέλει ούτε ως έπισκέπτες.

Όλα αυτά προκάλεσαν την άγανάκτηση των Έλλήνων της
Ροδεσίας και της Νοτίου Αφρικής.

Έλληνες, ποσάκις υπό σφών ύμών άπολλυμένους ή δόξα
των προγόνων περισώση ύμάς;

Σώλσμπερυ

Α. ΤΣΑΛΤΑΣ

♥♥ Έρωτας αλλά Λουηδιανά ♥♥

Λυγίζουν ένας ελεύθερος (👤) και ένας παντρεμένος (👤):

👤: Τόν Αυγουστο θούναι παχαίσεις οι 🦋

είχα θάει να παρα 🏠 στη νήσο 🌺 και

👤 ένα εδούλιο με μιά Λουηδέζα 🍷 και

👤 Μόλις τήν είδα 👁️ 👁️. Ένα θιάσμα 🍷

Στην 🗺️ δεν υπάρχει 🏠 τουαλιετή 🚽. Ο 🚽

είναι 🗺️. Όπως ετήι υνηματο 🗺️ κή 🗺️ ή «🗺️».

Οι Λουηδέζες μάνουν εάν 🍷 για 🍷 τύπους.

Είχε μάτι 🍷 εάν 🍷, μάτι 👁️ εάν ☆, ένα

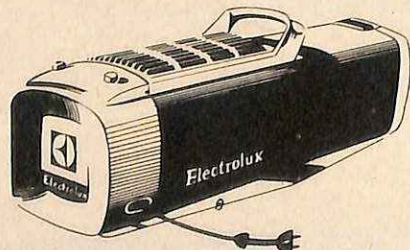
🍷 όλο 🍷, μία 🍷 ζαζαία 🍷 ζαζαία, ένας

🍷, μάτι 🍷 εάν 🍷. Γενικά ήζαν

έναν 🍷τος α 🍷τος.

👤: Έχω τή μόνη αταθληκτική Λουηδέζα σου

γνωρίσω είναι ή ηλεκτρική σκούφα

Η νέα ΑΥΤΟΜΑΤΗ σκούπα Electrolux υπερέχει από κάθε άλλη. Και να γιατί:

- Είναι ΑΘΟΡΥΒΗ.
- Είδοποιεί, όταν γεμίσει ή σακκούλα σκόνης.
- Τό καλώδιο τυλίγεται μέσα στο σώμα της σκούπας ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ.
- Έχει ισχυρή απορροφητική ικανότητα.
- Έχει φίλτρο νέου τύπου, ώστε ο αέρας που βγαίνει από την σκούπα, να διαχέεται προς τα επάνω.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΤΟΙ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Α.Ε. & Β.Ε.
*Οδός Γ, Σεπ/ρίου 43 - Αθήναι Τ.Τ. 103 - Τηλ. 811.041/42/43

Οι αναγνώστες
ζητούν
ολύ

μεταξύ δέ των ξένων ο πρέσβης του Βελγίου, ο πρέσβης της Αυστρίας, οι σύμβουλοι της γαλλικής και ιταλικής πρεσβείας, οι δύο διευθυντές της εταιρείας «Πιρέλλι», ο διευθυντής της «Αντρίατिका», ο διευθυντής της «Φίλιπς», αρκετοί Αμερικανοί της αποστολής, και όλοι σχεδόν με τας συζήτους και τὰ τέκνα των, πολλά των οποίων παιζουν γκόλφ.

Μου έπροξένησε πικρίαν όταν ο Ε.Ο.Τ., παρά τας υποσχέσεις και ενθαρρύνσεις των αρμοδίων, ήρτηθη να ενισχύση εσω και συμβολικώς την προσπάθειάν μας με ήμισυ εκατομμύριον δραχμών, όταν το έζητησαμε διά την επιχωμάτωσιν του γηπέδου μας, ενώ εδωπάνησε τριάκοντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμών διά το Γκόλφ Γλυφάδας. Φαίνεται όμως ότι ο Ε.Ο.Τ. προτιμά να δαπανή ακόμη και σε αμφιλόλου τουριστικής αποδόσεως φεστιβάλ, παρά να ενισχύση εν σοβαρώτατον τουριστικόν έργον, όπως είναι το Γκόλφ Βαρυμπόης, που εξυπηρετήσεν επί σειράν ετών όχι μόνον τους Έλληνες φίλους του αθλήματος και τους παρπιδομένους ξένους, αλλά και τους διερχομένους τουρίστας.

Εάν πάλιν οι αρμόδιοι του Ε.Ο.Τ. πιστεύουν ότι το γκόλφ δεν εξυπηρετεί τον τουρισμόν εις την χώραν μας, τότε διατί εδωπάνησαν τριάκοντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμών διά το Γκόλφ Γλυφάδας και δαπανούν πενακοσίας χιλιάδας δραχμών τον χρόνο διά να καλύψουν το έλλειμμα που παρουσιάζει η λειτουργία του; Κα τοῦτο παρὰ το γεγονός ότι το γήπεδον Γλυφάδας είναι κατάμεστον παικτών Έλλήνων και Αμερικανών και, επομένως, θά έπρεπε όχι μόνον να καλύπτη τὰ έξοδα συντηρήσεως του γηπέδου του, αλλά και να αφήνη περισσεύμα.

Μετά τιμής
ΓΕΡ. ΜΑΓΟΥΛΑΣ
Γεν. Γραμματέας
Έλληνικού Όμιλου
Γκόλφ Βαρυμπόης

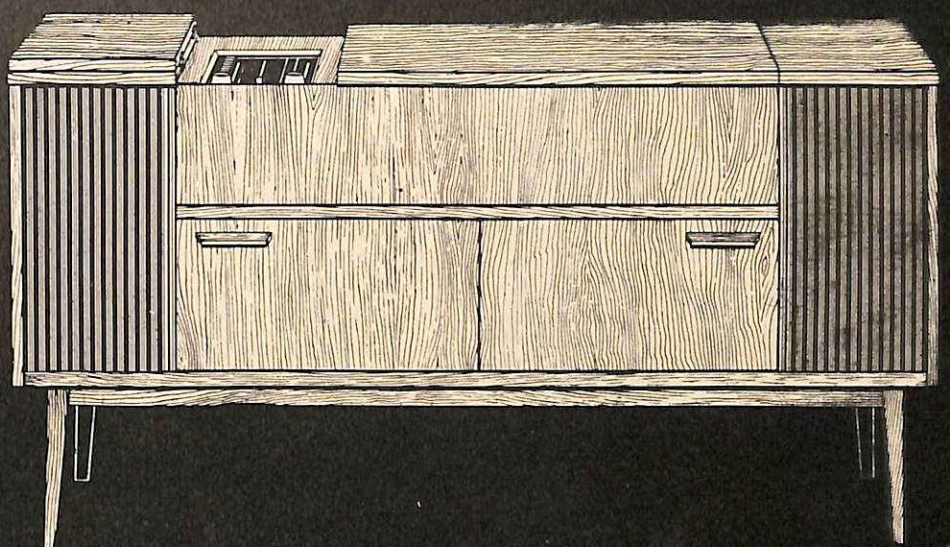

Δεν θέλησε η συνεργάτις των «Εικόνων» να υποτιμήση το Γκόλφ της Βαρυμπόης, το οποίον ήτο και είναι ακόμη ένα από τὰ πιο συμπαθητικά και πιο ευχάριστα «κλάμπ» των Αθηνών. Βεβαίως, αν είχαν διατεθή στην Βαρυμπόη τα εκατομμύρια που ξοδεύτηκαν στην Γλυφάδα, και εάν το γήπεδο ήταν μεγαλύτερο, θά ήταν ίσως ανώτερο από το άλλο Γκόλφ. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική. Υπάρχουν, βεβαίως, σε όλη την Εύρωπη γκόλφ με έννεα μόνον τρύπες, αλλά είναι συνήθως εφεδρικά και ενώ εξυπηρετούν τους κατοίκους και τους τουρίστας, δεν είναι κατάλληλα για πρωταθλήματα. Πάντως, όμως, το άρθρο των «Εικόνων» είχε ως κύριο σκοπό να σχολιάση το νέον ενδιαφέρον που αρχίζει να βυπνά στην Ελλάδα, ένα σπόρ που πριν από λίγα χρόνια ήταν για τους περισσότερους «ξένο παραμύθι»...

Τεχνικά...

Θά ήθελα να σου έπιστήσω την προσχή σ' ένα πρόβλημα καθαρά τεχνικής φύσεως. Δηλαδή στο τεύχος σου υπ' αριθμόν 530 της 17ης Δεκεμβρίου,

KK

τέλεια ακουστική απόδοσις

Ghiaetz

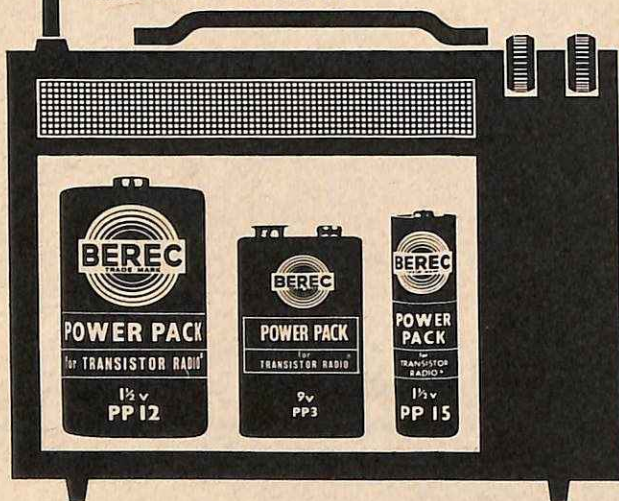
Το ιδανικό στερεοφωνικό ραδιογραμμόφωνο για όσους επιθυμούν ύψηλή μουσική πιστότητα

ΑΠΟΔΟΣΙΣ - ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΜΕ ΓΝΗΣΙΕΣ ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΜΠΑΤΑΡΙΕΣ ΜΠΕΡΕΚ

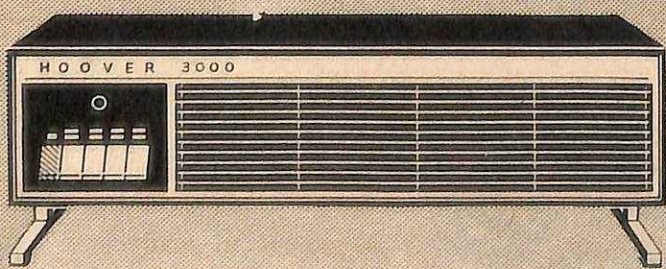
ΔΙΑΡΚΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΦΡΕΣΚΕΣ
ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΛΙΤΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ
BEREC
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΥΠΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΜΠΑΤΑΡΙΑ BEREC

ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ HOOVER 3000

- * Θερμαντικό στοιχείον 3 κιλοβάτ
- * Γρήγορη απόδοση * Μεγάλη οικονομία
- * Απόλυτος καθαριότης * Ασφάλεια 100%
- * ...και είναι ποιότης HOOVER

Τό 'Αερόθερμο HOOVER 3000, σέ λίγα δευτερόλεπτα, σ'α μεταφέρει από τό κρύο στή γλυκειά θαλπωρή. Διαφορετικό από κάθε είδους θερμάνσεως, απλώνει μία ομοιόμορφη ζεστασιά σ' όλο τό χώρο.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 237.860 - 226.747

Οι αναγνώστες
Ζοζόφου
olis

EIKONET

παρετήρησα με δυσφορία μου ότι σε ώριμους σελίδες, και συγκεκριμένα στις υπ' αριθ. 28, 29, 33, 100, 101, 104 και 105, είχε συμβεί το εξής: Τα γράμματα (ή τα σχέδια) της ύλης που περιείχετο στην μία πλευρά κάθε μιάς από τις σελίδες που ανέφερα, είχαν «αποτυπωθεί» και στην άλλη πλευρά της ίδιας σελίδας, διαπερνώντας το χαρτί, ώστε η ανάγνωση να καθίσταται αν όχι αδύνατος, τουλάχιστον δυσχερής. (Π. χ. στη σελίδα 28 με θέμα ο «αφορισμός και η άρσις» διαφαίνεται καθαρά μαζί με το κείμενο εγκτε-σπαρμένες και οι διαφημίσεις της σελίδας 27 περί Stoffels, White Horse κλπ.). Δεν γνωρίζω αν η άτυχια αυτή συνέπεσε να υπάρχει αποκλειστικά στο δικό μου τεύχος ή αν είναι γενικό το κακό. Πάντως, καλό θα είναι να διαπιστώσει από ποιά αίτια συνέβη αυτό, αν ήταν δηλαδή λάθος πιστοποίηση, ή αν χαρτί πολύ φιλό κλπ., διότι καθώς καταλαβαίνεις θα είναι κρίμα να ξαναυμνή, δεδομένου ότι ως τώρα τα τεύχη σου ήταν άψογα σε εμφάνιση και ποιότητα.

Αθήνα Α. Κ. ΖΟΤΖΟΤΛΑΣ

Ίδεες...

...Είμαι ένας Αθηναίος ανώτατος αξιωματικός, τακτικός αναγνώστης σας και θα επιθυμούσα να ρίξω μίαν ιδέα, την οποία δεν έχω ιδιόμορφη στιγμής να εκφράζομαι.

Είναι γνωστή η ανάγκη υπέρβασης Μητροπόλεως, Ικαρίας να ανταποκριθεί εις τας συγχρόνους ανάγκες της χώρας. Έκεί ο Ύψιστος εύλογε! κατά τας διαφόρους επισήμους εορτάς το έθνος και εκπροσωπείται η Ελλάδα.

Δεν νομίζετε ότι η μέχρι τούδε 'Ιερή Μητρόπολις εν τῇ ὁποίᾳ τασάκις ὑλοποίησεν τὸ μικρὸν Βασίλειον, δὲν ἔχει τὰς δυνατότητας χώρου διὰ τὴν σύγχρονον διεύθυνσιν καὶ μελλοντικὴν Ἑλλάδα;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Κένεντυ...

...Στὸ τεύχος 583, «τακτικὸς ἀναγνώστης» σας, παρατηρεῖ ὅτι, δυστυχῶς, τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν ἐνδιεφέρεται μέχρι στιγμῆς, νὰ μετονομάσῃ μίαν πλατεῖα ἢ ἔστω καὶ ὁδὸ τῶν Ἀθηνῶν εἰς πλατεῖα ἢ ὁδὸ Τζῶν Φιτζέραλντ Κένεντυ.

Στὴν ὁρμή του παρατήρησιν ἔχω νὰ προσθέσω κ' ἐγώ, ὅτι μέχρι στιγμῆς, γραμματισμὸς μὲ θέμα τὸν αἰμνηστο πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. δὲν ἔχει ἐκδοθῇ πρὸς δόξαν, βεβαίως, τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων.

Μία μικρὴ ὑποσημείωσις: γραμματισμὸς μὲ τὸν πρόεδρο Κένεντυ ἔχουν ἐκδόσει: ἡ Κάστα Ρίκα, ἡ Δημοκρατία τῆς Γκαμπόν, ἡ Σενεγάλη, ἡ Νιγηρία, τὸ Μάλι, ἡ Μαυριτανία, ἡ Τσάδ, ἡ Ἀνω Βόλτα, τὸ Ἑκουαντόρ, ἡ Σιέρρα Λεόνε, τὸ Καμερόν καὶ πλῆθος ἄλλες χώρες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν θὰ μπορούσαν ἄραγε τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεία νὰ συμμετέχουν σὲ παγκόσμια γεγονότα; Ἐνῶ ἔχουν παρουσιάσει δειγμάτων τῆς Ἀξίας των, γιατί ἀφήνουν ὅλες τῆς προναφερόμενες ὑπανάπτυκτες χώρες νὰ τὰ διαψεύσουν;

Αθήνα Κ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ
Φοιτητὴς Νομικῆς

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ RELAX A CISOR

Μία συνέντευξις με την
Κα ΟΛΓΑ ΔΗΜΟΤΑΚΗ

Τί είναι το RELAX A CISOR; Είχα μέχρι σήμερα ακούσει πολλά, είχα διαβάσει περισσότερα σε αμερικανικά περιοδικά και δεν μπορούσα ειλικρινά να καταλάβω γιατί κανένα 'Ινστιτούτο μέχρι σήμερα δεν το είχε φέρει στην Ελλάδα.

Αυτός ήταν και ο λόγος που με ώθησε να επισκεφθώ το 'Ινστιτούτο Αισθητικής ΟΛΓΑ ΔΙΜΟΤΑΚΗ, Νίκης 24, τηλ. 235.992 όταν έμαθα ότι έφερε το RELAX A CISOR.

Η Κα Δημοτάκη προθυμοποιήθηκε να μάς δώσει τις παρακάτω πληροφορίες.

ΕΡ. Κα Δημοτάκη τι ακριβώς είναι και τί επιτυγχάνει το RELAX A CISOR;

ΑΠ. "Ενα από τα μεγαλύτερα προβλήματα αισθητικής είναι το χαλάρωμα των μυών. Η καθημερινή ζωή παρέχει ελάχιστες ευκαιρίες στη γυναίκα για μική άσκηση. Αυτός είναι ο λόγος που με τον καιρό οι μύς άτονουν, αρχίζουν δηλαδή να επλαστώνονται ιδιαιτέρως σε ώριμα σημεία του σώματος, όπως το έσωτεροικό των μηρών, μπράτσα, μηροί, κοιλιά, στομάχι, στήθος κλπ. Τίποτα δεν είναι αποκρουστικότερο για μία γυναίκα, από τους χαλαρούμενους μύς, που καταστρέφουν τη «γραμμή» και αφαιρούν κάθε νεανικότητα και σφρίγος από τη σιλουέττα.

Το RELAX A CISOR λοιπόν είναι μία αμερικανική ηλεκτρική συσκευή που επιτυγχάνει εκπληκτικά αποτελέσματα. Σκεφθείτε ότι 30 συνεδρίες RELAX A CISOR ισοδυναμούν με 300 ώρες ενεργητικής γυμναστικής. Δηλαδή σε ελάχιστο διάστημα ξαναδίνεις στους μύς το κανονικό σφρίγος και κάνει το κορμί σφριγιλό, νεανικό, σβέλτο. Αυτό επιτυγχάνεται με εντατικώτατη και ομοιόμορφη μική άσκηση και αυτόματες κινήσεις των μυών που δεν δημιουργούν τσιζίνες και έτσι αποφεύγεται ασφαλώς και η κυτταρίτις.

Η Κα Δημοτάκη ευγενέστατη, μου έδωσε και ένα αναλυτικό κατατοπιστικό έντυπο και όμολογώ ότι έφυγα από το 'Ινστιτούτο με την βεβαιότητα ότι αξίζει πραγματικά τον κόπο να το επισκεφθώ κανείς για να αντιληφθώ και έπαφελή από την επαναστατική πρόοδο που επικρατεί σήμερα στις τεχνικές μεθόδους της Αισθητικής.

Α. Ι. Ρ.

(Ανακοίνωσις)

Ας συμβουλευθούμε ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Μεταμοσχεύσεις ὀργάνων

Η ιατρική στηρίζει πολλές ελπίδες στις προόδους των τελευταίων ετών σχετικά με την αντικατάσταση ἄρρωστων ὀργάνων ἢ ἀχρήστων ὀργάνων με ὑγιεῖς ἰστούς καὶ ὄργανα ἀπὸ ἄλλα ἄτομα. Οἱ μεταμοσχεύσεις εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριώτερους στόχους τῆς σύγχρονης ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης σ' ὅλο τὸν κόσμο. Οἱ ἐπιτυχίες φέρνουν ἐλπίδες κ' οἱ ἀποτυχίες ἀπογοητεύσεις.

Καμιά ἀποτυχία, ὅμως, δὲν ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ πείσῃ τοὺς ἐπιστήμονες νὰ ἐγκαταλείψουν κάθε προσπάθεια. Ὅλοι συνεχίζουν με ἐπιμονὴ τὸ ἔργο τους στὰ ἐργαστήρια καὶ στὰ χειρουργεῖα, σὲ πειραματόζωα, καὶ ὅταν ἡ ἔρευνα καὶ οἱ δοκιμὲς προχωρήσουν, σὲ ἀνθρώπους. Κάθε βήμα πλουτίζει τὴν ἐπιστήμη με νέες γνώσεις, ἀνοίγει τὸν δρόμο γιὰ τὸ ἐπόμενο βήμα.

"Απειρα προβλήματα

Στὰ προβλήματα τῆς μεταμοσχεύσεως ἰστών φαίνονται νὰ εἶναι ἀπειρα. Μόλις ἕνα πρόβλημα λυθῇ καὶ οἱ ἐπιστήμονες φθάσουν στὸ κορύφωμα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἐλπίδος, ὁ ὀργανισμὸς ἀπορρίπτει τὸ μόσχευμα. Δὲν τὸ δέχεται, δὲν τὸ ἀνέχεται.

Ἀλλὰ ἡ ἐπιστήμη θὰ ἐκμεταλλευθῇ ἀκόμη καὶ τὴν ἀποτυχία γιὰ νὰ πλουτίσῃ τὶς γνώσεις καὶ τὴν πείρα τῆς. Μὲ ἀπειρὴ ὑπομονὴ οἱ ἐρευνηταὶ θὰ προσπαθήσουν νὰ ἀνακαλύψουν τὰ διάφορα αἷτια καὶ νὰ βροῦν τρόπο νὰ τὰ ἀντιμετωπίσουν. Καὶ ἡ διαδραστικὴ αὐτὴ ἐπαναλαμβάνεται ὡς τὴν στιγμὴ, ὅπου ἕνα ὥριμὸ-μένο εἶδος μεταμοσχεύσεως θὰ μπορῇ πιά νὰ καταγραφῇ ὀριστικὰ στὸν κατάλογο τῶν καθιερωμένων ἐπεμβάσεων τῆς κλινικῆς χειρουργικῆς.

Καὶ λύσεις

Αἷμα, ἀρτηρίες, χόνδροι καὶ ὅσα μπορεῖ νὰ διατηρηθοῦν σὲ καλὴ κατάσταση καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν στὸ χειρουργεῖο σὰν ἀνταλλακτικά. Ἡ μεταμοσχεύση ὀλοκλήρων ὀργάνων, ὅπως ὁ νεφρὸς καὶ τὸ ἥπαρ, ἦταν κάποτε ὄνειρο πού διελύετο με τὸ σκληρὸ εὐγνήμα τῆς ἀποτυχίας. Ἀλλὰ ἀργά, με ἐπιμονή, με αὐτοπεποίθησι οἱ χειρουργοὶ ἐξακολου-

θησαν νὰ ἐρευνοῦν καὶ νὰ πειραματίζονται. Στὸ τέλος τὸ μόσχευμα, ἕνας νεφρὸς, «ἐπιάσε» καὶ σώθηκε μὴ ζωή. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε ἀφετηρία νέων ἀναζητήσεων γιὰ νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ γιατί.

Μήπως ἔνιν αὐτὸ ἐπειδὴ λήπτῃς καὶ δότης ἀνήκαν σὲ ὁμάδες αἱματος πού μποροῦν νὰ «συμβιβάσθουν» ἢ μὴ μετὴν ἄλλη; Ἡ μήπως ἐπειδὴ λήπτῃς καὶ δότης ἦταν ταυτόσημοι δίδυμοι;

Ἐπειδὴ τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα στὴν μεταμόσχευση φαίνεται νὰ εἶναι τὸ γιατί ὁ ὀργανισμὸς τοῦ λήπτη δέχεται ἢ ἀπορρίπτει τὸ μόσχευμα, εἶναι φυσικὸ τὸ ὅτι ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία αὐτὴ οἱ ἐπιστήμονες προσπάθησαν νὰ πάρουν ἀπαντήσεις στὶς ἀπειρες ἀπορίες των καὶ νὰ τὶς ἐρμηνεύσουν.

Μία ἀκόμη ἐπιτυχία

Λίγον καιρὸ ἀργότερα ἔγινε ἄλλη μεταμόσχευση, πού θυμίζει προσπάθεια κατακτήσεως ἀπάτητης κορυφῆς. Στὸ Νοσοκομεῖο τῶν Παλαιῶν Πολιτειῶν, τοῦ Ντένβερ, στὴν πολιτεία τοῦ Κολοράντο, οἱ ἐπιστήμονες μπόρεσαν νὰ μεταμοσχεύσουν με ἐπιτυχία ἕνα συκώτι σὲ καρκινοπαθῆ. Τὸ μόσχευμα ἐλειτούργησε κανονικὰ λίγες ὥρες. Ἡ ἐγχείρησις εἶχε προετοιμασθῇ με λεπτολογία, πού θύμιζε πολὺπλοκὴ στρατηγικὴ ἐπιχείρησις, στὴν ὁποία σοβαρὲς ἀποφάσεις ἔπρεπε νὰ παίρνονταν καὶ νὰ ἐγκαταλείπονταν ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ.

Γενικά, ἡ μεταμόσχευση ἰστών καὶ ὀργάνων, μαζί με τὰ νεώτερα ἐπιτεύγματα στὸν τομέα τῆς προληπτικῆς ἱατρικῆς, δίνουν τὶς μεγαλύτερες ἐλπίδες στὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ ἀντλία τῆς τεχνητῆς καρδιάς πού ἀντικαθιστᾷ τὴν πραγματικὴ καρδιά κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐγχειρήσεως πρέπει νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατό ἀπλούστερη καὶ εὐκόλη στὸ χειρισμὸ τῆς. Ἐτσι οἱ κίνδυνοι ἀπὸ θάλαθ, κίνδυνοι πού μπορεῖ νὰ εἶναι μοιραῖοι γιὰ τὸν ἄρρωστο, εἶναι λιγώτεροι. Στὸ γνωστὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο Γουῶλτερ Ρήντ ἔχει κατασκευασθῇ μὴ νέα ἀντλία πού δὲν ἔχει παρὰ μόνον τέσσερα κινούμενα ἐξαρτήματα. Μετὸν τρόπο αὐτὸ ὁ ἔλεγχος διευκολύνεται λίγες στιγμὲς πρὸ τῆς λειτουργίας.

ΑΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος γιὰ καθαρὴ ἐπιδερμίδα

Ἐπιδερμίδα ὄχι καθαρή;

Τότε προμηθευθετε
Λοσιὸν προσώπου ΣΕΡΚ

βρέξετε ἕνα κομμάτι
βαμβάκι

καὶ καθαρίστε μ' αὐτὸ
τὸ πρόσωπό σας

Τὸ βαμβάκι
θα σκουραίνει

καὶ ἡ ἐπιδερμίδα σας
θα γίνῃ ὁλοκάθαρη

Περιποιεῖσθε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας τὸ δέρμα σας μετὴν Λοσιὸν προσώπου ΣΕΡΚ. Διατηρεῖ τὴν ἐπιδερμίδα σας καθαρὴ καὶ τῆς δίδει μὴ ὥραία φρεσκάδα.

Ἡ Λοσιὸν προσώπου ΣΕΡΚ εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος γιὰ καθαρὴ ἐπιδερμίδα.

Γιὰ νὰ γίνετε
ὠραιότερη
ἀρχίστε με

SCHERK

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Cosmetica Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926
684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

Keratinol

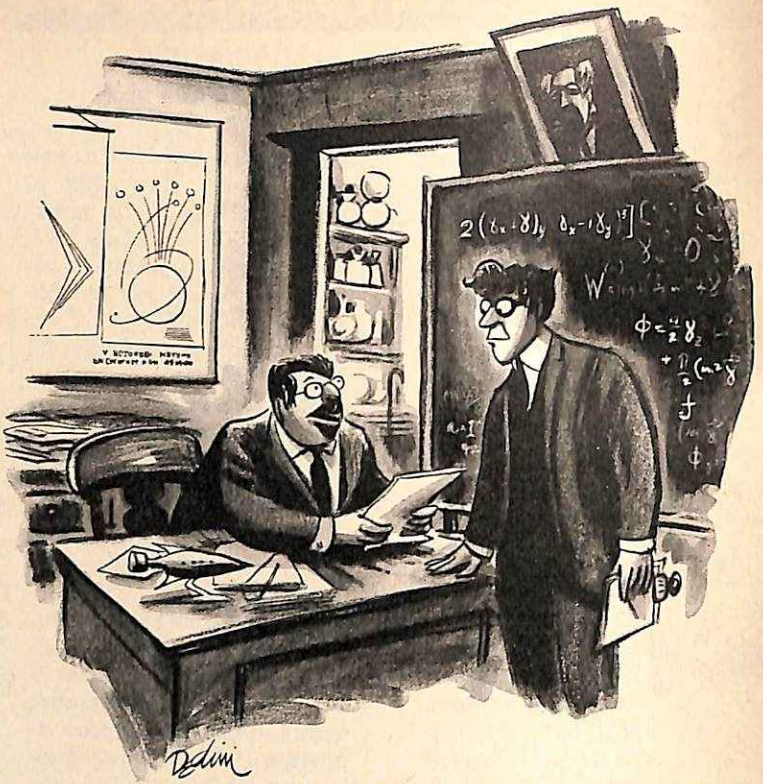
- Διατηρήστε την νεανική όμορφη των Μαλλιών σας.
- Μιά άμπουλα ΚΕΡΑΤΙΝΟΛ είναι αρκετή για να γίνουν τα Μαλλιά σας, λαμπερά - εύλυγιστα, γυαλιστερά - Μεταξένια.
- Τό ΚΕΡΑΤΙΝΟΛ θεραπεύει τα κατεστραμμένα μαλλιά

KERATINOL

Τών Μεγάλων Όλλανδικών Έργων ΙΝΔΟΛΑ

Ζητήστε το από τόν Κομμωτή σας - Τά Φαρμακεία - Τά καταστήματα καλλυντικών.

Χιούμορ

«Τό Κρεμλίνο θέλει τώρα να βρήτε τρόπο να στείλετε μετμη-φισμένα διαστημόπλοια στο Διάστημα...».

«Την φωτογραφική μηχανή, Φρέντ! Γρήγορα! Πετάξε την!»

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

Φόβοι καί έλπίδες

Ο πρωθυπουργός και τα περισσότερα στελέχη της κυβερνήσεως γνωρίζουν ότι πολύ δύσκολα θα ψηφισθούν τα φορολογικά νομοσχέδια στην Βουλή εάν η κυβέρνηση δεν θέσει ζήτημα εμπιστοσύνης. Και τούτο διότι ήδη πολλοί βουλευτές της Ε.Ρ.Ε. στις κατ' ιδίαν συνομιλίες τους αφήνουν σαφώς να έννοηθί ότι δεν είναι διατεθειμένοι να ψηφίσουν τα νομοσχέδια αυτά, εάν δεν τεθή πολιτικό ζήτημα για την επιψήφισή τους.

Στην βάση του, το πράγμα παρουσιάζεται απλό: εάν η κυβέρνηση δεν θέσει πολιτικό ζήτημα εξ αιτίας των φορολογικών νομοσχεδίων, τα δύο κόμματα της συμπολιτεύσεως (ΕΡΕ και Προοδευτικοί) δεν έχουν καμία υποχρέωση να θέσουν αυτά στους δικούς τους βουλευτές θέμα «κομματικής πειθαρχίας» και, συνεπώς, πολλοί βουλευτές της συμπολιτεύσεως (αν όχι όλοι!) τουλάχιστον θ' άπουσιάζουν κατά την ψηφοφορία.

Υπό την έννοια αυτή, η κυβέρνηση αντιμετωπίζει ένδεχομένο να ιδί τα φορολογικά της νομοσχέδια καταψηφίζόμενα! Αλλά εάν δεν θέσει σχετικώς θέμα εμπιστοσύνης δεν υποχρεούται, θεωρητικά, και να παραιτηθί. Τούτο δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι από την τυχόν καταψήφισή των φορολογικών δεν θα ανακύψη, στην πράξη, και σοβαρό ζήτημα. Θα ανακύψη! Πρώτα - πρώτα, διότι τα προτεινόμενα φορολογικά μέτρα συνδέονται με την υπόσταση της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, και έπειτα, διότι ο ύπουργός Συντονισμού κ. Κ. Μητσοτάκης συνέδεσε την επιψήφισή των νομοσχεδίων αυτών με την παραμονή του στην κυβέρνηση.

Και έπειθα το πιθανώτερο είναι ότι το νήμα της ζωής της σημερινής κυβερνήσεως δεν έφθασε ακόμη στο τέλος, θα πρέπει να προβλεφθί: ότι θα καταβληθί συνδυασμένη προσπάθεια για να ξεπερασθί ο σκόπελος των φορολογικών και ότι η προσπάθεια αυτή δεν αποκλείεται να επιτύχη, και ότι απ' εκεί και πέραν η κυβέρνηση παίρνει πλέον αναπνοή, εάν εν τω μεταξύ άλλοι άσχετοι παράγοντες δεν έπηρεάσουν κατ' αντίστροφο φορά την πορεία των πραγμάτων. Έτσι, γενικώτερα, θα μπορούσε να σημειωθί ότι ο καινούργιος χρόνος μπήκε με καλούς και κακούς οίονους για όλα τα μέρη - για την κυβέρνηση, για τα κόμματα, για τόν τόπο: με έλπίδες και φόβους που θα μπορούσαν να συνοψισθούν περίπου ως έξης:

1 'Η κυβέρνηση: Φοβείται τα ένδοκομματικά της, φοβείται την ΕΡΕ και τούς Προοδευτικούς, φοβείται τα οικονομικά και την κατάσταση γενικώτερα και έλπιζει: ότι τελικά οι ένδοκομματικές δυσκολίες που ανακύπτουν από τόν ανταγωνισμό πολλών στελεχών της θα ξεπερασθούν, ότι ο κ. Η. Τσιριμώκος θα ένταχθί στην δύναμη του νέου κόμματος, ότι η ΕΡΕ θα εξακολουθήσει να τηρή την ανεκτική σημερινή στάση της, ότι οι Προοδευτικοί, παρ' όλες τις φοβέρες που άπευθύνουν, δεν θα αναλάβουν πρωτοβουλία άνατροπής του σημερινού σχήματος, ότι τα φορολογικά, παρ' όλες τις δυσχέρειες που παρουσιάζουν, θα ψηφισθούν, ότι θα ψηφισθί άμέσως μετά (ή λίγο πριν...) η άπλη άναλογική και ότι μετά την καθιέρωση της άπλης άναλογικής θα σημειωθί νέα διαρροή στο Καστρί (άναφέρεται έπιμόνως το

όνομα του κ. Σ. Παπαγιάννη...) με άποτέλεσμα να διευρυνθί η κοινοβουλευτική επιφάνεια της κυβερνήσεως και να πάρη η κυβέρνηση βαθεί άναπνοή τουλάχιστο μέχρι τó Πάσχα, ή ακόμη και μέχρι τó φθινόπωρο - πλην άπρόοπτου! 'Η άλήθεια είναι ότι τα ένδοκομματικά της κυβερνήσεως παρουσιάζουν τις τελευταίες ήμέρες κάποια βελτίωση. 'Ο κ. Η. Τσιριμώκος δεν έπιμένει τόσο στις άρχικές άπόψεις του και τα κυριότερα κυβερνητικά στελέχη άρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι «έν τη ένώσει ή ίσχυς» και ότι χωρίς αυτήν την «ένωση» και την ίσχυς διατρέχουν άμεσο κίνδυνο άφανισμού και άκόμη ότι οι διάφοροι ύπολογισμοί περί νέων σκημάτων είναι λογαριασμοί χωρίς τόν ξενοδόχο - και ξενοδόχος στην προκειμένη περίπτωση είναι άσφαλώς ή ΕΡΕ...

2 Τó Καστρί: Έλπιζει ότι ή κυβέρνηση θα καταρρεύσθ: άλλά φοβείται μήπως, εάν καταρρεύσθ ή σημερινή κυβέρνηση, την διαδεχθί άλλη που θα διασπασί παραιτέρω τó κόμμα της ΕΚ. 'Η «παρακαστρίκη» κίνηση στους κόλπους της ΕΚ βρίσκεται πάλι σέ έξαρση - με μικρές όμως πιθανότητες έπιτυχίας: ότι κι αυτή προβλέπει τόν «ξενοδόχο» - και ξενοδόχος στην περίπτωση αυτή είναι είτε τó Καστρί είτε ή ΕΡΕ. Τó Καστρί, ώστόσο, δεν ζέρει άν πρέπει να καίρεται ή να λυπείται γι' αυτό... Τρέφει άνάμικτα αισθήματα έλπίδος και άνησυχίας για τα ίδια άντικείμενα - κι αυτά τα άνάμικτα αισθήματα άντανακλούν στην τακτική του.

3 'Η ΕΡΕ: Με τα ίδια άνάμικτα αισθήματα άντιμετωπίζει τα ίδια της προβλήματα. Θέλει και δεν θέλει τις έκλογές (δσο περνά ο καιρός θέλει περισσότερο...), στήριζει και δεν στήριζει την κυβέρνηση, επιδιώκει και δεν επιδιώκει την άπλη άναλογική. Έν πάση περιπτώσει, έλπιζει: ότι ή σημερινή κατάσταση, συνεχιζόμενη, θα έπιφέρη ζημία στους άντιπάλους της: άλλά και φοβείται: ότι αυτή ή κατάσταση μπορεί έπίσης να ζημιώσει την ίδια την ΕΡΕ - θετικά ή άρνητικά.

4 'Ο τόπος: Έλπιζει ότι θα έπικρατήσθ ή λογική σέ όλα τα μέρη - στο έσωτερικό και στο έξωτερικό! Φοβείται και τα άπρόοπτα...

Τό ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ βασιλικό διάγγελμα (ή άντιπολίτευση κατελόγισε την εύθυνη και άπ' εύθείας στο Στέμμα με έπιχείρημα καί ώρισμένες πληροφορίες κατά τις όποιες τó περιεχόμενο του διαγγέλματος δεν εύχαρίστησε ούτε μερίδα της κυβερνήσεως ούτε μερίδα της ΕΡΕ...) είναι ίσως προμήνυμα άποφασιστικών διεκρινίσεων, σά πλαίσια των όποιων συνοψίζονται οι έλπίδες και οι άνησυχίες όλων των μερών.

Νίκος Μεταξάς

DIOLEN

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

Diolen®
POLYESTER FIBRE

Προϊόν της
Vereinigte Glanzstoff Fabriken A. G.
Αυτικής Γερμανίας

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ ΥΙΟΙ - Π. ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ 7

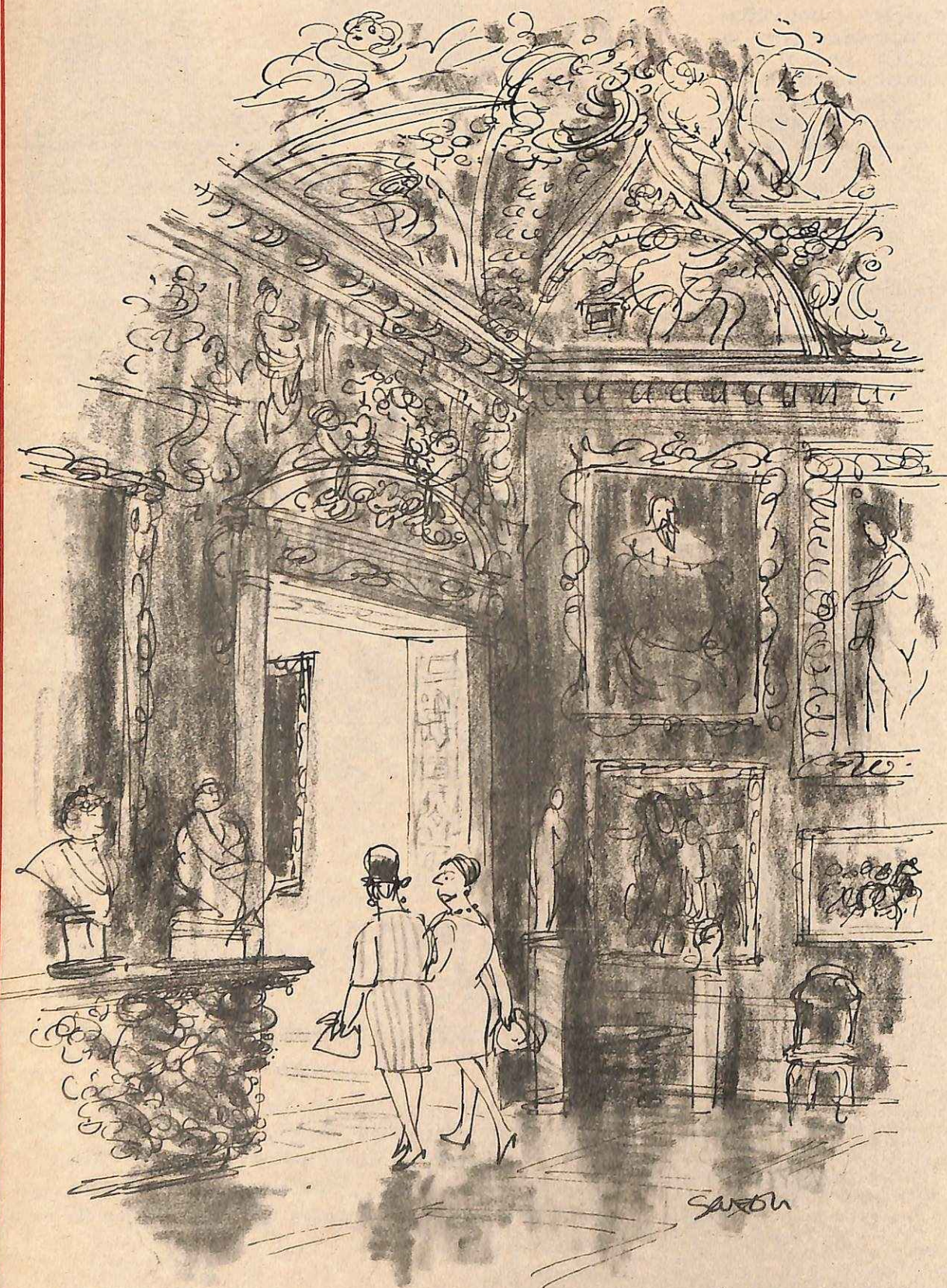
Τά γυναικεία ύφασματα DIOLEN έγγυώνται άσυναγώνιστη κομψότητα. Σέ άπαραμίλλα σχέδια και άναλλοίωτους χρωματισμούς, άνάλαφρα και μαλακά σαν μετάξι, δεν μπαίνουν στο πλύσιμο ούτε έχουν άνάγκη σιδερώματος.

‘Η κομψότης εξασφαλίζεται πάντοτε με τó DIOLEN

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: 'ΚΛΩΣΤΟΨΑΝΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΑ Α.Ε.,

—Όταν θά πάω σπίτι, θά ζωγραφίζω, θά ζωγραφίζω, θά ζωγραφίζω...

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

AIR FRANCE
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

EIKONEΣ

Παρουσίε των νικη-
τών του διαγωνισμού,
των όποιων τὰ όνόμα-
τα έδημοσιεύθησαν στο
προηγούμενο τεύχος
μας, έγινε την περα-
σμένη Παρασκευή τὸ
πρωτὶ, στὰ γραφεία των
ΕΙΚΟΝΩΝ, ή κλήρωση
των έπάθλων. Τυχεροί
άνεδείχθησαν οί έξής:

● Διὰ τὸ 1ον ΒΡΑΒΕΙ-
ΟΝ, δηλαδή 2 αεροπο-
ρικά εισιτήρια ΑΘΗ-
ΝΑ - Ν. ΥΟΡΚΗ μετ' έ-
πιστροφής, με αεροπλά-
νο τής ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ:
Άγγελική Σκούρα, Εύ-
ελπίδων 13, Κυψέλη.

● Διὰ τὸ 2ον ΒΡΑΒΕΙ-
ΟΝ, δηλαδή 2 αεροπο-
ρικά εισιτήρια ΑΘΗ-
ΝΑ - ΠΑΡΙΣΙ μετ' έπι-
στροφής, με αεροπλά-
νο τής ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ:
Κική Καταλυματία, Φι-
λολάου 46, Παγκράτι.

Τὰ εισιτήρια είναι
διαρκείας ένός έτους
καί θά χρησιμοποιη-
θοῦν από τους νικητάς
οί όποιοι θά επιλέξουν
τὰ πρόσωπα πού θά
τους συνοδεύσουν.

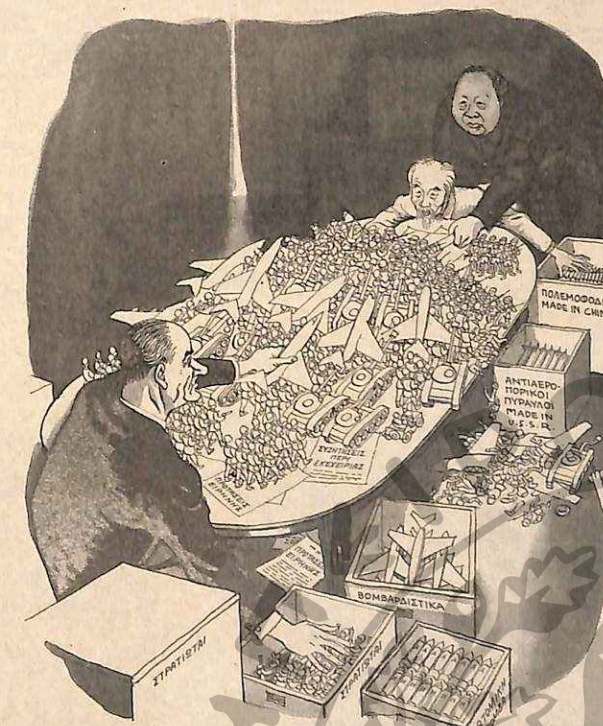
Στήν τελετή τής κλη-
ρώσεως παρέστησαν
έκπρόσωποι του περιο-
δικού, καθώς και οί
κ.κ. Γκρελιέ και Μη-
τρόπουλος τής ΑΙΡ
ΦΡΑΝΣ. Η αεροπορική
έταιρία ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ
θά δεξιοθή σήμερα,
στὰ γραφεία της, τους
νικητάς του διαγωνι-
σμού.

«Ο ΤΡΑΤΜΑΤΙΑΣ» — ΜΙΑ ΕΛΛΗΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΟΥΜΒΕΡΤΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΤΑΛΟΓΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Μιά καινοτομία από τὸ νέο έτος

Οί «Εικόνες» καθιερώνουν από αυτό τὸ
τεύχος τήν άρχή πού ακολουθοῦν πολλά
μεγάλα ξένα περιοδικά: Νά τυπώνουν σέ
εξαιρετικό πολυτελές χαρτί έγχρωμες
φωτογραφίες έντός κειμένου, πού μπο-
ροῦν θαυμάσια νά άναστηθοῦν. Άρχί-
ζουν με τόν έξαιρετικό διέλιδο πίνακα
του Άργυρου, πού συνοδεύει τήν «Μά-
χη τής Ελλάδος» — τὸ έθνικό έργο του
κ. Θ. Παπακωνσταντίνου πού προκαλεί ά-
ληθινὸ ένθουσιασμό, καί τὸ σπάνιο έξά-
φυλλο με τήν φωτογραφία τής Βασιλεί-
σας Άννας - Μαρίας, πού ένόχλησε άπο-
κλειστικά στο φανά των «Εικόνων» (τυπε-
τυπὸ ρεπορτάζ στίς σελ. 14 - 15). Ό
διέλιδος πίνακας καί τὸ έξάφυλλο άπό-
φιο (χωρίς τίτλους καί άλλες έγγραφές)
σέ ειδικό χαρτί καί έπιμελημένη έντύ-
πωση, άποστέλλεται άντί δόσχ. 10 σ' 8-
ποιον γράφει στὰ γραφεία του περιοδικού.

ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΚΕΥΣΗΣ
(από τὸ Punch)

ΤΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ ΟΠΛΑ ΕΙΡΩΝΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΥΣ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥΣ ΚΩΝΟΥΣ

(Σελίδες 18 - 20)

● ΜΕΤΑΞΥ ΘΥΓΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ: Άνέδο-
τη λαογραφική έργασία του κ. Θάνου Βελουδιού
γιά τους Καλικαντζάρους, τὰ «πνεύματα του άω-
δεκαήμερου», με σκίτσα του ίδιου του συγγρα-
φέως» (σελίδες 29 - 34).

● Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΘΟΝΗΣ: Σπαρταριστά
απόρροπα από τὸ «Περίδοι» με τους μαργαρι-
τες», τὸ νέο υπό έκδοση διέλιθο του κ. Θανάση
Φωτιάδη. Φωτοτυπίες από κινηματογραφικά προ-
γράμματα μιάς 35ετίας (σελίδες 54 - 56).

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Η νεολαία υαί τὰ προβλήματά της

Η πιὸ συνθετική καί θαρραλέα αντιμετώπιση του φλέγοντος θέματος από τόν κα-
θηγητή του Πανεπιστημίου Άθηνών κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΤΣΙΡΙΠΤΑΝΗ.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ ● ΑΡΙΘ. 533
ΕΤΟΣ ΙΑ' ● 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966

Γραφεία: Άθήναι, Σωκράτους 57 -
59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366.
Διακρίσεις, Διεκπεραιώσεως, Άγ-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμάι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Έκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΤΘΤΗΣΙΣ

Έλένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΤΘΤΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπριάς

Άρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγνώτου.
Άρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντί-
νου. Έπί τής ύλης: Κ. Βεντίκος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος Άναγνωστόπουλος, Φέντι Γεο-
μάνος, Θέμος Δασκαλόπουλος, Έλένη Δου-
κίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραβία, Μ.
Κοτσαμάνη, Άλ. Κοτζιάς, Ι. Λάμπας, Ν.
Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παλασκου-
αίδης, Ροζίτα Σίκου, Άνδρέας Φανα-
κιάς, Ι. Χατζηπαγγόσης, Σ. Χατζηπαγγόσης

Χρ. Άλοπης, Στέλ. Άρτεμιάς, Νικόλ.
Βαλαβανίδης, Α. Βόγλης, Α. Βούρβου-
λης, Ι. Γκίκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ.
Δρόσος, Α. Καραμαρής, Θ. Καρής, Ε.
Κόλιας, Α. Κορομυλάς, Α. Λιδωρίκης, Α.
Μαριάκης, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκοῦσι,
Α. Χωρέμη, Κ. Ψαλτήρας, Β. Ψυράκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΗΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΤΘΤΗΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούσης

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σκουλάς, Ι. Κυριακόπουλος, Θ. Παν-
καλίδης, Φο. Άλταυδής, Α. Λουβιδής

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΗΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. Άσημακόπουλος, Κ.
Πασαλιδής, Α. Παπαδημιός, Α. Λουβιδής

Προστατέμενος τυπογράφος: Δ. Φλώρος
(Όδός Άγχιλάου, αριθμός 23, Άθήναι)

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ Ο ΦΑΚΟΣ

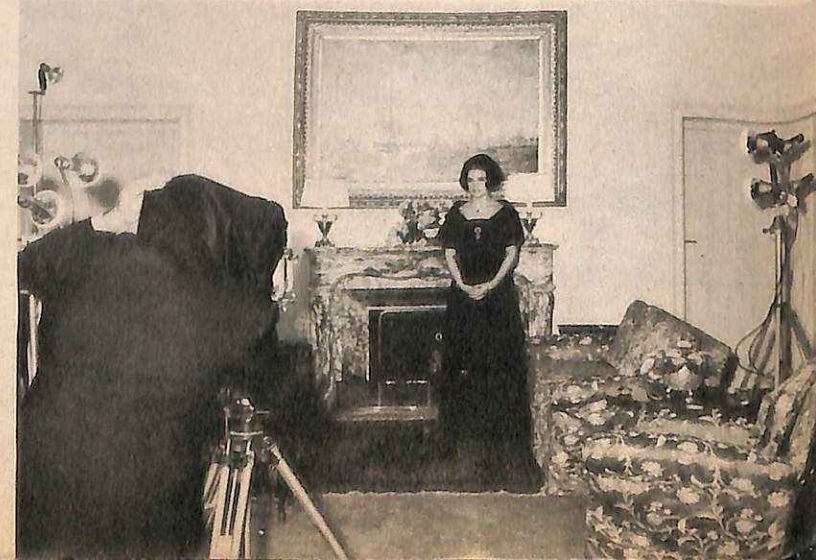

ΥΠΟΜΟΝΗΤΙΚΗ, γελαστή και, όπως πάντα, ωραιότατη, η Βασίλισσα, οικοδόσποινα και μοντέλο μαζί, αντιμετώπισε εύσυνείδητα τόν φακό

ΜΙΚΡΗ ανάπαυλα, για να μετρηθῇ τὸ φῶς. Φόντο γιὰ τὸ πορτραίτο, ἡ ἱστορική βιβλιοθήκη τοῦ Γεωργίου Α'

ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ μηχανὴ συνέλαβε τὴν ἐκπληξὴ τῆς νεαρῆς Βασίλισσας μπροστὰ στὸ μαῦρο τέρας πὺ μοιάζει νὰ ἔχη καταπιῇ τὸν φωτογράφο.

Τὰ παλιὰ ρολόγια χτυποῦσαν ἑννέα μὲ ἀσημένιους ἤχους. Στὸ τζάκι τῆς «βιβλιοθήκης» ἔκαιγαν ἀρωματικά πευκόφυλα. Τὸ ἀνάκτορο τοῦ Τατοῦ ἡσύχαζε μέσα στὴν χειμωνιάτικη νύχτα. Ξαφνικά, ἡ πόρτα ἀνοίξε, πλαισιώνοντας μιὰ ωραιότατη κοπέλλα. «Καλησπέρα σας!» Ἡ Βασίλισσα Ἄννα - Μαρία, ἀρχίζει μὲ ωραία, μελωδικάτα ἑλληνικά.

Πολὺ συχνὰ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια δέχεται τοὺς φωτογράφους. Ἄλλοτε ἕναν - ἕναν, ἄλλοτε πολλοὺς μαζί, ἄλλοτε Ἕλληνες καὶ ἄλλοτε ξένους. Ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια, ὡς τὶς πρόσφατες «φωτογραφικὲς συνεντεύξεις», τὸ χιούμορ κ' ἡ ἐγκαρδιότης — τοῦ Βασιλέως Παύλου πρῶτα, τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὕστερα — ὑπῆρξαν παράδοση. Ἀλλὰ αὐτὴ τὴν φορὰ στὸ πελώριο δωμάτιο «ποζάρει» μόνη ἡ Ἄννα - Μαρία.

Ἐνα μακρὺ φόρεμα ἀπὸ μπλὲ δελουδο σὲ ρομαντικὴ γραμμὴ, κοσμήματα ἀπὸ διαμάντια καὶ ρουμίνια, λυγρὴ σιλουέτα καὶ γοητευτικὸ χαμόγελο. Πάνω ἀπ' ὅλα, ὅμως, ἕνας πρᾶος καὶ ἀπόλυτα θετικὸς χαρακτήρας, πὺ ἔδειξε συνέπεια καὶ αὐτοκυριαρχία τὴν «ώρα τῆς δουλειᾶς», κάτω ἀπὸ τὰ ἐκτυφλωτικὰ φῶτα. Κοιτάζοντας κανεὶς τὴν Βασίλισσα νὰ χαμογελά, νὰ βοηθᾷ τοὺς φωτογράφους στὸ φτιάξιμο μιᾶς κουρτίνας, νὰ πατήσῃ τὸ πόδι τῆς ἐκεῖ, ἀκριβῶς, πὺ τὸ χαλὶ ἀνασηκωμένο δημιουργοῦσε μιὰ δυσάρεστη σκιά, θυμάται τὶς «στάρ», τὶς μικρὲς καὶ μεγάλες δεντέττες τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς σκηνῆς. Εὐγενικὴ οἰκοδόσποινα ἡ Ἄννα - Μαρία καὶ πειθήνιο «μοντέλο», μοιάζει νὰ ἔχη κάθε στιγμὴ τὴν αἴσθηση πὺς ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν κόσμο. «Θέλετε ν' ἀνοίξω τὸ πιάνο;» ρωτᾷ κάποια στιγμὴ.

«Μάλιστα. Καὶ ἂν θέλετε, νὰ παίξετε, Μεγαλειότητι». «Δυστυχῶς, δὲν ξέρω νὰ παίζω πιάνο. Σκέφθηκα μόνο πὺς μπορεῖ νὰ σὰς βοηθήσουν τὰ μαῦρα καὶ τὰ ἄσπρα τῶν πλήκτρων!» Σηκώνεται. Τακτοποιεῖ τὰ λουλούδια στὸ βάζο. Μετακινεῖ κάποιο ἀπὸ τὰ μικρὰ ἀντικείμενα, πὺ βρίσκονται στὸ σαλόνι. Στέκεται σὲ γωνίᾳ, πὺ προσφέρουν «χρῶμα», χαμογελάει, παρ' ὅλο πὺ εἶναι στόχος δέκα τουλάχιστον προβολέων.

«Ζεσταίνεσθε, Μεγαλειότητι;» «Λίγο. Ἀλλὰ τί σημασία ἔχει. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ δοθῇσιν νὰ κάνετε τὴν δουλειά σας σωστά».

«Σπουδαῖο κορίτσι ἡ Ἄννα - Μαρία», εἶπε ἔξω ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα κάποιος. Κ' ἡ συμφωνία ὑπῆρξε ὁμόφωνη. ■■■

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ ΕΙΚΟΝΙΖΕΙ Ο ΠΙΝΑΚΑΣ. ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΝ ΚΑΠΩΣ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Κακάο και συμπάθεια στην όλλανδική Αύλη

Η ΔΙΑΔΟΧΟΣ Άλεξια ακούει για πρώτη φορά τὰ κάλαντα. Στην κλίμακα τών ἀνακτόρων οι Βασίλεις με την μικρή πριγκίπισσα διάδοχο, άκουσαν την παραμονή τής πρωτοχρονιάς τὰ κάλαντα από τις χορωδίες του Συλλόγου Αθηναίων και του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας

Τὰ πρώτα
κάλαντα
τής Διαδόχου

▲ ΚΑΚΑΟ έν άφθονία κατη-
ναλώθη στόν έτήσιο χρι-
στογεννιάτικο έορτασμό,
πού συγκέντρωσε στα άνά-
κτορα Χέτ Λόο, στο "Απελ-
ντουρν, τὰ μέλη τής όλλαν-
δικής βασιλικής οικογε-
νείας. Τό σερβίρουν ή βα-
σίλισσα Τζουλιάνα (ά ν ω)
στόν σύζυγό της πρίγκιπα
Βερνάρδο και ή πριγκίπισ-
σα Βεατρίκη (άριστερα)
στόν μέλλοντα σύζυγό της
κ. Κλάους φόν "Αμσπεργκ
Στήν δεξίωση αυτή, σύμ-
φωνα με παλιά παράδοση,
παίρνουν μέρος ως προσκε-
κλημένοι και τὰ μέλη του
προσωπικού τών άνακτόρων

Ο άπτόητος πρόεδρος

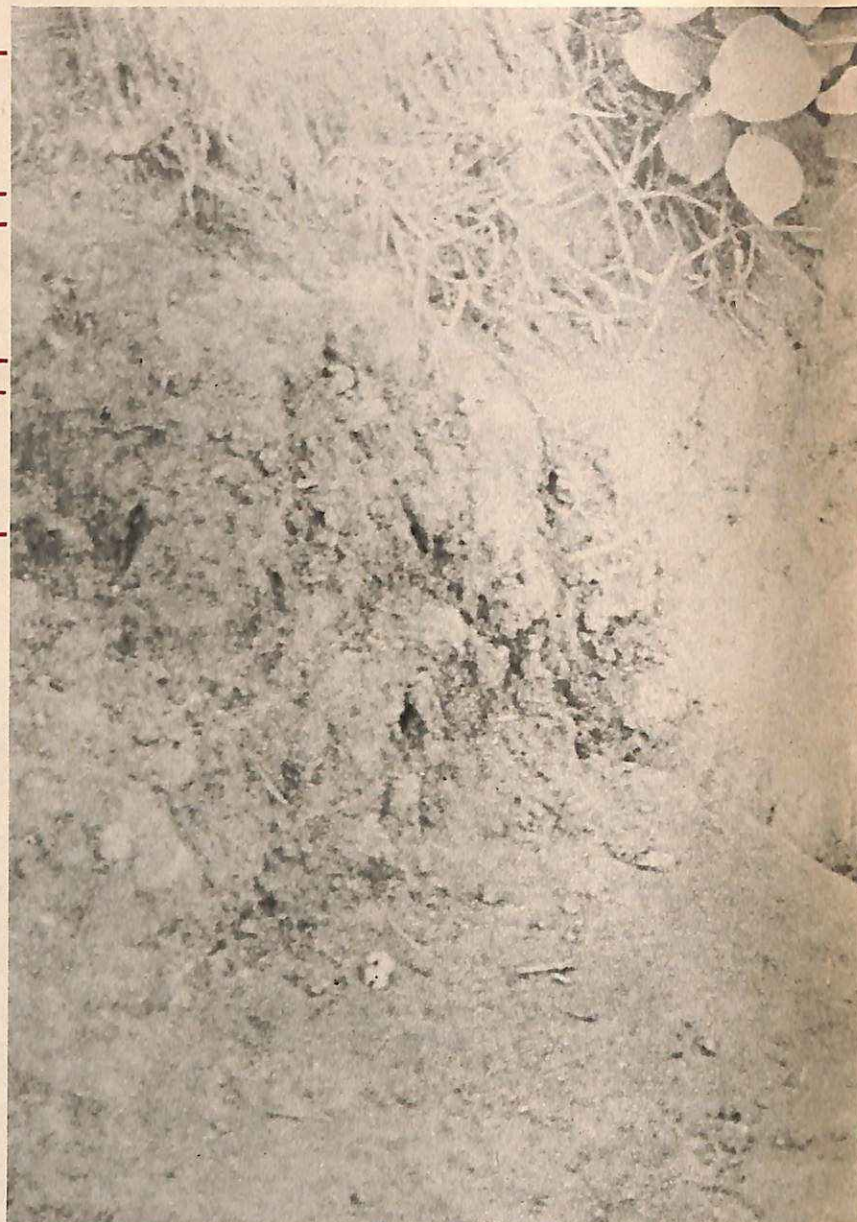
Τίποτε στην φυσιογνωμία του προέδρου Σοεκάρνο δέν προδίδει την τρομακτική θύελλα πού μόλις πριν από λίγο έπληξε την πατρίδα του και από την όποία με δυσκολία ό ίδιος έγίηκε άτρωτος. Στι-
βαρός και νευρώδης, κατεβαίνει την σκάλα του ια-
πωνικού ύπερωκεανίου «Σακάρου Μαρού» και χαι-
ρετά τούς ένόπλους πού τόν στηρίζουν στην έξου-
σία, ένώ πίσω του άκολουθεί ή τελευταία και ώ-
ραιότατη σύζυγός του, ή Γιαπωνέζα Κα Ράτνα
Ντεβί. Μόλις έληξε ή επίσημη επίσκεψή του στην
ιαπωνική πλωτή έμπορική έκθεση, πού είναι έγκα-
τεστημένη στο «Σακάρου Μαρού» και πού έφθασε
και στην Ινδονησία, στα πλαίσια μίας περιοδείας
πού περιελάμβανε χώρες τής "Απω Άνατολής.

ΤΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ ΟΠΛΑ ΕΙΡΩΝΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΥΣ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥΣ ΚΩΝΟΥΣ

Η άναταραχή ξέσπασε έντελως ξαφνικά, σάν τις τροπικές μπόρες. Βέβαια, την ημέρα εκείνη είχε κηρυχτή γενική εργατική άπεργία — και μάλιστα για λόγους πολιτικούς. Άλλα τὸ πρῶνὸ ὀλόκληρο εἶχε περάσει τόσο ἥρεμο καὶ ἀδιάφορο, τόσο σιωπηλὸ καὶ ἀπαράλλαχτο μὲ τ' ἄλλα, ὥστε ἀπὸ τὸ μεσημέρι κ' ὕστερα οἱ ἀρχές εἶχαν πιά ἀρχίσει νὰ ἐλπίζουν ὅτι τὴ φορὰ αὐτὴ τὸ ἀπεργιακὸ εἰκοσιτετράωρο θὰ περνοῦσε (παραδόξως) χωρὶς τὸν ταχτικὸ φόρο τοῦ αἵματος. Τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού ἡ ἐλπίδα παραχωροῦσε τὴν θέση τῆς στὴν πεποίθηση, τὴν πιδ χαυνωτική ὥρα τοῦ ἀραθικοῦ ἀπομεσήμερου, κάποιον δάχτυλο λές κι ἀκούμπησε πάνω στὸ ἀόρατο κουμπὶ κι αὐτοστιγμὴ ὁ μηχανισμὸς μπῆκε σὲ κίνηση. Μπῆκε σὲ κίνηση τόσο βίαια, τόσο ἀναπάντεχα, πού οἱ μισοναρκωμένοι ἐκπρόσωποι τῆς «καθεστηκυίας τάξεως» ὠρθώθηκαν σάν κουρδισμένα νευρόσπαστα στὰ μουνδισμένα πόδια τους κι ἀλληλοκοιτάχτηκαν ἀλαφιασμένοι, παρουσιάζοντας στὰ πρόσωπά τους ἔκδηλα τὰ συναισθήματα ἐκείνα πού παίρνει συνήθως ὅπ' ὄψη του τὸ δικαστήριο προκειμένου νὰ καταλογίσῃ τὸ ἐλαφρυντικὸ «πλήρους συγχύσεως».

ΕΝΑ ΜΥΤΕΡΟ ΚΑΛΑΜΙ ΤΡΥΠΗΣΕ ΤΗΝ ΑΡΒΥΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΔΙ. Η ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑ «ΝΑΡΚΗ» ΤΩΝ ΒΙΕΤΚΟΓΚ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗΣΕ. ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΗ ΕΧΘΡΟΣ ΛΙΓΩΤΕΡΟΣ

Μὲ τὸ πάτημα τοῦ κουμπιοῦ ὅλες οἱ πόρτες ἄνοιξαν καὶ σάν κρατήρες ἠφαιστείου ἀρχισαν νὰ ξεροῦν ἑκατοντάδες, χιλιάδες, μυριάδες ἐξαλλους ἀνθρώπους, πού οὐρλιάζαν δαιμονισμένα, κραδαίνοντας μαγκούρες καὶ σανίδια, τσάπες καὶ μαχαίρια. Τὰ ἔρημα στενοσόκακα τοῦ "Αντεν, «ἡμιανεξάρτητης» ἀποικίας τοῦ Βρετανικοῦ Στέμματος καὶ νευραλγικῆς στρατιωτικῆς δάσεως σὸ νότιο ἄκρο τῆς Ἀραβικῆς χερσονήσου, πλημμύρισαν σ' ἓνα δευτερόλεπτο ἀπὸ τὸ μαινόμενο πλήθος. Καὶ ἡ ἀνθρωποθάλασσα, πολύβουη, ἀνταριασμένη, ἀσυγκράτητη, κύλησε γοργὰ κατὰ τὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς πόλεως.

Στὸ Κυβερνεῖο καὶ στοὺς στρατώνες ἐπικρατοῦσε τώρα πυρετικὴ κίνηση — ἐπιτέλους οἱ ὑπήκοοι τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος εἶχαν πετύχει νὰ ἐξοβελίσουν ἀπὸ τὸν ὀργανισμό τους τὸν ἰδ τῆς ὑπηνλίας. Τηλεφωνήματα, πῆγαιν' ἔλα, κοφτὲς διαταγές, τρεχάλες. Στρατιῶτες πηδοῦσαν πάνω στὰ φορηγὰ τους, ἀστυνομικοὶ ἀνάβαν τὶς μηχανές τὸν τζίπ τους, μιά σειρήνα δάλλθηκε νὰ οὐρλιάζῃ. Ἡ Αὐτοκρατορία ἔπαιρνε τὰ μέτρα τῆς γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἐχθρό.

Τὸν ἀντιμετώπισε. "Οταν ἡ ἀνθρωποθάλασσα ἔφτασε καὶ ξεχύθηκε στὴν πλατεία, οἱ αὐτοκρατορικὲς ἐνοπλεις δυνάμεις εἶχαν

κίολας παραταχτῇ σὲ ἡμικυκλικὴ διάταξη. "Ενα στριγγὸ πρόσταγμα ἀκούστηκε καὶ παρῆναι οἱ στρατιῶτες τῆς πυρηνικῆς "Αγγλίας ὕψωσαν τὶς σιδερένιες ἀσπίδες τους καὶ τὰ ξύλινα ραβδιά τους καὶ δάδισαν περήφανα μπροστά, ὡς His Majesty's service, δεχόμενοι καταγισμό ἀπὸ λίθους πάνω στὰ κεφάλια τους.

"Η ἱστορία (οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ τελευταία τοῦ εἶδους) συνέβη ἀρχῆς "Οκτωβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1965. Τὸ "Αντεν εἶναι μιά μικρὴ ἀραβικὴ πολιτεία 225.000 κατοίκων, πού ζητάει ἐπίμονα νὰ «φύγουν οἱ "Αγγλοι» καὶ γιὰ νὰ κἀν πειστικώτερο τὸ αἶτημά της ἔχει ὀργανώσει ἓνα Κίνημα "Απελευθερώσεως πού ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸν Νάσερ καὶ τοὺς δημοκρατικούς τῆς γειτονικῆς "Υεμένης. Μέσα στὴν ἴδια τὴν πόλη τοῦ "Αντεν τὸ Κίνημα ὑποκινεῖ ἀπεργίες, δολοφονίες καὶ ταραχές. Στὴν ὑπαιθρο παλὶ ἐνοπλοὶ ἀντάρτες ἐπιχειροῦν ἐπιθέσεις ἢ σαμποτάζ ἐναντίον στρατιωτικῶν σταθμῶν καὶ μόλις δοῦν τὰ σκόρρα σπεύδουν νὰ καταφύγουν στὸ φιλόξενο ὑμενικὸ ἔδαφος. "Η γνωστὴ, αἰώνια, κλασικὴ μέθοδος τοῦ ἀνταρτοπολέμου.

Καὶ οἱ "Αγγλοι; Τί κάνουν οἱ "Αγγλοι; "Εχει λεχθῇ πῶς ἡ "Αγγλία διαθέτει σήμερα

Τὰ λαγούμια τοῦ Βιετνάμ ἐκτείνονται καὶ διακλαδίζονται σὲ ἀναρίθμητα χιλιόμετρα. Σὲ ἄλλα καταφεύγουν μόνο γυναικόπαιδα, γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν τυφλὸ "Αρη. Σὲ ἄλλα ὅμως ἐλλοχεύει ὁ ἴδιος "Αρης ὑπὸ τὶς πιδ ἀπροσδόκητες μορφές — ἀκόμη καὶ σάν δηλητηριώδες ἀράχνη.

τόση πυρηνικὴ ἰσχὺ πού θὰ μπορούσε νὰ τινάξῃ τὸν πλανήτη στὸν ἀέρα. "Αν αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, ἄλλο τόσο ἀλήθεια εἶναι πῶς ἡ Μεγάλη αὐτὴ Δύναμη βρίσκεται σὲ πλήρῃ ἀδυναμία νὰ δαμάσῃ μιά χούφτα ὑπολόγητους σαρικοφόρους, πού δὲν ἀποτελοῦν «στρατὸν» μὲ τὴ συνήθισμένη ἐννοια τῆς λέξεως καὶ δὲν ξέρουν νὰ χειρίζονται ἄλλα φονικά μέσα ἀπὸ τὸ μαχαίρι, τὸ τουφέκι καὶ τὴ σφεντόνα. Καὶ ὑποχρεώνεται νὰ μεταφέρῃ στὸ "Αντεν τοὺς βετεράνους τῆς στρατιωτικῆς τοῦ κυπριακοῦ ἀνταρτοπολέμου, οἱ ὅποιοι, ὀπλισμένοι μὲ τὴν πείρα τῆς Κύπρου καὶ μὲ ὅπλα κατὰ πολὺ προγενέστερα τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου ἀγωνίζονται (οἱ δύστυχοι) νὰ παρατείνουν τὸν βίον τοῦ ἀκρωτηριασμένου σώματος τῆς Αὐτοκρατορίας.

Νὰ μιά περίπτωση πού δὲν φαίνεται νὰ εἶχαν προβλέψῃ οἱ στρατιωτικοὶ ἐγκέφαλοι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ὅταν συνιστοῦσαν — καὶ μὲ τί πάθος! — τὴ δημιουργία τῶν τρομαχτικῶν πυρηνικῶν ὀπλοστασίων...

"Ο χρόνος πού πέρασε ἔδωσε ἓνα σκληρότατο μάθημα στοὺς θεωρητικούς τῆς ὕλικῆς ἰσχύος. "Ολα σχεδὸν τὰ μεγάλα ἐπιτελεῖα τοῦ κόσμου ἔχουν κυριαρχηθῇ μεταπολεμικὰ

‘Η «δύναμη πυρός» δέν είναι αρκετή για την νίκη, χρειάζεται και το κατάλληλο πεδίο μάχης

ΤΟ «ΜΠΟΥΛΟΥΚΙ» των φιλοβασιλικών επαναστατών της Υεμένης (αριστερά) έκτελει ασκήσεις πυκνής τάξεως στην μικρή, χαμένη ανάμεσα σε δράχους, κοιλάδα, ενώ ένα καραούλι αγρυπνεί από το ύψος του λόφου. Τα υπερμοντέρνα άρματα μάχης —ρωσικής προελεύσεως— των Αιγυπτίων δέν τους χρησιμεύουν για μεγάλα πράγματα. Το τεράστιο 234 (κάτω), που έχει ακινητοποιηθεί στην άμμο, έπεσε στα χέρια των εχθρών κατά τον πιο ασύλληπτο τρόπο. “Ένας μοναρχικός στρατιώτης το πλησίασε άπαρατήρητος από πίσω και έχωσε το σαρίκι του στην εξάτμιση. Το άρμα σταμάτησε καί, μόλις το πλήρωμα ανάδύθηκε από μέσα, ο στρατιώτης τους εξόντωσε όλους.

από το πνεύμα της σχολής που προσβέυει ότι:

“Όσο τελειότερα μηχανικά μέσα διαθέτει ένας στρατός και όσο ισχυρότερη είναι η δύναμη του πυρός του τόσο πιθανότερη είναι και η νίκη του.

Ξέχασαν μία μικρή λεπτομέρεια: Πώς για να εξαπολυθεί η οποιαδήποτε «δύναμη πυρός» απαιτείται και το ανάλογο πεδίο. Και ο χρόνος απέδειξε πως η παράλειψη αυτή δέν ήταν τίποτε λιγώτερο παρά η άχίλλειος πτέρνα της θεωρίας. Γιατί οι Μεγάλες Δυνάμεις συγκρότησαν τις τερατώδεις πολεμικές μηχανές τους με την προοπτική και μόνο της παγκόσμιας πυρηνικής συγκρούσεως, ή οποία ωστόσο δέν λέει ακόμη νάρθη. Ένώ από την άλλη μεριά ξεσπάνε κάθε τόσο μικροί (ή και μεγαλύτεροι) τοπικοί πόλεμοι σε διάφορα σημεία της γής, που οι αντικειμενικές συνθήκες τους δέν επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση ούτε των μοντέρνων τεχνικών μέσων ούτε της εκάστοτε διαθέσιμης ισχύος πυρός. Τί άλλο, λοιπόν, μένει στις περιπτώσεις αυτές να κάνουν οι έγκεφαλοι της πυρηνικής στρατηγικής; Μά... αυτό ακριβώς που κάνει και το βρετανικό έπιτελείο στο “Αντεν: “Αφήνει τις άτομικές βόμβες να μουχλιάζουν στα ύπο-

γεια και εξοπλίζει τους πολεμιστάς του με ασπίδες και ραβδιά.

‘Ο περίεργος που θα έπιθυμούσε ν’ ανακαλύψει το πιο ζωντανό και χαρακτηριστικό παράδειγμα χρεοκοπίας της θεωρίας της ισχύος στη διάρκεια του 1965 δέν θα δυσκολευόταν και πολύ. Το ένστικτο θα ώδηγούσε αυτόματα τα δήματά του στο πολύπαθο Βιετνάμ.

“Αν η Αγγλία μπορεί με τα πυρηνικά της όπλα να τινάζει τον πλανήτη μία φορά στον αέρα, οι ‘Ηνωμένες Πολιτείες (όπως κ’ η Ρωσία) μπορούν να κάνουν το θεάρεστο αυτό έργο είκοσι φορές. Είναι λοιπόν ποτέ δυνατόν μία τέτοια παγκόσμια δύναμη, με 50.000 «κώνους» στις αποθήκες της, να μὴν μπορεί να εξαλείψει και να ισοπεδώσει με το πάτημα ενός κουμπιού οποιοδήποτε εμπόδιο δρεθί στο δρόμο της;

Αυτή τη λογική σκέψη έκαναν οι στρατιωτικοί έγκεφαλοι του Πενταγώνου κι αντί να περιοριστούν στις συμβουλές και την “εχνική βοήθεια προς τους Νοτιοβιετναμέζους συμμάχους, σύστησαν αδόξαστα στον πρόεδρο να ρίξει στο πεδίο της μάχης ολόκληρο το βάρος της αμερικανικής πολεμικής μηχανής, για να ξεμπερδέουν μία και καλή.

‘Ολόκληρο; Πιο «όλόκληρο»; Τους 50.000 πυρηνικούς κώνους; ‘Οχι, βέβαια, γιατί τότε —είπαμε— ο πλανήτης θα «άπέθνησκε μετά των άλλοφύλων» Βιετκόγκ 20 φορές. ‘Αλλά ούτε και ένας κώνος από τους 50.000 δέν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, διότι:

α) ‘Η πυρηνική έκρηξη σκοτώνει τον ένοπλο όσο και τον άοπλο, τον στρατιώτη όσο και το παιδάκι, τον εχθρό όσο και τον φίλο.

β) ‘Η πυρηνική τέφρα μπορεί να σκοτώσει (ανάλογα με τα κέφια του ανέμου) κ’ εκείνους που την έρριξαν.

γ) ‘Η έκρηξη μίας πυρηνικής βόμβας θα σήμαινε πιθανώτατα παγκόσμιο πυρηνικό πόλεμο.

Τότε;

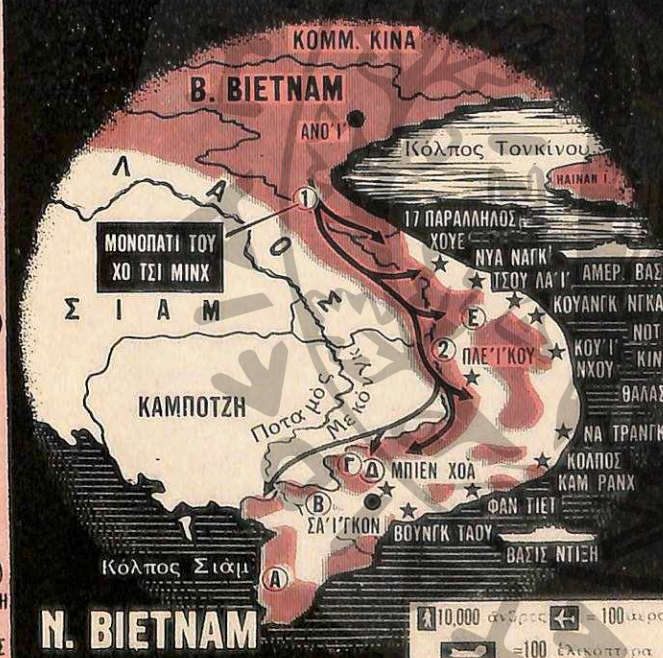
Τότε θα χρησιμοποιήσουμε όλα τα υπόλοιπα όπλα μας —άποφάνθηκαν οι στρατιωτικοί έγκεφαλοι— τα όποια φτάνουν και περισσεύουν για να ξεκαθαρίσουμε τους Βιετκόγκ. Βόμβες των 500 λιβρών, χημικά αέρια που φέρνουν πονόματο, ύπνο και λιγοθυμιά, ταχυβόλα που ρίχνουν χιλιάδες βλήματα στο λεπτό, αμφίδια τάνκς, έλικόπτερα και 8,τι εκλεκτότερο διαθέτει το όπλοστάσιό μας. Σε

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ Β. ΒΙΕΤΝΑΜ
ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΕΙΣ 60.000 ΑΝΔΡΕΣ. ΚΥΡΙΩΣ ΠΕΖΙΚΟΝ, ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ ΠΙΘΑΝΩΣ ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΥ ΤΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΔΙΕΙΣΔΥΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΧΟ ΤΣΙ ΜΙΝΧ (1)

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ: ΔΥΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΤΟΝ ΤΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΟΡΗ ΜΠΙΝΧ ΝΤΙΝΧ, ΦΡΟΥΡΟΥΝΤΑ ΓΡΑΜΜΑΣ ΕΦΘΑΔΙΑΣΜΟΥ. (Α)
ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΔΥΤΙΚΩΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΛΕΪΚΟΥ. (2)
ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΔΥΤ. ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΑΪ ΝΤΙΝΧ.
ΑΛΛΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΜΗΚΟΣ ΣΥΝΟΡΩΝ (Γ)

ΒΙΕΤΚΟΓΚ: 80.000 ΑΝΔΡΕΣ ΕΞΑΠΟΛΥΟΝΤΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ Δ. ΜΕΚΟΓΚ (Β)
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΤΡΙΓΩΝΟΝ (Δ)
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΜΕΝΟΙ (Ε)
ΥΠΟ 120.000 ΑΝΤΑΡΤΩΝ 40.000 ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΤΕΛΕΧΗ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΟΧΑΙ Α = 10.000 ΑΝΔΡΕΣ

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

600.000 ΝΟΤΙΟΒΙΕΤΝΑΜΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ 6.500 ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ 200.000 ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ
ΕΤΕΡΑΙ 100.000 ΑΝΔΡΕΣ ΜΕΧΡΙ ΘΕΡΟΥΣ
27.000 ΑΝΔΡΕΣ
ΔΥΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΑ ΔΙΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΚΑΤΑ Β. ΒΙΕΤΝΑΜ
ΕΝΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΟΝ ΠΕΡΙΠΛΟΥΝ ΕΙΣ ΝΟΤΟΝ
400 ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΜΕ 700 ΣΤΟΛΟΝ
400 ΜΑΧ. ΑΕΡΟΠΛ. ΘΑΣΕΩΝ ΣΥΝ ΒΟΜΒΑΡΙΣΤΙΚΑ Β - 52 ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΕΚ ΓΚΟΥΑΜ
600 ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ
7.500 ΝΟΤΙΟΚΟΡΕΑΤΑΙ ΚΑΙ 1.500 ΑΤΖΑΝ ★ ΣΤΡΑΤΗΓ. ΒΑΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΑΧΗ ΣΤΟΝ «ΒΡΩΜΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ» ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜ

Τὰ τερατώδη θαύματα τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ ἀχρηστεύονται μὲ πρωτόγονα πολεμικὰ μέσα

ροπορίας στο πεδίο τῆς μάχης, εἶναι ἀπλὸς ὅσο καὶ τὸ αὐγὸ τοῦ Κολόμβου: Καθιέρωσαν τὴν τακτικὴ τῆς μάχης σῶμα πρὸς σῶμα, ἢ ὁποῖα ἀποκλείει τὸν βομβαρδισμό — ἀν βέβαια ὑπάρχει ἐπιθυμία ν' ἀποφευχθῇ ὁ φύρδην - μίγδην σφαγιασμός ἐχθρῶν καὶ φίλων.

Τόξο - ἐλικόπτερο

Ο μῦθος τοῦ Βιετνάμ δηλοῖ ὅτι τὸ τόξο μπορεῖ νὰ νικήσῃ τὸ ἐλικόπτερο, τὸ ποδηλάτο μπορεῖ νὰ κυνηγήσῃ τὸ ἄρμα μάχης καὶ ἡ ἀράχνη μπορεῖ νὰ σταματήσῃ τὸν πάνοπλο στρατιώτη. Δηλοῖ ἀκόμα πῶς ἀληθινὸς στρατιωτικὸς ἐγκέφαλος εἶναι ἐκεῖνος πού ξέρεי ν' ἀξιοποιῇ τὸ πολεμικὸ πεδίο κι ὄχι ἐκεῖνος πού περιμένει τὴ νίκη ἀπὸ τὸ πᾶτημα ἐνὸς κουμπιού.

Τὸ τρίτο ράπισμα πρὸς τοὺς θεωρητικούς τῆς ἰσχύος ἦρθε ἀπὸ τὴν 'Υεμένη. 'Εστὶ δὲ 'Υεμένη ἡ ἀραβικὴ ἐκείνη χώρα ὅπου πρὸ τριετίας ὁ 'Ιμάμης ἀνεδράπη ἀπὸ ἓνα δημοκρατικὸ πραξικόπημα καὶ πῆρε τὰ βουνὰ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς μὴ συμπαθοῦντες τὰ δημοκρατικὰ πραξικοπήματα.

Στὸν ἐμφύλιο πόλεμο πού ἀκολούθησε, ἡ Δημοκρατία ὑποστηρίχθηκε ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους μὲ σοβιετικὰ ὅπλα, ἐνῶ ἡ Βασιλεία ἐνισχύθηκε ἀπὸ τοὺς Σαουδάραδες μὲ βρετανικὰ ὅπλα. 'Απὸ τὶς δύο παρατάξεις πού ἀντιμετωπίστηκαν, ἡ Βασιλεία ἀντιπροσώπευε τὸν Δαυὶδ καὶ ἡ Δημοκρατία τὸν Γολιάθ. 'Ενίκησε —κατὰ τὰς Γραφάς— ὁ Δαυὶδ.

Καὶ ὅμως, πόσο εὐδαίμονα γιὰ τοὺς στρατιωτικούς ἐγκέφαλους εἶχε ἀρχίσει ὁ πόλεμος τῆς 'Υεμένης! «Οἱ ἀντάρτες τοῦ 'Ιμάμη —εἶχαν πῇ οἱ ἐγκέφαλοι στὸν Νάσερ— δὲν εἶναι παρὰ ἓνα ξυπόλητο μπουλούκι. Νὰ λοιπὸν μιά ὥραία εὐκαιρία νὰ βοηθήσουμε τοὺς δημοκρατικούς φίλους μας μὲ στρατό, τάνκς καὶ ἀεροπλάνα, κι ἀφοῦ τσακίσουμε τοὺς ἀντάρτες (σ' ἓνα - δυὸ μῆνες) νὰ εἰσπράξουμε τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς Δημοκρατίας τῆς 'Υεμένης ὑπὸ τὴ μορφή τῆς ἐνωματώσεώς της στὴν ΗΑΔ».

'Η ἰδέα φάνηκε λαμπρὴ στὸν πρόεδρο καί, ἂμ' ἔπος ἂμ' ἔργον, σὲ λίγο 20.000 Αἰγυπτίοι στρατιῶτες ἀποδιδάχονταν στὴ Σαυδάρα, συνοδευόμενοι ἀπὸ 300 τάνκς καὶ 200 ἀεροπλάνα. Τέτοια πολεμικὴ ἀρμάδα πρώτη φορὰ ἔβλεπε νὰ περνᾷ ἀπὸ πάνω της ἡ γῆ τῆς 'Υεμένης.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἐγκέφαλοι δὲν εἶχαν γελᾶσει τὸν πρόεδρο ὅταν χαρακτήριζαν τοὺς ἀντιπάλους σὰν «ξυπόλητο μπουλούκι». Τὸν γέλασαν ὡς πρὸς τὶς προεσμίεις καὶ τὶς προοπτικές. 'Εχουν περάσει ἀπὸ τότε τρία χρόνια, οἱ ἄνδρες τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος ἔχουν 70.000, τὰ τάνκς 700, τὰ ἀεροπλάνα 1.000 — καὶ ὅμως ἡ νίκη δὲν ἔχει πάψει νὰ στέφῃ τὰ (ἀνίσχυρα) ὅπλα τῶν ἱμαμικών. 'Ανίσχυρα, γιατί παρὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τοὺς ἀπὸ τὴ γείτονα Σαουδαραβία, οἱ βασιλικοὶ 'Υεμενίτες δὲν διαθέτουν οὔτε ἀεροπλάνα οὔτε ἄρματα μάχης οὔτε τὴ δύναμη πυρὸς τοῦ μοντέρνου καὶ βαρύτατα ἐξοπλι-

ετκόγκ, περιέγραψε τὴν ἐφιαλτικὴ σκηνὴ τῆς μηχανοκίνητης καὶ βαρύτατα ἐξοπλισμένης ἀμερικανικῆς φάλαγγας, πού ἐσπευδε μὲ μεγάλη ταχύτητα σὲ βοήθεια ἐνὸς ὄχρου καὶ οἱ στρατιῶτες της πολυβολοῦσαν μανιῶδως τὰ φυλλώματα τῆς ζούγκλας πρὸς τὶς δύο πλευρὲς τοῦ δρόμου, γιὰ ν' ἀποφύγουν τυχὸν αἰφνιδιασμό. 'Όταν ἡ φάλαγγα πέρασε, 500 ποδηλατιστὰι Βιετκόγκ ἀναδύθηκαν ὡς διὰ μαγείας ἀπὸ τὰ «γαζωμένα» φυλλώματα, καβάλλησαν τὰ ποδηλάτα τους καὶ ἀρχισαν νὰ τὴν κυνηγοῦν σὰν τρελλοί, ὥσπου χάθηκαν στὴ στροφή τοῦ δρόμου.

● Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Paris - Presse δημοσίευσε τελευταία τὴ φωτογραφία τριῶν μισόγυμων Βιετκόγκ πού τεντώνουν ἰσάριθμα τόξα, ἔτοιμα νὰ ἐξαπολύσουν τὰ βέλη τους. Τὴ φωτογραφία συνοδεύει ἡ ἐπεξηγήση πὺς μ' ἓνα βέλος καρφωμένο ἐκεῖ ἀκριβῶς πού πρέπει μπορεῖ ν' ἀχρηστευτῇ ἡ μηχανὴ ἐνὸς ἐλικοπτήρου. Καὶ εἶναι γνωστὸ πὺς τὰ ἐλικόπτερα χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς 'Αμερικανούς στὸ Βιετνάμ σὰν ἡ τελευταία λέξη τῆς σύγχρονης στρατιωτικῆς τεχνικῆς.

● ΟΣΟ γιὰ τὸν τρόπο πού βρῆκαν οἱ Βιετκόγκ νὰ ἐξουδετερώσουν τὶς (καταστροφικὲς στὴν ἀρχὴ) ἐπεμβάσεις τῆς ἀμερικανικῆς ἀε-

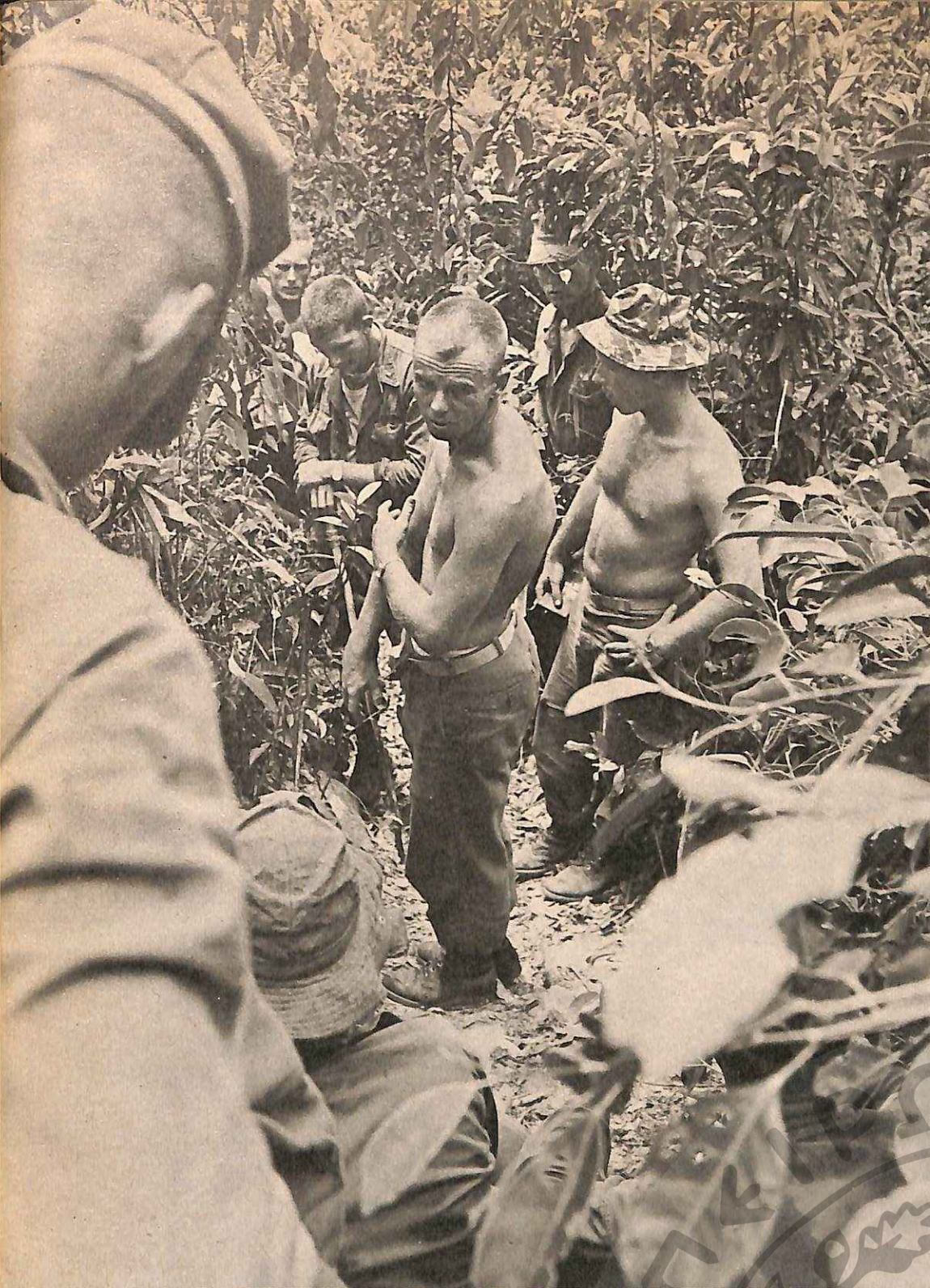
δυὸ - τρεῖς μῆνες ὁ ἐχθρὸς θὰ ἔχῃ ἐκμηδενιστῇ.

Ἡ «κλιμάκωση»

Ἐτσι ἄρχισε ἡ περίφημη «κλιμάκωση» (ἀμερικανιστὶ escalation) πού κλιμακωτὰ βύθισε τὴν 'Αμερικὴ ὡς τὸν λαίμω μέσα στὸ βιετναμέζικο τέλμα. Γιατὶ (ἀπίστευτο καὶ ὅμως ἀληθινὸ) ὅλ' αὐτὰ τὰ τερατώδη «θαύματα» τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ ὄχι μόνο δὲν ἔφεραν τὰ ἀποτελέσματα πού προβλέπαν οἱ θεωρητικοὶ τῆς ἰσχύος, ἀλλ' ἀντίθετα ἐξουδετερώθηκαν ἓνα πρὸς ἓνα μὲ πολεμικὰ μέσα - ἀντίδοτα ἐντέλως πρωτόγονα.

● ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ TIME δημοσίευσε πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ τὴν πληροφορία ὅτι 'Αμερικανοὶ στρατιῶτες πού δοκίμασαν νὰ κατεβοῦν πάνοπλοι σὲ μιὰν ἀπὸ τὶς ἀναρίθμητες ὑπόγειες σήραγγες πού ἔχουν σκάψει οἱ Βιετκόγκ σ' ὅλοκληρη τὴ χώρα δέχτηκαν ἐπίθεση κ' ἐξωντώθηκαν ἀπὸ δηλητηριώδη φίδια καὶ ἀράχνες, ἐπίτηδες τοποθετημένες στὰ κατάλληλα σημεία.

● Ο ΙΑΠΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ 'Ακίχίτο 'Οκαμουρά, αἰχμάλωτος γιὰ δυὸ μῆνες τὸν Βι-

Η ΤΡΟΠΙΚΗ ΣΟΥΓΚΛΑ καλύπτει μεγάλες ἐκτάσεις τοῦ Βιετνάμ καὶ προσφέρει στοὺς «ξυπόλητους» πολεμιστὰς εὐκαιρίες πού εἶναι πάρα πολὺ δύσκολο νὰ τὶς ἀντιμετωπίσουν οἱ πάνοπλοι ἀντίπαλοί τους.

σμένου αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ. Καὶ ὅμως, οἱ συμφορὲς πού ἔπαθε ὁ πανίσχυρος αὐτὸς στρατὸς ἀπὸ τοὺς «ξυπόλητους» ἦταν τόσο πολλὰς καὶ τέτοιαις ἐκτάσεως, ὥστε ἔφτασαν νὰ κλονίσουν ἀκόμη καὶ τὴν πολιτικὴ θέση τοῦ ἴδιου τοῦ Νάσερ στὴν Αἴγυπτο. 'Ο αἰγυπτιακὸς προϋπολογισμὸς ἀρχισε ν' ἀγκομαχᾷ, χιλιάδες ἀνάπηροι κατέκλυσαν τὶς αἰγυπτιακὲς πόλεις, ὁ κόσμος ἀρχισε νὰ μουρμουρίζῃ, ἡ ἀντιπολίτευση σήκωσε κεφάλι κ' ἐξαπέλυσε ὑποψηφίους δολοφόνους ἐναντίον τοῦ Νάσερ...

Παράξενα...

Καὶ ὁ πρόεδρος, 'Ο πρόεδρος, τὰ δύο πρώτα χρόνια, ὅλο καὶ διατηροῦσε τὴν ἐλπίδα πὺς οἱ ἀντάρτες ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ λύγισαν. «'Εντείνετε τὴν προσπάθειά», τηλεγραφοῦσε καὶ ξανατηλεγραφοῦσε στὴ Σαυδάρα. Καὶ οἱ στρατηγοὶ του, ἐφαρμόζοντας πιστὰ τὴ διαταγὴ, ἐξαπέλυαν κάθε τὸσο μεγά-

λτους» τοῦ 'Ιμάμη ἀφηγεῖται πὺς μόλις ἀκούγονταν ἀπὸ μακριὰ τὰ αἰγυπτιακὰ ἀεροπλάνα ὀλόκληρη ἡ ἀνταρτικὴ μονάδα χωνόταν κ' ἐξαφανιζόταν μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα μέσα στὶς φυσικὲς σπηλιές καὶ τὰ βαθιὰ λαγούμια πού εἶχαν ἀνοιχτῇ ἀπὸ πρὶν εἰδικὰ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτόν. Οἱ Αἰγύπτιοι πιλότοι ἀδειάζαν τὶς δόμβες τους, ἱσοπέδωναν ὅ,τιδήποτε ὑπῆρχε στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους καὶ ξανάφευγαν εὐχαριστημένοι, σπεύδοντας στὶς βάσεις τους γιὰ ν' ἀναφέρουν ὅτι ἡ «ἀποστολὴ ἐξετελέσθη ἐπιτυχῶς». Τότε, ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἐβλεπες νὰ ξεπροβάλλουν (παράξενα σκουλήκια) ἀναρίθμητοι γενοιοφόροι κουρελιῶδες, μὲ γυμνὰ πόδια καὶ σαρίκια στὸ κεφάλι, πού σὰν ἀπόκοσμοι δαίμονες ἀρχίζαν νὰ χορεύουν ὑστερικά, κραδαίνοντας τὰ τουφέκια τους καὶ τὰ μαχαίρια τους καὶ τραγουδώντας:

'Ω Γκαμάλ, 'Αμπντελ Νάσερ
δὲν βλέπεις τὸ χᾶλι σου;
'Ω Γκαμάλ, 'Αμπντελ Νάσερ
θὰ φᾶς τὸ κεφάλι σου!

Στὸ τέλος τὸ ἔφαγε τὸ κεφάλι του, ὁ Γκαμάλ 'Αμπντελ Νάσερ. Γιατὶ ὅταν τὰ ἔξοδα τοῦ αἰγυπτιακοῦ προϋπολογισμοῦ γιὰ τὸν πόλεμο αὐτὸ φτάσανε τὶς 500.000 δολλάρια τὴν ἡμέρα, ἐνῶ τὸ ὄραμα τῆς νίκης ἐξακολουθοῦσε πάντα ν' ἀπομακρύνεται πλησίον, ὁ φιλόδοξος ὄνειροπόλος τοῦ «παναραβισμού» ἀφῆσε τὴν ντροπὴ στὴν ἀκρὴ καὶ πῆρε ἓνα πρῶτὸν πικρὸ δρόμο τῆς Μέκκας — ὄχι γιὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸν 'Αλλάχ, ὅπως συνήθως, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἱκετεύσῃ τὸν βασιλεῖα τῆς Σαουδαραβίας Φεϋζάλ νὰ σταματήσῃ τὴ βοήθειά του στοὺς ἀντάρτες, μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ἀποχώρηση τῶν αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὸ ὑμενικὸ ἐδαφος.

'Ο Φεϋζάλ (πονηρότατος) ἔκανε πὺς δέχτηκε. Καὶ οἱ δύο «ἀδελφοὶ τοῦ 'Ισλάμ» ἀντάλλαξαν φιλιὰ μπροστὰ στὸ φωτογραφικὸ φακὸ γιὰ νὰ ἐπισφραγίσουν τὴ συμφωνία τους. 'Απὸ τότε ὅμως ἔχουν περάσει τέσσερις μῆνες καὶ ἡ συμφωνία ἀκόμη νὰ ἐφαρμοστῇ. Πάντα κάποιο ἐμπόδιο παρουσιάζεται, πάντα κάποια μικροδιαφωνία στὶς λεπτομέρειες, πάντα κάποιο ἐντεχνὸ (ἢ ἀτεχνὸ) πρόσχημα. Τὸ δόκανο τοῦ ξυπόλητου Δαυὶδ ἔχει ἀρπάξει καὶ κρατᾷ γερά τὸ πόδι τοῦ σιδηρόφραχτου Γολιάθ. Τρελλὸς εἶναι νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ;

Γίνεται τελευταία πολὺς λόγος γιὰ ἓναν ἐνδεχόμενο πόλεμο μεταξὺ 'Ηνωμένων Πολιτειῶν καὶ Κομμουνιστικῆς Κίνας. Τὸ 1965 πρόσφερε πλούσια πολεμικὴ πείρα, ἡ ὁποία μπορεῖ τώρα νὰ μελετηθῇ καὶ ν' ἀναλυθῇ. Εἰ-
ναι γνωστὸ πὺς οἱ σημερινοὶ Κινέζοι ἔχουν εἰδικευτῇ καὶ διατρέψῃ στὸν ἀνταρτοπόλεμο — τὸν «πόλεμο τῶν ξυπόλητων». Μὲ τὰ δεδομένα πού ἀναφέραμε παραπάνω, θὰ ἦταν ἐκτὸς το-
που καὶ χρόνου ὁ στρατιωτικὸς ἐκεῖνος πού θὰ συνιστοῦσε τὴν κατάληψη τοῦ ἀχανοῦς κινεζικοῦ ἐδάφους μὲ συμβατικὲς δυνάμεις.

Μένει ὁ πυρηνικὸς πόλεμος. 'Αλλὰ καὶ σ' αὐτὸν ὀρθώνεται ἐμπόδιο τὸ ἀσύλληπτο ἀνθρώπινο δυναμικὸ τῶν 650 ἐκατομμυρίων ψυχῶν, πού ὀπωσδήποτε δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλο νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς, ἔστω καὶ μὲ πυρηνικὲς δόμβες.

Θ. ΚΑΡ.

Η διαφορετική ύποδοχή που κάνουν στην Μπέ - Μπέ στην Γαλλία και στην 'Αμερική όφειλεται ως ένα σημείο στο γεγονός ότι ο 'Αμερικανός έχει την τάση να δείχνει σεβασμό στην γυναίκα. 'Η σεξουαλική ισότητα, που έκφράζεται χωρίς λόγια με τον τρόπο της Μπέ - Μπέ, είναι κάτι αναγνωρισμένο στην 'Αμερική από καιρό. 'Ωστόσο, ο 'Αμερικανός αντιπαθεί κάπως την δυναμική γυναίκα - τύραννο. Γι' αυτό και παραδίνεται με χαρά στην γοητεία της «nymphette», που δεν δείχνει καθόλου σημάδια της συζύγου και της μαμάς. Στην Γαλλία πολλές γυναίκες συνεργούν κρυφά για νάχουν οι άνδρες ένα αίσημα ύπεροχής, που τόσο τους εύχαριστεί. Οι

BIBA ΜΠΕ-ΜΠΕ!

Γάλλοι προτιμούν να έχουν μπροστά τους την ύπακοή, παρά την περήφανη άδιαντροπία της Μπέ - Μπέ». Αυτά έγραφε πριν πέντε χρόνια η Σιμόν ντε Μπωβουάρ στο περίφημο δοκίμιο της περί Μπαρντό («Έκλογη», 31.1. 1960)... Είχε δίκιο. 'Η 'Αμερική υποδέχθηκε την Μπέ - Μπέ με τέτοιο άνεπιφύλακτο ένθουςιασμό, που κ' ή ίδια τρόμαξε. Έσπυρε την λευκή ντεκολτέ τουαλέττα της στην σκάλα πυρκαϊάς του κινηματογράφου «'Αστορ», για να γλυτώσει από τα μαινόμενα πλήθη των θαυμαστών της. Είχε άπιαστα έλκυστικές προτάσεις από την «Γιουνάιτεντ 'Αρτιστς» και την «Ουώρνερ Μπρόδερς». Έκατομύρια την παρακολούθησαν από την τηλεόραση. Τό άστέρι της μεσουρανεί, μά και ή ίδια άρχισε από καιρό να άναρωτιέται: Τί έστ'ι Μπαρντό;

Βίβα Μαρία!». Τέτοιο θρίαμβο κανείς δεν τον περίμενε, έκτος ίσως από την Ζάν Μορώ, που φρονίμως άφησε την συνάδελφο και παρτενάρι της στην θεαματική έπαναστατική παρωδία του Λουί Μάλ να εισπράξει μόνη της τις τίς δάφνες στην πρεμιέρα της Νέας 'Υόρκης.

Άλλά υπήρχε, πριν ακόμη από το γύρισμα, μιá διαφορά νοοτροπίας ανάμεσα στις δυο «Μαρίες». Το περιοδικό «Time» γράφει στην κριτική της ταινίας: «Το φίλμ έδωσε στην Μπριζίτ Μπαρντό έναν από τους

καλύτερους ρόλους της καριέρας της και στην Ζάν Μορώ έναν από τους χειρότερους της. Ευτυχώς ή Μορώ δέχθηκε το τράκο αυτό πολύ άνάλαφρα, λές κ' έπαιζε σε κανένα άσήμαντο έρασιτεχνικό θεατρικό όμιλο, έτσι, για γούστο».

Η ίδια ή Ζάν Μορώ είχε παραδεχθί, λίγο - πολύ, σε προηγούμενη συνέντευξή της στο περιοδικό «Elle», αυτή της την διάθεση:

«'Η περιμέρα του έργου είναι στις 19 Δεκεμβρίου, κ' εγώ δεν τελειώνω το γύρισμα του «Ναύτη» παρά στις 20. Βεβαίως ό Τόνυ

Ρίτσαρτσον θά μου έδινε άδεια, αλλά δεν αισθάνομαι το κουράγιο ν' αντιμετώπισω την 'Αμερική και κατόπιν την εργασία μου, στον γυρισμό, με τέτοιες συνθήκες. Άλλωστε το πρόγραμμα της επίσκεψέας μας είναι άστείο, όπως το σχεδίασαν. Μόνο σαν παιχνίδι θά το έπαιρνα εγώ, το παιχνίδι του να παριστάνω την «στάρ». Δεν θά γίνω ποτέ μου «στάρ». Θά με δισκέδαζε να με θεωρούν «στάρ», για την Μπριζίτ όμως αυτό είναι πολύ πιο σημαντικό. 'Η καριέρα της βασίζεται πάνω στο «σύστημα - στάρ», ή δική μου όχι».

Η Μπριζίτ όμως πήρε και τον βεντετίτικο ρόλο της πολύ στα σοβαρά και την εμφάνισή της ως στάρ μπροστά στο κοινό και στους δημοσιογράφους επίσης. Παίρνει τον έαυτο της στα σοβαρά, τα προβλήματά της στα σοβαρά και την δουλειά της, που οι περισσότεροι την θεωρούν άναξιοπρεπή ή τουλάχιστον άστεία, αν και πολύ συμφέρουσα, την παίρνει επίσης στα σοβαρά. Κι αυτό είναι ένας από τους κυριώτερους παράγοντες που συνετέλεσαν στην δημιουργία του «φαινομένου Μπαρντό».

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΤΑ... ΤΕΡΑΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΕ ΤΑΣΗ ΜΑΧΗΣ

Η Β.Β. ΔΕΝ ΕΧΑΣΕ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΡΕΠΟΡΤΕΡΣ

ΣΤΗΝ υγεία της «Βίβα Μαρία» πίνει η Μπριζίτ, στην υγεία της Μπριζίτ και της «Βίβα Μαρία» πίνει ο Μπόμπ Ζαγκουρί, στην δεξίωση που οργανώθηκε για 600 περίπου φίλους στο νυκτερινό κέντρο «Έλ Μορόκο». Η Μπριζίτ, αν και μόλις πριν από λίγο είχε διαδηλώσει την ευτυχία της που δεν είναι «πια μιά κούκλα», έκανε εκεί την εμφάνισή της με ένα από τα αποκαλυπτικότερα ντεκολτέ της. Ώς τώρα σταδιοδρομίας της.

“Εδειξε πώς είναι μια γυναίκα όχι απλώς ωραία αλλά και ζωντανή, συνετή, έτοιμόλογη, έξυπνη

Η Μπαρντό τελευταία γυρίζει δ-σο μπορεί αραϊότερα, για να έχη τον καιρό να ζήσει, όπως λέει. Είχε α-φθονο χρόνο στην διάθεσή της για να ξεκουρασθή μετά το γύρισμα του «Βίβα Μαρία» και να προετοιμάσει με προσοχή την εμφάνισή της στην Αμερική. Μετά την «Αλήθεια» του Κλουζώ, η Μπέ - Μπέ είχε αρχίσει να βρίσκει έναν άλλο τύπο, ωριμότερο, που θα ταίριαζε ίσως καλύτερα με τα 31 της χρόνια. Τώρα έτοιμασε μιάν ατέλειωτη γκαρνταρόμπα για το ταξίδι, 8 κομμωτής της σχεδίασε 2 - 3 ωραιότατα κτενίσματα σύμφωνα με τον τύπο της, και στο τέλος προτίμησε να εμφανισθή όπως την πρωτογνώρισαν και την δέχθηκαν στην Αμερική: σέξυ γατούλα. Με φορεματάκια απλά, κοντά, κοριτσι-στικά, μαλλιά ξανθά παιδούλας, ε-λεύθερα στον άνεμο. Στήθηκε προ-κλητικά, με ντυμένο το κορμί, προστά στα φλάς, στις ερωτήσεις των 600 δημοσιογράφων που την ύ-ποδέχθηκαν. Αντιμετώπιζε μιά ολό-κληρη χώρα, την μεγαλύτερη της Δύ-σεως. Τό είχε συνειδητοποιήσει κα-λά αυτό.

—Δεν βαρεθήκατε να σας λένε σύμβολο του σέξ; ήταν η πρώτη τσουχτερή ερώτηση.

—Όχι, λατρεύω τον τίτλο.

—Σκέπτεσθε να ξαναπαντρευθή-τε;

—Όχι.

—Γιατί;

—Παντρεύθηκα δυο φορές και δεν έχω καμιά διάθεση να το ξανακάνω.

Μια γυναίκα δημοσιογράφος:

—Τό θεωρείτε απαραίτητο για την ολοκλήρωση μιάς γυναίκας να γίνει μητέρα;

—Νομίζω ότι πρέπει κανείς να τα δοκιμάζει όλα. Έσείς τα έχετε δοκιμάσει;

Μια άλλη γυναίκα:

—Μπορείτε να επανέλθετε σ' αυ-τό το ζήτημα του εκτός γάμου έρω-τος, για το οποίο μας μιλήσατε ήδη χθές;

—Έσείς, τον δοκιμάσατε από χθές που σας είπα;

—Ναί. Λοιπόν, τώρα, τί έχετε να μου πείτε;

—Συνεχίστε, συνεχίστε.

—Τί είναι, επιτέλους, αυτή η Μπριζίτ Μπαρντό, μπορείτε έσείς να μās εξηγήσετε;

—Νά την η Μπριζίτ Μπαρντό, τούς απάντησε θγάζοντας την ζα-κέττα της.

—Και πώς είναι να ζή κανείς μα-ζί της; συνέχισε ένας άλλος.

—Έλτε να μείνετε μαζί μου μιά εβδομάδα, να δείτε.

Και η απάντηση, που μόνον ένας Αμερικανός δημοσιογράφος θα έδι-νε:

—Θά έπρεπε όμως να ρωτήσω την γυναίκα μου πρώτα.

Μ' αυτή την αντιμετώπιση, η Μπαρ-ντό μπορεί να μην κέρδισε την άνι-ση μάχη, αλλά, τουλάχιστον, δεν την έχασε.

Οι συνεντεύξεις που δίνει τελευ-ταία είναι τελείως διαφορετικές από αυτήν της Νέας Υόρκης. Δέχεται δημοσιογράφους, έναν - ένα φυσικά και όχι 600 μαζί, που καταλαβαίνει ότι θα την δούν με συμπάθεια και

θα συζητήσουν μαζί της το «φαινό-μενο Μπαρντό». Καί, έπειδή κανείς δεν είναι τόσο καλά καταρτισμένος στο θέμα αυτό, δεν έχει διαβάσει και μελετήσει και αναμασήσει τόσες και τόσες συνεντεύξεις και άρθρα γι αυτήν και τα προβλήματά της όσο η ίδια, η Μπριζίτ παρουσιάζεται σαν αβυσσική και δίνει σωστές γνώμες για τον εαυτό της, απόσταγμα της σοφίας της Σιμόν Ντε Μπωβουάρ ή της Μαργκερίτ Ντυρά και τόσαν άλ-λων διανοουμένων που έχουν ασχο-ληθί με το άτομό της.

Τα τελευταία χρόνια της ήρεμης ζωής της, με την συντροφιά του δια-κριτικού Μπόμπ Ζαγκουρί, η Μπέ - Μπέ δίνει την εντύπωση δρειδάτου που έβγαζε σε μιά κορυφή και τώρα ξαποσταίνει και αναμετράει τον δρό-μο που ανέβηκε. Τώρα, για πρώτη φορά, βλέπει κάπως καθαρά.

Υπάρχει μιά δραματική αντίφαση σ' αυτό που επαγγέλλεται και σ' αυτό που έβγαζε να είναι. Το πρό-βλημα, θαλό ίσως ακόμη μέσ' στο μυαλό της, το έχει πάντως έντοπσει και πια δεν μπορεί, ούτε θα μπορέ-ση να ήσυχάση.

Είναι το πρόβλημα όλων των με-γάλων στάρ της εποχής: Μαίριλιν Μονρόε, Ελίζαμπεθ Τάιλορ, Σοφία Λάρεν. Σύμβολα του έρωτισμού και της θηλυκότητας. Σύμβολα μιάς γυ-ναίκας που μόνος της προορισμός και δικαίωση είναι το ξεγέλασμα του άρσενικού με το τεχνικό άναμμα του πόθου του, ένα από τα προαιώνια μέσα πού, μαζί με την αδυναμία του φύλου της, την μητρότητα και την παροχή δουλικών υπηρεσιών, χρησιμοποιεί για να γαντζωθεί επά-νω στον άνδρα και να συντηρηται απ' αυτόν. Οι ταινίες τους είναι φο-ρείς αυτής της νοοτροπίας. Μιά γυ-ναίκα που αναλύσει όλη σχεδόν την ζωή της στο ντύσιμο, βάψιμο, μελε-τημένη προβολή των προσόντων και της γοητείας της, που ζή και έκφρά-ζεται μόνο μέσω του άνδρός - μόνο όταν την έρωτεύεται ή την χρησιμο-ποιή για να τον ύπνοετή, να του κά-νη παιδιά, να τον έμπνέη, να τον ά-κούη, να τον ύποστηρίξη.

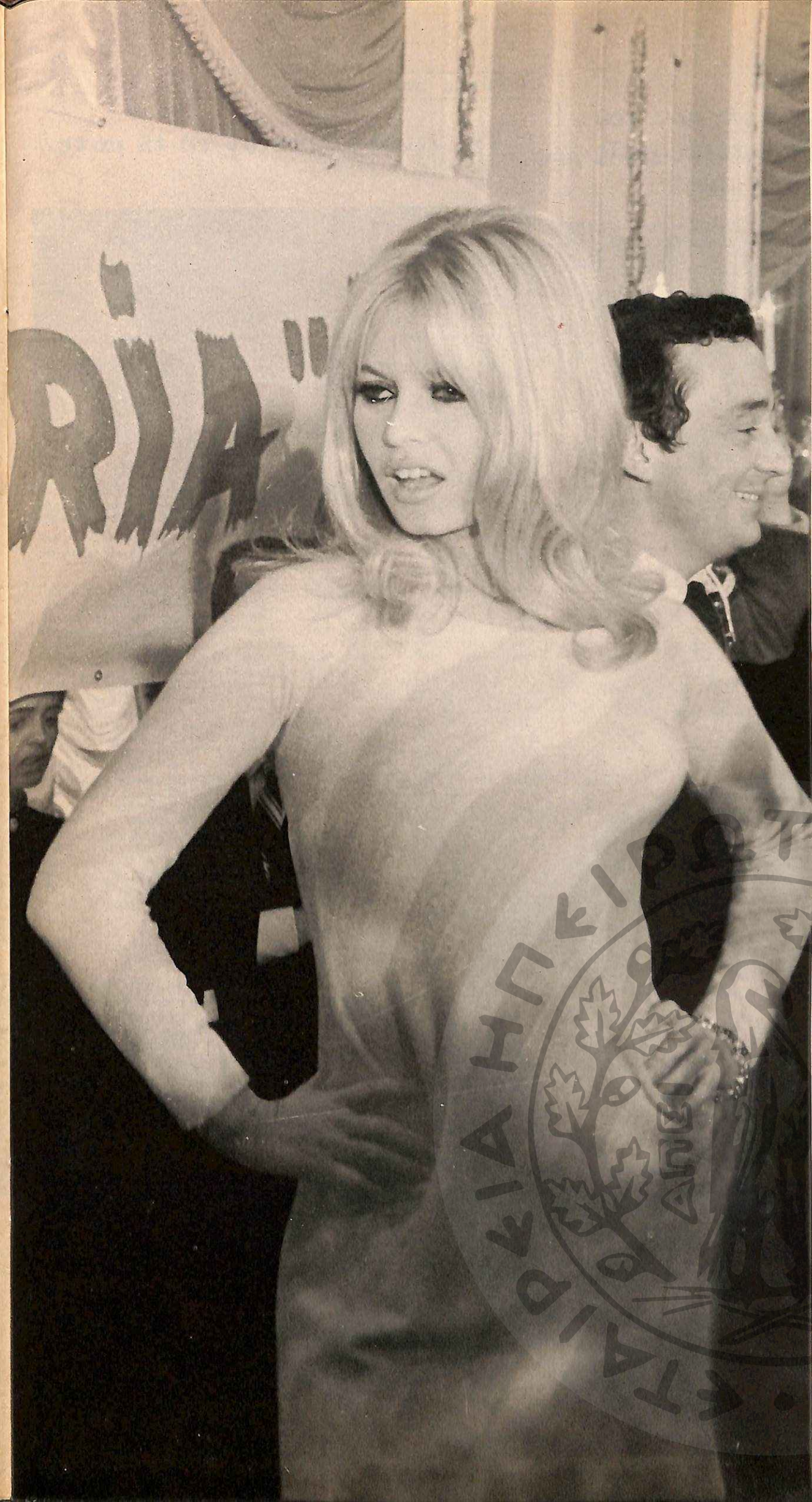
Φεμινίστρια...

Και να το παράδοξο. Το έπαγ-γελμα αυτό είναι το μόνο μικτό έ-παγγελμα όπου οι γυναίκες έλαμψαν έξ ίσου, αν όχι περισσότερο, με τούς άνδρες. Ίσως γιατί είναι μέσα στην δουλειά τους όλη αυτή η προσπάθεια να είναι κομψές, δμορφές, έλκυστι-κές και γεμάτες «θηλυκότητα», δεν τούς παίρνει παραπάνωσιο ζωτικό χρόνο, όπως στις άλλες γυναίκες.

Επιτυχία. Και ύστερα χρήματα. Άνεξαρτησία. Δεν έχουν ανάγκη ά-πό τίποτα, δεν είναι ύποχρεωμένες να ξεγελάσουν και να άπομυζήσουν άνδρες. Και ξαφνικά βρίσκονται πλή-ρως χειραφετημένες και έλεύθερες και άπαιτούν από την ζωή, τι κ' ένας άνδρας. Καταλήγουν, άθελά τους -αυτές, τί ερωτεύει-, φεμινί-στριες!

Μάλιστα με μιά τέτοια παθια-σμένη φεμινίστρια, την Κολέτ Ων-τρώ, είχε η Μπαρντό έναν διάλογο στο περασμένο τεύχος του γαλλικού «Έξπρές» και τὰ πήγαν οι δύο τους θαυμάσια.

—Σας πλήγωσε πολύ η εμφάνη-ς,

ή δηλητηριώδης επιθετικότης που έ-δειξε μιάν εποχή το κοινό άπέναντί σας;

—Ναί, κυρίως έπειδή δεν κατα-λάβαινα γιατί, έπειδή με κτυπούσε έτσι, πισώπλατα. Μισώ την άδικία και κάθε τι το άκατανόητο. “Αν κα-ταλάβαινα την αίτία αυτών τών άν-τιδράσεων, θα ήταν ίσως διαφορετι-κά. Έλαβα γράμματα φρικτά. Έκ-τών ύστερων σκέπτομαι πώς τὰ προ-κάλεσε κυρίως το γεγονός ότι άρ-νήθηκα πάντα μου την ύποκρισία, ή-μουν πάντα μου τρομερά έλεύθερη, ζούσα, κατά το δυνατόν, όπως ήθελα να ζήσω. Πολλοί άνθρωποι, όμως, που θα ήθελαν να κάνουν το ίδιο και δεν είχαν τις δυνατότητες ή το κου-ράγιο, δυσανεστήθηκαν.

—Δεν τολμούν...

—Αυτό είπα κ' εγώ, χρειάζεται κουράγιο.

—Οι γυναίκες δεν τολμούν, γιατί φοβούνται την ύπόληψή τους.

—Ακριβώς, την ύπόληψή τους!

—Με τούς άνδρες είναι πολύ δια-φορετικά. Τούς δυσανεστεί ή έλευ-βερία σας, γιατί δεν συνήθισαν να βλέπουν έλεύθερες τις γυναίκες.

—Κι όμως αυτές διαρκώς πλη-θαίνουν.

—Ναί, μα είναι πολύ λιγώτερες απ' όσο πιστεύουμε. Έσείς είσατε έ-να σύμβολό τους. Πέρασατε, λοιπόν, μερικές δύσκολες στιγμές.

—Φοβερός. Ένοιωθα μιά τρομα-κτική μοναξιά, ήρθαν όλα μαζί, έ-πειτα ένα κενό... Φανταστήτε, μόνο και μόνο έπειδή ζούσα όπως ένοιω-θα!

—Η μοναξιά είναι το τίμημα που πληρώνεις όταν μένεις πιστή στον εαυτό σου.

—Τό φοβερότερο απ' όλα είναι όταν δεν καταλαβαίνεις, δεν μπορείς να εξηγήσεις.

—Αναμφίβολα, είναι το χειρότε-ρο είδος μοναξιάς.

—Τό πιο φρικτό.

—Τώρα, σήμερα, θεωρείτε τον έ-αυτό σας μόνον;

—Η μοναξιά δεν μου άρέσει, την άποφεύγω. Όταν θέλη κανείς να έ-ιναι έλεύθερος, δεν πρέπει να έξαρ-τάται. Όσο μπορώ, λοιπόν, άπο-φεύγω να έξαρτώμαι από τούς άλ-λους, αλλά έχω την ανάγκη της ζε-στασίας γύρω μου. Μου άρέσει να με άγαπούνε. Τρελλαινόμεν να με άγαπούνε.

Τέως... άσχημη

Κ' έτσι, φτασμένη όπως είναι, δεν φοβήθηκε να πη ότι της άρέσει η φιλοσοφία, ότι διαβάει, ότι, πριν άρχισή κινηματογράφο, σκεπτόταν να σπουδάσει. “Οτι στα δώδεκα χρό-νια της ήταν άσχημη, με γυαλιά και σιδεράκι στα δόντια, Κ' έπειτα άρ-χισε χορό, έπειτα δημοσίευσε σ' έ-να περιοδικό μιά φωτογραφία της και την είδε ο Μάρκ Άλλεγκρέ και ο Βαντίμ.

Και τότε άρχισαν όλα. Δεν ήξερε να παίξη, είχε ένα ωραίο, άρμονικό σώμα, δμορφο πρόσωπο. Λίκα, έλά-χιστα προσόντα, αφού τὰ διαθέτουν χιλιάδες άλλες, με τις ίδιες επιδιώ-ξεις.

“Ο Βαντίμ την δόθησε να γνωρί-ση τον εαυτό της, να προσφέρει έ-κεينو το ιδιαίτερο που διέθετε. Η Μπαρντό είχε μιά σφοδρή επιθυμία

Νέον!

Είς τὸ πλούσιον χρωματολόγιον τοῦ PALETTE προσετέθησαν τώρα τρεῖς νέοι μοντέρνοι χρωματισμοί

Pearl Grey (No. 311) - Matt Brown (No. 320) - Dark Matt Brown (No. 322)
(Ὁδηγίες ἑλληνιστὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ κουτὶ τοῦ σωληναρίου)

Καὶ αὐτοὶ οἱ μοντέρνοι χρωματισμοὶ τοῦ Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE λούζουν καὶ ταυτόχρονα χρωματίζουν τὰ μαλλιά. Μετὰ τὸ λούσιμο τὰ μαλλιά σας ἀποκτοῦν νεανικὴ λάμψη. Οἱ γκριζες τρίχες ἐξαφανίζονται καὶ πέρνουν τὴν ὥραία ἐπιθυμητὴ ἀπόχρωσι τοῦ φυσικοῦ χρώματος τῶν μαλλίων σας.

Ζητήσατε καὶ δοκιμάσατε τὸ PALETTE
Θὰ ἱκανοποιηθῆτε ἀπόλυτα καὶ δὰ ἐνδουσιασθῆτε ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα. Τὸ PALETTE εἶναι προϊόν πείρας πολλῶν δεκαετηρίδων τοῦ Ἔργουσταίου

HANS SCHWARZKOPF - HAMBURG
Διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου ὡς τοῦ πλέον εἰδικευμένου εἰς τὸν Κόσμον διὰ τὰ εἶδη κομμώσεως.

Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica E.P.E.**
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

BIBA ΜΠΕ - ΜΠΕ!

Τῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ ζῇ μόνη...

ΠΟΔΗΛΑΤΑΔΑ στὸ Πάρκο τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὰ μαύρα γυαλιὰ εἶναι ἀπαραίτητα, ἐπειτα ἀπὸ τὸν μικροτραυματισμὸ τῆς ἀπὸ τὸ «φλάς» ἐνὸς φωτορεπόρτερ.

νὰ πετύχῃ, ἦταν μονίμως προσανατολισμένη σ' ἓναν καὶ μόνον σκοπὸ. Ἀπελευθέρωσε τελείως τὴν θηλυκότητα καὶ τὸν ἐρωτισμὸ τῆς καὶ κατάρθωσε νὰ ὑψωθῇ πάνω ἀπὸ τὴν συγκεκριμένη προσωπικότητά της, νὰ πλάσῃ ἓναν γενικὸ τύπο. Τὸ ἴδιο ὅπως ὑψώθηκε ἡ Μαίριλιν Μονρόε, αὐτὸς ὁ Τσάρλυ Τσάπλιν τοῦ σέξ, ποὺ ἀπέδωσε μὲ τὸ ἐνστικτο καὶ τὸ ταλέντο τῆς τὴν ὡραιότερη καὶ πιὸ θαυμάσια ἀνθρωπική σάτιρα τοῦ ἐρωτισμοῦ. Ἡ εὐλικρίνεια καὶ τὸ πάθος στὴν ζωὴ τῆς Μπαρντ (δὲν ἔχει σημασία ἂν ἦταν σωστὰ ἢ ὄχι προσανατολισμένη), ἡ ἑλλειψη ὑποκρισίας, ἡ ἀγωνιώδης ἀναζήτησις τῆς ἀλήθειας εἶναι ἰδιότητες ἀναπόσπαστες τῶν ἀτόμων τῶν προωρισμένων νὰ φθάσουν στὴν κορυφή.

Καὶ οἱ ἄλλες

Ἡ ἐπιτυχία τὴν ὡδήγησε στὴν ἀνεξαρτησία. Καὶ τότε εἰδικὰ ἀνακάλυψε ὅτι δὲν εἶναι καθόλου εὐκολο γιὰ μιὰ γυναῖκα νὰ ζῇ ἐλεύθερη, ὅπως ὁ ἄνδρας. Ἄν γινώριζε ἄλλον ἄνδρα ἐκτὸς ἀπὸ τὸν σύζυγό της θὰ τὸν ἔβριζε βαθιά, ἦταν ἀναγκασμένος νὰ τὴν χρίσῃ. Ὁ Βαντίμ τὴν χρίσῃ. Ἄν παροδινόταν σ' ἓνα κάπως ἀταίριαστο, παροδικό, ἂν καὶ παράφορο αἰσθημα, ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ τὶς συνέπειες. Ἐκανε παιδί κι ἀναγκάστηκε νὰ παντρευτῇ τὸν Ζάκ Σαρριέ, κι ἂς φαίνονταν πὼς ἦταν ἀδύνατο νὰ ζήσουν ἁρμονικά. Ἦταν πιὸ ἀδύνατο ἀπὸ κείνην, κι αὐτὸ ἦταν κάτι τὸ ἀπαράδεκτο στὸ κοινωνικὸ περιβάλλον τους. Τὰ νεῦρα τοῦ ἔσπασαν, ὁ δερμὸς τους καταστράφηκε. Ἄν τελικὰ γινώριζε ἓνα ἄνδρα ἰσοδύναμό της, ὅπως ὁ Σάμι Φρέϋ, ἔπρεπε νὰ συγκρουσθῇ ἀνεπανόρθωτα μαζί του, γιὰ νὰ μὴν ὑποταγῇ καὶ χάσῃ τὴν πολὺτιμη ἀνεξαρτησία της. Τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ ζῇ μόνη. Καταστάλαξε σ' ἓναν Μπόμπ Ζαγκουρί. Ἀνεπάγγελτος, ἥμερος, σιωπηλός, ἀσημαντός ἴσως, πάντως εἶναι ὁ μόνος ποὺ παραδέχθηκε ἀδιαμαρτύρητα αὐτὴν τῆς τὴν ἐλευθερία. Ἐκείνη ὥριμασε ἢ φοβάται τόσο τὴν μοναξιά, ὥστε δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸν ἀποχωρισθῇ οὔτε λεπτὸ πιά.

Τὴν ἴδια δυσκολία ἀντιμετώπισαν καὶ οἱ ἄλλες μεγάλες στάρ, ἐκτὸς τῆς Σοφίας Λῶρεν ποὺ, ἔξω ἀπὸ τὸν μόνιμο μπελά της διγαμίας, ὁ δεσμός της εἶναι ἀπολύτως ἰσορροπημένος καὶ δὲν τῆς δημιουργεῖ κανένα

πρόβλημα. Ἡ Ἑλίζαμπεθ Τάιλορ, μετὰ ἀπὸ τόσες ἀναζητήσεις, ἀποφάσισε τελικὰ νὰ ὑποταγῇ ἀνὸς ἄνδρα, γιὰ νὰ βρῇ τὴν ἡσυχία της. Ἡ Μαίριλιν Μονρόε ἔκανε μιὰν ἀπόπειρα νὰ συμδιώσῃ ἑστίμα μ' ἓναν ἰσοδύναμό της, ὅπως πίστευε, ἄνδρα. Ἀπέτυχε. Ὁ Μίλλερ, ὅπως φάνηκε στὸ περιγραφικὸ τοῦ γάμου τους ἔργο «Μετὰ τὴν πτώση», τῆς γέμισε τὸ κεφάλι μὲ πολλὲς σοφίες, ἀλλὰ ὄχι μόνον δὲν κατενόησε τὸ πρόβλημά της καὶ δὲν τὴν βοήθησε νὰ τὸ λύσῃ, παρὰ τῆς δημιούργησε μεγαλύτερη ἀκόμα σύγχυση καὶ ἀγχος. Στὴν διαθήκη της, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα ποσὸν γιὰ τὴν ἀνάπηρη μητέρα της, ἔφησε τὰ ὑπόλοιπα στὸν δάσκαλό της Λή Στράσπεργκ καὶ στὴν ψυχιάτρου της. Ἦταν οἱ δυὸ ποὺ τὴν βοήθησαν νὰ ὁλοκληρωθῇ καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτὸ της. Μόνον ποὺ δὲν κατάρθωσαν ὡς τὸ τέλος νὰ τὴν γλυτώσουν ἀπὸ τὴν μοναξιά τῆς ἐλευθερίας της.

Τὸ συμφέρον...

Ἡ Μπριζίτ δὲν εἶναι σὲ τέτοιο βαθμὸ ρομαντική. Ἐχει τὴν κοινὴ λογικὴ τῆς Γαλλίδας, τὴν ἐθνικὴ ἀρετὴ νὰ προσέχῃ τὸ συμφέρον της. Μέχρι στιγμῆς τὰ κατάφερε καλότερα.

Κατὰ τέτοιο θάβηκε νὰ πῇ σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ρεπόρτερς τῶν ἐφημερίδων, τῆς τηλεοράσεως, τοῦ ραδιοφώνου, τῶν περιοδικῶν, ποὺ θὰ ἀνέφεραν τὴν στάση καὶ τὶς ἰδέες της σ' ὅλη τὴν χώρα, σ' ὅλο τὸν κόσμο. Στῆθηκε περήφανα μὲ τὸ κοντὸ φανταχτερό της φόρεμα, τὸ ἀστραφτερό της πρόσωπο, μ' ἐκείνη τὰ ἀπίθανα ξεθὰ μακριὰ μαλλιά, παρταίρι καὶ ξεχωριστὴ, ἀλλοιώτικη ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους.

Μονάχη, ὥραία καὶ τρομερή. Σὰν ἄγγελος.

Καί, ὅπως οἱ παλαιοὶ ἐκείνοι ἄγγελοι, εἶχε μιὰν ἀποκάλυψη νὰ κάνει. Ἰσως δὲν κατάφερε νὰ ἐκφραστῇ ἀπόλυτα, ἀλλὰ τὰ εἶπε κι ἀλλιῶς ἢ ἔλεγε νὰ τὰ πῇ:

— Ποιὰ εἶσαι;
— Ἰδοὺ ἐγώ.
— Πὼς εἶναι νὰ ζῇς ἐλεύθερα;
— Δοκιμάστε. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ καταλάβετε.

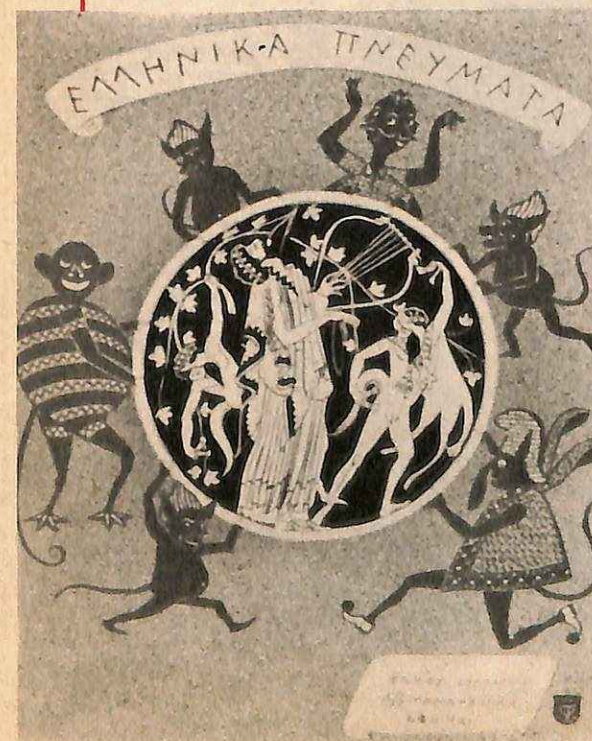
Δὲν εἶπε τίποτα. Μὰ ἡ ἴδια της ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ Διακήρυξη Ἀνεξαρτησίας.

ΛΕΝΑ ΔΟΥΚΙΔΟΥ

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

Χρόνια δόλοκληρα χρειάστηκε ὁ κ. Θάνος Βελούδιος γιὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὰ ὄνματα τῶν Καλικαντζάρων, ποὺ ἀναμφίβολα συνθέτουν ἓνα ἀπὸ τὰ γραφικώτερα κεφάλαια τοῦ λαογραφικοῦ θησαυροῦ μας. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀρχικὴ ἐργασία τοῦ τὸν ὡδήγησε σὲ ἓνα ἀκόμη ἐγχείρημα: Συνέθεσε τὶς φριγοῦρες τους — καί, δηλαδή, ἀνάλογο μὲ κείνο ποὺ ἔκαναν μὲ τὶς ἀντίστοιχες γιὰ τὸν λαὸ τους φριγοῦρες, ὁ Ντίονεϋ γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς μὲ τὸν Ντόναλντ Ντάι, μὲ τὴν Κόττα καὶ τὸν Μίκν Μάους, ὁ Κάρολλ γιὰ τοὺς Ἀγγίλους μὲ τὴν Ἀλίκη στὴ Χώρα τῶν Θαυμάτων, ὁ Μπόους γιὰ τοὺς Γερμανούς μὲ τὸν Μάξ καὶ Μόρις, ποὺ ἔγιναν παγκόσμια γνωστοὶ ὡς Χονδρός καὶ Λιγνός ἀπὸ τοὺς Λῶρελ καὶ Χάρνιν, ὁ Κολλόντι γιὰ τοὺς Ἰταλοὺς μὲ τὸν Πινόκκιο καὶ παλαιότερα ὁ Λά Φονταίν γιὰ τοὺς Γάλλους μὲ τοὺς μύθους του. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἰδιότυπη ἐργασία οἱ «Εἰκόνες» προσφέρουν στοὺς ἀναγνώστες τοὺς μιὰ ἐπιλογή, μαζί μὲ τὰ ἐπεξηγηματικὰ σχόλια ποὺ ἔγραψε γιὰ τὴν κάθε φριγοῦρα ὁ κ. Βελούδιος, καθὼς καὶ μὲ ἓνα ἀπόσπασμα ἀπὸ σχετικὴ ἀνέκδοτη ἐργασία τοῦ ἰδίου.

ΒΑΚΧΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ καὶ Συνοδοὶ (κάτω), ἀπὸ μιὰ κύλικα τοῦ Βρύγου, 490 π.Χ. Οἱ συνοδοὶ Κόβαλοι τοῦ Διονύσου Λυτρωτοῦ, μὲ τὶς τότε «ροκάνες» (κρόταλα), ποὺ κρατοῦν στὰ χέρια, εἶναι ἴσως οἱ πρόγονοι τῆς παρέας τῶν ζωτικῶν (Καλκάδων). Ὁ ἀποκεφαλισμὸς τῶν Καλκάδων φέρνει στὴ μνήμη τὸν ἀποκεφαλισμὸ τῶν βρεφῶν τῆς Βηθλέμ ἀπὸ τὸν Ἡρώδη. Στὸν πίνακα (δεξιὰ), σὲ τέσσερα ἀποκεφαλισμένα «σπέης μπούς» τοῦ καλλιτέχνου Βὰν Χέηντοκ, ἔχουν ἐπικολληθῇ χαρτοκοπτικῶς τέσσερις διαφορετικὲς ἀπεικονίσεις τοῦ Χριστοῦ ὡς νηπίου

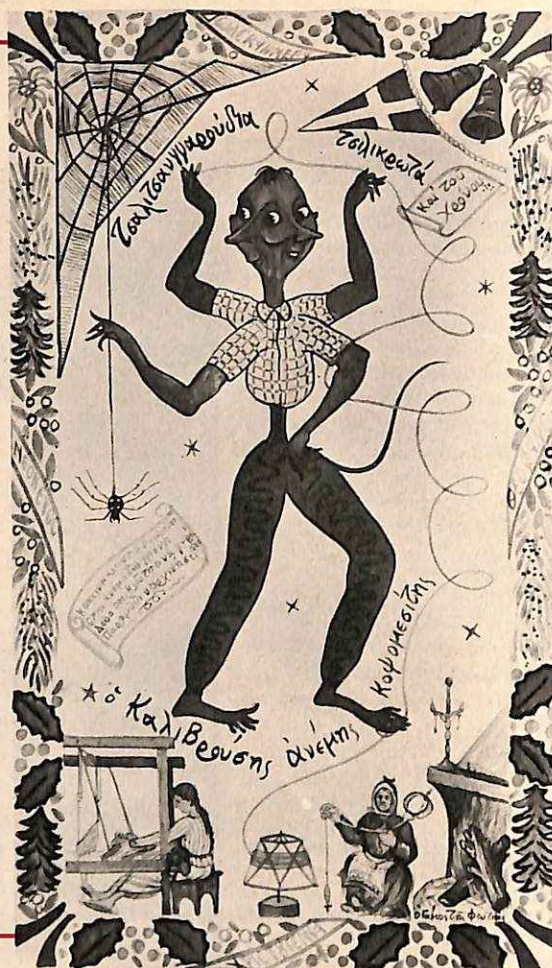
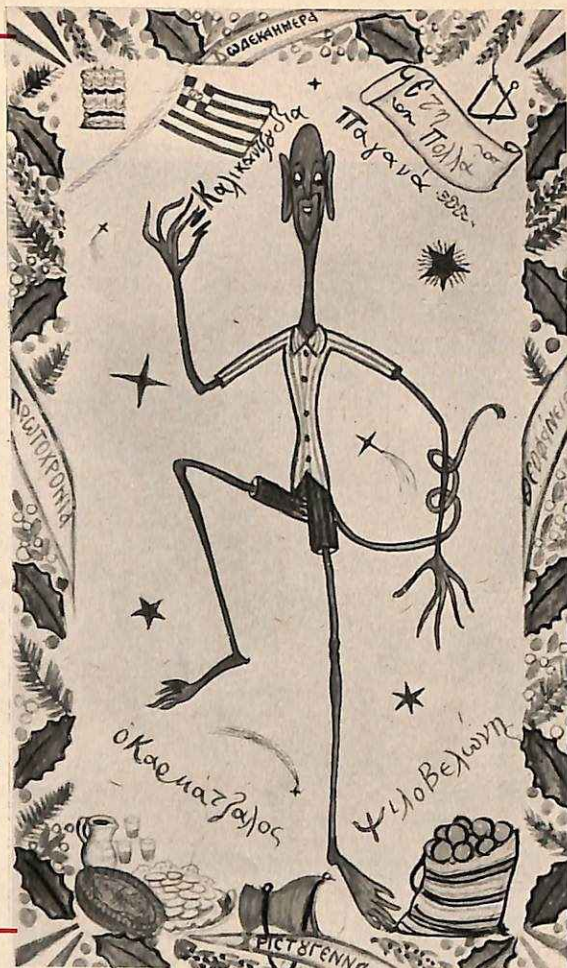

Μεταξὺ θρύλου καὶ παραδόσεως

Πρωτότυπη λαογραφικὴ ἐργασία τοῦ Θ. ΒΕΛΟΥΔΙΟΥ

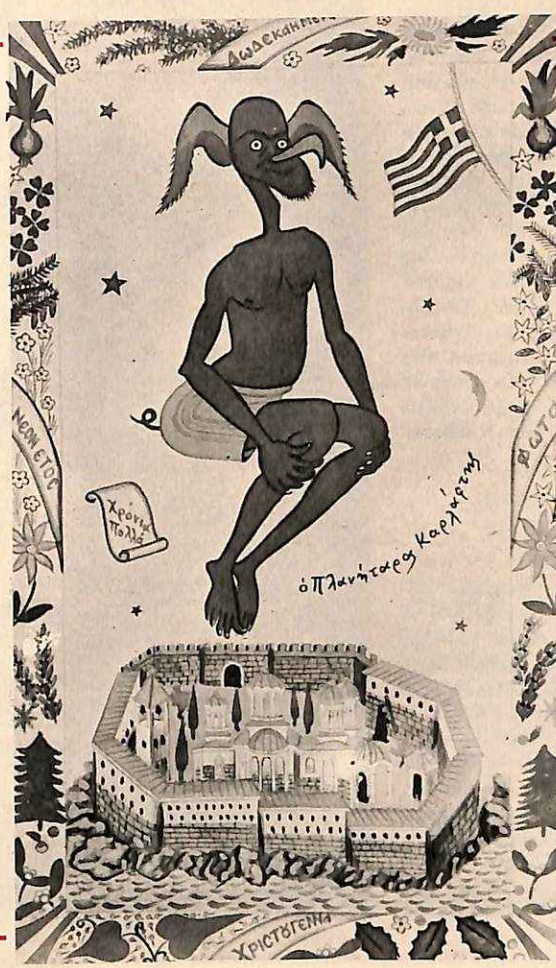

ΕΙΝΑΙ πολύ μακρύς και λιγνός ο Ψιλοδελόνης Μακαρόνης, και μπορεί να περάσει μέσα από κλειδαρότρυπες ή χαρμαύδες και σέρνει όλους τους άλλους από πίσω του, μηδὲ τοῦ ἀρχηγού των του Μαντρακούκου εξαίρουμένου. Οἱ καλόγηροι Προκόπιος καὶ Ἀθηνόδωρος, πού πρωτόφεραν ἀπὸ τὴν Κίνα στὸ Βυζάντιο τὰ κουκούλια τῆς μετὰ τῆς κρυμμένας καλάμια πού βαστούσαν γιὰ βακτηρίες, πρωτόφεραν ἐπίσης ἀπὸ κει καὶ τὰ ἐπιμήκη μακρὰ ζυμαρικά «μακρόνια», τὰ σημερινὰ μακαρόνια. Στὴν Κίνα, Ἰνδία καὶ Ἰάβδα, ὑπάρχει τὸ ἀντίστοιχο φάντασμα τοῦ Κωλο - Ψιλοδελόνη.

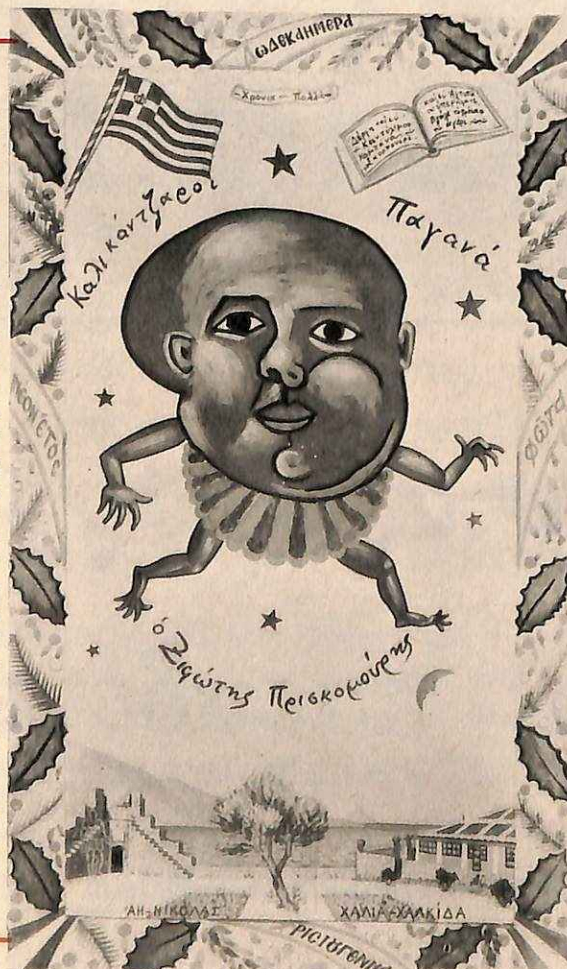
Ο ΑΝΕΜΗΣ Κοψομερίτης ἔχει τέσσερα χέρια. Τρεμουλιάζει δλόκληρος σὰν τὴν τζελατίνα καὶ γυρίζει ἀπ' τὴ μέση καὶ ἀπάνω σὰν τὴ σούρα, σὰν τὸ ἀδράχτι τῆς Μοίρας Κλωθούς. Μπερδεύεται στὸ στημόνι καὶ στὸ ὕφάδι τοῦ ἀργαλειοῦ, καθὼς καὶ στὴν ἀνέμη καὶ κόβει ὅλες τὶς κλωστές, ἀκόμη καὶ τὰ νήματα τῆς ἀράχνης. Στὸ τζέκι καίει ἀσβεστά ἕνα ἡμερο καὶ ἕνα ἄγριο ξύλο μαζί - μαζί γιὰ τὸν «Γάμο τῆς φωτιάς», δηλαδὴ γιὰ τὸν ἑορτασμό τῆς Χειμερινῆς Ἰσημερίας. Αὐτὴ ὑπογραμμίζει ἐπίσης μὲ τὸ ἄναμμα τὸν κερὶν τοῦ Λέντρον καὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

ΕΧΕΙ πελώρια αὐτιά χοίρου καὶ μύτη σὰν ράμρος ἀγκιστρωτὴ, ὁ Πλανήταρος Καρλάφτης. Εἶναι πλάνης, ἀλλὰ καὶ ἀλτης σὰν ψύλλος καὶ μπορεὶ νὰ πηδήξῃ ἐπάνω καὶ ἀπὸ τοὺς ὑψηλότερους τοίχους τῶν σπιτιῶν καὶ τῶν μοναστηριῶν, γιὰ νὰ παίξῃ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ ἀπεικονιζόμενο μοναστήρι μὲ τὸν καλόγερο πού χτυπᾷ συναγερμὸ μὲ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Πλανήταρου σὲ ρυθμὸ Μολοσσὸν Σημαντόν, δηλαδὴ στὸν ρυθμὸ τοῦ «Ἀδάμ», στὸ ξύλινο σήμαντρο, ἐλήφθη ἀπὸ ρυθμογραφία μιᾶς παραλιακῆς μονῆς τοῦ Ἀγίου Ὀρους - τοῦ Ἀθῶ.

ΕΚΑΝΕ καλὲς σπουδὲς στὰ τυχερὰ παιγνίδια, ὁ Καλοσέντης Καλισπούδης Φάφουτας. Εἶναι ἕνα γουρλίδικο παιδί τῆς Τύχης καὶ γι' αὐτὸ κρατᾷ στὸ ἓνα χερί του τὸ στέμμα - φρούριο τῆς Ἀντιοχείας ἢ τῆς Λυτεκίας (Παρισίων) ἢ καὶ τῆς Σμύρνης (τοῦ Λυσιμάχου), καὶ στὸ ἄλλο τοὺς τέσσερις ἄσους γιὰ κείνους πού δίνουν τὰ χέρια. Ὁ Εὐζωνας σαλπίζει ἀπὸ τὸ Κάστρο τῆς Ἀθήνας, τὴν Ἀκρόπολη, τὸ: «Καλὼς τὸν Νέο Χρόνο», πού προτοῖλε στὴν Ἑλλάδα μὲ τοὺς Βαυαροὺς, κατὰ τὸν περασμένο αἰῶνα.

Ο ΖΙΦΩΤΗΣ Πρισκομούρης ἔχει καύκαλο σὰν προϊστορικοῦ ἀνθρώπου, πηδαίει στὰ ξέφωτα σὰν τὸπτι καὶ ὀγκανίζει. Οἱ ἀγγλόφωνοι ἔχουν τὸν Χάμπτη - Δάμπτη πού τοῦ μοιάζει. Στὸ πανέμορφο νησί Ἀχτυπονήσι τοῦ Δούκα Ἀν-Νικόλα τοῦ Νέου (9 Μαΐου, 7ος αἰῶνας) μὲ τὸν ἀρχαῖο πύργο, ἀπέναντι τοῦ Πηδῆματος Γλαύκου πού θρίσκεται στὶς παρυφές τοῦ ὄρους Μεσσαπίου, μεταξὺ Χαλίων (Χαλκίδος) καὶ ἀρχαίας Ἀνθηδόνας, ἔδωκε κάποτε ὁ Δούκας σὰν Ἐκατόνταρχος, ἀλλὰ καὶ ὁ Ζιφώτης Πρισκομούρης, σὰν Κάλκας στὰ Δωδεκαῆμερα. Στὸ χλοερὸ αὐτὸ ἐρημωσί, πού εἶναι σὲ ἀπόσταση 100 μέτρων ἀπὸ τὴν βόρεια ἀκτὴ τῆς Βιοιτίας, ζοῦσε ἐπίσης ἕνας Λόρδος ἀπὸ τοὺς Πλαναγενέτας, (τὴν ἐποχὴ τοῦ 12ου αἰῶνα).

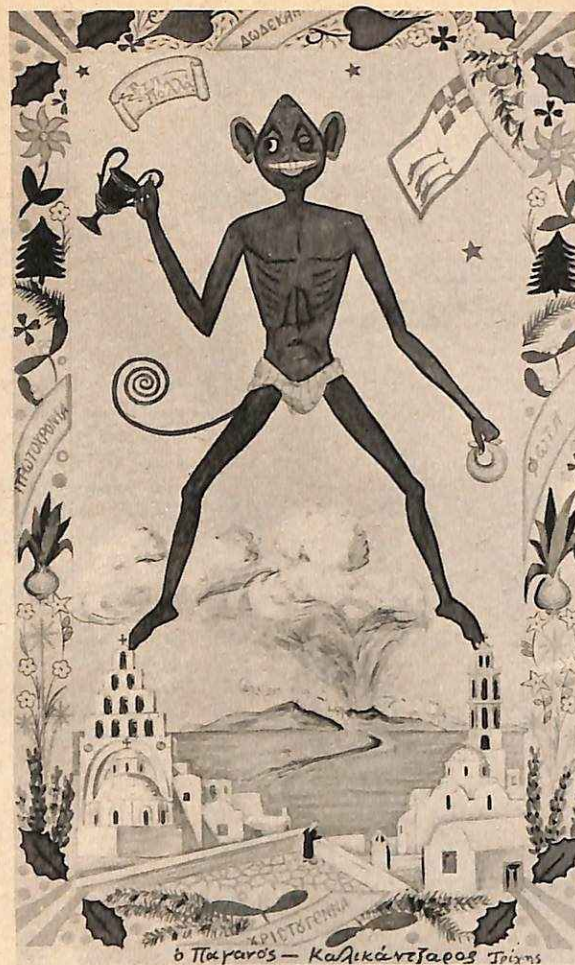
ΑΠΟΓΟΝΟΣ ἴσως τοῦ παλαιοῦ Βουδουικαρίου, ὁ Βουρβουλάκας Σκαλούμπακας, συχναίει στὰ νερά καὶ στὴ λάσπη, δηλαδὴ στὸ δόρυδρο, καὶ ἡ κοιλία του κάνει σκάλες καὶ δίπλες πού ὑπογραμμίζονται ἀπὸ τὸ βυζαντινότροπο λουτρικὸ του. Τρώει νεροφίδες καὶ βατράχια, εἶναι πελώριος σὰν τελώνι καὶ φουσκωμένος σὰν μπαλλόνι. Ἐμφανίζεται μπροστὰ σ' ἐκείνους πού πάνε κατὰ τὰ Δωδεκαῆμερα ν' ἀλέσουν τὰ σιταρικά τους στὸν μύλο καὶ τοὺς τρομάζει. Παραθέτει, δηλαδὴ, ἐμπόδια στὴ ζωοδικὴ θρεπτικὴ καὶ γονιμοποιὴ δύναμη τοῦ σίτου.

ΠΛΟΚΑΜΙΑ ὀκταποδίου ἀντὶ γιὰ χέρια, καθὼς καὶ τρία πόδια, κολλημένα στὸ κεφάλι του, ἔχει αὐτὸ τὸ Λυκοτάρδι, πού ὁ Τρικλοπόδης Τριπλοπόδης, περδικλῶνει ὅποιον συναντήσει. Γυρίζει στὸν ἀέρα σὰν ἑλικας καὶ στὸ ἔδαφος σὰν τροχός, καὶ θυρίζει τὸ ἀρχαῖο σύμβολο τῆς Λυκίας γιὰ τὸν ἀέναντον ροὺν τῆς Ζωῆς, δηλαδὴ τὸ Τρισκέλες ἢ Τρίκετρον, μὲ κέντρο τὸν ἥλιο, δηλαδὴ τὸ κεφάλι τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς Λυκίας. Στὴν ἰδίᾳ χώρα, σήμερον σαναξάκι τῆς Ἀτταλείας, σώζεται ἀπὸ τὸν 3ον αἰῶνα μ. Χ. ἡ σαρκοφάγος καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων, δηλαδὴ τοῦ Μπάρμπα - Νοέλη ἢ τοῦ γνωστοῦ μας «Ἀη-Βασίλη» τῶν Νεοελλήνων.

ΧΟΡΕΥΕΙ ζεμπέκικο ἢ Πικασσόμπα Ζεμπέκάννα, δηλαδὴ τὸν ἀρχαῖο ἐλληνικὸ Ἀρτοζήνα, καὶ ἐτοιμάζεται νὰ «πάρῃ τὶς ἀνάσεις», δηλαδὴ νὰ ἐνισχυθῇ στὸ ἐκούσιο πάθος τῆς κατανυκτικῆς ὀρχήσεως στὸ ὅποιο προαιρετικὰ προσέρχεται. Γονατίζει, δηλαδὴ, γιὰ νὰ πάρῃ νέες δυνάμεις ἀπὸ τὴ Μητέρα Γῆ, ἐγγύζοντας τὴν ὅπως ὁ ἀρχαῖος Ἀνταῖος. Προβάλλεται γυναικίᾳ στὸν μεταξὺ χρόνον καὶ διασηματοῦς χώρου, πέραν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἡ τεχνοτροπία τῆς ἀπεικονίσεως τῆς ἔχει κατὰ ἀπὸ τοὺς μοντέρνους ζωγράφους, καὶ ἰδιαίτερα τὸν Πάμπλο Πικασσό.

Ο ΠΑΓΑΝΟΣ, Καλικάντζαρος Τρίχας. Είναι από την Θήρα, άσχημος όσο και μία τρίχα και βρίσκεται πάντοτε με τα σκέλη άνοικτά. Κατοικεί πάνω σε δυο κωδωνοστάσια, προσπαθώντας να ιδεί την Πόλη, και άγνοεί το θυμωμένο ήφαιστείο που κοχλάζει. Φαντάζεται ότι είναι κολοσσός, ενώ δεν είναι παρά ένας μωρός και κουτός «Τρίχας». Κρατεί ένα σαντορινιό κριθαροκούλουρο, καθώς και ένα αρχαίο ποτήρι, κάνθαρο, για το θηραϊκό κρασί. 'Η σαντορινιά τομάτα προορίζεται επίσης γι' αυτόν. Τα δελφίνια της θηραϊκής σημαίας άπεικονίζονται στα αρχαία νομίσματα της Θήρας. 'Η υπερπήδηση των φλογών φέρνει στην μνήμη και άλλη έθσια παρόμοια γιορτή — τον Κλήδονα.

Ο ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΣ Κάνθαρος. Είναι από την Ρόδο και άπεικονίσθη από έναν περίφημο κάνθαρο του 5ου αιώνα π.Χ., δηλαδή ένα αρχαίο κρασοπότηρο από τα Δωδεκάνησα. 'Η ποδιά που φορεί σεμνότυφα έχει ροδίτικα κεντήματα. Τα αρχαία νομίσματα της Ρόδου φέρουν το κεφάλι του λάμποντος 'Απόλλωνος 'Ηλίου. 'Ως εκ τούτου έγινε η δέουσα αναγωγή, για μία έντελως ελληνική σημαία της Ρόδου και άπεικονίσθη σ' αυτή το κεφάλι ενός σύγχρονου νέου, που άκτινοβολεί από όμορφιά και λεβεντιά.

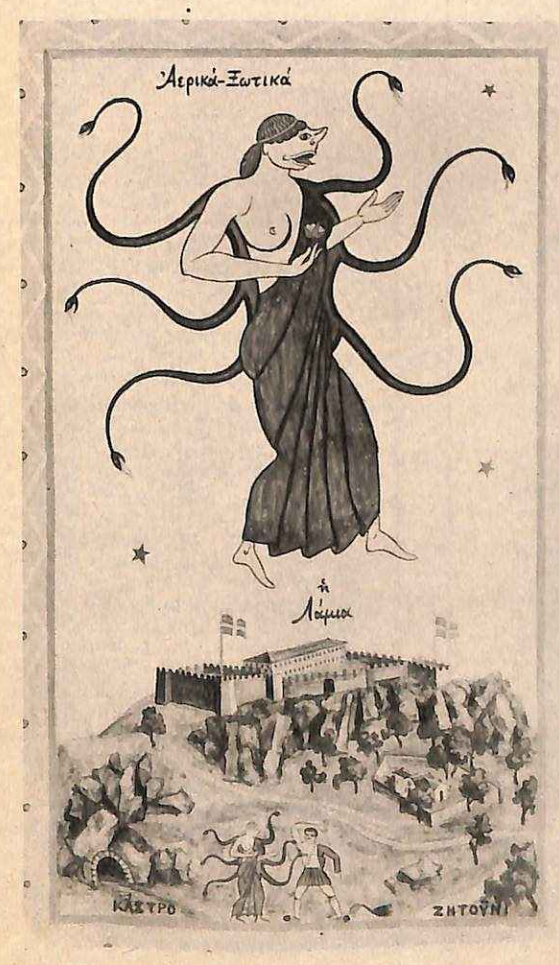
Ο ΔΡΑΚΟΣ των Καλκάδων. Είναι ο Παναγιώτης ο 'Υδραίος, ο άποκεφαλίστης των Καλκάδων, και πρώην κάτοικος Πειραιώς. Του έχει δοθεί για κεφάλι, το κεφάλι του Λέοντος του Πειραιώς, που το άγαλμά του το άφηρεσαν κατά τον μεσαιώνα οι 'Ενετοί από την είσοδο του λιμανιού (του παλαιού Πόρτο Λέονε), όπου βρισκόταν, κοντά στον τάφο του Θεμιστοκλή. Οι 'Ενετοί έζησαν τον Λέοντα έξω από τον ναύσταθμό τους, στην Βενετία, όπου και σώζεται ως σήμερα.

Ο ΚΑΛΟΣΙΕΝΘΗΣ Χρυσαφένταδος, με την Χριστοδασιλίτσα την 'Ασκέλλα του Πυθαγόρα. Κατά την άπεικονισή του, προεκριθή ο 'Άγιος 'Ανεμπίδοτος, από την σειρά των θεανδρικών μορφών του Βυζαντίου, κατά τεχνοτροπία του 12ου μ.Χ. αιώνα. Φέρνει κάθε Δωδεκάημερο την Χριστοδασιλίτσα ή 'Ασκέλλα ή Μπότσα, δηλαδή την 'Αγριοκρεμύδα, και, κατά την νησιώτικη παράδοση, μπορεί να χωράει και να ταξιδεύει μέσα σε καρυδόσουφλα, χωρίς γι' αυτό να μικραίνει και η άπέραντη καλωσύνη του. 'Ο Πυθαγόρας είχε ήδη τον 6ο π.Χ. αιώνα στο σπίτι του για γούρι την άγριοκρεμύδα — 'Ασκέλλα.

Η ΚΑΛΟΒΡΥΣΗ Χρυσαφέντισσα. Κατά την άπεικονισή της πάρθηκε ως υπόδειγμα ένα γυναικείο βυζαντινό πρότυπο του 12ου μ.Χ. αιώνα. Στα κλασικά βυζαντινά εικονίσματα ιστορείται μεταξύ άλλων προτύπων της Γενήσεως, και εκείνη που πλένει το Θεϊον Βρέφος, ονόματι Σαλώμη. Αυτή είναι η Χρυσαφέντισσα, που χύνει κατόπιν το νερό στην θάλασσα σαν Καλόβρυση. 'Οποιοι δουτήξη, λοιπόν, κατά την νησιώτικη παράδοση, τη στάμνα του το πρωί των Χριστουγέννων στην θάλασσα, την βλέπει, αντί για νερό, να «γεμίζει φλουριά».

Η ΓΟΡΓΩ Μέδουσα. Θνητή αυτή Γοργόνα συμβολίζει, με τα περιπελεγμένα φαρμακερά φίδια της, το άγνωστο χάος των βιολογικών μεταβολιστικών στοιχείων της φύσεως, το οποίο ο 'Ανθρωπος — 'Ελλην (Περσέας), μετά από πολλές έρευνες, κόπους, εύφυια, ήρωϊσμούς και με την βοήθεια των δημιουργών του, παντοκράτορων θεών, το φονεύει, έδραιώνει με σοφία τον πολιτισμό του και άποδεικνύει έτσι την θεανδρική του ύπόσταση. Το αίμα της Γοργόνας γίνεται άμέσως ένα χρυσό άγούρι, ο Χρυσάωρ, δηλαδή η άθάνατη λεβεντιά, καθώς και ένα φτερωτό κάτασπρο άλογο, ο Πήγασος, δηλαδή η γόνιμη Ποιητική 'Ερωτική Νόηση, Βούληση.

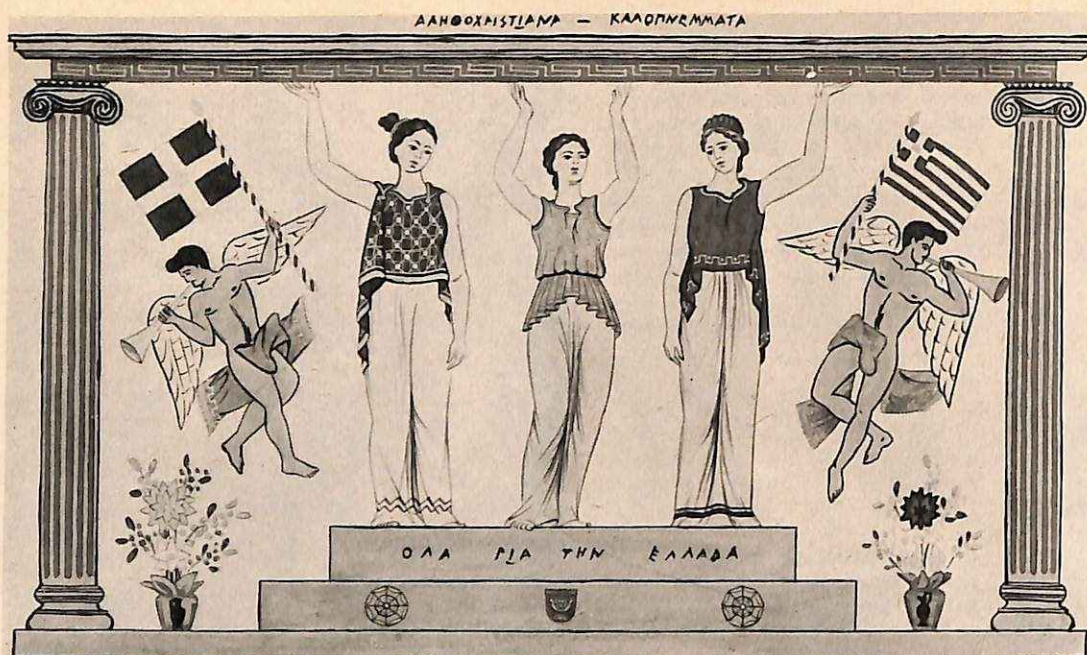

Η ΛΑΜΙΑ. Είναι η επίβωση δια μέσου των χιλιετηρίδων της αρχαίας Λαμίας, κόρης του Ποσειδώνος, και άπεικονίσθη από έναν άμφορέα του 6ου π.Χ. αιώνα. 'Ο Ζεύς της είχε δώσει την ικανότητα που έχει σήμερα, να μεταμορφώνεται σε άρσενια γυναικία, ενώ έχει πρόσωπο αιμοδόρου καρχαρία. Κατοικεί σε ύγρες σπηλιές και υπόγεια χαντάκια, όπου παρασύρει κυρίως νέους και του ρουφά το αίμα. Το άπεικονιζόμενο Κάστρο Ζητούνι Λαμίας, από αεροφωτογραφία.

Ο ΜΕΣΑΝΥΧΤΗΣ. Το φάσμα αυτό αποτελείται από άσπρόμαυρες φωτοσκιάσεις και περιμένει κάτω από τις άρχαίες στοές των μεσαιωνικών πολιτισμάτων των νησιών, για να άκολουθήσει και να τρομάξει όποιον γυρίζει άργά την νύκτα στο σπίτι του. 'Αφήνει όμως ήσυχο όποιον άκολουθεί μόνον όταν αυτός θάλλει τα ρούχα του και τα ρίξει έξω από την πόρτα του. Το πλαίσιο ζωγραφίστηκε αυτό με τα χρώματα που δάζουν συνήθως οι νησιώτες στις θάρκες τους.

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ στις γυναίκες. Οι άπεικονιζόμενες Καρυάτιδες, πλασιωμένες ιεροπρεπώς με δυο "Άγγελους Καλούς" και "Αντζαρους, κατά το σύστημα των αρχαίων και των Βυζαντινών, συμβολίζουν την άκαματη, πολύτιμη και ισχυρή συμβολή του γυναικείου κόσμου σε έργα Μητρότητας Ευποιίας και γενικά των Τεχνών. Το ιδεογράφημα αυτό μπορεί ν' αποτελέσει πρότυπο σχεδίου για την ανέγερση Μνημείου προς τιμήν του Πνεύματος της Γυναικείας Ευποιίας, με κολλοσιαία έγχρωμα αγάλματα.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ του Ποιητού και η "Ελευσή του. Η άπεικόνιση ανάγεται ιδεογραφικώς στην μεγαλοφυή διάνοια του "Άγγελου Σικελιανού, αλλά επίσης και σε μιὰ σύγχρονη κατά σάρκα εμφάνισή του. Μπροστά της δα τὰ αντιστρατευόμενα πνεύματα ωχριοῦν και ὁ "Ορθιος Πρόσυμνος Λόγος, με τὸ σχήμα τοῦ "Ομφαλοῦ τῆς Γῆς, φέρεται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς ρωμαλέας "Ελληνοτρόπου Διανοητικῆς και Ψυχικῆς Λεβεντιάς, δηλαδή ἀπὸ τὸν συμβατικὸ ἀνεμπόδιο ἀνθρωπόφτερο και ἀειβαλὴ θεανδρικό Εὐζῶνα...

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΤΙΜΟΦΟΡΟΥ ΕΛΛΗΝΟΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ: Οι άπεικονιζόμενοι συντόνισαν τὸ «εἶναι» τους και τὸ φιλότιμό τους, δηλαδή τὴν ἑλληνοτρόπη ἀνθρωπόφιλη δίωσή τους, με τὴν ὅλη ζωὴ τους, πέρα ἀπὸ κάθε συμβατισμό. Γράφει σχετικὰ ὁ κ. Θ. Βελοῦδιος: «Ἡ λέξη ἀνθρωπιά ὑφίσταται σὰν ὅρος και σὰν ἐννοια μόνο στοὺς γεωγραφικῶς, ἀλλὰ και ψυχολογικῶς γεννημένους "Ελληνοανθρωπιστές. Αὐτοί, ἀφοῦ πρῶτα γνώρισαν και "ἔκλεισαν τὴν "Ελλάδα μέσα τους και ἐνοιῶσαν κάθε εἶδους μεγαλείο", ἐναρμόνισαν δυναμικά τὸ ἐσῶτερο ἀνθρωπόφτερο "ἐγώ" τους με τὴν ἐξωτερική τους προσωπικότητα, με τὸ νὰ εἶναι ἀπλῶς τίμιοι, συνεπείς και φιλότιμοι ἀπέναντι στὸν ἑαυτό τους».

Οἱ Νεοῦλληνες σὰν λαὸς ποὺ ἔχει μεγάλο πολιτισμὸ, ἐκράτησαν ζωντανὲς τὶς ἀρχαίες τους παραδόσεις, με τὸν ἐορταστικώτερο και τὸν πὸ χαριτωμένο τρόπο. Τὶς ἐπλοῦτισαν μάλιστα με πολλὴν εὐφυΐα και τὶς ἔαμαν πὸ παραστατικὲς. Θέλησαν και αὐτοὶ πάντοτε, ὅπως και οἱ ἀρχαῖοι, ἀπογονοὶ των, νὰ ἐξευμενίζον με εὐγενικότητα τὰ πονηρά ἢ ἀτακτα πνεύματα, και μέσα στὴν πὸ ὀργισμένη φαντασία ποὺ διέπει Κόβαλους, δαιμόνια και τέρατα, δείχνουν τὴν εὐλαβική των προσήλωση πρὸς τὸ αἶσθημα τοῦ μέτρου τοῦ καλοῦ και τοῦ ὀραίου, ποὺ εἶναι χαρακτηριστικά τοῦ βαθύτερου των πολιτισμοῦ.

Μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς εὐγενικώτερες νεοελληνικὲς παραδόσεις εἶναι και ἡ τῶν Καλικάντζαρων ἢ Παγανῶν. Εἶναι δὲ και ἀπὸ τὶς πὸ πολὺτιμες, γιατί εἶναι ἡ πλουσιώτερη μέσα στὶς χριστογεννητικὲς παραδόσεις ὅλου τοῦ κόσμου και ἀναφέρεται σ' ὅλο τὸ Δωδεκαήμερο, δηλαδή στὶς μέρες ποὺ περιλαμβάνουν τὰ Χριστούγεννα, τὴν Πρωτοχρονιά και τὰ Φῶτα.

Ὅλες αὐτὲς τὶς μέρες και τὰ παιδιά και οἱ μεγάλοι αἰσθάνονται τὶς πὸ πολλὲς ἀταξίες τῶν Καλικάντζαρων, μὰ δὲν τοὺς βλέπουν πάντα, γιατί ἔρχονται σὰν ἀόρατα "Αερίκα πάνω στὴ γῆ, χώνονται παντοῦ και τοὺς νοιώθει κανεὶς ἀκόμα και στὸν αἶρα και βγαίνουν κυρίως ἀπὸ τὰ πηγὰδια και ἀπὸ τὶς πηγὲς ποὺ ἀναβλύζουν ἀπὸ τὰ ἔγκατά της.

Ὅλο τὸν χρόνο εἶναι κρυμμένοι μέσα σὲ μιὰ πελώρια Σπηλιά, δηλαδή στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Γῆς, ποὺ τὴν φανταζόμεθα πὸς ἔχει τὸ σχῆμα ἐνὸς πορτοκαλιοῦ. Στὸ ἀπ' ἔξω τῆς Γῆς, γύρω - γύρω, ἔῃ ὁ κόσμος, ἀπάνω στὸ φῶς. Μέσα της, ποὺ εἶναι σκοτάδι, ζοῦνε οἱ Καλικάντζες Καλικάντζαροι.

Με τὴν ἀνανέωση λοιπὸν κάθε χρόνο τῶν δυνάμεων τοῦ καλοῦ, ποὺ συμβολίζεται με τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, δίδεται ἡ εὐκαιρία, σὰν νὰ λέμε, και στὶς ἀντιστρατευόμενες τὸ ἐποικοδομητικὸ πνεῦμα ἐπιρροές, ποὺ συμβολίζονται ἀπὸ τοὺς Καλικάντζαρους, νὰ γοῦν και αὐτὲς ταυτοχρόνως στὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς και νὰ δράσουν στὸν ἴδιο στίβο, δηλαδή με μιὰ ἐπὶ ἴσοις ὅροις ἀμύλλα, και νὰ δοκιμάσουν κατ' ἀντιπαράσταση, νὰ ποῦμε, ποιά ἀπὸ τὶς δύο δυνάμεις θὰ ἐπικρατήσει. Στὰ Φῶτα διωγ ἐπιφαίνεται τὸ "Άγιον Πνεῦμα, δηλαδή τὸ θεϊκὸν στοιχείον κάθε ἐποικοδομητικῆς προσπάθειας, ποὺ δὲν ἀφήνει τίς κατ' ἑτος ἀνανεούμενες δημιουργικὲς δυνάμεις τοῦ καλοῦ νὰ ἐξουδετερωθοῦν και δαμάζει κάθε ἀπιστρατευμένη ἐπιρροή, διώχνοντας, δηλαδή, τοὺς Καλικάντζαρους ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς, δηλαδή ἀπ' ὅπου ἔῃ ὁ κόσμος.

Νὰ μερικὰ ὀνόματα ἀπὸ τοὺς σημερινούς, σὰν νὰ λέμε, Κόβαλους ποὺ πηγαίνουν με τὸν ἀρχαῖο Βάκχο, ὅπως τοὺς λένε τώρα στὰ διάφορα μέρη τῆς "Ελλάδος: τὰ Καλχανθοπίσματα ("Αττική), τὰ Καρχαντζέλια (Στερεὰ "Ελλάς), τὰ Κρούσματα (Σκιάθος), οἱ Καρχαντζέλιοι (Κρήτη), οἱ Καρχαντζόληδες (Θεσσαλία), οἱ Καλιτάντζεροι ("Ταυρία), οἱ Καλοὶ κα "Αντζαροι (Κύπρος), τὰ Καλπούσια (Μήλος), τὰ Τσιλικρωτὰ (Μάνη), οἱ Καλικάντζες ("Αττική - Κιωνορία και παντοῦ).

Ὅλα αὐτὰ τὰ μισοδαμονικά καταγίνονται ὅλο τὸν χρόνο νὰ χαλάσουν τὸ χοντρὸ κορμὸ τοῦ Δένδρου, ποὺ με τὰ κλαδιά του και τὴ φυλλώσιά του βασταίει τὴ φλούδα τῆς Γῆς. Σ' αὐτὴν ἀπάνω εἶναι χτισμένος ὁ κόσμος.

ΘΑΝΟΣ ΒΕΛΟΥΤΙΟΣ

BA.165

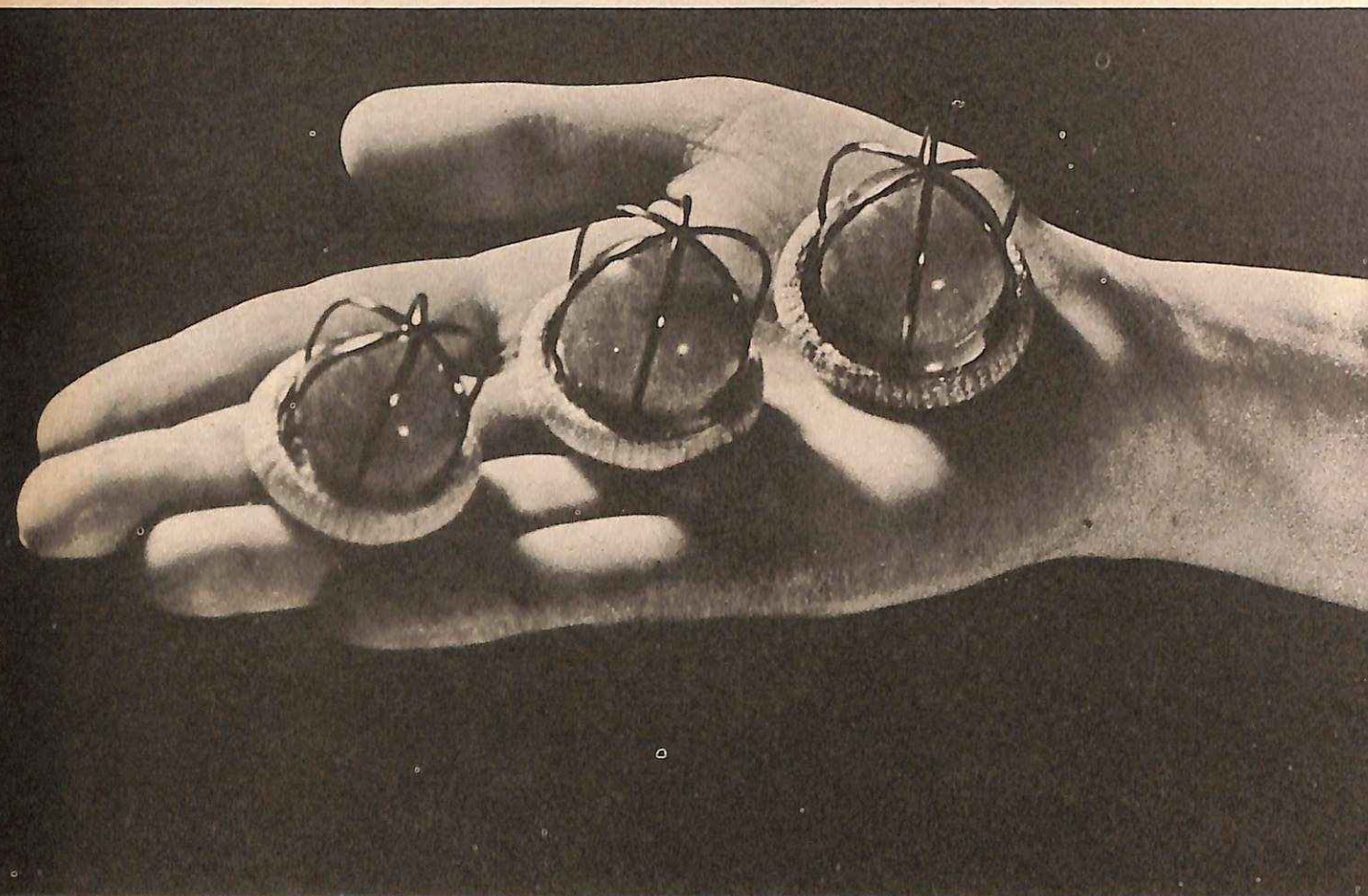
Γιὰ νὰ μείνουν τὰ χέρια σας πάντοτε ὁμορφα δημιουργήσαμε γιὰ σὰς ἓνα καλλυντικὸ ποὺ πλένει πιάτα. Τώρα, κάθε φορὰ ποὺ πλένετε τὰ πιάτα, θὰ εἶναι σὰν νὰ περιποιήσθε τὰ χέρια σας με ἓνα εἰδικὸ γαλάκτωμα.

ΑΥΑ γαλάκτωμα περλὲ γιὰ τὰ χέρια
ΑΥΑ κρέμα σαπουνιοῦ γιὰ τὰ πιατικά.
ἓνα καλλυντικὸ στὴν κουζίνα σας

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΒΙΑΝΙΑ Α.Ε. (ROL)

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

Οι ανταλλακτικές βαλβίδες είναι ή τελευταία λέξη στη χειρουργική της καρδιάς. Οι φυσικές βαλβίδες δεν κλείνουν καλά, το αίμα γυρίζει πίσω και το αποτέλεσμα άργα ή γρήγορα: Θάνατος. 'Η τεχνητή βαλβίδα, που θα τοποθετηθεί στην καρδιά, είναι μία ελαστική μπαλίστα σ' ένα μεταλλικό κλουβί. Το μέγεθός της θα εξαρτηθεί από την θέση, όπου θα χρειαστεί, από την ηλικία του άρρωστου και από τις διαστάσεις της καρδιάς του.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Οι έγχειρήσεις της καρδιάς έθεωρούντο, ακόμη και πριν από λίγα χρόνια, σαν κάτι το αδύνατο, οι «έπαναστατικές», όμως, ανακαλύψεις της επιστήμης τις έχουν μεταβάλει σήμερα σε «σύνηθες γεγονός» στα χειρουργεία. Ένας από τους χειρουργούς που ειδικεύονται στο είδος αυτό των επεμβάσεων είναι ο Ρώσος Βόρις Πετρόφσκυ. Όταν τοποθετηθεί στην καρδιά ενός άρρωστου μια βαλβίδα από συνθετική ουσία, έχει γύρω του, στην κλινική όπου εργάζεται στην Μόσχα, 20 ειδικούς βοηθούς, που χειρίζονται τις διάφορες μηχανές, προσέχουν τον άρρωστο ή βοηθούν τον χειρουργό στην δύσκολη και γεμάτη εϋθύνες εργασία του.

Τα τελευταία χρόνια είναι δυνατόν, όχι μόνο στην Ρωσία, να τοποθετηθεί στην καρδιά μια τεχνητή βαλβίδα, ή όποια θα ανακουφίσει τον άρρωστο που πάσχει από ανεπάρ-

κεια της μιτροειδούς, κακή δηλαδή λειτουργία της μιτροειδούς βαλβίδος. 'Η έλαττωματική βαλβίδα κάνει το αίμα να γυρίσει πίσω από την κοιλία της καρδιάς στον κόλπο, και έτσι εμποδίζει την καρδιά να λειτουργήσει σαν άντλία. Αυτό φέρνει φοβερούς πόνους στον άρρωστο και τον οδηγεί τελικά στον θάνατο.

'Η ανταλλακτική βαλβίδα αποτελείται από μια ελαστική σφαίρα, που κινείται ελεύθερα σ' ένα πλέγμα από ταντάλιο. Το ταντάλιο είναι μέταλλο πολύ ανθεκτικό, που μπορεί να χυθεί ή να κοπεί σε λεπτότατα ελάσματα ή σύρματα και άντεχει στην οξείδωση. 'Αφού δοκιμασθεί με προσοχή σε μια τεχνητή καρδιά, ή νέα βαλβίδα ράβεται ή στερεώνεται στην καρδιά του άρρωστου. Έτσι σταματούν οι πόνοι και ο άρρωστος μπορεί να εργάζεται και, γενικά, να ζήσει μια κανονική ζωή.

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι βλάβες των καρδιακών βαλβίδων (ή καρδιά έχει δυο ειδών βαλβίδες, την αορτική και την μιτροειδή) μπορούν να διορθωθούν και με απλή χειρουργική επέμβαση, χωρίς την ανάγκη ανταλλακτικών. Πρέπει όμως ή βλάβη να είναι σχετικά μικρή. Π.χ., μια απλή στένωση της βαλβίδος. 'Ο χειρουργός θα χωρίσει τα τοιχώματα της βαλβίδος που πλησιάζουν να ένωθούν και θα αποκαταστήσει την κανονική λειτουργία της. Σε πολλές περιπτώσεις, όμως, ή βλάβη της βαλβίδος έχει προχωρήσει. Σκληρυνση ή πληγή, όπως το έλκος, δυσκολεύουν πολύ την ροή του αίματος, με αποτέλεσμα να εμποδίζεται ή εργασία της καρδιάς. Τότε ή μόνη λύση είναι η αντικατάσταση των βαλβίδων.

Οι φυσικές καρδιακές βαλβίδες έχουν παθητικό ρόλο — δεν έχουν δηλαδή δική τους κί-

νηση. Κινούνται —ανοίγουν ή κλείνουν— ανάλογα με την κατεύθυνση που έχει ή ροή του αίματος. Γι' αυτό και ή αντικατάσταση με τεχνητό όργανο είναι σχετικά εύκολη. 'Η εύκολία, πάντως, σταματά στο σημείο αυτό. 'Η ύλη από την οποία θα κατασκευασθεί ή βαλβίδα πρέπει να συμβιβάζεται με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του αίματος. Το αίμα περιέχει ζωντανά κύτταρα, που θα πρέπει να «σεβασθούν» ή βαλβίδα και να μην τα τραυματίσει στο πέρασμά τους. 'Η βαλβίδα ανοιγοκλείνει τόσες φορές, όσες κτυπά και ή καρδιά. Αυτό, άπλουστατα, σημαίνει 40.000.000 παλμούς τον χρόνο. Για ποιο κατασκευασμά του ο άνθρωπος μπορεί να είναι βέβαιος, και μάλιστα για ένα τόσο μικροσκοπικό «έργαλειο», ότι θα εξακολουθήσει να λειτουργεί πάντα το ίδιο άσφογα όσο και στην αρχή;

Οι έπιστήμονες πάντως ελπίζουν ότι έχουν λύσει τα καθάρως τεχνικά αυτά προβλήματα και ότι οι βαλβίδες, αυτές που κατασκευάζουν, μπορούν να αντέξουν στο περιβάλλον που θα εργασθούν για αρκετά τουλάχιστον έτη. Στην περίπτωση που ή βαλβίδα θα παρουσιάσει συμπτώματα κακής λειτουργίας, δεν αποκλείεται ή αντικατάστασή της μετά από μερικά χρόνια. 'Αλλά στην τολμηρή της αυτή επέμβαση, ή ιατρική προχωρεί και με μια άλλη σκέψη: Οι ανεπανόρθωτες βλάβες των φυσικών βαλβίδων θα είναι άργα

Οι τεχνητές βαλβίδες είναι καρπός μακρών πειραμάτων στα εργαστήρια και διεθνούς επιστημονικής συνεργασίας, ή όποια επιτυγχάνεται με τα παγκόσμια συνέδρια, την κυκλοφορία διδίων και επιθεωρήσεων ή με αλληλογραφία ανάμεσα στους έπιστήμονες. Την πρώτη ιδέα της βαλβίδος της καρδιάς την είχε ο καθηγητής Χάρκεν, του πανεπιστημίου της Βοστώνης. Πριν από δυο χρόνια άρχισαν να γίνονται μεταμοσχεύσεις στην Ουψάλα, με βαλβίδες που κατασκευάζονται στα σουηδικά εργαστήρια. Τώρα ήλθε ή σειρά των Ρώσων, που έχουν ασχοληθεί το ίδιο έντατικά όσο και οι Δυτικοί συνάδελφοί τους με το πρόβλημα των «ανταλλακτικών οργάνων» του ανθρώπινου σώματος.

Ειδικά για την καρδιά, οι βαλβίδες δεν είναι ο μόνος τομέος που απασχολεί την χειρουργική των ανταλλακτικών. Σε άρρωστους που πάσχουν από καρδιακή άρρυθμία μπορεί να εξασφαλισθεί κανονικός παλμός με την βοήθεια μιας μικρής ηλεκτρικής συσκευής, που φέρνουν πάντα μαζί τους και που συνδέεται με την κυκλοφορία τους με δυο ηλεκτρόδια. 'Υπάρχουν άρρωστοι που ζούν κανονικά εδώ και δέκα χρόνια χάρις στην συσκευή αυτή, που παράγει ηλεκτρικές εκκενώσεις και βοηθά την καρδιά να ξαναπαρή τον κανονικό παλμό της.

'Η τεχνική αυτή έχει άπλοποιηθεί τα τελευταία χρόνια τόσο πολύ, ώστε οι «χειρουργοί - ηλεκτρολόγοι» μπορούν να τοποθετήσουν τα ηλεκτρόδια με τοπική μόνον αναισθησία σε διάστημα τριών τεσσάρων της ώρας και να αφήσουν κατόπιν τον άρρωστο να σηκωθεί από το χειρουργικό τραπέζι και να φύγει σχεδόν χωρίς καμμία βοήθεια από το χειρουργείο.

'Η επιτυχία αυτή έχει ένα αρρύνει μια ομάδα έρευνήτων του πανεπιστημίου του Ρότσεστερ, στις 'Ηνωμ. Πολιτείες, να εφαρμόσει ανάλογη τεχνική για τον έλεγχο της αρτηριακής πίεσης. Οι έπιστήμονες αυτοί τοποθετούν κάτω από το δέρμα μια μικρή ηλεκτρονική μονάδα, τόσο όσο ένα φακελάκι σπέρτων. 'Η συσκευή, που «κινείται» από μια μικροσκοπική μπαταρία, στέλνει ηλεκτρικές εκκενώσεις σε ένα από τα κέντρα ρυθμίσεως της πίεσης, που βρίσκεται βαθιά στον λαιμό. Χρησιμοποιώντας

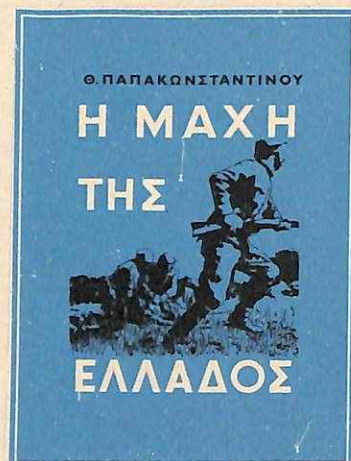
ΠΡΙΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗ, ή βαλβίδα θα δοκιμασθεί επανειλημμένως με ένα μηχανήμα που μιμείται τους παλμούς της καρδιάς, γιατί το έργο της θα είναι τεράστιο.

Ο ΑΡΡΩΣΤΟΣ πάσχει από ανεπάρκεια της μιτροειδούς βαλβίδος. 'Ο Βόρις Πετρόφσκυ και οι βοηθοί του θα του τοποθετήσουν στην καρδιά νέα βαλβίδα.

ή γρήγορα μοιραίες. 'Η καρδιά δεν θα αντέξει ως το τέλος. Με την ανταλλακτική βαλβίδα εξασφαλίζονται στον άρρωστο τουλάχιστον μερικά ακόμη χρόνια κανονικής ζωής, στην περίπτωση που θα πετύχουν ή έγχειρηση και ή μεταμόσχευση. Γιατί και στο τελευταίο αυτό υπάρχουν αμφιβολίες. Μόνο στα 70% των περιπτώσεων ο άρρωστος έχει την έλπίδα ότι θα αντέξει στην χειρουργική επέμβαση.

στην συσκευή αυτή οι έπιστήμονες Σέιμουρ Σθάρτς και Λώρενς Γκρίφιν μπόρεσαν να ελαττώσουν την πίεση σε περιπτώσεις που τα φάρμακα δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα. Οι ρυθμίσται των παλμών και της πίεσης, μαζί με τις τεχνητές βαλβίδες, ανοίγουν τεράστιες δυνατότητες στην προσπάθεια της επιστήμης να παρατείνει την κανονική ζωή δεκάδων εκατομμυρίων άρρωστων.

ΣΚΙΤΣΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Η Α.Β.Υ. πριγκίπισσα διαδόχου τότε, η νυν Βασίλισσα - μητέρα Φρειδερίκη, εργάστηκε με την γνωστή δραστηριότητά της και τον ζήλο της επικεφαλής των οργανώσεων που αξιοποιούσαν την όμοθυμη συμπαράσταση του πληθυσμού που βρισκόταν πίσω προς τους πολεμιστές της α' γραμμής. Μάλλινα, κάλτσες, πουλόβερ, γάντια, κασκόλ και κουκούλες για την αντιμετώπιση του συμμάχου των εισβολέων —του φοβερού κρύου των αλθανικών βουνών— έστέλλοντο στο μέτωπο. Και ακόμα ζεστά γράμματα, γράμματα γεμάτα ψυχή προς εκείνους που υπερασπιζόνταν την ελευθερία και την τιμή ολόκληρης της Ελλάδος.

ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ

Είχε πολεμήσει και άλλοτε η Ελλάδα, άπαντῶσα εἰς τὸ προσκλητήριο τῆς ἱστορίας με ὑψηλὴν συνείδησιν τοῦ χρέους. Ποτὲ ὅμως δὲν ἐδόθη εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς τόσο δόκλος καὶ τόσο ἡνωμένη, ὅσον κατὰ τὸν πόλεμον αὐτόν. Τὸ «ἐλληνικὸν θαῦμα» ὠφείλετο εἰς τὴν ψυχικὴν αὐτὴν ἐνότητα τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας ἔγινε κυριολεκτικῶς «ἔθνος ἐν πολέμῳ» καὶ εἰς τὴν καθαρότητα τῶν συναισθημάτων, πού τὸ συνέχισαν κατὰ τὰς μεγάλας ἐκείνας στιγμὰς. Τὸ βασικὸν χαρακτηριστικὸν τῆς πραγματοποιηθείσης, κατὰ τρόπον μοναδικόν, μετουσιώσεως ἦτο ὁ ἀπόλυτος ψυχικὸς συντονισμὸς τῶν μετόπισθεν — αὐτοῦ τοῦ ἄλλοτε ἀδρανικοῦ ὄγκου τῶν ἀμάχων— με τὸν παλμὸν τῆς πρώτης γραμμῆς. Ἡ σκέψις των, ἡ καρδιά των, ἡ δραστηριότης των ἦτο ἀφιερωμένη, χωρὶς ἐπίδειξιν καὶ στόμφον, εἰς τὸ ἄνθος τῆς φυλῆς, πού ἐμάχετο καὶ ἐνίκαι.

Ὅταν ὁμιλοῦν γιὰ τοὺς ἄνδρες τοῦ μετώπου — ἔγραφα τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1941, στηριζόμενος εἰς προσωπικὰς ἐμπειρίας— αἰσθάνεσθε ὅτι εἰς τὸ βάθος τῆς συνειδήσεώς των τοὺς ἀτενίζουν ὡς ὑπεράνθρωπα περὶπου ὄντα. Ἀποφεύγουν νὰ σοῦ ἐκθέτουν τὰς ἀφαντάστους δυσχερείας, τὰς ὁποίας ὑπερνικοῦν. Αὐταὶ εἶναι γνωσταί, ὅπως γνωστὰ εἶναι ὁ ὄγκος, ἡ ἰσχύς, τὰ μέσα τοῦ ἐχθροῦ. Διὰ τοῦτο καὶ δέχονται τὰς ἀλλεπαλλήλους νίκας ὡς γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὑπερβαίνουν σχεδὸν τὰ ὅρια τῆς λογικῆς καὶ τοῦ πιθανοῦ. Κάποιο θρησκευτικὸν δέος προδίδει ἡ μορφή των ἀμάχων ὅσας ὁμιλοῦν διὰ τοὺς μαχητάς μας. Ἐτοί εἰς μίαν φυλὴν, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερον κίνητρον ἐστάθη πάντοτε ἡ φιλοτιμία, τὰ μετόπισθεν ἔχουν μεταβληθῇ εἰς ἀπέραντον ἐργαστήριον ἡρώων.

ΟΙ ΑΜΑΧΟΙ —ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΣΤΟΝ ΚΤΙΡΙΟ ΟΙΚΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ— ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΜΕ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ «ΤΙΠΟΛΟΜΗΣ» ΤΗΣ ΠΡΟΕΛΑΣΕΩΣ

Ἡ ἀτμόσφαιρα αὐτὴ δημιουργεῖ πρωτοφανὴ ἀμύλλαν με διπλοῦν ἀποτέλεσμα: Πρῶτον, οὐδεὶς κατέχεται ἀπὸ τὸ συναισθημα τῆς ἀποκρούσεως ἢ τῆς ἀναβολῆς τοῦ «ποτηρίου». Ἐπειτα, ὅσοι, με τὴν σειράν των, ἀποστέλλονται εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός, πηγαίνουν με πραγματικὸν κέφι καὶ με αἴσθημα ὑπερφανείας, διότι προστίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους θὰ προβάλλουν ὡς πρότυπον αἱ μέλλουσαι γενεαί. Ἐκπλήσσεται κανεὶς ὅλων παιδιὰ τοῦ λαοῦ, ἀπλοῖκά καὶ μετριόφρονα, νὰ ἔχουν ἀποκτήσει αἴφνης τοιαύτην ἱστορικὴν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς. Καὶ δὲν ὑπάρχει δύναμις μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν αὐτήν. Ὅταν τὸ άτομον σταθῇ εἰς τὴν σκοπιὰν τοῦ μέλλοντος καὶ ἀτενίσῃ ἀπὸ ἐκεῖ τὰς γενεάς, πού ἔρχονται, λυτρώνεται ἀπὸ ὅλας τὰς μικρότητας καὶ τὰς ἀδυναμίας τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Μόνον ὅποιος βλέπει τὸ μέλλον γίνετα ἥρωας. Νομίζω ὅτι ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως τὸ κλειδί τοῦ νέου ἐλληνικοῦ θαύματος εὐρίσκεται ἐδῶ. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐνεποτίσθη αἰφνιδίως με ἐκπληκτικὴν ἱστορικὴν συνείδησιν, ἡ ὁποία ἐξήγει καὶ τὴν ἀντοχήν καὶ τὸν ἡρωισμόν καὶ τὴν ἀτοθυσίαν. Οἱ Ἕλληνες μάχονται σήμερον με τὴν συνείδησιν ὅτι τοὺς ἀτενίζουν οἱ αἰῶνες...

Ὁ σύνδεσμος τῶν μετόπισθεν με τὴν πρώτην γραμμὴν εἶναι οἱ τραυματίαι. Αὐτοὶ φέρουν μαζί των κατὰ τὸν ἀέρα τῶν ἀλθανικών βουνῶν καὶ τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ θρύλου. Οἱ πολῖται τοὺς ἀτενίζουν με πραγματικὴν εὐλάβειαν. Ὅταν τοὺς ἐρωτοῦν, ἡ φωνὴ των προσλαμβάνει τόνον συγκινητικῆς τρυφερότητος. Καὶ αὐτοὶ, σεμνοὶ καὶ ἀπέρητοι, κοκκινίζουν διότι αἰσθάνονται ὅτι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον πραγματικοῦ θαυμασμοῦ καὶ εὐκρινούς ἀγάπης. Ἀτὴν μεγαλύτερη συγκίνησιν τῆς ζωῆς μου —μου διηγείτο ἀξιοματικὸς τραυματίας— μου τὴν ἔδωσαν με τὰ πῦρ ἀπλὰ μέσα οἱ γυναῖκες τῆς ἡπείρου. Εἶχαν μάθει ὅτι θὰ περνοῦσαν ἀπὸ τὰ χωρία τους νοσοκομειακά αὐτοκίνητα με τραυματίας καὶ κατέβηκαν στὸ δρόμο κρατώντας πίττες, πορτοκάλια, γλυκά, ρακὶ καὶ δάφνες τοῦ θουνοῦ. Σταμάτησαν τ' αὐτοκίνητά μας καὶ (χωρὶς νὰ ἐκφωνήσουν κανένα λόγο) μὰς μοίρασαν τὰ καλὰ τους. Τὰ πρόσωπά τους ἦσαν λίγο ὠχρά, ἀλλὰ εὐχλωτά. "Νὰ εἰ-

ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ: Οί Έλληνες καταλαμβάνουν τὸ ὄχυρόν τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο «φύσει ἀπόρρητον»

σθε εὐλογημένοι, μᾶς εἶπαν. "Εχουμε καὶ μεῖς παιδιὰ στὸν πόλεμο καὶ νοιῶμαστε τὸν πόνο σας".

Τὰ μετόπισθεν ὑποβάλλονται μόνον τῶν εἰς μίαν χαρακτηριστικὴν πειθαρχίαν ἀλλήλεγγυης. Φροντίζουν νὰ μὴ λησμονοῦν ἐκείνους, ποὺ τοὺς προασπίζουν καὶ νὰ μὴ ἀσεβοῦν πρὸς τὴν θυσίαν τῶν. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Βορείου Ἑλλάδος τὰ καφενεῖα δὲν χορηγοῦν πλέον παιγνιόχαρτα εἰς τοὺς πελάτας. Ἀλλοὶ ἔχουν καταργηθῇ αἱ οἰκογενεϊκαὶ συναναστροφαί, ποὺ ἀπετέλουν εὐχάριστον ψυχαγωγίαν κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος. "Ὅταν οἱ ἄλλοι —"Εκεῖνοι— μάχονται, ἐμεῖς δὲν πρέπει νὰ γλεντοῦμε. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν εἶναι ἀπολύτως ὀρθή ἡ ἀντίληψις αὕτη, δεικνύει τὸν ἐκπληκτικὸν ψυχικὸν δεσμόν μεταξὺ τῶν δύο τμημάτων τοῦ ἔθνους... Τὰ μετόπισθεν δὲν ἔχουν ἄλλο θέμα συζητήσεως ἀπὸ τὸν πόλεμον. Καὶ διηγοῦντο διαρκῶς ἐπεισόδια, ποὺ ἤκουσαν ἀπὸ φίλους καὶ συγγενεῖς τῶν. "Ενας ἔκανε αὐτό. Ἄλλος ἔκανε ἐκεῖνο. Τρίτος, ἄλλο. Καὶ τὰ ἐπεισόδια εἶναι ἀτελείωτα. "Ενας πατέρας ἐκλήθη ἀπὸ τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν διὰ νὰ δεχθῇ τὰ συγχαρητήρια διὰ τὸν ἡρωισμόν τοῦ παιδιοῦ του. Ὁ ἀρμόδιος τοῦ ἐξέθεσε τὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα ἐπρόδιδαν ὄντως πρωτοφανὴ τόλμην καὶ ἀδιαφορίαν πρὸς τὸν κίνδυνον. Ὁ πατέρας ἐδέχθη συγκινημένους τὰ συγχαρητήρια, ἀλλὰ δὲν ἐκρατήθη. «Κάποιο λάθος θὰ κάνετε — εἶπεν εἰς τὸν ἀρμόδιον. Ὁ Ἀντώνης μου μέχρι ποῦ ἔφυγε δὲν τολμοῦσε νὰ βγῇ μόνος του στὴν αὐλὴ τῆς νύκτας». Καί, ἐν τούτοις, κανένα λάθος δὲν συνέβαινεν. Ὁ Ἀντώνης, ὅπως καὶ χιλιάδες ὅμοιοί του, εἶχε μεταμορφωθῇ εἰς ἥρωα...

Ὁ τάφος

Ἀ ἡγοντος τοῦ 1940 ὁ ἑλληνοϊταλικὸς πόλεμος εἰσέρχεται εἰς τὴν τρίτην φάσιν του, τὴν τελευταίαν (29 Δεκεμβρίου 1940 μέχρι καὶ τῆς 26ης Μαρτίου 1941), κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀνεδείχθη μέχρι τέλους νικητὴς εἰς τὸ ἀλβανικὸν θέατρον ἐπιχειρήσεων. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο αἱ δυνάμεις μας, ἀντιμετωπίζουσαι ὁλοκλήρως σκληρονομήν ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους του, ἀρχικῶς κατέλαβαν νέας στρατηγικὰς σημασίας περιοχὰς ὑπὸ συνθήκας ἐξοντωτικῶς βαρυτάτου χειμῶνος καὶ ἀκολούθως ἀπέκρουσαν σειρὰν ἐχθρικών ἐπιθέσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μεγαλύτερα, ἡ ἀποκληθεῖσα «ἑαρινὴ ἐπίθεσις», κατηυθύνετο αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ Μουσσολίνι — τετάρτου οὐσιαστικῶς ἀρχιστρατήγου εἰς τὸν πόλεμον αὐτόν, ποὺ ἀπετέλεσε τὸν τάφον τοῦ φασιστικοῦ γοήτρου. Πρῶτος ἦτο ὁ Βισκόντι Πράσκα (28 Ὀκτωβρίου μέχρις 8ης Νοεμβρίου)· δεύτερος ὁ Οὐμπάλντο Σοντού (9 Νοεμβρίου μέχρις 28ης Δεκεμβρίου)· καὶ τρίτος ὁ Οὐγκο Καβαλλέρο (ἀναλαβὼν ἐπισημῶς τὴν ἀρχιστρατηγίαν τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1941).

Αἱ ἀποφάσεις τῶρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατάτης Διοικήσεως διὰ τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Ἱταλίας ἦσαν αἱ ἐξῆς: Αἱ ἱσχυραὶ ἀποφασιστικαὶ ἐπιθετικαὶ ἐπιχειρήσεις θ' ἀνασταλοῦν προσωρινῶς ἕως ὅτου τακτοποιηθοῦν αἱ συγκοινωναί, δελτιωθοῦν αἱ συνθήκαι ἀνεφοδιασμοῦ καὶ διακομιδῶν, συμπληρωθοῦν αἱ εἰς προσωπικόν, κτήνη καὶ ὑλικά ἐλλείψεις καὶ ἀνασυνταχθοῦν αἱ μονάδες. Αἱ καταληφθεῖσαι θέσεις θὰ ἐξασφαλισθοῦν διὰ λήψεως τῶν ἀναγκαίων ἀμυντικῶν μέτρων. Θὰ διεξαχθοῦν, ἐπίσης, περιορισμέναι τοπικαὶ ἐπιθετικαὶ ἐπιχειρήσεις πρὸς

βελτίωσιν τῶν θέσεων καὶ διατήρησιν τοῦ ἐπιθετικοῦ πνεύματος. Εἰδικῶς τὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαπενθημέρου εἶχεν οὐσιαστικῶς ἀναστρεφθεῖ τὰς ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις του καὶ προπαρεσκευάζετο, θὰ ἐνῆργει ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ὄρειου ὄγκου Σεβρανίν - Γαρονίν καὶ διὰ τὴν κατάληψιν καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ κόμβου Κλεισούρας. Δυτικώτερον, τὸ Α' Σ. θὰ συνέβαλλε προοδευτικῶς διὰ τοῦ δεξιοῦ του εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κόμβου Κλεισούρας διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς νοτίου τοῦ Ἀῶου ποταμοῦ περιοχῆς εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ζαγοριά. Αἱ ἐπιχειρήσεις αὐταὶ ἐκρίθησαν ἀναγκαῖαι, ἀφ' ἐνὸς διὰ ν' ἀποκτηθῇ κατάλληλος βάσις ἐξορμήσεως πρὸς μεταγενεστέραν συνέχισιν τῶν ἐπιθετικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ δελτιωθοῦν αἱ συνθήκαι ἀνεφοδιασμοῦ τῶν μονάδων τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ, διότι αἱ ἡμιονικαὶ ὁδοὶ αἱ ἀγούσαι ἐκ Κλεισούρας πρὸς τὸν ὄρειον ὄγκον Σεβρανίν, ἦσαν συντομώτεραι καὶ περισσότερον εὐδατοί.

Ἡ διάταξις τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων εἶχε διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς κατὰ τὴν ἑνῶσιν τῆς τρίτης φάσεως τοῦ πολέμου: Τὸ Τμήμα Στρατιάς Δυτικῆς Μακεδονίας κατεῖχε τὴν ἀπὸ Πόγραδετς μέχρι τοῦ ὄρους Τόμορος ζώνην μετὰ τὰς μεραρχίας, ἐκ τοῦ δεξιῦ πρὸς τὸ ἀριστερόν, 13ην, 9ην καὶ 10ην ἐν πρώτῳ κλιμακίῳ καὶ τὴν 17ην ἐν δευτέρῳ κλιμακίῳ. Τὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ κατεῖχε τὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους Τόμορος μέχρι τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀῶου ποταμοῦ, συμπεριλαμβανομένης, ζώνην μετὰ τὰς μεραρχίας, ἐκ τοῦ δεξιῦ πρὸς τὸ ἀριστερόν, 11ην, 15ην καὶ 1ην ἐν πρώτῳ κλιμακίῳ, διατηροῦν ὡς ἐφεδρείας τὴν 5ην ταξιαρχίαν πεζικοῦ καὶ δυνάμεις τινὰς τῶν ἀνωτέρω μεραρχιών. Τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ κατεῖχε τὴν πέραν τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀῶου ποταμοῦ μέχρι τῆς θαλάσσης ζώνην μετὰ τὰς μεραρχίας, ἐκ τοῦ δεξιῦ πρὸς τὸ ἀριστερόν, 2αν, 8ην καὶ 3ην (εἰς τὰς ὁποίας εἶχαν συγχωνεῖθαι αἱ δυνάμεις τῆς 3ης ταξιαρχίας πεζικοῦ καὶ τοῦ ἀποσπασμάτος Θεσπρωτίας) ἐν πρώτῳ κλιμακίῳ, διατηροῦν δυνάμεις τινὰς τῶν ἀνωτέρω μεραρχιών ὡς τοπικὰς ἐφεδρείας. Γενικαὶ ἐφεδρεῖαι παρέμειναν: ἡ 5η μεραρχία εἰς τὴν περιοχὴν Κορυτσᾶς· ἡ 16η (ὑποστράτηγος Ἀ. Μεταξᾶς) προωθουμένη προοδευτικῶς εἰς τὴν περιοχὴν Κορυτσᾶς· ἡ μεραρχία Ἰππικοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Κόνιτσα· ἡ 4η μεραρχία εἰς τὴν περιοχὴν Λιμπόχοβο - Κακκαδιά. Ἐκ τῶν μονάδων τούτων κατὰ τὴν ἀπὸ 29ης Δεκεμβρίου 1940 μέχρις 26ης Ἰανουαρίου 1941 περίοδον, ἡ 5η ταξιαρχία πεζικοῦ διελύθη, λόγω τῶν φθορῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη, καὶ συνεχωνεῖθαι εἰς τὰς λοιπὰς μονάδας τοῦ Β' Σ.Σ.· ἡ 5η μεραρχία προωθήθη ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς Κορυτσᾶς εἰς τὴν ζώνην τοῦ Β' Σ.Σ.· καὶ ἡ 16η μεραρχία μετεφέρθη ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀμυνταίου εἰς τὴν περιοχὴν Κορυτσᾶς.

Τὸ ἀκατόρθωτο

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν περίοδον (29 Δεκεμβρίου μέχρις 25ης Ἰανουαρίου) τῆς τελικῆς φάσεως τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ἡ μεγαλύτερα δραστηριότης καὶ ἡ σκληροτέρα ἀναμέτρησις ἐσημειώθη εἰς τὴν κεντρικὴν ζώνην τοῦ μετώπου, τὴν ζώνην τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ, ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ κατάληψις τοῦ κόμβου Κλεισούρας. Πρόκειται περὶ μιάς στενωποῦ πλατύους 15 χιλιομέτρων, φυσικῶς ὄχυράς, διὰ τῆς ὁποίας ρεεῖ ὁ ποταμὸς Ἀῶος. Εἰς τὸ μέσον περιπτὸς τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς στενωποῦ αὐτῆς κεῖται τὸ χωρίον Κλεισούρα, ἀπέναντι δὲ αὕτης,

ἀριστερά, τὸ Τεπελένι. Τὰ στενὰ σχηματίζονται ἀπὸ τέσσαρας ὄρεινους ὄγκους: Τὸ Δεμπελίτ καὶ τὸ Λουτζερῖσε ἐκ νότου καὶ ἡ Τρεμπεσίνα καὶ τὸ Σεντέλι ἐκ βορρᾶ. Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς περιοχῆς ἤρχισε τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου διὰ τῆς 1ης μεραρχίας, τῆς 5ης ταξιαρχίας πεζικοῦ καὶ τῆς 15ης μεραρχίας καὶ διήρκεσε πλέον τοῦ δεκαπενμέρου, ὁ δὲ ἄγων προσέλαβε τραχυτάτην μορφήν, διότι ὁ ἐχθρὸς ἀντέδρασε πεισμονῶς εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ. Ἡ τοποθεσία, ποὺ κατεῖχε καὶ ἰδιαίτερως ἡ περιοχὴ τοῦ κόμβου τῆς Κλεισούρας εἶχεν ὀργανωθῇ διὰ χαρακωμάτων καὶ συρματοπλεγμάτων καὶ διὰ τὴν ἀμύναν τῆς εἶχαν διατεθῇ ἀφ' ἐνὸς μονάδες τῆς μεραρχίας ἀλπινιστῶν «Τζούλιας», τῆς μεραρχίας πεζικοῦ «Μπαρί» καὶ τῆς μεραρχίας ἀλπινιστῶν «Πουστερία», αἱ ὁποῖαι εἶχαν ὅλαι ἀνασυγκροτηθῇ καὶ συμπληρωθῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ μονάδες τῆς μεραρχίας πεζικοῦ «Κούνεο», ἡ ὁποία ἐνεφανίζετο διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ μέτωπον. Παρὰ ταῦτα, τὴν 10ην Ἰανουαρίου ἡ Κ λ ε ι σ ο ῦ ρ α ἐπεσεν εἰς ἑλληνικὰς χεῖρας.

Τὸ 7ον σύνταγμα, τὸ ὁποῖον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Κλεισούραν τὴν 10.30' πρωινήν, τὴν εὐρεν ἔρημον κατοίκων, λεηλατημένην καὶ πυροπολημένην. Οἱ Ἱταλοὶ φεύγοντες εἶχαν ἀνατινάξει καὶ τὰς γεφύρας πρὸς τὸ Τεπελένι καὶ τὴν Πρεμετὴν. Οἱ συλληφθέντες Ἱταλοὶ αἰχμάλωτοι ἀνῆλθαν εἰς 600 περίπου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 20 ἀξιωματικοί, ἡ δὲ λεία πολέμου ἦτο: μία πολεμικὴ σημαία, 4 πυροβόλα, ἄρματα μάχης, πολλοὶ ὅπλοι, πολλὰ αὐτόματα ὅπλα καὶ παντοειδῆ ὑλικά. Ἐπρόκειτο περὶ νίκης σημαντικῆς. Ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἐνόπλων ἱταλικῶν δυνάμεων ἐν Ἀλβανίᾳ στρατηγὸς Σοντού ἐθεώρει τὴν Κλεισούραν ἀπόρρητον. Αἱ ὀχυρώσεις τῆς εἶχαν ὀργανωθῇ ὑπ' αὐτοῦ αὐτοπροσώπως καὶ αἱ δυνάμεις, τὰς ὁποίας εἶχε συγκεντρώσει διὰ τὴν ἀμύναν τῆς ἦσαν ἰσχυρόταται. «Ἡ Κλεισούρα θὰ γίνῃ ὁ τάφος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ» — εἶχεν εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀξιωματικούς του. Καὶ τὴν γνώμην του αὐτὴν τὴν συνεμερίζετο καὶ τὸ Ἱταλικὸν Στρατηγεῖον καὶ ὁ Ντούτσε.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάιμς» εἰς τὰ Βαλκάνια, ἀσχολούμενος μετὰ τὴν ἦταν αὐτὴν τῶν Ἱταλῶν, εἰς τηλεγράφημά του τῆς 14ης Ἰανουαρίου, ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι οἱ Ἱταλοί, λόγω τοῦ φύσει ὄχυροῦ τῆς τοποθεσίας, θὰ ἤμποροῦσαν νὰ τὴν ὑπερασπίσων κυλιόντες ἀπλῶς βράχους ἐναντίον τῶν ἐπιτιθεμένων. Ἐδῶ —ἐγραφε— μία δρᾶς πολεμιστῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναχαίτισσῃ ὁλόκληρον στρατιάν. Ὁ στρατηγὸς Σοντού δὲν ὑπερέβαλλεν ὅταν ἰσχυρίζετο ὅτι ἡ τοποθεσία ἦτο «φύσει ἀπόρρητος».

Διὰ τὴν ἀναχαίτισιν τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων κατὰ τὴν κρίσιν φάσιν τῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ ἐχθρὸς ἐνεφάνισε βορείως τοῦ Γαρονίν νέαν μεραρχίαν, ἡ ὁποία ἐσημειώθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ μέτωπον: τοὺς «Λύκους τῆς Τσοκάνης». Ἡ μεραρχία αὕτη πεζικὸν ἠτοίμαζετο ν' ἀντεπιτεθῇ. Ἡ 15η ὁμως ἑλληνικὴ μεραρχία, ἐπωφεληθεῖσα τῆς ἐπικρατοῦσης χιονοθύελλης, ἐπετέθη αὐτὴ καὶ ἐπέτυχεν ν' ἀποσυνθέσῃ καὶ ἀνατρέψῃ τὴν ἱταλικὴν μεραρχίαν. Συνεχίζουσα τὴν ἐπίθεσιν τῆς 15ης μεραρχία προωθήθη ἐπὶ βορειότερον καὶ μετὰ τὴν συνδρομὴν μέρους τῆς 11ης μεραρχίας, ποὺ διέδῃ τὸν Ἀῶον ποταμόν, κατέλαβε τὴν περιοχὴν Σπαντάριτ. Οὕτω, μέχρι τῆς 22ας Ἰανουαρίου συνεπληρώθη ἡ κατάληψις τῆς κορυφογραμμῆς Γαρονίν - Σπαντάριτ. Δυτικώτερον, κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, ἡ 1η μεραρχία πεζικοῦ ἀπωθήσασα τὸν ἐχθρὸν ἔφθασεν εἰς τὰς βορείας ἀντηρίδας τοῦ ὄρους Τρεμπεσίνας.

Η ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗ ΕΥΛΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΥΠΗΡΞΕ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ: Μερικὲς φορές οἱ οἰκογένειες τῶν πολεμιστῶν κατάφεραν νὰ προωθηθοῦν ὥς τῖς ἐμπόλεμες ζώνες.

'Εντὸς 75 ἡμερῶν οἱ Ἴταλοι ἀλλάζουν τρεῖς ἀρχιστρατήγους!

Τὸ βασικὸν χαρακτηριστικὸν τῆς σκληρᾶς ἀναμετρήσεως, ἡ ὁποία ἔγινεν ἀπὸ τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 25ῆς Ἰανουαρίου εἰς τὴν ζώνην τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ εἶναι τὴ ἐξῆς: Ἡ 1η καὶ ἡ 15η μεραρχία πεζικοῦ, ἡ 5η ταξιαρχία πεζικοῦ καὶ μέρος τῆς 11ης μεραρχίας, αἱ ὁποῖαι ἐμάχοντο ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πολέμου καὶ εἶχαν συνεπῶς ἐλλείψεις, ποὺ μερικὸς μόνον κατέστη δυνατόν νὰ συμπληρωθῶν, διεξήγαγον νικηφόρους ἐπιθετικούς ἀγῶνας ἐναντὶ ἰταλικῶν δυνάμεων 9 μεραρχιών. Ἐξ αὐτῶν τέσσαρες («Κόυνεο», «Λύκοι τῆς Τοσκάνης», «Πινερόλο» καὶ «Κυνηγοὶ τῶν Ἀλπεων») εἰσήρχοντο εἰς τὸ μέτωπον διὰ πρώτην φοράν. Αἱ ἄλλαι πέντε («Τζούλια», «Μπάρι», «Πουστερία», «Μοδένα» καὶ «Σιένα») εἶχαν μετᾶσχει καὶ προηγουμένως τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλ' εἶχαν ἀνασυγκροτηθῇ καὶ συμπληρωθῇ. Πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι πέραν τῆς ἀνωτέρω ὑπεροχῆς τῶν ἰταλικῶν δυνάμεων, τὰς ἐλληνικὰς δυνάμεις ἐπείχε καὶ ἡ σημαντικὴ ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας, ἡ ἐπίσης σημαντικὴ ὑπεροχὴ τῶν ἰταλικῶν μονάδων εἰς μηχανήματα πυρὸς καμπύλης τροχιάς (ὀλμοις), τὰ ὁποῖα εἶναι πρόσφορα δι' ἀγῶνας ὀρεινῶν ἐδαφῶν, καὶ αἱ δυσχέρειαι ἀνεφοδιασμοῦ, λόγω τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὰς βάσεις των, συνεπεία τῆς προελάσεώς των, ἐνῶ αἱ ἰταλικά δυνάμεις ὑποχωροῦσαι προσήγγιζαν τὰς βάσεις των.

Εἰς τὰς ἄλλας δύο ζώνας τοῦ ἀλβανικοῦ μετώπου, τὴν βορείαν καὶ τὴν νοτίαν, διηγήθησαν κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίοδον (29 Δεκεμβρίου - 25 Ἰανουαρίου) περιορισμένοι τοπικοὶ ἀγῶνες ἐπαφῆς, ἀγῶνες πυροβολικοῦ ἢ ἀκόμη καὶ μικροεπιθέσεις, διὰ τὰν ὁποίων ἐπετεύχθη βελτίωσις τῶν ἐλληνικῶν θέσεων. Ὁ ἐχθρὸς, συμπληρώσας τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς μονάδας του καὶ ἐμφανίσας εἰς τὴν ζώνην τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ νέας (τὸ τάγμα μελανοχιτώνων «Βαρέζε» εἰς τὴν περιοχὴν Χειμάρρας, δύο ἄλλα τάγματα μελανοχιτώνων, τὸ τάγμα μελανοχιτώνων «Ἀλμπριο» εἰς τὴν περιοχὴν Βράνιτσα, ἓν τάγμα πολυβόλων εἰς τὴν περιοχὴν Λιουζάτι - ποταμὸς Μπέντζια καὶ ἓν τάγμα μελανοχιτώνων μεθ' ἐνὸς τάγματος πολυβόλων εἰς τὴν περιοχὴν Τεπελένι), ἐνήργησαν ἀρκετὰς μικροεπιθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς ὑπεστηρίχοντο δι' ἀρμάτων. Ὅλα ὅμως αὐτὰ αἱ ἀπόπειράι τοι ἀπέτυχαν. Εἰς τὴν παραλιακὴν ζώνην ἰταλικά πολεμικά ἐβομβάρδιον πολυλάκεις τὰς ἐλληνικὰς θέσεις, ἡ δὲ ἰταλικὴ ἀεροπορία, ὁσάκις ἐπέτρεπεν ἡ καιρικὴ κατάστασις, ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῆς δραστηρίαι κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίοδον.

Ἡ κατάληψις τῆς Κλεισούρας ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων ὑπῆρξε μία μεγάλη ἥττα διὰ τοὺς Ἴταλους καὶ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὸν ὀριστικὸν παραμερισμὸν τοῦ στρατηγοῦ Σοντοῦ, ὁ ὁποῖος ἡγείτο τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἰταλικῶν δυνάμεων. Τὸ γεγονός δὲν ἦτο ἐκπληκτικόν. Ἡ ἥττα εἰς τὴν Πίνδον ἔστοιχισεν εἰς τὸν Πρόσκα τὴν ἀρχιστρατηγίαν. Καὶ ἡ πτώσις τῆς Κλεισούρας ἀπεδείχθη ἐτάφος, ὅχι διὰ τοὺς Ἑλληνας, ἀλλὰ διὰ τὸν Σοντοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπρόλαβε ἐνᾶ δόση εἰς τοὺς Ἑλληνας τὸ μάθημα, ποὺ τοὺς ἐχρειάζετο. Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν πώσιν τῆς Κλεισούρας, τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἰταλικῶν δυνάμεων ἀνέλαμβανεν ἐπισημῶς ὁ στρατηγὸς Καβαλλέρο, ὁ ὁποῖος εὐρίσκειτο ἐκεῖ ἀπὸ ἐβδομάδων. Εἶναι ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱστορίαν ἡ ἀλληλοδιάδοχος τοποθέτησις τριῶν ἀρχιστρατῆγων μιάς ἐκστρατείας ἐντὸς ἀσυνή-

ματος δύομις μολὶς μηνῶν καὶ ἡ παραίτησις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

Συνορίλαι

Εν τῷ μεταξύ, ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τῆς ἐλληνικῆς τὴν διεξαγωγὴν ἀπ' εὐθείας συνομιλίαν καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας τὴν 13ην Ἰανουαρίου τὸν στρατηγὸν Γουέιβελ, ἀρχιστράτηγον τῶν βρετανικῶν δυνάμεων Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ὑπεύθυνον δι' ἐν τεράστιον θέατρον ἐπιχειρήσεων, τὸ ὁποῖον ἐξετείνετο ἀπὸ τῆς Ροδεσίας μέχρι τῶν Βαλκανίων. Ὁ Γουέιβελ παρέμεινε εἰς τὴν ἐλληνικὴν πρωτεύουσιν ἐπὶ τετραήμερον καὶ ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον. Ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ὅμως δὲν συνήνεσε, διότι τοῦτο ἡδύνατο νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς Γερμανοὺς ὅπως τὸ θεωρήσουν εἰς πρόκλησιν.

Κατὰ τὰς συσκέψεις, αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἑλληνος πρωθυπουργοῦ καὶ μετὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ἀγγλου καὶ τοῦ Ἑλληνος ἀρχιστρατῆγων μετὰ τῶν ἐπιτελῶν των, ὁ Μεταξᾶς ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς ὅτι ἐν περιπτώσει γερμανικῆς ἢ γερμανοβουλγαρικῆς ἐπιθέσεως ἡ Ἑλλάς θὰ ἀντίστατο δι' ὅλων τῶν μέσων τῆς. Ἀκούθως, ὁ Ἑλλην ἀρχιστράτηγος ἐξέθεσε τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν καὶ κατέληξεν ὅτι διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐξασφάλισις μιᾶς ἀμυντικῆς διατάξεως καὶ ἐνὸς ὁπωδιόποτε στερεοῦ μετώπου εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ Δυτικὴν Θράκην ἔπρεπεν αἱ πρὸς Βουλγαρίαν ἐλληνικαὶ δυνάμεις νὰ ἐνισχυθῶν τὸ ταχύτερον δι' ἐνῆα μεραρχιών μετ' ἀναλόγου ἀεροπορίας, ὅτι τὰς δυνάμεις ταύτας θὰ ἔπρεπε νὰ διαθέσῃ ἡ Μ. Βρετανία καὶ ὅτι ἐπεδύλλετο ἡ ἀποδιδάσις καὶ συγκέντρωσις τῶν βρετανικῶν τούτων ἐνισχύσεων εἰς καθορισθησομένους χώρους κατὰ τρόπον αἰφνιδιαστικόν. Ὁ Ἑλλην ἀρχιστράτηγος ὡς τῆς προσεκτικῆς παρακολουθήσεως τῶν συνεχιζομένων γερμανικῶν μεταφορῶν εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ τῆς ἐκάστοτε ἐκτιμήσεως τῆς καταστάσεως, τὸσον ἀπὸ πολιτικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως.

Ὁ Ἀγγλος ἀρχιστράτηγος ἀπήντησεν ὅτι δὲν διατίθεται εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν σημαντικὰς δυνάμεις, ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῶν Ἴταλων κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1940, αἱ καταλήξαναι εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Κυρηναικῆς, ἀνελήθησαν μετὰ μικρὰς δυνάμεις καὶ ὅτι συνεπῶς ἀδυνατεῖ νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ μετὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας κρίνομεν ἀναγκαίας. Προσέθεσεν ὅτι ἡ Μ. Βρετανία θὰ ἡδύνατο νὰ διαθέσῃ δι' ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα 2 ἢ 3 μόνον μεραρχίας μετὰ σχετικῶς ὀλιγαριθμοῦ ἀεροπορίας καὶ ὅτι μέρος τῶν δυνάμεων τούτων θ' ἀπηρτίζετο ὅχι ἀπὸ βρετανικὰ μητροπολιτικά, ἀλλ' ἀπὸ ἀποικιακὰ στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν λάβει μέρος εἰς τὰς ἐναντίον τῆς Κυρηναικῆς ἐπιχειρήσεις. Διὰ τὴν ἀποστολὴν τούτων εἰς τὴν Ἑλλάδα θ' ἀπαιτήτο, κατὰ πρώτον, χρονικὸν τὴ διάστημα μέχρι τῆς συγκεντρώσεως των εἰς τοὺς λιμένας ἐπιβιβάσεως καὶ ἔπειτα —λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν μεταγωγικῶν πλοίων— ἐν δειμνὸν περίπτω δι' ἐκτεταμένης τῆς μεταφορᾶς των. Αἱ μόναι δυνάμεις, εἶπε, τὰς ὁποίας ἡδύνατο νὰ διαθέσῃ δι' ἄμεσον ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν: ἓν σύνταγμα πυροβολικοῦ, ἓν μικτὸν ἀντιαεροπορικὸν καὶ ἀντιαρματικὸν σύνταγμα καὶ μόνος ἐξ 60 - 65 ἀρμάτων, καὶ ἐπρότεινε τῇ ἄμεσον

ἐναρξιν τῆς μεταφορᾶς των. Συνολικῶς ἡ βοήθεια, τὴν ὁποίαν προσέφερε συνίστατο ἀπὸ: 24 πυροβόλα ἐκστρατείας, 12 βαρέα, περὶ τὰ 40 ἀντιαεροπορικά, 24 ἀντιαρματικά καὶ 65 μεσαῖα καὶ ἐλαφρὰ ἄρματα.

'Ανεπαρκής

Ὁ Ἑλλην πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἐθεώρει λίαν ἀνεπαρκῆ τὴν διὰ δύο ἡτῶν μεραρχιών ἐνίσχυσίν μας, ὅτι συνεφώνει μετὰ παρὰ τοῦ Ἑλληνος ἀρχιστρατῆγου διατυπωθέντα, τὸσον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεραρχιών, ὅσον καὶ τῶν ἐν γένει προπαρασκευαστικῶν μέτρων πρὸς ταχείαν καὶ ἀσφαλὴ μεταφορὰν των καὶ ὅτι ἡ διάθεσις καὶ ἄμεσος ἐναρξιν ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν προτεινομένων δύο συνταγμάτων καὶ τῆς μονάδος ἄρμάτων, ἐνῶ οὐδεμίαν σχεδὸν ἐνίσχυσιν ἀπετέλει διὰ τὰς ἐλληνικὰς δυνάμεις, θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ παράσῃ εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὸ πρόσχημα τῆς ἐναντίον ἡμῶν ἐπιθέσεως καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν κάθοδόν των εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν ἐναντίον ἡμῶν ἐνέργειαν. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ Ἑλλην πρωθυπουργὸς δὲν ἀπεδέχθη τὴν προταθεῖσαν ἄμεσον μεταφορὰν εἰς Ἑλλάδα τῶν ἀνωτέρω δυνάμεων. Ὁ Βρεταννὸς ἀρχιστράτηγος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπιστρέφων εἰς Αἰγυπτὸν, τὴν 16ην Ἰανουαρίου 1941.

Δύο ἡμέρας βραδύτερον ὁ Μεταξᾶς ἀπήλυθε πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Βρεταννοῦ πρεσβευτοῦ, διακοίνωσιν διὰ τῆς ὁποίας ἐτόνιζεν ὅτι «εἰμεθα ἀποφασισμένοι ν' ἀντιμετωπίσωμεν καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ μετὰ οἰασδήποτε θυσιᾶς ἐνδεχομένην γερμανικὴν ἐπίθεσιν, ἀλλ' οὐδόλως ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὴν προκαλέσωμεν, ἐκτὸς ἐάν ἡ Μ. Βρετανία θὰ ἡδύνατο νὰ μᾶς παράσῃ εἰς Μακεδονίαν τὴν ἀπαιτούμενην βοήθειαν», ὅτι «ἡ προσφερθεῖσα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γουέιβελ βοήθεια εἶναι ἀπολύτως ἀνεπαρκὴς, ἀσχετῶς καὶ τῆς πλήρους ἀπουσίας δυνάμεων πεζικοῦ», ὅτι «ἐνῶ ἡ μεταφορὰ τῆς θ' ἀπετέλει πρόκλησιν, ἡ ἀνεπαρκεία τῆς θὰ καθίστα ἀσφαλὴ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀντιστάσεώς μας», ὅτι «προτιμῶμεν νὰ μελετήσωμεν ἀπὸ κοινου, ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες καὶ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὰς ἀναγκαίας προπαρασκευὰς πρὸς μεταφορὰν βρετανικῶν δυνάμεων κατὰ τρόπον μὴ ἐπισύροντα τὴν προσοχὴν τῶν Γερμανῶν», ὅτι «τὸ πρόβλημα τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης δὲν δύναται ν' ἀντιμετωπισθῇ διὰ τῶν παρουσῶν εἰς Μέσην Ἀνατολὴν δυνάμεων» καὶ ὅτι: «ἡ μείξις θὰ πρᾶξωμεν μὲν ἐν τῇ τέλει τῶν καθήκοντων μας, εἰς δὲ τὴν βρετανικὴν κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποδείξεις μας — ὑποδείξεις φίλων ἀφωσιωμένων καὶ πιστῶν».

Ἡ διακοίνωσις αὕτη ὑπῆρξε τὸ κύκνειον ἄσμα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὁ ὁποῖος μετὰ 11 ἡμέρας ἀπέθνησκε.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

● ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΠΡΟΣ ΚΑΒΑΛΛΕΡΟ: «ΕΠΙΤΙΘΕΘΕ! ΕΠΙΤΙΘΕΘΕ!» ● ΑΛΕΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΠΙΣΚΕΦΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ. ● Ο ΧΙΤΛΕΡ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ Ν' ΑΠΟΣΤΕΙΛΗ ΜΙΑΝ ΜΕΡΑΡΧΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΙΟΝ ● Ο ΝΤΟΥΣΕ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ (ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΝΟΥΣ) ● ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΓΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟΝ

'Ακτις ἐλπίδος

Μὲ τὸν τίτλο αὐτὸν δημοσιεύθηκε εἰς τὴν ἀγγλικὴν Νταϊνλυ Μαινλ) ἡ γελοιογραφία τοῦ Ἰλλίνγκουωρθ.

Ὁ στρατάρχης Πεταίν, ὁ ἥρωας τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου καὶ ἡδὴ θάλαβρο σύμβολο τῆς ἡττημένης Γαλλίας, σπάζει πέτρας στὴν φυλακὴ τοῦ Ἀξονος, ἐνῶ κατάπληκτος βλέπει τὸν πανίσχυρο δικτάτορα —ἐνανν ἀπὸ τοὺς δεσμοφυλάκας του — νὰ τὸ βάσῃ στὰ πόδια κυννηγμένος ἀπὸ τὸν Ἑλληνα φαντάρο.

Τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα

ΑΠΟ ΤΗΣ 29ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940 ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΗΣ 25ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1941

64 Περιορισμένη δράσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. 29.12.40	70 Ἐπιτυχὴ τοπικὰ ἐπιχειρήματα. Συνελήφθησαν 204 αἰχμάλωτοι, ἐν οἷς καὶ ἀξιωματικοί, καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολλὰ αὐτόματα ὅπλα καὶ λοιπὰ ὄπλα. 9.1.41	76 Αἱ σημεριναὶ ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις ἀπέφερον τὴν κατάληψιν τῆς Κλεισούρας. Αὕτη εὐρέθῃ ἔρημος κατοίκων, λεηλατημένη καὶ πυρπολημένη. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 600 αἰχμάλωτοι, μεταξύ τῶν ὁποίων 20 ἀξιωματικοί, καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας μία πολεμικὴ σημαία, 4 πυροβόλα, ἄρματα μάχης, πολλοὶ ὅλοι, πολλὰ αὐτόματα ὅπλα καὶ παντοειδῆ ὄπλα. Ἡ ἀεροπορία μας ἔβρασε λίαν ἐπιτυχῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, βομβαρδίσασα καὶ πολυβολήσασα ἐχθρικοὺς στόχους. Ἀπαντὰ τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. 10.1.41	80 Περιορισμέναι ἐνέργειαι. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. 14.1.41	87 Περιορισμέναι τοπικαὶ ἐπιτυχεῖς ἐνέργειαι. 21.1.41
65 Τοπικαὶ ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις εἰς διάφορα σημεῖα. Συνελήφθησαν ὑπὲρ τοὺς 1.000 αἰχμάλωτοι, εἰς οὓς περιλαμβάνονται καὶ ὀλόκληρον τάγμα μετὰ τῶν στελεχῶν του. Περιήλθον εἰς χεῖρας μας 4 πυροβόλα, πολλὰ αὐτόματα ὅπλα, ὅλοι καὶ ἄρθρον ὀλικόν. Τμήμα χιονοδρόμιον, ἐπιλήρησον νὰ ἐνεργήσῃ, διελθὼν ἐγκαταλείψαν εἰς χεῖρας μας τὸν ὀπισθὸν τοῦ καὶ τινὰς αἰχμάλωτους. 30.12.40	71 Περιορισμέναι τοπικαὶ ἀγῶνες. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 200 αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας ἀρθρον πολεμικῶν ὀλικόν. 5.1.41	77 Περιορισμέναι τοπικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐκκαθάρσεως. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 100 αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολεμικὸν ὄλικόν, μεταξύ τοῦ ὁποῖου 10 ὅλοι τῶν 81 χιλιοστούμετρων, πολλὰ πολυβόλα καὶ ὀλοπολυβόλα. 11.1.41	81 Τοπικαὶ ἐπιτυχεῖς ἀγῶνες. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολλὰ ὄπλα, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ 4 πυροβόλα. 15.1.41	88 Τοπικαὶ ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις. Συνελήφθησαν 150 αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας ἀρθρον πολεμικῶν ὀλικόν. Ἡ ἀεροπορία μας ἐβομβάρδισεν ἐπιτυχῶς στόχους πεδίου μάχης. Ἀπαντὰ τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. 22.1.41
66 Ἐπιτυχεῖς τοπικαὶ ἐπιχειρήσεις. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι, περιήλθε δὲ εἰς χεῖρας μας πολυριθμὸν ὄλικόν, μεταξύ τοῦ ὁποῖου καὶ 8 πυροβόλα. Ἐπιδορυμὴ ἀρμάτων ἀπεκρούσθη, ἐν τούτῳ ἐκυριεύθη. Κατὰ τὴν 30ην τοῦ μηνὸς κατερίφθησαν δύο ἐχθρικά ἀεροπλάνα. 31.12.40	72 Περιορισμένη δράσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. 6.1.41	74 Περιορισμέναι τοπικαὶ ἐπιτυχεῖς ἀγῶνες. Συνελήφθησαν ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας ἄρθρον αὐτόματα ὅπλα καὶ εἰς ὀλόκληρον λόχος ὀλων. Ἡ ἀεροπορία μας ἔβρασε λίαν ἐπιτυχῶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, βομβαρδίσασα καὶ πολυβολήσασα ἐχθρικοὺς στόχους. Ἀπαντὰ τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. 8.1.41	82 Περιορισμέναι ἐνέργειαι. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. 16.1.41	89 Κατὰ τὰς σημερινὰς ἐπιτυχεῖς ἐνέργειας καταλήφθησαν ὅλας ἐδαφικὰ σημεῖα. Συνελήφθησαν 1.000 αἰχμάλωτοι, ἐν οἷς πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ αὐτὰς 8 διοικητῆς τοῦ 77ου συντάγματος τῆς νεοφωχέσεως εἰς Ἀλβανίαν 7ης μεραρχίας ὀλοκοί τῆς Τοσκάνης συνταγματάρχης Μιενγκέτι. 23.1.41
67 Περιορισμέναι τοπικαὶ ἐπιχειρήσεις. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας δύο πυροβόλα καὶ ἄλλο ὄλικόν. 1.1.41	73 Περιορισμένη δράσις περιπόλων. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. 7.1.41	75 Κατὰ τοὺς σημερινούς τοπικοὺς ἀγῶνας καταλήφθησαν διὰ τῆς λόγους σημαντικαὶ θέσεις καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας περὶ τοὺς 200 αἰχμάλωτοι καὶ ἄρθρον. 13.1.41	83 Κατὰ τὰς σημερινὰς ἐπιτυχεῖς ἐνέργειας καταλήφθησαν ὅλας ἐδαφικὰ σημεῖα τοῦ ἐχθροῦ καὶ συνελάσθησαν ὑπὲρ τοὺς 200 αἰχμάλωτους, ἐν οἷς καὶ 8 ἀξιωματικοί, περιήλθε δὲ εἰς χεῖρας μας ὄλικόν. 25.1.41	90 Περιορισμέναι ἐπιτυχεῖς ἐνέργειαι. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 100 αἰχμάλωτοι. 24.1.41
68 Ἐπιτυχεῖς τοπικαὶ ἐνέργειαι. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολυθλά τινά. 2.1.41	74 Περιορισμένη δράσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. 12.1.41	79 Περιορισμένη δράσις. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές, ὧν δύο ἀξιωματικοί, καὶ 4 ἄρματα μάχης. 13.1.41	84 Περιορισμέναι τοπικαὶ ἐπιτυχεῖς ἐνέργειαι. 18.1.41	91 Ἐπιτυχεῖς περιορισμέναι ἐπιχειρήσεις. Συνελήφθησαν ἄνω τῶν 100 αἰχμάλωτοι. Ἡ ἀεροπορία μας ἔβρασε ἐπιτυχῶς καταρρίψασα 3 ἐχθρικά ἀεροπλάνα ὀλοκῶν τοῦ μετώπου. Ἐτερα 3 τοιαῦτα κατερίφθησαν ἐκ τῶν ἐνεργουμένων τὴν κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἐπιδρομῇ. Ἀπαντὰ τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. 25.1.41
69 Περιορισμένη δράσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. 3.1.41	75 Κατὰ τοὺς σημερινούς τοπικοὺς ἀγῶνας καταλήφθησαν διὰ τῆς λόγους σημαντικαὶ θέσεις καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας περὶ τοὺς 200 αἰχμάλωτοι καὶ ἄρθρον. 13.1.41	86 Τοπικαὶ ἐπιτυχεῖς ἐνέργειαι. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ 25.1.41	85 Περιορισμέναι τοπικαὶ ἐπιχειρήσεις. Συνελήφθησαν πολλοὶ αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας ἀρθρον ὀλικόν. 19.1.41	92 Περιορισμέναι ἐπιτυχεῖς ἐνέργειαι. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ 25.1.41

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΝΟ, ο Τσάρλυ Γκρήν ανατινάσσεται στον αέρα, καθώς μπαίνει στο αυτοκίνητο του γαμπρού του, του Τζών Κραϊγκ. Η αδελφή του, γυναίκα του Τζών Κραϊγκ, τραυματίζεται βαρύντα. Το πτώμα του Γκρήν είναι οκτρά κομματιασμένο και όλοι πείθονται ότι θύμα της ανατινάξεως ήταν ο Κραϊγκ, ο διευθυντής της «Ρόζ Λάιν», που έχει για πρόεδρό της τον σερ Τζόζεφ. Στο μεταξύ, ο Κραϊγκ — ο οποίος είναι λαθρέμπορος όπλων, που προμηθεύει τώρα πολεμικό υλικό στους Άλγερινους επαναστάτες — φθάνει στο Λονδίνο να συναντηθεί με τους συνεργάτες του, τον πλούσιο Έβραϊο Μπάουερ και τον Ρούττερ, πλοίαρχο του «Ρόζ οφ Τράλντ». Μαθαίνει ότι ο πρώτος λείπει από το Λονδίνο. Ο δεύτερος ταξιδεύει. Ο Τζών Κραϊγκ ζητάει από τον Ιάπωνα Χακαγκάβα να του διδάξει καράτε, την φοβερή και θανατηφόρο μέθοδο εξουδετέρωσης κάθε αντιπάλου. Στην Νίκαια, ο αρχηγός της «Εταιρίας για την λύση του αλγερινού προβλήματος», συνταγματάρχης ντε Σαιν Μπριάκ, συγκαίρει τον Κορσικανό Καντέλλα για την επιτυχή ανατίναξη του δήθεν Τζών Κραϊγκ και αναθέτει σε ένα άλλο μέλος της οργανώσεώς του, τον Πατσέλλι, να σκοτώσει τον πλοίαρχο Ρούττερ και στον Καβάλρο να ξεκαθαρίσει τον Μπάουερ. Ο Ρούττερ φθάνει στην Γενεύη και σκοτώνεται στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του. Ο Κραϊγκ περνάει τις μέρες του στο Λονδίνο. Σε ένα μπαρ τον Σόχο συναντά τον Ντάιμοντ, έναν φλύαρο Ιρλανδό, που συνάδεψε μια νέα γυναίκα, την Τέσσα Χάρλιγκ. Άλλα, καθώς θγαίνουν, ο πυγμάχος Λίσμαν και η παρέα του θέλουν να τον πάρουν με την διαμάχη τους. Τότε ο Κραϊγκ τους εξουδετερώνει, φεύγει με την Τέσσα, έρχεται σ' επαφή με τον αρχηγό της 'Ιντέλιτζένς Σέρβις κι αναλαμβάνει να σκοτώσει τον Σαιν Μπριάκ, που στο μεταξύ έχει σκοτώσει με πράκτορές του τον Μπάουερ, στο Ρίο 'Ιανέιρο. Ο Κραϊγκ εμπιστεύεται την Τέσσα στο σπίτι του Χικαγκάβα και ξεκινούν με τον Γκρήνσον για την μεγάλη αποστολή. Στο Σαιν Τροπέζ οι δυο άντρες γνωρίζονται με δυο κορίτσια, την Σοφι και την Μαρία. Ένας πράκτορας τους στο στρατόπεδο του έχθρου, ο Άσφορντ, τους ειδοποιεί ότι ο συνταγματάρχης Σαιν Μπριάκ θα είναι την άλλη μέρα στο γραφείο του, στην Νίκαια. Οι άνθρωποι του Μπριάκ κάνουν μια απόπειρα να τον σκοτώσουν στο ξενοδοχείο, αλλά ο Κραϊγκ και ο Γκρήνσον τους συλλαμβάνουν. Ο ένας είναι ο λοχαγός Λά Βαλέρ. Υπόχρεται ότι θα μεταβιβάσει την πρόταση του Κραϊγκ να συναντηθεί με τον Σαιν Μπριάκ. Ύστερα από μια άπατηλη συνεννόηση, ο Κραϊγκ και ο Γκρήνσον βρίσκονται στην βίλλα του Μπριάκ, όπου ο αρχηγός λέει στον Κραϊγκ: «Θα μου πής όσα χρειάζομαι να μάθω και κατόπιν θα εκτελεσθής». Ο Γκρήνσον απομονώνεται σ' ένα δωμάτιο, όπου είναι και ο τραυματισμένος Άσφορντ.

12

Ο Ντυκλό ξανάφωξε τον Κραϊγκ κι αυτή την φορά δόθηκε το δικαίωμα με το ύδωροκάνιο, που του είχε δώσει ο Λούις. Ήταν ραμμένο μέσα στο πέτο του σακκακιού του, κι αυτό τους έλεγε πολλά πράγματα. Ίσως να μην επρόκειτο για μια ιδιοφυΐα υπόθεση, στο τέλος - τέλος. Ο Κραϊγκ θα μπορούσε να είχε σταλή για κάποιο σκοπό και να του έδωσαν το μέσον της αυτοκτονίας, για να μην αιχμαλωτισθεί. Ο Σαιν Μπριάκ δεν είχε αμφιβάλλει ποτέ πως ο Κραϊγκ είχε έρθει στην Γαλλία για να τον σκοτώσει, αλλά τώρα ήθελε να μάθει αν κάποιος άλλος κρυβόταν από πίσω, και ποιος ήταν αυτός ο κάποιος. Πριν αρχίσει ο πόνος, μίλησε στον Κραϊγκ για κείνους στους οποίους είχε πουλήσει τον θάνατο, και πόσο δίκιο ήταν που ήρθε τελικά κι η σειρά του Κραϊγκ να υποφέρει. Ίσως να είχαν δίκιο, σκέφτηκε ο Κραϊγκ, αλλά δευαν άρχισε ο πόνος, αυτό έπαψε να έχει σημασία. Τίποτα στον κόσμο δεν είχε σημασία, εκτός από τον πόνο...

Όταν ξαναγύρισε ο δεσμοφύλακας, ο Γκορπ-

Το πολύκροτο μυθιστόρημα του Τζέιμς Μόνρο

γοήγορα μπορείς, πήδησε τον και πήγαινε στη διπλανή βίλλα. Τάραξε ένα παράθυρο ανοιχτό στο ισόγειο. Περίμενε με εκεί.

—Θα σκοτωθής, είπε ο Άσφορντ.
—Δεν θα βασανιστώ, είπε ο Γκρήνσον, κι έφυγε.

Ο Κραϊγκ βασανίστηκε, συστηματικά, κι από εμπειρα χέρια. Το σώμα του κλωστήθηκε, κήκε, στραμπουλήχτηκε και στο τέλος σχεδόν πνίγηκε. Κράτησαν το κεφάλι του μέσα σε μια λεκάνη γεμάτη νερό, όπου ήταν αδύνατο πιά να κρατά την ανάσα του κι έπειτα, όταν ήταν έτοιμος ν' ανοίξει το στόμα του, ν' αφήσει το νερό να μπει στους πνευμόνες του, τράβηξαν το κεφάλι του άπάνω, τον άφησαν ν' ανασάνει για μερικά δδηνρά λεπτά, κι έπειτα τον ξαναβούτηξαν πάλι, μέσα στην άγανία. Είχε προσπαθήσει να τους εξαγοράσει με τα όνόματά των Άλγερινών Άράβων, αλλά εκείνοι ήθελαν τον άνθρωπο που δεν είχε στείλει. Τελικά, τον άφησαν να ξεκουραστεί για λίγο, όπου να ξανακέρδισε αρκετές δυνάμεις για να μπορεί να ξαναυποφέρει πάλι. Ο Σαιν Μπριάκ έβαλε την κάννη του Γούντμαν κάτω απ' το πηγούνι του και κράτησε πίσω το κεφάλι του.

—Ο Λά Βαλέρ είναι ένας άνοητος, είπε. Πολύ γενναίος, πολύ πατριώτης, πολύ πιστός—αλλά πολύ άνοητος. Δεν θα κινδύνευες το κεφάλι σου έχωχόμενος εδώ μόνο και μόνο για να με εκθέςης, δεν είν' έτσι, Κραϊγκ;

Η κάννη του όπλου τον κτύπησε ελαφρά στο μάγουλο.

—Όχι, ψιθύρισε ο Κραϊγκ.
—Ήρθες εδώ για να με σκοτώσης, δεν είν' έτσι;

Η κάννη του όπλου ξανακτύπησε πάλι, πολλές φορές, πάντα στο ίδιο σημείο, όπου κάθε διαδοχικό κτύπημα έμοιαζε σαν σφυροκόπημα.

—Ναι, ψιθύρισε ο Κραϊγκ.

—Ποιος σ' έστειλε;

Τάπ-τάπ-τάπ-τάπ, ξανάρχισε η κάννη του όπλου, όπου ο Κραϊγκ δεν μπορούσε ν' αντέξει περισσότερο. Το κεφάλι του έπεσε προς τα εμπρός, κι ο Σαιν Μπριάκ άφησε το όπλο στο πλευρό του.

—Δεν θ' αντέξεις πολύ, είπε, κι ο Ντυκλό γέλασε.

Ο Σαιν Μπριάκ άρχισε να μιλάει.

—Αν το έργο σου αυτό διασκεδαστικό, έστω κι' ελάχιστο, θάκανες καλύτερα να φύγεις τώρα. Δεν έχεις καμιά δουλειά εδώ.

Η φωνή του φαινόταν νάχρηται από πολύ μακριά, αλλά, ακόμα και τότε ο Κραϊγκ ήξερε πως μιλούσε σοβαρά. Ένα μαστίγιο με όπλο δεν ήλπιζε πράξη αδιασμού, ήταν πολιτική ανάγκη. Τα φώτα μέσα στο δωμάτιο τρεμόπαιζαν μια φορά κι έπειτα εξακολούθησαν ν' ανάδουν σταθερά. Ο Κραϊγκ έσκυψε προς τα εμπρός και συγκέντρωσε όλες δυνάμεις του απόμειναν, επιβάλλοντας στον αυτό του να είναι έτοιμος για να κινηθεί. Για ένα λεπτό, οι βασανιστές του διάσταν—ήταν προσεχτικοί σαν ποντίκια—αλλά όταν τα φώτα εξακολούθησαν ν' ανάδουν, ήρεμσαν.

—Μπορείτε να τον ξαναβάλετε μέσα στο νερό, είπε ο Σαιν Μπριάκ.

Καθώς μίλησε, όλα τα φώτα έσβησαν και κατά κάποιο τρόπο ο νους του Κραϊγκ υπαγόρευσε στην όση του τι έπρεπε να κάνει. Στριφγυρίζοντας στην καρέκλα του, μέσα σε μια άγανία πόνο, και το καλό του χέρι βοήθη τον καρπό του Σαιν Μπριάκ και τον τράβηξε, όπου κράτησε το Γούντμαν στο χέρι που είχαν κατασυντρίψει, κι αυτό το χέρι κινήθηκε απ' τον λαμό του Σαιν Μπριάκ, στον άμμο του κι ο πήχης του χεριού του πίεσε τον λαμό του Σαιν Μπριάκ. Οι άλλοι άνδρες στο δωμάτιο άκουσαν τον συνταγματάρχη να δογγά και στάθησαν άκίνητοι. Ο Πατσέλλι είχε κιάλας άναψει ένα σίγρτο και στη λάμψη του μύκωνε να δη τι άκριώς συνέβαινε.

—Προχωρήτε, είπε ο Κραϊγκ και τράβηξε τον καρπό του Σαιν Μπριάκ, όπου εκείνος δόγγησε πάλι. Δεν έφερνε καμιά αντίσταση. Η πίεση του λαμού του ήταν υπερβολικά έντονη.

—Ντυκλό, είπε ο Κραϊγκ, κάνε αυτό που σου λέω κι' ίσως να ζήσης. Μήπως υπάρχει κανένας φράκς εδώ;

Ο Ντυκλό άπάντησε καταφατικά.

—Φέρον.

Ο Σαιν Μπριάκ φώναξε «όχι», αλλά ο Κραϊγκ αύξησε την πίεση κι ο Ντυκλό υπάκουσε, προχω-

ρώντας ψηλαφητά προς ένα γραφείο κι ανάδοντας τελικά ένα φως.

—Γύρισε το φως προς τους άλλους, είπε ο Κραϊγκ, και πάλι ο Ντυκλό υπάκουσε. Τώρα, ρίξετε τα όπλα σας στο πάτωμα.

Το ένα μετά το άλλο, τα όπλα έπεσαν κάτω κι ο Κραϊγκ πάλευε για ν' αντισταθεί στα μεγάλα κύματα αδυναμίας που άπειλούσαν να τον υπερνικήσουν. Κάπου στον κήπο ύπρχε ένας άνθρωπος με καραμπίνα και τρία φωνικά σκυλιά. Αυτά, έπρεπε να τα αναλάβει ο Γκρήνσον. Άν ήξερε τη δουλειά του, μπορούσαν ακόμα να κάνουν αυτό για το οποίο είχαν έρθει. Στο άναμεταξύ, η δική του δουλειά ήταν να εξακολουθήσει να κρατά τον Σαιν Μπριάκ.

Ο φύλακας προχώρησε προς τη βίλλα, γυρεύοντας το δρόμο του μέσα στο άσυνήθιστο σκοτάδι, ενώ τα σκυλιά του προχωρούσαν μπροστά του. Ήταν πολύ μικρή η πιθανότητα να χάσει τυχαία η γεννιτρία. Το πιθανότερο ήταν πως η βλάβη αποτέλεισε το πρελούδιο μιας επίθεσης. Έπρεπε να πάη στον συνταγματάρχη για οδηγίες. Τα σκυλιά άρχισαν να γυρίζουν γύρω απ' τον κορμό ενός δέντρου κι ο φύλακας διαστμήσε, λέγοντάς τους να προχωρούν. Άπό πάνω του, ένα κλαδί σάλεψε, ένα όπλο άγγισε στον αέρα του.

—Ξέρουν τη δουλειά τους, είπε ο Γκρήνσον. Όχι. Μή γυρίζεις. Μείνε ακίνητος, διαφορετικά θα σε σκοτώσω.

Ο φύλακας πάγωσε κι ο Γκρήνσον εξακολούθησε:

—Δεν μπορείς να με φτάσεις, λοιπόν μή προσπαθής. Άκούμπησε κάτω αυτή την καραμπίνα! Θα μετρήσω τρία, κι αυτό είναι όλο. Ένα δύο...

Ο φύλακας την άφησε να πέση.

—Πες στα σκυλιά να έρθουν πιο κοντά.

Εκείνος υπάκουσε πάλι. Το κλαδί έτριξε ακόμα μια φορά κι ο Γκρήνσον βρέθηκε στο έδαφος πλάι του.

—Τώρα, είπε, θα περπατήσουμε ως τα σπιτάκια των σκύλων.

Η κάννη του περιστρόφου πίεζε αμείλικτα κι ο φύλακας περπάτησε, λέγοντας στον έαυτό του πως θάκανε μεταβολή και θα πάλευε μετά από πέντε μέτρα—δέκα—είκοσι... Άλλά ήταν υπερβολικά τρεμμένος για να γυρίσει. Η φαντασία του του έδειχνε υπερβολικά ζωηρά πως η θαρραύ σφαίρα θα εισχωρούσε μέσα του, σπάζοντας την σπονδυλική του στήλη πριν άκούσει ο ίδιος τον θόρυβο των πυροβολισμών. Περπάτησε ως τα σπιτάκια των σκύλων κι έλεε στα ζωα να μπουν μέσα. Κατόπιν, η κάννη του όπλου εξατέλειψε τον αέρα του, πηγαίνοντας πάνω στο κεφάλι του καθώς προσπαθούσε τελικά να γυρίσει κι ο Γκρήνσον τον έσπρωξε μέσα ξαπλώνοντάς τον ανάμεσα στα δοχεία που έλασαν την τροφή του σκύλου. Ο Γκρήνσον κλείδωσε τον σκυλόσπιτο, έτρεξε πίσω στο δέντρο, πήρε την καραμπίνα και προχώρησε προς τη βίλλα.

Ο Κραϊγκ εξακολούθησε να είναι κολλημένος πάνω στον Σαιν Μπριάκ, ενώ οι τέσσερις άλλοι άντρες παρακολουθούσαν, περιμένοντας να τον δουν να πέφτει.

Ο Γκρήνσον φώναξε σιγανά.

—Είμαι ο Γκρήνσον, Τζών.

—Ήταν καιρός, είπε ο Κραϊγκ. Ξεφορτώσου δόλους αυτούς, σε παρακαλώ.

Ο Γκρήνσον έγνεψε με την καραμπίνα του κι εκείνοι προχώρησαν προς τη σκάλα, μπροστά του.

Στην κορυφή της σκάλας, ο Λά Βαλέρ σταμάτησε κι οι άλλοι σταμάτησαν επίσης.

—Πολύ καλά, Λά Βαλέρ, είπε ο Γκρήνσον.

—Αν θέλεις να γίνεις ήρωας, μπορείς να γυρίσεις. Μόνον εσύ.

Οι άλλοι έμειναν ακίνητοι κι ο Λά Βαλέρ γύρισε πολύ σιγανά.

—Κοιτάξέ με, είπε ο Γκρήνσον. Άν προσπαθήσεις να κάνεις τίποτα, θα σε σκοτώσω όλους. Μ' αυτό, (σήκωσε την καραμπίνα) δεν θα μπορούσατε ούτε καν να με πλησιάσετε. Και δεν με νοιάζει αν θα ζήσετε ή θα πεθαίνετε. Με πιστεύετε;

Ο Λά Βαλέρ κοιτάξε κάτω τον μαυρο όγκο του όπλου, γνωρίζοντας, με μίση, πως ο Γκρήνσον ήταν άπρόσιτος. Ήταν γενναίος κι ήταν καλός, αλλά δεν ήθελε να πεθάνει.

—Ναι, είπε κι η μικρή πομπή προχώρησε.

Ο Γκρήνσον δόγγε ένα μπάνιο με ένα μικρό, ψηλό παράθυρο, τους κλείδωσε μέσα κι έπειτα έβαλε και μια καρέκλα κάτω απ' το πόμολο της

πορτας. Όταν ξανακατέβηκε, ο Κραϊγκ κρατούσε τον Σαιν Μπριάκ στην ίδια άκριβώς στάση.

—Πολύ καλά, είπε ο Γκρήνσον. Θα τον αναλάβω εγώ τώρα.

—Όχι, ψιθύρισε ο Κραϊγκ. Μόνο πάρε το όπλο από το χέρι μου. Είναι ιδιόξ μου.

Βγήκαν έξω, στο σκοτάδι του κήπου και πήδησαν τον τοίχο που χώριζε τις δυο βίλλες. Ο Γκρήνσον προχώρησε πρώτος και κράτησε την καραμπίνα των γυρισμένη προς τον Σαιν Μπριάκ, όπου να σκαρφάλωση κι εκείνος, κατόπιν ο Γκρήνσον πήδηξε κάτω. Έπειτα ήταν η σειρά του Κραϊγκ. Σιγά - σιγά, προσέχοντας το πληγωμένο του χέρι, σκαρφάλωσε τον τοίχο, όταν ξαφνικά τα φώτα άναψαν πάλι—ήταν μια καταστρεπτική λάμψη που τον έκανε να κλονισθεί, καθώς γονάτιζε εκεί. Ο Σαιν Μπριάκ κλώτσησε προς το μέρος του, αλλά ακόμη και τότε ο Κραϊγκ ένηργησε ατόματα, αρπάζοντας το παπούτσι, στριφογυρίζοντας του, νοιώθοντας το γυαλιστερό δέρμα του να γλιστρά μέσα στο χέρι του. Ο Σαιν Μπριάκ πετάχτηκε στον αέρα κι έπεσε κάτω βαριά, κτυπώντας το στήθος του και τα μπράτσα του πάνω στο συρματόπλεγμα. Το σώμα του λύγισε και τινάχθηκε, καθώς τον διαπέρασε η ηλεκτρική εκκένωση, ενώ ο Κραϊγκ εξακολουθούσε να είναι γονατισμένος, αλαρούμενος. Ο Γκρήνσον τον φώναξε να κατέβη, κατόπιν γύρισε στον τοίχο, σήκωσε τον Κραϊγκ πάνω από το σώμα και τον δούθησε να κατέβη. Άπό το σπίτι, μια σφαίρα σφύριξε προς το μέρος του τοίχου, καθώς ο Γκρήνσον σήκωσε τον Κραϊγκ στα πόδια του και τον έσπρωχνε προς την έσημη βίλλα. Κατά κάποιο τρόπο, ο Κραϊγκ κατώρθωσε να τρέξει, όπου έφτασε στην πόρτα της βίλλας και ξάπλωσε, τρέμοντας. Η πόρτα ήταν κλειδωμένη.

Ο Γκρήνσον φώναξε: —Άσφορντ, είσαι μέσα; Δυο άνδρες εμφανίστηκαν πάνω στον τοίχο,

κι ο Γκρήνσον πυροβόλησε με την καραμπίνα του. Έπεσαν προς τα πίσω—φάνηκαν σαν να τραυματίστηκαν βαριά.

—Άσφορντ, φώναξε ο Γκρήνσον.

Η πόρτα της βίλλας άνοιξε κι ο Άσφορντ θγήκε έξω.

—Λυπάμαι πολύ, είπε. Έπρεπε να δεβαιωθεί.

—Πολύ καλά, είπε ο Γκρήνσον. Πάρε αυτό. (Του έδωσε το Γούντμαν). Βοήθησε τον Κραϊγκ να σηκωθεί από δώ.

Ο Άσφορντ άρπαξε τον Κραϊγκ, που ήταν πολύ πιο βαρύς από εκείνον, και προχώρησε παραπατώντας προς τον πέρα τοίχο της βίλλας. Ο Γκρήνσον ακολουθούσε, φρουρώντας πίσω τους. Τα φώτα της βίλλας ξανάσβησαν πάλι, κι άκουσε το γαύγισμα των σκυλιών που είχαν άφασθεί έλεύθερα. Το δωμάτιο του μπάνιου δεν ήταν πολύ κατ'άλληλο μέρος για να κρατήσει τους αιχμαλώτους του. Χωρίς εργαλεία δεν είχε καφώ να κάνει τίποτα περισσότερο παρά να στήσει την γεννιτρία. Κατώρθωσαν να σύρουν τον Κραϊγκ ως τον μεγάλο θάμνο. Το πρώτο σκυλί τους είχε φθάσει σχεδόν.

Ο Γκρήνσον αναγκάστηκε πάλι να μεταχειριστεί την καραμπίνα του, κι είδε το σκυλί να πέφτει. Κατόπιν, έστρεψε στο θάμνο κι άνοιξε την πόρτα της Άλφα Ρομέο. Ο Άσφορντ έσπρωξε τον Κραϊγκ στο πίσω κάθισμα, καθώς το δεύτερο σκυλί ηπδούσε άπάνω στον Γκρήνσον. Ο Άσφορντ ξεφώνισε, κι ο Γκρήνσον γύρισε απότομα, χτυπώντας το σκυλί με τον ύποκόπανο του όπλου. Έκείνο γούλιωσε και ξαναχύμησε πάλι άπάνω του, κι ο Γκρήνσον κράτησε την κάννη του όπλου μπροστά του. Όταν το σκυλί χτύπησε με το πέμα του την κάτω γιά να την κατεβάσει, κλώτσησε το ζωο κάτω από το σαγόνι. Ο Άσφορντ έσκυψε από το παράθυρο και πυροβόλησε, καθώς ο Ντυκλό έρχόταν τρέχοντας. Ο Γκρήνσον μπηκε μέσα στο αυτοκίνητο κι έβαλε άμέσως μπροστά την μηχανή, κατευθυνόμενος προς τον παραλιακό δρόμο και το Κάπ Φερρά.

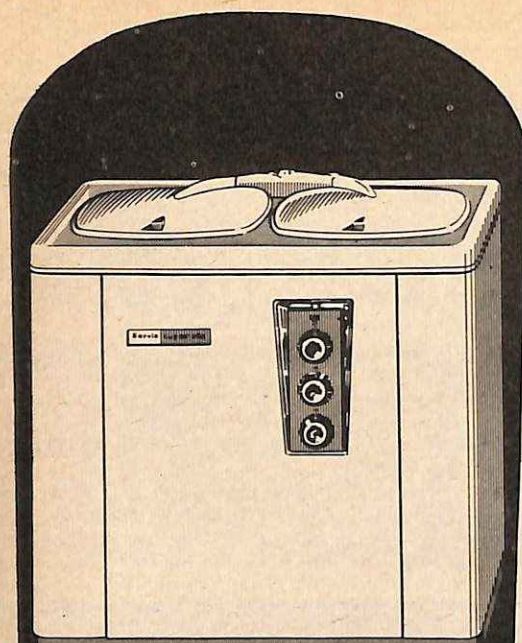
—Πως είναι; ρώτησε ο Γκρήνσον.

Είκονογράφηση ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Ο ΚΡΑΙΚ ΓΑΣΑΝΙΣΤΗΚΕ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΜΠΕΙΡΑ ΧΕΡΙΑ...

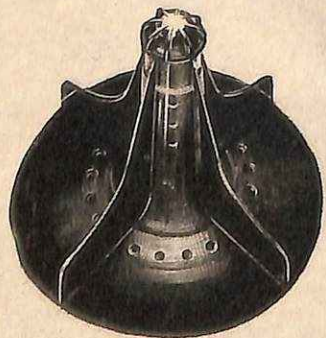

ΜΑΘΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΌΛΟΙ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ

Το καλύτερο
σύστημα πλυσίματος
είναι με
ΠΑΛΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ

Αγγλικά
πλυντήρια
SERVIS
λειτουργούν
με παλμογεννήτρια

Σ' ΕΝΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
SERVIS
ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ
ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΟ
ΡΟΥΧΟ

SERVIS
ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ • ΠΛΕΝΕΙ • ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

—Έχει λιποθυμήσει, ελε ο Άσφορντ. Φαίνεται ότι του έκαναν φοβερά μαρτύρια.
—Τ'παράχει λίγο κονιάκ κάτω από το πίσω παράθυρο, ελε ο Γκορτσον. Προσπάθησε να του δώσης να πη λίγο...
Ο Κραίγκ κατάπιε λίγο, δίνοντας δυνατά, και ξαναβόηξε τις αισθήσεις του, νοιώθοντας φριχτούς πόνους να σπρίγγουν από παντού το κορμί του.
—Τους ξεφύγαμε, ελε ο Κραίγκ. Εύχαριστώ.
—Εύχαρίστησε τον εαυτό σου, ελε ο Γκορτσον. Έσ' όραπαξες τον Σαίν Μπριάκ.
—Ναι, ελε ο Κραίγκ. Τόν σκότωσα δεν είν' έτσι;
—Έπεσε πάνω στο ηλεκτροφόρο σύρμα.
—Πού πηγαίνομε τώρα;
—Στο Κάπ Φερρά, απάντησε ο Γκορτσον. Δεν μπορούμε να μείνομε εδώ περισσότερο.
—Τί θα γίνει με τόν Σαίν Μπριάκ; Τποτίθεται πως έφρεπε ν' ανακαλύψομε τί άλλο έφρόκειτο να κάνει...
—Νομίζω πως κάναμε άρκετά, ελε ο Γκορτσον.
—Θά πήγαμε στο Άντεν την ερχόμενη εβδομάδα, ελε ο Άσφορντ. Μου τ'όλε ο Μπόμπυ.
Ο Γκορτσον φρενάγησε απότομα για να πάρη μιá στροφή.
—Αυτό φτάνει, ελε.

Λιγόστεψε ταχύτητα μέσα στην Βιλλφράνς, κι αντέληφθη τότε μιá μαύρη Σιτροέν που τους παρακολουπούσε, ακόμα κι όταν έστριψαν τ' άκρωτήρη, πέρασαν τις θαυμάσιες λευκές έπαυλεις και τους απόκρημνους βράχους, με τη θάλασσα που χτυπούσε από κάτω. Ο Γκορτσον έσπασε τα φώτα στην καγκέλοπορτα μιás έπαυλης, ένα άριστούργημα από φέρ-φορξέ, δαμμένο μαύρο και χρυσό. Έγκατέλειψαν τ' αυτόκινητο κι ο Γκορτσον προχώρησε πρώτος σ' ένα μικροσκοπικό άκρωτήρη. Έπειτα τούς άφησε για να κατέβη τόν βράχο και να κάνει σημά σ' ένα γιώτ, που ήταν άραγμένο σ'τόν όριο.
Ο Κραίγκ κι ο Άσφορντ έμειναν ξεπλωμένοι πάνω στο στεγνό χορτάρι, κοντά στο δρόμο, και κοιτάζαν την Σιτροέν να τους προσπερνά. Ο Άσφορντ έτρεμε άδελά του. Τό φρεγάρι βγήκε σ' έναν καθαρό, ασύννεπο οριζάνο, κι ο Κραίγκ τόν ελεε πού έτρεμε. Δεν μπορούσε να τόν βοηθήση καθόλου. Ο Γκορτσον γύρισε κοντά τους, περπατώντας πολύ σιγανά.
—Με είδαν, ελε. Θά κάναμε καλύτερα να κατέβουμε εκεί κάτω γρήγορα. Στέλλουν μιá βάρκα...
—Δεν μπορώ, ελε ο Άσφορντ. Δεν μπορώ.
—Από μακριά στο δρόμο, οι ρόδες ενός αυτοκινήτου έτρεξαν καθώς έστριβε.
—Ελα, ελε ο Γκορτσον.
—Δεν μπορώ, ελε ο Άσφορντ. Παθαίνω ίλιγγο.
—Δεν μπορούμε να σέ περιμένωμε, ελε ο Γκορτσον.
—Πηγαίνετε, λοιπόν, ελε ο Άσφορντ. Άφηστε μου μόνο τó όπλο.
—Όχι, ελε ο Κραίγκ. Σου δφείλομε κάτι περισσότερο.

Ο Γκορτσον ξανακατέβηκε τρέχοντας τόν βράχο, για να συναντήση τήν βάρκα που θά έρχόταν από τó γιώτ, κάνοντας όσο πιο πολύ θόρυβο μπορούσε, ενώ ο Κραίγκ κι ο Άσφορντ έτρεξαν στο αυτόκινητο, σκαρφαλώνσαν στην στέγη του και πήδησαν μέσα στην τρίτη έπαυλή τους έκείνης της νύχτας. Αυτή εδω ήταν περιποιημένη, σά να είχε μόλις παραδοθή. Οι κρασιές ήταν κουρεμένες σέ μιá τέλεια συμμετρία, τα τριαντάφυλλα άρωματισμένα από τήν Σανέλ... Στη σιά ενός κυπαρισσιού ο Κραίγκ έξετασε τó σπίτι. Φαινόταν έρημο. Μαζί με τόν Άσφορντ προχώρησαν πρós τó έκει, γυρνώντας ένα άνοιχτο παράθυρο. Βόηξαν τελικά ένα και πήγαν μέσα στο σαλόνι, έκλειψαν ένα μπικνίκι κονιάκ κι ανέβηκαν άπάνω, ψάχνοντας να βρούν ένα μπάνιο. Άπό τó γιώτ, πού ήταν σ'τόν δρόμο, μιá έξωλέμβια ξεκίνησε κι έπειτα ο θόρυβός της έσπασε.
Βόηξαν ένα μπάνιο κι ο Άσφορντ δόγγησε

δυνατά όταν ελεε τó πρόσωπό του. Έπειτα ήταν ή σειρά τού Κραίγκ να νοιώση τó άπαλό τσουξίμο τού σαπουνιού και τó δάχτυλο τού Άσφορντ, καθώς έβαζε τσιρότο με γάσα σ'τά κοψίματα που ύπηχαν στο μάγουλό του και τήν πλάτη του. Κοίταξε τó δάχτυλό του. Αυτό θάπρεπε να τó φροντίση γρήγορα, αλλά ο Άσφορντ έτρεμε πάρα πολύ για να τó δοκιμάση. Ξαφνικά, τó πόμολο τής πόρτας τού μπάνιου γύρισε. Ο Κραίγκ άνοιξε τή θύση πιο δυνατά, άκουσε τ' άπαλά βήματα που απομακρύνθηκαν πάνω στο χαλί, και κατόπιν βγήκε από τó μπάνιο. Ο διάδρομος ήταν άναμμένος τώρα και γύρισε τόν διακόπτη για να σήση τó φώς. Ένα φώς έδβαινε κάτω από τήν πόρτα μιás κρεβατοκάμαρας. Ο Κραίγκ έβγαλε τó Γκούντμαν και προχώρησε άθόρυβα σάν σιά, καθώς έφθασε στην πόρτα και γύρισε τó πόμολο. Η πόρτα άνοιξε έντελώς άθόρυβα. Μιά κοπέλλα ήταν ξεπλωμένη πάνω στο κρεβάτι και διάβαζε. Σήκωσε τó βλέμμα της, τόν ελεε στην πόρτα κι έμεινε άκίνητη.

—Ήσυχα τώρα, ελε ο Κραίγκ. Μείνε ήσυχη και δεν θά πάθης τίποτε.
—Ε, ελε ή Μαρία. Έχεις και όπλα.
—Ναι, έχω.
Χαμήλωσε τó μπράτσο του κι έκείνη έτρεξε πρós τó μέρος του, κοιτάζοντας τó πρόσωπό του.
—Χριστέ μου, έκανε εκείνη. Σ' έδειραν!
Ο Κραίγκ κίνησε καταφατικά τó κεφάλι του.
—Πού είναι ή Σοφί; ρώτησε.
—Μέσα στο μπάνιο. Έδώ μένει.
—Εγώ ήμουν στο μπάνιο, ελε ο Κραίγκ.
—Είμαι στην διπλανή πόρτα, τότε. Να τήν φωνάξω;
Ο Κραίγκ ξανακίνησε τó κεφάλι του καταφατικά. Τó κεφάλι του φαινόταν να σηκώνη όκάδες βάρους. Πήγε στην πόρτα κι έγεννε σ'τόν Άσφορντ, πρίν γυρίση ή Σοφί μαζί με τήν Μαρία. Η Σοφί φορούσε ένα μπέμπυ - ντόλ κι άρθρο άρωμα, κι άγκάλιασε τόν Κραίγκ μ' ένθουσιασμό. Έπειτα, έγειρε πίσω για να κοιτάξη τó πρόσωπό του.
—Καμένει μου Τζών, ελε. Θάπρεπε να είχες μείνει μαζί μας.

Ο Κραίγκ τήν άγκάλιασε. Τήν ένοιωσε δυνατή, καθαρή, και με μεγάλη θηλυκότητα.
—Αυτός εδω είναι ένας συνάδελφός μου, ο Ρίτσαρντ Άσφορντ, ελε.
Η Σοφί τόν κοιτάξε, ελε «Θέέ μου» δυό φορές, έτρεξε πίσω στην κρεβατοκάμαρά της, και γύρισε φωνάζοντας μιá ρόμπα.
—Ενας συνάδελφος; έκανε.
Ο Κραίγκ ελε κοιρασμένα:
—Κάνουμε μιá δουλειά μαζί.
—Πού είναι ο σέξν Γκορτσον; ρώτησε ή Μαρία.
—Κάνει θαλάσσιο ταξίδι, ελε ο Κραίγκ. Θά γυρίση.
—Από πολύ μακριά, άκούστηκε ένας πυροβολισμός κι έπειτα ένας άλλος.
—Εκρηξη; ρώτησε ή Μαρία.
Ο Κραίγκ έτρεξε στη βεράντα. Η βάρκα με τήν έξωλέμβια έτρεχε τώρα ζιγκ - ζαγκ πρós τó γιώτ, και σ' άκρωτήρη, τρεις άντρες πυροβολούσαν έναντιόν της. Γύρισε πίσω στην κρεβατοκάμαρα.

—Φασαρίες, ελε. Ποιανού είναι αυτό τó σπίτι;
—Τού Ντάν Τέρενρ, απάντησε ή Σοφί. Θυμάσαι; Δεν γνώριζες σ'τό Σαίν Τροπέζ...
—Πού είναι τώρα;
—Πήγε να παίξη πόκερ στο Μπωλιέ. Θά φέρη παρέα μαζί του άργότερα. Άγάπη μου, τί συμβαίνει;
—Δώσε μου ένα λεπτό καιρό, ελε ο Κραίγκ. Πού είναι όλοι οι ύπηρέτες; Ένα τόσο μεγάλο σπίτι θάπρεπε νάχη πολλούς.
—Φεύγουν όλοι, ελε ή Μαρία.
—Μαρία, αυτό δεν είναι δίκαιο, ελε ή Σοφί. Ο Ντάν είναι πολύ διακεδαστικός άνθρωπος, αλλά μεθά καμιά φορά. Καί τού άρέσει να πυροβολή με τó περισσόρο του. Άκόμα και τότε, δεν νομίζω πως αυτό θάπρεπε να τούς νοιάξη, αλλά ελε μόλις παραδοθή. Οι κρασιές ήταν κουρεμένες σέ μιá τέλεια συμμετρία, τα τριαντάφυλλα άρωματισμένα από τήν Σανέλ... Στη σιά ενός κυπαρισσιού ο Κραίγκ έξετασε τó σπίτι. Φαινόταν έρημο. Μαζί με τόν Άσφορντ προχώρησαν πρós τó έκει, γυρνώντας ένα άνοιχτο παράθυρο. Βόηξαν τελικά ένα και πήγαν μέσα στο σαλόνι, έκλειψαν ένα μπικνίκι κονιάκ κι ανέβηκαν άπάνω, ψάχνοντας να βρούν ένα μπάνιο. Άπό τó γιώτ, πού ήταν σ'τόν δρόμο, μιá έξωλέμβια ξεκίνησε κι έπειτα ο θόρυβός της έσπασε.
Βόηξαν ένα μπάνιο κι ο Άσφορντ δόγγησε

θηκα μιás παρακολουθούν ακόμα. Έτσιως νάθουν εδω. Άν έρθουν, θά θελήσουν να με σκοτώσουν. Τό ότι έστε κι έσεις εδω, δεν θάχη καμιά σημασία.

—Όστε αυτό πού άκούσαμε δεν ήταν έκρηξη, έ; ρώτησε ή Μαρία.
Ο Άσφορντ ελε:
—Καλύτερα να φύγωμε.
—Ρίξτε, ελε ο Κραίγκ, είσαι θαυμάσιος, τó ξερεis αυτό; Καί σου είμαι ευγνώμων. Άς πηγαίνουμε.
—Όχι, ελε ή Σοφί. Περιμένετε! (Πήγε και στάθηκε πολύ κοντά σ'τόν Κραίγκ). Αηστέψατε καμιά Τράπεζα;
—Όχι απάντησε ο Κραίγκ. Τίποτα τέτοιο. Λυπάμαι πολύ, αλλά δεν μπορώ να σου πώ τίποτα σχετικά μ' αυτό.
Ο Άσφορντ ελε:
—Έκανε κάτι πού έπρεπε να γίνει. Κάτι πολύ γενναίο.

Η Σοφί άγγισε τó μπράτσο τού Κραίγκ, νοιώθοντας τους σκληρούς μύς του στο δικό της δυνατό χέρι.
—Γενναίο; έκανε. Καί τέτοιο γενναίο! Γι' αυτό είναι φτιαγμένος—όλο μύς και όπλα κι' ένα γερό μυαλό, πού δεν τó χρησιμοποιεί... Φτωχέ μου τρελλέ! Δεν μπορείς να φύγης άκόμη. Με κόπο περπατάς. Άφησέ με να ρίξω μιá ματιά στο χέρι σου.

Τακτοποίησε προσεκτικά κι' έδεσε τó σπασμένο δάχτυλο κι ο Κραίγκ έφυγε με τó άλλο χέρι του τήν πλάτη τής καρέκλας του για να μη φωνάξη. Όταν τέλειωσε, ή Σοφί τόν φίλησε.
—Θάπρεπε να ξεφωνήσης, ελε. Θάπρεπε να με δρίσης, να με πής άδέξια παλιοναϊκά.
Ένα κουνούνι κτύπησε, σ'τόν ήχο τής εΓέφυρας τής Άδινόνς.

—Αυτός ο Τέρενρ, ελε ή Μαρία, είναι θεό-τελλος.
—Θά είναι οι άνθρωποι πού σάς είπα, έκανε ο Κραίγκ.
Η Μαρία άνοιξε ένα συρτάρι τού κομοδίνου της κι' έβγαλε ένα πιστόλι.

—Τ'παράχουν όπλα σ' όλο τó σπίτι, ελε. Είναι τρελλά.

Πρίν προφτάση ο Κραίγκ να πη κάτι, κατέβηκε κάτω, κι' έκείνος τήν άκολούθησε. Ο Άσφορντ είχε δίκιο. Θάπρεπε νάχαν φύγει. Δεν ήταν σωστό ν' αφήση μιá γυναίκα να τόν κρύβη, κι' όστόσο τύκανε, για δεύτερη φορά μέσα σ'όλες δδουάδες.
—Ποιός είναι; ξεφώνησε ή Μαρία.
—Άστυνομία, δήλωσε κάποιος. Άνοιξτε τήν πόρτα!
Άν είστε ή άστυνομία, καλά θά κάνετε να τó άποδείξετε, ελε ή Μαρία. Δεν σάς αφήνω να μπήτε παρά μόνο άν είστε άστυνομικοί.

Κυκλοφορούν έγκληματίες εδω κοντά. Τό αυτόκίνητό τους είναι σταματημένο στην έξωπορτά σας.
—Δεν είναι εδω, ελε ή Μαρία.
—Είναι δολοφόνοι.
Η Μαρία δίστασε τότε, κι' ή Σοφί φώναξε:
—Έξακολουθούν να μίνε εδω.
—Δείξτε τó άστυνομικό σημά σας απ' τó άνοιγμα πού υπάρχει για τά γραμάματα, ελε ή Μαρία, διαφορετικά θά πυροβολήσω... Άστυνομία, έ; Νομίζετε πως τρελλάθήκα;

Δυνατοί όμοι άρχισαν να σπράχνουν τήν πόρτα. Τότε ή Μαρία σήκωσε τó όπλο με τά δυό χέρια της και πυροβόλησε ψηλά πάνω στο ξύλο. Τά κτυπήματα σταμάτησαν.

—Τήν έπομένη φορά, θά σκοπεύσω πού χαμηλά, ελε ή Μαρία.
Άκολούθησε σιωπή, κι' έπειτα μιá δερμάτινη θήκη πέρασε μέσα απ' τó άνοιγμα τών έπιστολών.
—Αυτό είναι τó ένταλμά μου, δεσποινίς, φώναξε κάποιος.

—Χριστέ μου, ελε ή Μαρία. Είναι αληθινά άστυνομικοί!

Η Σοφί έτρεξε άπάνω με τόν Κραίγκ και τόν Άσφορντ και τούς ώδήγησε σέ μιá βεράντα με μιá μεγάλη κρεβατίνα από κλήμα. Ο Κραίγκ κι ο Άσφορντ κρέφηκαν έκει πίσω, καθώς ή Σοφί ξανάφηνε πάλι τρέχοντας για να βοηθήση τήν Μαρία ν' άνοίξη τήν πόρτα. Η Μαρία στάθηκε τελικά μπροστά σέ δυό άστυνομικούς. Κρατούσε άκόμα τó πιστόλι.

—Λυπάμαι πολύ, ελε. Άλήθεια, δεν είχα ιδέα ότι ήσαστε πραγματικά άστυνομικοί. Η Σοφί κι' εγώ ήμαστε μέγες εδω, κι όταν άρχισα να κτυπάτε τήν πόρτα έτσι—έννοώ, πως άν τó ήξερα...
—Ναι, φυσικά, ελε ο μεγαλύτερος απ' τούς άστυνομικούς. Καί τώρα, δώστε μου αυτό τó όπλο...

—Καί δέβαινα, ελε ή Μαρία. Δεν τά αγαπώ πολύ, στην πραγματικότητα.

—Καί ποιος τά αγαπά; ελε ο άστυνομικός, κι άπλωσε τó χέρι του.

Άρδύβαινα, ή Μαρία έβαλε τ'όπλο μέσα στην παλάμη του.

—Ο κύριος Τέρενρ, ελε, πού είναι ιδιοκτήτης αυτού τού σπιτιού, αγαπά πολύ τά όπλα.

—Ναι, ελε ο έπιθεωρητής. Τ' άκουσα πως τ' αγαπά. Θά θέλαμε να ρίξομε μιá ματιά εδω γύρω, δεσποινίς.

—Άλλά δεν υπάρχει κανείς εδω, έκτός από μίς. Άλήθεια, ελε ή Μαρία.

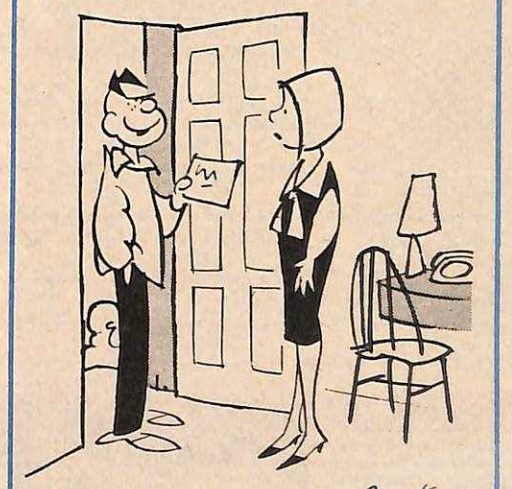
—Είμαι πολύ μεγάλο σπίτι, ελε ο άστυνομικός. Μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι εδω και να μίνε τήν πάρε είδηση.

—Θέέ μου θά μπορούσαμε να τούς χρησιμοποιήσωμε, ελε ή Μαρία και κοιτάξε τή Σοφί.

—Έτσιως θά κάνατε καλύτερα να ρίξετε μιá ματιά, λοιπόν, ελε ή Σοφί.

—Έτσι νομίζω. Είμαι ο έπιθεωρητής Σεγκιόρ. Αιτός είναι ο άρχιφύλακας Μαρτινί. Άνησυχοίμε για σάς τίς δυό. Σάς είπα τήν αλήθεια, ξερετε.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

«Δεν ήθελα να σε θίξω με ένα φθινό δωρο. Καί σου άγόρασα μιá άκριθή κάρτα!»

Οι άνθρωποι πού γυρεύομε— τó αυτόκίνητό τους είναι στην έξωπορτά σας.

—Στήν έξωπορτα τού κυρίου Τέρενρ, ελε ή Μαρία.

—Κι οι τρεις αυτοί άνθρωποι— λένε πως είναι πολύ έπικίνδυνοι. Είναι άπλωμένοι επίσης.

—Τρεις; ρώτησε ή Σοφί.

—Σας ξαφνιάζει αυτό;

—Όχι, ελε ή Σοφί. Μόνο... τι έλπίδα θά είχαμε δυό δυστυχισμένα κορίτσια έναντιόν τριών άπλωσμένων άντρών; Χαίρομαι πού ήλθατε, κύριε έπιθεωρητά.

—Κι' εγώ επίσης, ελε ο Σεγκιόρ, κι' όποκιλήθητε.

Κατόπιν μίλησε στην Σοφί σέ γρήγορα γαλλικά τής Προβηγκίας, καθώς πήγαιναν από δωμάτιο σέ δωμάτιο. Όταν είχαν γυρίσει όλο τó σπίτι, ο Σεγκιόρ έστειλε τόν Μαρτινί κάτω με τήν Μαρία και ξαναγύρισε στην βεράντα, παίρνοντας τήν Σοφί μαζί του. Στάθηκεν κοντά στο πέτρινο μπαλκόνι, και κοιτάξε μακριά στην θάλασσα.

—Αυτή είναι μιá πολύ καλή κληματαριά, ελε. Θαιμάσιο φυτό για να βρίσκεται στο δεύτερο πάτωμα...

—Μπορείτε να δήτε τόν Άγιο Όσπίνιο από εδω, ελε ή Σοφί. Έλάτε να δήτε.

—Είμαι από τήν Νίκαια, ελε ο Σεγκιόρ. Βλέπω τόν Άγιο Όσπίνιο τουλάχιστον μιá φορά τόν χρόνο, εδω και δεκαπέντε χρόνια... Άλλά αυτή είναι ή πρώτη φορά πού βλέπω μιá κληματαριά τόσο ψηλά, μίλησε άγγλικά. Ένας άνθρωπος θά μπορούσε να κρέβεται πίσω από αυτή τήν κληματαριά. Άν είχε όπλο, θά μπορούσε να με σκοτώση.

—Άν ήταν τέτοιος άνθρωπος, ελε ή Σοφί.
—Ο άνθρωπος πού έζη σ'τόν μου μου σκότωσε κιάλας άπάνω. Σκότωσε έναν πρώνη συνταγματάρχη τού γαλλικού στρατού. Κάποιον όνόματι Σαίν Μπριάκ. Μου είπαν πως ήταν δολοφονία. Ώς

τόσο εγώ πιστεύω πως έτσιως να ήταν αυτοόμυνα. Μ' έστειλαν εδω για να συλλάβω αυτόν τόν άνθρωπο και τούς φίλους του, κι' όστόσο μου απαγορεύουν να έπισκεφθώ τόν τόπο τού έγκληματος. Αυτός δεν είναι τρόπος εργασίας για έναν άστυνομικό! Γνωρίζατε τόν Σαίν Μπριάκ;

—Όχι, ελε ή Σοφί.

—Προσθήριζε τούς—ποιά είναι ή λέξη;—τους έστρεμίσταξ στην Άλγερία. Συμφωνείτε σ' αυτό;

—Όχι, ελε ή Σοφί. Δεν υπάρχουν πολλοί τής γενεάς μου πού θά συμφωνούσαν. Έχουμε βαρεθή τήν Άλγερία. Θάπρεπε να τó ξερετε αυτό.

—Τό ξέρω, ελε ο Σεγκιόρ. Κ' εγώ αισθάνομαι τó ίδιο. Αυτός είναι ο λόγος πού χαίρομαι έπειδή αυτός ο άνθρωπος δεν είναι εδω. Με είδατε να ψάχνω παντού, δεν είν' έτσι;

—Φυσικά, ελε ή Σοφί. Ψάξατε παντού με προσοχή.

—Θά σάς πώ κάτι για τόν Σαίν Μπριάκ, ελε ο Σεγκιόρ. Ήταν ένα έγκληματικό γουρούι. Φυσικά, αυτό σάς τó είπα μόνον εγώ...

—Αυτό με φτάνει, ελε ή Σοφί. Είναι φανερό πως είστε έντιμος άνθρωπος.

—Οι όπαδοί του είναι επίσης έγκληματικά γουρούνια, ελε ο Σεγκιόρ. Καί τούς έχω σαχαή όλους! Ψάχνουν να βρούν τούς τρεις άνδρες—μιλώ γι' αυτούς τούς τρεις πού δεν είναι εδω... Φοβάμαι πως θέλουν να τούς σκοτώσουν. Έλπίζω πως δεν θά τά καταφέρουν, αλλά δεν μπορώ να τούς σταματήσω. Βρέθηκα κι άλλη μιá φορά στην ίδια κατάσταση. Αυτό έγινε σ'τόν διάστημα τού πολέμου. Μόνο πού τότε οι φρονάδες ήταν Γερμανοί κι' έκείνοι τούς όποιους καταδιώκαν ήταν Γάλλοι. (Άναγκάωσε τούς όμιλους): Έκανα ό,τι μπορούσα. Μακάρι να μπορούσα να κάνω περισσότερα—θυμάμαι πως είχα πεί τó ίδιο επίσης, τήν τελευταία φορά. (Ξαφνικά τó μελίσχιο ύφους τού έσπασε κι' έγινε ένας πολύ θυμωμένος άνθρωπος): Θάπρεπε να είχα κάνει περισσότερα, φώναξε.

—Όχι, ελε ή Σοφί. Τ'πήρατε πολύ καλώς μαζί μας. Είμαστε ευγνώμονες.

—Ήμουν όσο καλός τολμούσα να είμαι, ελε ο Σεγκιόρ. Δεν νομίζω πως άξίζω τήν ευγνωμοσύνη σας, αλλά θά ήθελα να πώ κάτι, σάς παρακαλώ.

—Τό κονιάκ είναι κάτω, ελε ή Σοφί.

Ξαναπήρε τó μελίσχιο ύφους του. Ένα προστατευτικό κέλυφος έναντιόν τών διαταγών πού μισούσε.
—Άς πάμε, λοιπόν. Έχω μιá πολύ παράξενη συνήθεια, μίς Γκουρντέν. Όταν φεύγω από ένα σπίτι, κτυπώ πάντα δυό φορές τó κλάξον τού αυτόκινήτου μου. Δεν μπορώ να φανταστώ γιατί τó κάνω...

Έφυγε και, λίγα λεπτά άργότερα, ο Κραίγκ κι ο Άσφορντ άκουσαν τά δυό κοφναρίσματα και κατέβηκαν. Άκολούθησαν τήν Σοφί στην κουζίνα, όπου τούς έκανε μιá διελέτα κι' έβγαλε κρύο κατόπτρο από τó ψυγείο. Ο Κραίγκ έφραγε πάρα πολύ και ήπε τó κρασί πού τού σέρβιρε ή Μαρία. Η Σοφί τόν κοιτάξε με λατρεία.

—Δεν είναι καταπληκτικός; ρώτησε. Κοιτάξε τον να τρώη, μόνο...

—Είναι τó πιο χαριτωμένο πλάσμα πού έχω δει, ελε ή Μαρία. Άλλά τί θά γίνει όταν θά έχη φάει;

—Θά φύγωμε, ελε ο Κραίγκ.

—Άγάπη μου, δεν μπορείς να φύγης, ελε ή Σοφί. Αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να τριγυρίζουν εδω πέρα για να σάς βρούν, ελε ο έπιθεωρητής, κι' έχουν δει τó αυτόκίνητό. Πρέπει να ξερον πως είστε εδω, κι ο Σεγκιόρ λέει πως είχε διαταγές να τούς αψησουν να περιμένουν έξω. Νομίζω πως θά κάνατε καλύτερα να μείνετε εδω, μαζί μας.

—Έκανε καφέ, κι ο Κραίγκ τόν ήπε με κονιάκ.

Έπειτα τόν ώδήγησε στην κρεβατοκάμαρά της και τόν έβαλε να ξεπλωθή στο κρεβάτι, έδωλε τήν ρόμπα της κι' έπεσε πλάι του. Τά μπράτσα της τόν άγκάλιασαν γερά και παρηγορητικά και τράβηξε τó κεφάλι του πάνω στο στήθος της.

Ο Κραίγκ μπορούσε ν' άκούη τούς χτύπους τής καρδιάς της— ήρεμους, σταθερούς. Έπειτα έκείνη κοιτάξε τó πρόσωπό του και γέλασε, κι' όπήχη κοροϊδία στο γέλιο της και τρυφερότητα και, πίσω από αυτά τά δυό, άπελπισία.

—Μην άνησυχείς, τó είπα. Μπορώ να δώ πόσο κουρασμένος είσαι. Θά προσπαθήσω να ανακουτίσω τó φοβερό πάθος μου. Άλλά είσαι τόσο γλυκός, βλέπεις. Θέλω να σε δαγκώσω. Διαρκώς.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

—Πάρα πολύ αδύνατος, είπε ο Κραίγκ. Γέρος. Σκληρός. Μυώδης.
—Όχι εδώ, είπε η Σοφί. Ούτε εδώ.
—Άγγιξε τον λαιμό του, το αυτί του και, πολύ τρυφερά, το τσιρότο πάνω στο μάγουλό του:
—Είναι αλήθεια αυτά που είπε ο Σεγκύρ;
—Ο Κραίγκ κούνησε το κεφάλι του καταφατικά. Τού ήταν δύσκολο να μείνη ξυπνός.
—Κ' ήταν ένα γουρούνι; Είναι κι αυτό επίσης αλήθεια;
—Όλοι είμαστε, είπε ο Κραίγκ κουρασμένα. Τό ξέρω αυτό τώρα...
Κι αποκοιμήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

Τόν ξύπνησε στις δυο το πρωί. Όταν τον άγγιξε, ξύπνησε άμέσως, με τα μάτια του δοθάνοντα, το καλό του χέρι έτοιμο, ίσως γιά ν' άμυνθῇ, πιθανώτερα γιά νά κτυπήσει.
—Πρέπει νά σηκωθῇς, τού είπε. 'Ο Ντάν Τέρενρ θά γυρίση σέ λίγο. Πρόκειται νά γίνη ένα πάρευ.
Σηκώθηκε από τό κρεβάτι και πήγε σέ μιά λεκάνη, πλύθηκε μέ τό ένα χέρι, γύρισε πίσω στήν μπουνάλα τού κονιάκ και ἤπιε λίγο.
—Γιατί είσαι εδώ; ρώτησε.
—Γιά τόν Ντάν. Δέν μᾶς στοιχίζει τίποτα, και τόν συμπιανόμε. Τού ἀρέσει νά μᾶς ἔχη γύρω του, λέει. Νομίζω πώς θά τού ἀρεσει και νά κοιμηθῇ μαζί μας, ἀλλά δέν τόν βρῖσκω ἐλκυστικό. Οὔτε κι ἡ Μαρία. Είναι κρύμα. Έσύ είσαι ἐντελώς διαφο-

ρετικός. Μὲ ἔλκυεις ἀφάνταστα. 'Ιδιαίτερα ἀπό τό τε πού κατασκηνώσαμε μαζί.
—'Ο Κραίγκ φαινόταν μετριοπαθῆς, ἐνθουσιασμένος κι ἀναστατωμένος, κι ἡ Σοφί χασκογέλασε.

—Κι' ἔχεις τόν μικρό σου φίλο. Τί κρύμα, είπε ἡ Σοφί.

—Τόν "Ασφορντ;
—'Η φωνή του ἔδειχνε τόση δυσπιστία, πού ἡ Σοφί ξαναγέλασε πάλι.

—'Ο "Ασφορντ είναι ἐν τάξει, είπε. Πίστεψέ με. 'Αλλά είμαστε φίλοι μόνο. Πίστεψε κι αὐτό ἐπίσης.

—'Η Σοφί τόν φίλησε.

—Καθμένη Τζών, είπε. Άκουσε τώρα. 'Η Μαρία κι' ἐγώ θά πούμε στόν Ντάν πώς πήγαμε στή Νίκαια και σέ συναντήσαμε ἐκεῖ— στό ξενοδοχείο σου και τόν φίλο σου ἐπίσης. Έσύ κι ὁ Ρίκυ είχατε ένα αὐτοκινητικό δυστύχημα, γι' αὐτό είστε κι οἱ δυο τραυματισμένοι.

—Σ' εὐχαριστῶ. Ποῦ είναι ὁ Ρίκυ τώρα;

—Κάτω. Ξέρει πολλά γιά ρούχα. Μού είπε πόσο ἀκριβῶς στοιχίζει αὐτό.

—Άγγισε τό πάνω μέρος τού φορέματος πού φορούσε. 'Ηταν ἀπό λευκό λινό, και τόνιζε περισσότερο τήν ἡλιοκαμένη της ἐπιδερμίδα, τό χρυσάφι τῶν μαλλιών της.

—Κάνει αὐτή τή δουλειά, είπε ὁ Κραίγκ.

—Τό ξέρω. Μού τό είπε. Καθμένη Ρίκυ... Μερικοί ἀν' τούς πελάτες του πρέπει νά κτυποῦν πολύ σκληρά.

Στριφογύρισε λίγο και τό λευκό λινό σηκώθηκε πάνω ἀπό ἕναν ἀφρό ἀπό λευκή δαντέλλα.

—'Ο Ντάν μού ἀγόρασε αὐτό. Σου ἀρέσει;

—Ναί, είπε ὁ Κραίγκ, ἀλλά ἔπρεπε νά μιλῶσω στόν Ρίκυ.

—'Ο Ρίκυ ἐνοιοθε πολύ πιά ἀνετα τώρα, μιλώντας γιά ρούχα μέ τήν Μαρία, σχεδιάζοντας, χειρονομώντας.

—Έγώ κι' ἡ Μαρία φαινόμεστε σάν παλιοί φίλοι, είπε. Αὐτό είναι ὥραίο.

—Θάθελα νά ἐπικοινωνήσουμε μέ τόν Γκρη-

σόν, είπε ὁ Κραίγκ. Ξέρεις πού μπορῶ νά τόν βρῶ;
—'Ο "Ασφορντ στράφηκε πρὸς τήν Μαρία.

—Άγάπη μου, θά σέ πείραξε; ρώτησε.

—'Η Μαρία κατσούφιασε και σηκώθηκε. 'Ο "Ασφορντ ἀναστήναξε.

—Ξέρει, είπε. 'Η Σοφί τῆς είπε. Είναι ὅλα πολύ παράξενα. Ξέρω πολύ καλά πώς ὅλα είναι δικό μου λάθος, ἀλλ' αὐτά τὰ δυο κορίτσια δέν θά πρεπε νά ξέρουν... Θά μπορούσαν νά τὸ πουν σέ κάποιον!

—Δέν μπορούμε νά φύγουμε ἀπό δῶ, είπε ὁ Κραίγκ.

—Θά μᾶς σκότωναν, ὑποθέτω, είπε ὁ "Ασφορντ.

—'Ο Κραίγκ κοίταξε τό χέρι τού "Ασφορντ. Κρατούσε ένα ψηλὸ ποτήρι.

—'Αλλά τί θά γίνη όταν ἐμφανιστῇ αὐτός ὁ Ντάν; Δέν μπορούμε νά μείνουμε ἐδῶ ἐν' ἀπειρον!

—Τί θά γίνη μέ τόν Γκρηόρσον;

—"Ναί. Θά σοῦ τὸ ἔλεγα. Θά πάη στήν Μπορνιγκέρα. Μπορῶ νά τού τηλεφωνήσω ἐκεῖ—ἀλλά ὄχι πρίν ἀπ' τίς ἔξη, τό νωρίτερο.

—Θάκανες καλά νά μού δώσης τόν ἀριθμό.

—Αὐτῶμαι πολύ, είπε ὁ "Ασφορντ. Δέν μπορῶ νά τὸ κάνω αὐτό.

—Γιατί ὄχι;

—Μού είπε νά μὴ στόν δώσω, είπε ὁ "Ασφορντ. 'Τποθέτω πώς θά μπορούσες νά με ἀναγκάσης νά στόν πῶ κτυπώντας με.

—Μὴν είσαι ἀνόητος, είπε ὁ Κραίγκ.

—Μὲ κτύπησαν μόνο στό στόμα μερικὲς φορές, είπε ὁ "Ασφορντ. Σὲ σένα ἔκαναν πολύ περισσότε-

ρα, ἔ;

—Ναί, είπε ὁ Κραίγκ.

—Έσύ είσαι γενναῖος, φυσικά. Δέν παθαίνεις ἱλιγγο.

—Κι' ἐσύ είσαι γενναῖος και παθαίνεις και ἱλιγγο.

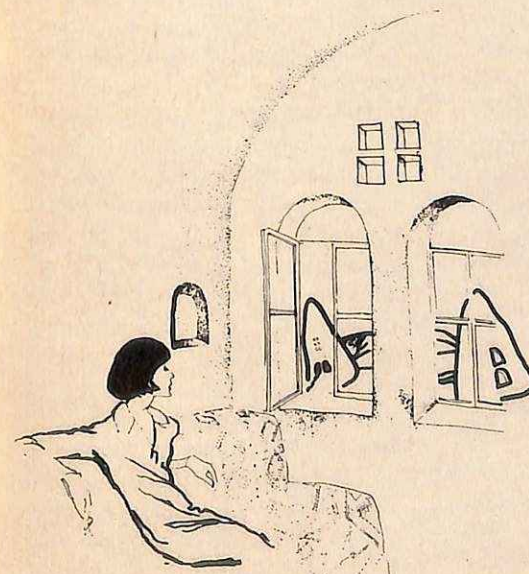
—Μὴ με κοροιδεύς, σέ παρακαλῶ, είπε ὁ "Ασφορντ.

—Δέν σέ κοροιδεύω. Μᾶς είπες νά φύγουμε και νά σ' ἀφήσωμε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟΥΣ... ΤΡΩΓΛΟΔΥΤΕΣ

Τὸ Γκερεμέ είναι ένα κομμάτι σεληνιακοῦ τοπίου, μιά περίεργη ἔρημος στήν καρδιά τῆς Καππαδοκίας, ὅπου ὁ ἐπισκέπτης ἀνακαλύπτει τὰ ὑπολείμματα μιάς παλιάς, ἀλλά ἀθέατης χριστιανικῆς μοναστικῆς πολιτείας. Ἐκεῖ ὑπάρχουν 365 ἐκκλησίες, τάφοι, μοναστήρια, σκῆτες και κατοικίες — ὅλα αὐτά σκαλισμένα στούς μονολιθικούς κωνικούς θράχους πού ὑψώνονται κατακόρυφα ὡς τὰ 25 μέτρα. Οἱ θράχοι αὐτοί, ἀπίθανα ἀποτελέσματα γεωλογικῶν ἀναστατώσεων, δίνουν μιάν ἐφιαλτική ὕψη σ' αὐτή τήν μυστηριακή κοιλάδα τῆς ἔρημιάς. Οἱ ἐκκλησίες, πού είναι λαξευμένες στά σπλάχνα τῶν θράχων, διατηροῦν τὰ χριστιανικά ἐμβλήματα και σὲ ἀρκετὲς σώζονται θαυμάσιες τοιχογραφίες, δείγματα τῆς ἀκμῆς πού γνώρισε ὁ τόπος στά πρώτα χριστιανικά χρόνια και στήν βυζαντινὴ περίοδο. "Ισως νὰ ἦταν τό καταφύγιο χριστιανῶν κατὰ τούς διωγμούς, ἴσως ὅμως νὰ ἀνθίσει ἕνας ἀσκητικός βίος μακριά ἀπό κάθε ἴχνος κοσμικῆς ζωῆς. Μέσα στήν γυμνότητα τῆς κοιλάδος τῶν Κώνων, οἱ σκαλισμένες ἐκκλησίες στά βάθη τῆς Μ. Ἀσίας είναι ἕνα δείγμα ἀνθρώπινης ὑπομονῆς και θρησκευτικῆς ἐμμονῆς, πού ἀνακάλυπτε τίς πιὸ ἀπρόσιτες γωνιές γιά νά στήση ἀετοφωλιές τῆς πίστεως.

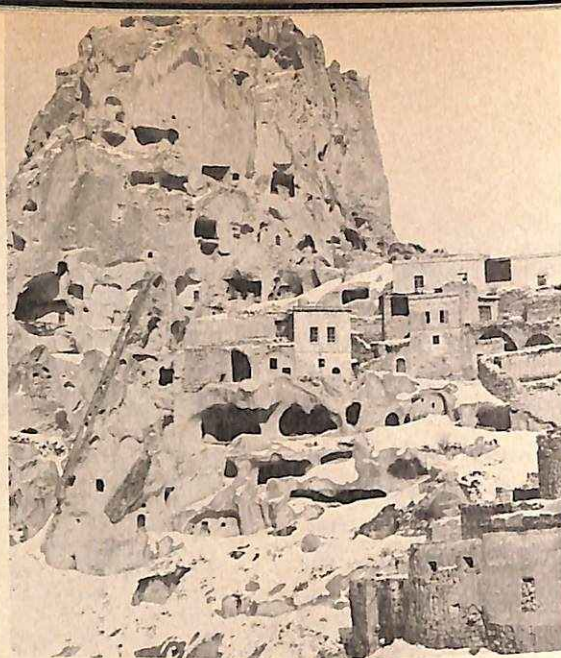
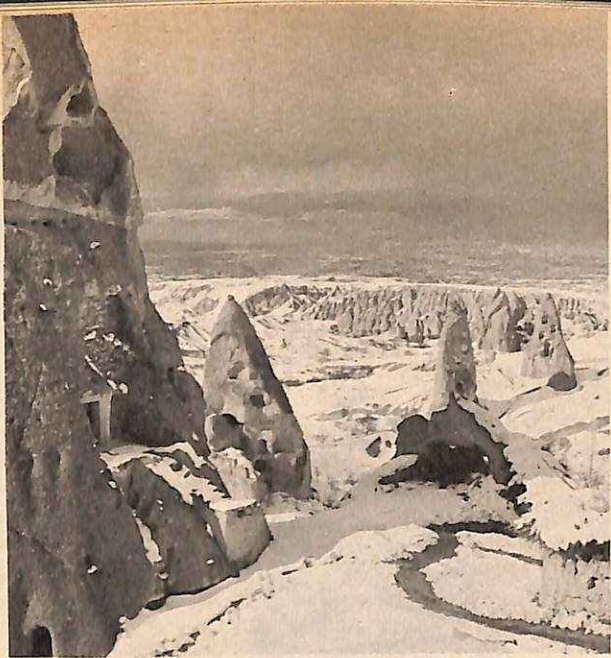
Ἡ ΚΟΙΛΑΔΑ τῶν Κώνων τῆς Καππαδοκίας ἀξιοποιεῖται τώρα τουριστικῶς. Ένα μοντέρνο ξενοδοχείο ἀνεγείρεται στό χώρο, ὅπου ἔζησαν οἱ βυζαντινοὶ ἀναχωρηταί. Ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν δωματίων του θά φαίνονται οἱ κῶνοι.

ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΠΡΟΣΘΕΤΕΙ ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΤΟΝΟ ΣΤΗΝ ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΙΚΗ ΚΟΙΛΑΔΑ

Τουριστική εἰσβολὴν εὐτὴν "σεληνιακή", κοιλάδα τῶν Κώνων

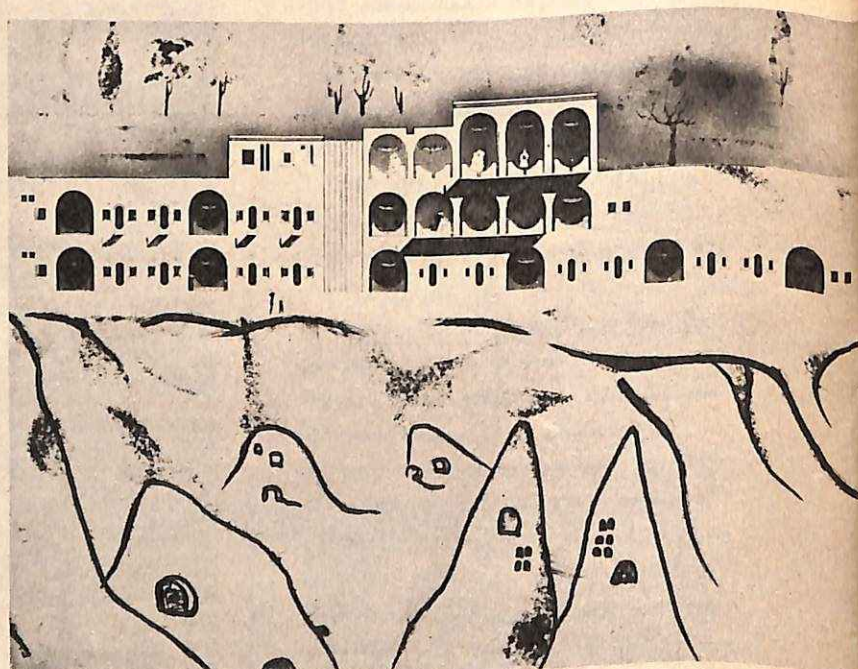
Η γραμμή του μονιέρνον ξενοδοχείου είναι προσαρμοσμένη στο μυετηριακό περιβάλλον

▲ ΑΓΡΙΟ, τρομαχτικό, υποβλητικό το σεληνιακό περίπου τοπίο (εκρο αριστερά) έχει προέλθει από ισχυρές γεωλογικές αναστατώσεις. Στην άκρη της κοιλάδας ένα χωριό (αριστερά) με τα περισσότερα σπίτια του λαξευμένα στους βράχους.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ

Η περιοχή Γκερεμέ δεν θα είναι πια ένας έρημικός και άπληστος τόπος. Η τουριστική της αξιοποίηση θα της χαρίσει λαμπρό μέλλον. Τα δυο πολυτελή ξενοδοχεία, που θα λειτουργήσουν ως το καλοκαίρι, θα προσφέρουν στον επισκέπτη ένα τοπίο με άπιαστη πρωτοτυπία και υποβολή, ενώ η παρουσία της θρησκευτικής παραδόσεως θα ολοκληρώσει μια έντονη εντύπωση.

Οι όρθιοι θράκοι υψώνονται σαν δάσος από φαντάσματα με παράξενες φιγούρες. Πολλοί έχουν στην κορυφή ένα έξογκωμα ή έναν ογκόλιθο σαν καπέλλο. Οι αιχμές αυτές, σαν γεωλογικές ιδιοτροπίες, σε ποικίλα σχήματα, μέγεθος, χρώμα και σύσταση, δίνουν ένα αίσθημα κοσμογονικό μέσα στην έρημια που κυριαρχεί σ' αυτή την κοιλάδα του όρους Άργαίος, που είναι το ψηλότερο και πάντα χιονισμένο στην κορυφή (3.916 μέτρα) βουνό της Μ. Ασίας. Ο χαρακτήρας του τοπίου προσδιορίζεται από την ποιότητα των πετρωμάτων. Όσοι κώνοι είναι από μαλακό υλικό, έχουν γίνει διάτρητοι από την επέμβαση του χρόνου και της ανθρώπινης εργασίας, ενώ άλλοι, από σκληρή μονοκόμμη πέτρα, δείχνουν την ακατάβλητη επιμονή των αναχωρητών, που λάξευσαν μέσα σ' αυτούς τις εκκλησίες και τις σκήτες. Σχήματα απροσδόκητα και μυστηριακά, ανοίγματα, κατακόρυφες σπηλιές και σιωπή βασιλεύουν παντού.

ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ. ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ ΟΙ ΚΩΝΟΙ

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΟΥΓΚΙΖΑΡ, ΕΧΕΙ ΑΡΧΙΣΕΙ Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ. Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟ

Από τις 365 εκκλησίες των βράχων, στις 100 διατηρούνται σημαντικές βυζαντινές τοιχογραφίες και γεωμετρικές διακοσμήσεις. Οι σπηλαιώδεις αυτές εκκλησίες έμειναν για πολλά χρόνια άγνωστες και άπλησιστες. Άλλες είχαν γίνει φωλιές πουλιών. Κι όπως το φως μπαίνει λιγοστό από τα μικρά ανοίγματα, τα χρώματα διατηρήθηκαν σχεδόν ανέπαφα μέσα στο σκοτάδι. Το ενδιαφέρον σ' αυτές τις τοιχογραφίες είναι η ανανεωμένη αντίληψη που προσφέρουν. Οι άγιογράφοι καλόγηροι βρέθηκαν μακριά από τους μεγάλους δρόμους του εμπορίου, του πολιτισμού και της διοικήσεως και, ανεπηρέαστοι, μέσα στην απόλυτη μοναξιά τους, βρήκαν προσωπικούς τρόπους έκφρασης. Άπέκτησαν την ελευθερία του απομονωμένου και, καταργώντας τους παραδοσιακούς κανόνες άγιογραφίας, έφτιαξαν έργα με ζωηρότητα, φαντασία και αύρα-

μητισμό - στοιχεία σπάνια στην επίσημη βυζαντινή τέχνη. Τα παλαιότερα «φρέσκα» είναι στους θόλους, όπου εικονίζονται οι μορφές των προσφιλέστερων αγίων, όπως είναι ο άγιος Γεώργιος, με τις περισσότερες άπεικονίσεις, ή αγία Βαρβάρα, ή αγία Αικατερίνη, ο άγιος Ευστάθιος, οι αυτοκράτορες Κωνσταντίνος και Έλένη. Υπάρχουν ακόμη και πολλές παράσταςες από σκηνές της Βίβλου και συμβολισμοί της Άποκαλύψεως. Εικόνες με περιστάτικα της ζωής του Χριστού ή της Παναγίας σπανίζουν, ενώ πλεονάζουν γενικά τα διακοσμητικά στολίσια στις επιφάνειες που μένουν κενές μεταξύ των τοιχογραφιών. Σε άλλες εκκλησίες κυριαρχεί το κόκκινο χρώμα, σε άλλες οι σκούροι τόνοι, ενώ σε μερικές κυριαρχεί μια άπαλη και έλαφρά διάθεση στο σχέδιο και στο χρώμα.

Οι σπηλιές αυτές, στα ύψη των βράχων, πρόσφεραν ιδανικό τόπο

για άσκητική διαβίωση. Η έλξη του αναχωρητισμού ήταν τότε πολύ ισχυρή και οι εγκαταλείποντες τα έγκόσμια άναζητούσαν τις πιο απόμακρες και άπρόσιτες γωνιές της Γης. Οι κώνοι αυτοί παρέχουν ακόμη και άσφαλές καταφύγιο σε περιόδους διωγμών. Όταν η άραβική και η τουρκική πλημμυρίδα κατέκλυσε τους χώρους της κεντρικής Μ. Ασίας, οι αναχωρητές ώργανώθηκαν σε μοναστήρια και κοινόβια. Ιστορικά στοιχεία για τις διάφορες περιόδους της ζωής σ' αυτή την περιεργη πολιτεία δεν υπάρχουν, εκτός από τις γενικές γνώσεις για την ιστορία της Καππαδοκίας και από τις ενδείξεις για την ηλικία των λαξευμάτων και των εικόνων. Είναι άγνωστο πότε άρχισε η εγκατάσταση των πρώτων άσκητών και τί μεσολάβησε σ' όλους αυτούς τους αιώνες. Κατά τον 9ο και 10ο αιώνα η έξελληνισμένη Καππαδοκία είχε 30.000 - 40.000 μοναχούς κι

άποτελούσε την μεγαλύτερη πνευματική έστία του Βυζαντίου. Τα νεώτερα κτίσματα σταματούν τον 13ο αιώνα, που από τότε φαίνεται ότι άρχίζει η παρακμή του μοναστικού βίου σ' αυτή την φανταστική χώρα.

Τα τελευταία χρόνια, ειδικοί άρχαιολόγοι έκαθάρισαν τις τοιχογραφίες, απομάκρυναν ξένα υλικά και προσπάθησαν να αποκαταστήσουν την μορφή και τον χαρακτήρα των κτισμάτων, έτσι ώστε να είναι δυνατή η προσέγγιση έπισκεπτών. Χαρακτηριστικότερες εκκλησίες μέσα στους βράχους και με τις καλύτερα σωζόμενες τοιχογραφίες είναι η Σκοτεινή Έκκλησία, ή Έκκλησία των Μήλων και η Έκκλησία των Σανδάλων. Υπάρχει ακόμη, σκαλισμένο μέσα σε μεγάλο μονόλιθο, και ένα μοναστήρι με δυο πατώματα, πολλά κελλιά και μια άρκετά ευρύχωρη αίθουσα, προφανώς την τραπεζαρία. Υπάρχουν επίσης στους βράχους και

ΠΑΛΙΑ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ 12ου ΑΙΩΝΟΣ ΣΕ ΜΙΑ ΛΑΞΕΥΜΕΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

πολλές κατοικίες, τάφοι και έλευθεροί χώροι. Σήμερα, σε μερικές τρύπες ζουν τρωγλοδυτές που, χωρίς να είναι άσκηται, έχουν εγκατασταθή από χρόνια στους κώνους.

Η περιοχή Γκερεμέ είναι μια άνυδρη και κατάξερη κοιλάδα, μήκους 20 - 25 χιλιομέτρων, που απέχει περί τα 200 χιλιόμετρα από την Άγκυρα και 100 περίπου από το Καϊσερί, την παλαιά Καισάρεια, την γυνάστη πατρίδα του Μεγάλου Βασιλείου. Από την Καππαδοκία, επίσης, προέρχεται και ο Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός - άλλος πατέρας της Έκκλησίας. Η έλληνοβυζαντινή παράδοση είναι έντονώτατη στους ναούς, στα κτίσματα και στα καλλιτεχνικά έργα της νεκρής πολιτείας, που κάποτε ήταν ο μικρασιατικός Άθως της Ορθοδοξίας.

Η περιοχή τώρα αλλάζει μορφή, με τα δυο ξενοδοχεία, τα όποια κινούνται να τελειώσουν. Είναι το όνειρο ενός αρχιτέκτονα, του Έρολ Άκυάδας, που με-

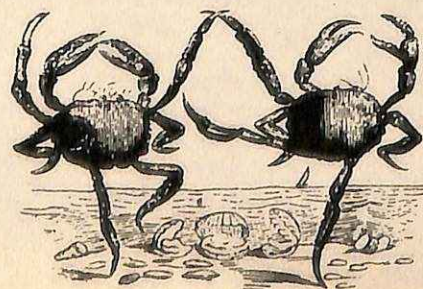
λέτησε τον ρυθμό και την δομή των σπιτιών της Καππαδοκίας και αποφάσισε να κτίσει μέσα στον βράχο και με την ίδια κατασκευαστική μέθοδο ένα σύγχρονο ξενοδοχείο. Δούλεψε με παραδοσιακά έργα, όπως έκτιζαν οι λαξευτά των κώνων και οι πρόγονοί του. Το κάθε δωμάτιο κρατάει τον μοναστικό χαρακτήρα του. Για να ολοκληρωθεί ο χαρακτήρας του κτισματος, ακόμη και τα έπιπλα είναι σκαλισμένα στην ίδια πέτρα. Μια άλλη καινοτομία είναι ο έφοδιασμός κάθε δωματίου με μια κάνουλα, από όπου θα τρέχει κρασί, που είναι ένα από τα καλύτερα προϊόντα της Καππαδοκίας. Οι ένοικοι του ξενοδοχείου θα μπορούν να απολαμβάνουν όλες τις σύγχρονες ανέσεις και να ζουν ταυτόχρονα όχι μόνο σε προηγούμενες εποχές, αλλά και σε άλλον πλανήτη, γιατί η κοιλάδα των Κώνων πρέπει να είναι ο τόπος που μοιάζει περισσότερο με την όψη που θα άντικρύσουν οι άστροναύτες στην Σελήνη. ■■■

Ολοι μας έχουμε διασκεδάσει με τις εξωφρενικές αναγγελίες των καινούργιων φίλμ, στην οθόνη και τα έντυπα, με τα ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ (που έμειναν, κι αυτά, στη σημερινή αστική γλώσσα), τα ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΑ (που δεν υπάρχουν ως όρος του έλέγχου ταινιών), τα ΦΕΡΝΕΙ ΡΙΓΟΣ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ και τα ΨΥΧΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΜΑΡΤΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ κλπ. κλπ. Την ώρα της προβολής, δεν τα συγκρατούμε, και το πρόγραμμα του έργου το πετάμε μόλις ανάφουν τα φώτα. Γι' αυτό μπορούμε να όφειλουμε χάριτας σε μία συλλογή 4.000! προγραμμάτων από το έτος 1931! μέχρι σήμερα, που μου παρεχώρησε συγγενικό μου πρόσωπο και αποδελτίωσα με τη βοήθεια του γυμνασιόπαιδος υιού μου, Χρήστου, στον όποιον και άλλα πολλά όφειλει το υπό έκδοση «Περιβόλι με τούς μαργαρίτες» Έννοείται ότι αν δεν γινόταν αύστηρη επιλογή, θα γέμιζε ένας τόμος μόνον με τα κινηματογραφικά και θεατρικά έντυπα της τελευταίας από της έκτυπώσεώς των 35ετίας.

Από το υπό έκδοση βιβλίο του κ. Θανάση Φωτιάδη «Περιβόλι με τούς μαργαρίτες»

Προσεχώς

Ο Ρεαλισμός δεν ξαναβρήκε θέμα τόσο Ριζοσπαστικό.
Η έρωτική Ιστορία δύο νέων δοσμένη με μία Σατιρική διάθεση άνευ προηγουμένου και μ' ένα έμμεσο «κατηγορώ» κατά των Κοινωνικών Συμβατισμών που σαμποτάρουν των Οίστρο των Νέων προς τό Ιδανικό του Έρωτα.

ΗΜΕΡΕΣ ΕΡΩΤΟΣ

Στις φυλακές της Τουρ την 14ην Ιουνίου 1940 ο κατάδικος Κλεμάν (Ζάν Γκαμπέν) διηγείται στην λαιμητόμο ως φονεύσας έναν αστυνομικό.

Έρωτική Πολιορκία

Υπόθεσις

Ο Ντόν Σαβέριο, ζει στο σπίτι του σαν αλμάλωτος. Χρόνια τώρα ένας γνωστός του εγκαταστάθηκε εκεί και δεν μπορεί να τον ξεφορτωθεί. Μία καρδινική προσβολή του ενοχλητικού, δίνει το θάρρος στον Ντόν Σαβέριο να γλυτώσει για πάντα από αυτό το παράσιτο. Η Σοφί, πουλά τυρόπιτες. Ξεχνά όμως το δακτυλίδι της στο δωμάτιο του έραστου της. Ο άνδρας της πιστεύει πως θα έπεσε μέσα στη ζύμη. Τότε αρχίζει το κυνήγι όλων των πελατών. Όταν εμφανίζεται ο έραστής με το δακτυλίδι, ο άνδρας της Σοφί παρατηρεί πως δεν έχει κανένα σημάδι ζύμης επάνω. Ο κόμης Πρόσπερο, γερασμένος και φτωχός, ικανοποιεί το πάθος...

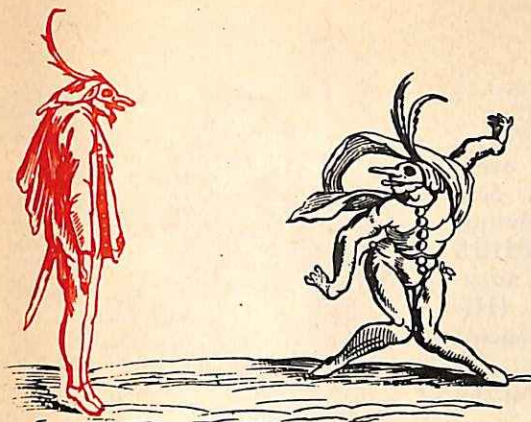
ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Η Λόις Μάρς, μία ήθικωτάτη κοπέλλα 17 ετών αισθάνεται τους πρώτους έρωτικούς παλμούς με τον συμμαθητή της Μπόμπι. Οι σχέσεις των δύο νέων προχωρούν.

Σε λίγο ο καρπός του «πά» ράστρατήματος αρχίζει να δίνει δλοένα και ζωηρότερες ακατατόπιστο κορίτσι.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Θαυμάστριες γυναίκες της άριστοκρατίας, τα πάμπολλα ωραιότατα κορίτσια μανέκν και ή προϊσταμένη τόν έρωτεύονται. Απορροφημένος από μία εφεύρεσή του ο Φίλντ και έρωτευμένος με την διάσημον ηψίφωνον Μπέργκο τας αποφεύγει. Μόνον ή Εύα ή πιο μικρή αλλά και πιο όμορφη υπάλληλος νοσταλγεί να γίνει ένα θαύμα για να προσελκύσει την προσοχή του Φίλντ. Το θαύμα γίνεται, κινδυνεύει να πατηθή απ' αυτοκίνητό του αλλά αποτυγχάνει.

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ ΘΑΥΜΑ

Υπό την μεγαλοφυή καθοδήγησι του Σεσίλ ντε Μίλ ή ταινία εξιστορεί τας συγκρούσεις και τούς θριάμβους των ανθρώπων του τσίρκου καθώς και την μεγαλοπρεπή εικόνα μιας φαντασμαγορικής ψυχαγωγίας. Πίσω όμως από την εικόνα της χαράς και της μουσικής διαδραματίζονται διάφορα γεγονότα που σκορπούν τη συγκίνησι και εξυψώνουν τό ενδιαφέρον.

Είναι ή τραγική ιστορία του έρωτικού τριγώνου που σχηματίζουν ή ακροβάτις, ο ιπτάμενος ισορροπιστής και ο διευθυντής του τσίρκου.

Συνέχεια στην οθόνη

ΓΛΥΚΕΙΑ ΖΩΗ

Πόσο πειό ήθικός, ό πουλημένος έρωτάς της, μπροστά στον ξέφρενο έρωτισμό των «από τζάκι» κυριών... Πόσο πειό άθωο τό ανεκδοτάκι της από τα αίσχρα ύπονοούμενα της «άνωτερης τάξης»... Πόσο παρήγορη ή φροντίδα του άρρώστου γέρου να στρώση τό κρεβάτι μιάς πόρνης, τη στιγμή που οι άριστοκράτες, για να διασκεδάσουν επιδίδονται στην εκμηδένιση του παντός»...

Ο ΛΟΧΑΓΟΣ ΜΠΟΜΠΗ

Ως ίπποκκος ό Μπόμπι προκαλεί τόν θαυμασμόν Η Μιλαίδη Μίλτον διάσημο αεροπόρος διότι να τόν καταπλήξη τόν καλεί εις μίον αεροδρομία που κίμνει διάφοροι λουπιγ». Το αεροπλάνο όμως πάυεται και την νεαράν μικράν σώζει ό Μπόμπι στις την παίρνει στην άγκαλιά του, ρίπεται με τό αλεξίπτωτο εις τόν άέρα. Κατεβαίνουν εις μίαν λίμνην.

Εκεί ή Λαίδη ή όποια πάντοτε διέμεινε εις τή άνάκτορα άναγκάζεται να παραμείνη εις την αυτήν καλύβην με τόν Μπόμπι τόν όποιον αποχρούει και ταυτοχρόνως τόν αγαπά υπερβολικά.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣΣΑ

ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΙΝΑ

Υπόθεσις του έργου

Η Ιστορία αρχίζει με ένα ψεύτικο χαρτονόμισμα των χιλίων δολλαρίων που μία ψεύτρα προσπαθεί να τό κυκλοφορήσει στην Ιταλία με ένα θλιβερό τραγουδι ενός κού μπου που κλαίει για την άδιαφορία των γυναικών και με ένα πράκτορα του Έφ Μπί "Αι που τόν έστειλαν στον άλλο κόσμο".

Ο Έιμς ό άνδρας της κοπέλλας με τα χιλιά δολλάρια αυτοκτονεί ρίχνοντας τα αυτοκίνητο επάνω από μία γέφυρα.

Τό ότι βρήκαν ένα μόνι ο πτώμα αυτό δεν σημαίνει ότι δεν σημαίνει ότι ή αν μόνος,

Ένας φύλάκας ίσχυριζετά

Συνεχισι στην οθόνη

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗ ΕΙΣΑΙ ΑΝΗΛΙΚΗ

Η Έλιν δεν άρχει να καταλάβη ότι ό Ροντν την λαχταρούσε, ευτυχώς όμως δι' αυτήν πάντοτε στην πιο κρίσιμη στιγμή επεμβαίνει συνάδελφός της Γετρούδη για να την σώσει από τούς αίτιμους σκοπούς του Ροντν ό όποιος ήτο ένας βάνανσος και πραγματικός τύραννος για τό υπηρετικό προσωπικό.

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΔΕΝ Θ' ΑΓΑΠΗΣΩ

Έχουν έλσι βαρεθεί αυτή τη ζωή και ό καθείς θέλει να πάη παιά να συναντήση τη γυναίκα του τη φίλη του, την άρραβωνιαστική του. Κάποτε ή θαλαμηγός με τό περίεργο περιεχόμενο της πλησιάζει στο Κολάι. Κάποια φοιη άνασταίνει έλο τό πλήρωμα «Αι θρωπος στη θάλασσα». Βαστικά Βαστικά κατεβαίνουν μία βάρκα στη θάλασσα και ψαρεύουν τόν περίεργον ναυαγο.

Σαν καινούργια αναδυομένη Αφροδίτη ναύται και πλοίαρχος με θαμπωμένα μάτια βλέπουν τώρα στο κατάστρωμα μία χαριτωμένη μικρούλα με ένα τόσο δα νευστομάχι του μανιού. Ο κίνδυνος είναι τρομαχτικός. Ο Μάκφερσον την κλείει σε μία καμπίνα υπό την επίβλεψιν του Ζάν. Η άγνωστη όμως που φαίνεται πως κάτι μυρίστηκε δεν είναι διατεθειμένη ν' αφήση ήσυχους τούς δυστυχισμένους θαλασσοπέρους. Το πρώτο θύμα του καπιταλιστή της είναι ό άμοιρος Ζάν.

Ο στόχος όμως είναι άλλος...

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΟ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Είναι κάτι σαν κωμωδία, είναι κάτι, τό κάτι αυτό τό έκαμε πασίγνωστον ό Χ ΤΖΗ ΧΡΗΣΤΟΣ ό όποιος τό έσκηνοθέτησε, το έγραψε και τό έγύρισε ταινίαν.

Ο γυιός ενός πυρο βέστου έχει τη κληρονομικότητα να γίνει Πυροσβέστης παρασύρει κ'έναν εξάδελφόν του Η ροπή ν'ανάβουν και να σβύνουν φωτιές αρχίζει με κωμικά επεισόδια...

ΠΙΚ ΝΙΚ ΜΕ

ΠΥΤΖΑΜΕΣ

Η Γκλάντις γραμματέας του έργοστασίου είναι τό κορίτσι του Χάινς που την ζηλεύει τρομερά. Η ζωή μέσα στο έργοστάσιο κυλά μέσα στα τραγούδια και την μουσική, με δέν λείπουν και οι παρεξηγήσεις των παραπόνων επίλαμβάνουσι αμέσως ή έπιτροπή παραπόνων της όποιας...

ΣΟΝΑΤΑ ΥΠΟ

ΤΟ ΣΕΛΗΝΟΦΩΣ

Σε μία γραφική γωνία της Σουηδίας ό έπιστάτης του κτήματος της βαρών-Λίνδερμποργκ Έρρικος Μαλάντερ, έρωτεύεται τρελλά με την έγγονή της Ένγκνιρ.

Αυτή ναι μεν τόν αγαπά έπίσης, αλλά σούδποτε έσκέφθη σοβαρά περί γάμου και άκοι με νευρικότητα την έξομολόγησι ταν, την όποια διακόπτει ό θυρεβος ενός αεροπλάου.

Τό αεροπλάνο κάνει αναγκαστική προσγείωσι, μέσα δε σ' αυτό είναι ό Παδαρέβσκι, ό Γραμματέας του Μπίσσι, και ό Μάριο, ένας εύπαιδευτος νέος ό όποιος προσποιείται τόν κοσμικόν.

ΖΗΤΗΜΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Αγαπιούνται παράφορα.

Μα ή εδνυχία τους διακόπτεται συχνά απ' τόν ουράνιο άπεσταλμένο πού, σώνει και καλά θέλει νά τόν οδηγήσει στόν Ουρανό. Βρίσκει όμως τήν ΤΖΟΥΝ άντιμέτωπη πού παρουσιάζει τόν ΠΗΤΕΡ στό γιατρό ΡΗΒΣ (Ρότζερ Λιβσεύ). Ύστερα από εξέταση ο γιατρός παραδέχεται ότι κάποιος έγκεφαλικό νόσημα πιέζει τόν ΠΗΤΕΡ πού θέλει νά ζήσει γιατί αγαπά .... 'Ο άπεσταλμένος τού ουρανού επιμένει .... 'Η ΤΖΟΥΝ αγωνίζεται .... 'Ο ΠΗΤΕΡ άρνείται, ταραά τήν ύπόδειξι του άπεσταλμένου

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

Ο Κάρολος τήν είδε στό δάσος και τήν έρωτεύτηκε.

Προσποιείται τό γυιό τού μάγειρα τού παλατιού τήν καλεί στόν άνοχτορικό χορό και... Τά ύπόλοιπα έρχονται μόνα τους και θα τά δήτε μόνοι σας... ή μάλλον δ'νοι μαζί στήν 'Οζόνη.

Εξωφρενικά, άπρόοπτα, σπαρταριστά, μυστηριώδη, αλλά —γιατί όχι;— κάπως παρανοϊκά και δαιμονικά τά «δείγματα», πού έπιλεκτικά παρατίθενται σ' αυτές τις σελίδες. Δαιμονικά τουλάχιστον από όσα, συχνά, κατορθώνει ο περίφημος... «δαίμων του τυπογραφείου»! Γι' αυτό, μοιραία, δαιμονική είναι και ή εικονογράφηση πού χρησιμοποιήθηκε για τά «δείγματα».

ΕΚΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΘΟΣ

Οί δύο άτυχοι γνωρίζονται σ' ένα πάρτι κι' αγαπιούνται πολύ κι' άγνωστών συστηματικά τόν κατατρεγμό πού ύφίσταται τό αίσθημά τους άπ' άφορμή τις τοπικές προλήψεις και τή φιλική διάκριση—πότε θα σταματήσει αυτό τό κακό;—κι' άποφασίζουν νά ένώσουν τή τύχη τους.

'Η Χάν όμως άπολύεται γιατί σχετίστηκε μέ τόν ξένο κι' ο Μάρκ στέλενται στήν Κορέα πολεμικός άνταποκριτής. 'Η Χάν δουλεύει και περιμένει μέχρι νά τελειώσει ο πόλεμος μά...

Γιά νά μη σας τά πω όλα. Ρίξτε μία ματιά στίς διαφάμισεις και περιμένετε.

ΣΚΙΠΙΩΝ Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ

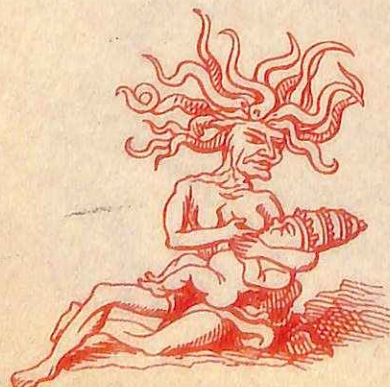
και ο 'Αντίβας ύποβάλλει πρós τόν Σκιπίωνα προτάσεις ειρήνης μη γενομένης δεκτής. 'Η σύγκρουσις έπακολουθει. Είς τόν κρατεράν μάχην τού πεζικού και τύν όντως φρικαλέον άγώνα τών έλεφάντων ο μέγας 'Αντίβας ήττάται...

ΜΠΟΕΜ

Από τήν κλίνη τού πόνου όπου βασανίζεται με υπέριστη άνακούφισι ή Ντενίς άκούει στό ραδιόφωνο τόν θρίαμβον τού αγαπημένου της στήν ΜΠΟΕΜ»

Μιά κεραυνοβόλος είδησις όμως τήν άφίνει συντετριμένη: Μαθαίνει ότι είναι φυματική, χωρίς έλπίδα σωτηρίας ....

('Η συνέχεια επί τής δθόνης)

ΤΕΛΟΣ

Έδω

αι'

Έυει

ΤΟ ΡΟΜΑΝΤΖΟ ΜΙΑΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑΣ

Μιά μέρα τρέχοντας με τ'αυτόκίνητο πέφτουν πάνω στο άμάξι ενός ρεπόρτερ πού είχε τήν έτοιμότητα νά πάρη και μία φωτογραφία τού γεγονότος

Στό χωριό μαθαίνει ποιοι ήσαν οι δύο νέοι και ή φωτογραφία..

ΠΑΓΚΑΝΙΝΙ

Μη άνεχόμενος νά ζή εις βάρος μάς γυναικός ζητεί και επιτυγχάνει νά τήν άντικαταστήσει ο ίδιος με τό βιολί του τή στιγμή ακριβώς πού έξω από τό κέντρο σταματά τό άμάξι τής πριγκηπίσσης 'Αννας 'Ελίζας.

Ένθουσιασμένη από τό παίξιμό του...

Τσάι και περιπάδεια

Οί τρομεροί και περιπαθείς Μαυριτανοί του Μεσαίωνα αγαπούσαν τό τσάι όπως και οι σημερινοί 'Αγγλοι, θα έλεγε κανείς βλέποντας τις δυο αυτές φωτογραφίες. Ωστόσο, ο ισχυρισμός δεν είναι καθόλου βέβαιος, αφού κάτω από τήν μελαψή μαυριτανική έπίδερμίδα βρίσκεται ένας αυθεντικώτατος 'Αγγλος. Είναι ο σέρ Λώρενς 'Ολντρίε, κατάλληλα μακιγιαρισμένος για νά έρμηνεύσει τόν επώνυμο ρόλο στόν «Οθέλλο», πού τώρα γυρίζεται σε ταινία, έπειτα από τήν περυσινή θριαμβευτική θεατρική σταδιοδρομία του στο Λονδίνο και τήν ακόμη θριαμβευτικώτερη έπιτυχία του κατά τήν επίσκεψη τού «Εθνικού Θεάτρου» στήν Μόσχα. 'Ο σέρ Λώρενς περιτοιχίζεται από τήν Μάγκι Σμιθ στόν ρόλο της Δεισδαίμονας και τόν Φράνκ Φίνλεϋ ως 'Ιάγο. Σκηνοθέτης ο Στιούαρτ Μπέρτζ.

'Εδω κι' Ευεί

● **ΣΤΗΝ** 'Αμερική, ένας σπουδαίος οικονομολόγος, μιλάει σε μια μικτή επιτροπή και τονίζει:
—Οι 'Αμερικανίδες δαπανούν για καλλυντικά διπλάσια χρήματα από ό,τι ο προϋπολογισμός για τον στρατό.
Και μια κυρία του άπαντά άμεσως:
—Πιθανόν, αλλά έχουν και διπλάσιες κατακτήσεις!

● **Η ΚΥΡΙΑ** φωνάζει στη μικρή υπηρέτρια:
—'Επιτέλους, Γιαννούλα, τόση ώρα σου ζήτησα να φέρεις την αλατιέρα. Τί περιμένεις;
—Καλά, κυρία, ακούγεται μια φωνή από την κουζίνα, προσπαθώ να την γεμίσω και δεν τα καταφέρνω μ' όλα αυτά τα τρυπάκια...

● **ΔΥΟ** γκάγκστερς αποφασίζουν να κάνουν διάρρηξη σε μια βίλλα. Λίγες μέρες προηγουμένως στέλνουν έναν νεαρό συνάδελφό τους να εξετάσει τα κατατόπια και να διαπιστώσει αν το σχεδιαζόμενο κλοπή θα είναι αποδοτικό.
'Εκείνος γυρίζει και αναφέρει:
—Τζίφας ή δουλειά! Είναι κάτι μπατήρηδες! Δεν έχουν λεφτά ν' αγοράσουν ούτε δύο πιάνο. Χθες τὸ βράδυ είχαν γιορτή και τὰ δύο κορίτσια τοῦ σπιτιοῦ έπαιζαν μαζί στο ίδιο πιάνο!

● **ΣΕ** μια επαρχιακή εφημερίδα στέλνουν ένα νεαρό συντάκτη να παρακολουθήσει μια προεκλογική συγκέντρωση. 'Αργότερα, ο συντάκτης τηλεφωνεί στον διευθυντή του:
—Λοιπόν, ρωτάει ο διευθυντής, τί είπες ο υποψήφιος;
—Τίποτα!.. 'Απολύτως τίποτα!.. Δεν τὸν άφησαν να μιλήσει!
—'Ωραία. Νά μου τὰ συνοψίσεις δὺλὰ σε τρεις στήλες!

● **ΜΙΑ** κυρία, κομψή, χαριτωμένη και παρφομαρισμένη, επισκέπτεται τὰ γραφεία ενός γνωστού πρακτορείου παρακολουθήσεως ιδιωτικών υποθέσεων.
—Τώρα τελευταίως, ο άντρας μου βγαίνει με μια νεαρά. Θέλω νὰ τὸς παρακολουθήσετε.
—Καταλαβαίνω, λέει, ο διευθυντής, θέλετε νὰ μάθετε αν σὰς άπάτᾱ!
—Καλέ, τί λέτε, αυτό τὸ ξέρω κιόλας. 'Εκείνο πὸν θέλω νὰ μάθω είναι τί τὸν βρίσκει!..

● **ΜΕΤΑΞΥ** δύο γυναικῶν:
—Σήμερα ρώτησα τρεις φορές τὸν άντρα μου, αν είναι θυμωμένος μαζί μου.
—Καί λοιπόν, τί σοῦ είπε; Είναι θυμωμένος;
—Δὲν ξέρω, δὲν μοῦ άπήντησε. Καί αυτό τὸ διολὶ εξακολουθεῖ ἑπτὰ χρόνια τώρα!

● **ΣΕ ΜΙΑ** επαρχιακή αἴθουσα διαλέξεων, ὁ ὁμιλητὴς τονίζει:
—Ποιὸς τολμάει νὰ ίσχυρισθῇ ὅτι άψηφᾱ τὴν ἐπιστήμη; 'Ολος ὁ κόσμος ἔχει τὴν άνάγκη της.
—'Οχι ἐγώ! φωνάζει ἓνας άκροατὴς.
—'Αλήθεια; Καί τί ἐπαγγέλλεσθε;
—Πουλᾶω τιράντες.
Καί ὁ ὁμιλητὴς, θριαμβευτικά:
—'Α! Καί τὸν νόμο τῆς βαρύτητας τὸν ξεχνᾶτε;

● **ΕΝΑΣ** ἐξερευνητὴς χάνει τὸν δρόμο του μέσα στὴ ζούγκλα. Τελικὰ ἀνακαλύπτει μερικές καλὲς καὶ ἕναν μικρό. Πιάνει κουβέντα μαζί του καί σε μιὰ στιγμή τὸν ρωτάει:
—Ποιὸν προτιμᾶς, τὴν μητέρα σου ἢ τὸν πατέρα σου;
—Δὲν ξέρω ἀκόμα, δὲν ἔχω φάει ὡς τώρα πὰρὰ μόνο ξένους!

● **ΕΝΑΣ** ὑπουργὸς ρωτάει μιὰ ὑπάλληλο τοῦ ὑπουργείου του:
—'Ο προσωπάρχης σὰς, σὰς ἐξήγησε τὴν εργασία πὸν θὰ κάνετε;
—Βεβαίως, κύριε ὑπουργέ.
—Καί αν δὲν εἰμαι ἀδιάκριτος τί θὰ κάνετε;
—Θὰ πρέπει νὰ πηγαίνω στὸ γραφεῖο του νὰ τὸν ξυπνᾶω κάθε φορὰ πὸν θὰ ἔρχεσθε!

● **ΜΙΑ** κυρία φαντάζεται ὅτι ὁ άντρας τὴν άπάτᾱ καί ἀναθέτει σ' ἕναν ἰδιωτικὸ ντέτεκτιβ νὰ τὸν παρακολουθήσει ἕνα ὁλόκληρο ἀπόγευμα. Τὸ βράδυ, αὐτὸς τῆς ἀναφέρει:
—Μεταξὺ 4 καί 8 ὁ άντρας σὰς μῆλκε σὲ τέσσερα ζαχαροπλαστεία, σὲ δὺ ὁίκοις μῶδας καί σὲ τρεις καπελλοῦδες!
—'Α! τὸν παλιάνθρωπο! 'Οστε εἶναι ἀλήθεια, λοιπόν, με άπάτᾱ!
—Καθόλου, κυρία μου. 'Απλῶς σὰς ζητοῦσε!

Δυὸ πασίγνωστες καὶ μιὰ ἡμιάγνωστη. Κοινὸ γνῶρισμα: 'Η ὀμορφιά...

Βίρνα Λιζί

Μπάρμπαρα Πέρκινς

Κατρίν Ντενέβ

Τρεις ὀμορφὲς γυναῖκες, τρία παράξενα πρόσωπα. Οι δὺ εἶναι πασίγνωστες, ἡ τρίτη ἔλπει νὰ γίνῃ πολὺ γρήγορα. Είναι ἡ μεσαία, άγνωστη, ἄρα ἐνδιαφέρουσα. 'Ηδη καί κατάρρωσε, ἀφοῦ τὴν φωτογραφία πὸν ἔλεψε τὴν ἔχει τραβήξει ὁ διάσημος «πορτραίταρας» Τζὼν Ρίτσαρτσον. Τὴν λένε Μπάρμπαρα Πέρκινς, ἀλλὰ δὲν είναι συγγενὴς τοῦ 'Αντονι. Μοιάζει λίγο τῆς 'Ελίζαμπεθ Τσάιλορ καί λίγο τῆς Κλαίρ Μπλουῦμ, ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση οὔτε με τὴ μιὰ, οὔτε με τὴν ἄλλη. 'Οπως ἔλεπτε, πρὸς τὸ παρόν, ἡ Μπάρμπαρα χαρακτηρίζεται ἀρνητικά, με πολλὰ «δὲνα». 'Ας ἔλπισουμε ὅτι τὸ μέλλον τῆς θὰ εἶναι θετικότερο. 'Η ἑσθὴ Βίρνα Λιζί (Λιάζι γιὰ τοὺς 'Αμερικανούς) ζῇ τώρα τὴν ὀμορφότερη στιγμή τῆς σταδιοδρομίας της. 'Υστερα ἀπὸ δέκα χρόνων άνώγειν στὸν ἰταλικὸ κινηματογράφο, ἡ πεισματάρη καί φιλόδοξη αὐτὴ μικροαστὴ ἔπτεχε. 'Ανεκαλόγητα. Τώρα, ἀφοῦ τελείωσε μιὰ κομῶδια με τὸν Βιτόριο Γκάρμαν (τίτλος: 'Μιὰ παρθένα γιὰ τὸν πρίγκιπα»), ἐτοιμάζεται γιὰ τὴν κινηματογράφηση τοῦ πασίγνωστου μυθιστορήματος τοῦ 'Αντρέ Ζιβε εἰς ὑπόγειο τοῦ Βατικανοῦ... 'Η Κατρίν Ντενέβ παντρεύτηκε πιά. 'Καί ἔπαυε ν' ἀκούγεται. 'Εἴπε τὸν ἑκτακτο φωτογράφος τῆς καί εἶναι εὐτυχισμένη, ἡ τοῦλάχιστον εἶναι λέει. Φρόντισε νὰ παντρευθῇ συγχρόνως με τὸν Βαντίμ, γιὰ νὰ μὴ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι τῆς στοιχίσε ὁ γάμος του με τὴν Τζαίην Φόντα. Γιατί ποτὶ δὲν εἶχε προτείνει γάμο στὴν Κατρίν ὁ «Πυγμαλίων» τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου. Καί γιὰ λίγον καιρὸ, ἡ μικρὴ ἑσθὴ μαμά, πὸν γκρίνιασε τὴν μεγάλη ἑπιτυχία στὴς «Ομπρέλλες τοῦ Χερβούργου», δὲν εἶχε καί πολλές προτάσεις. Στὰ «Πλάσματα» τῆς 'Ανέτ Βερνὰ ὁμως συνῆλθε, στὸ «'Απόδημα» τοῦ Ροβάν Πολάνσκι ἑαναῖρηκε τὸν ἑαυτὸ της. 'Η προσέχης τῆς ταινίας «Οἱ δεσποινίδες γιὰ Ροσφόρ» τοῦ Ντεμῦ

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

ἢ Νεανικὸς... ὑπῆρξε ὁ ἀπολογισμὸς κεφιοῦ τοῦ 1965. 'Ορχήστρες καί χορευτᾱί, ἐπεδλήθησαν με τὴν εὐθυμία καί τὸ ἀδιάπτωτο κέφι τους, περιορίζοντας στὴν κατηγορία τῶν θεατῶν τοῦς... λιγώτερο νέους καί εὐκίνητους. Στὸ κλείσιμο τοῦ χρόνου, χοροί, «ντέμπες», δεξιοτεχνικὲς ἐπιδείξεις σείκ καί μπαστέλλας. Τὸ 1966, φωτεινὸ, νέο, ἀχαρκτήριστο, δὲν δίνει ἀκόμα δυνατότητες χαρακτηρισμοῦ.
ἢ Τὰ ἀνθὼπωλεία... ἀλλάζουν γιὰ λίγο βασιλίτσες: Τὰ γνωστά, ἐντυπωσιακά, καλλιεργημένα λουλούδια, δίνουν τὴν θέση τους στὴν ἄγρια ὀμορφιά. 'Ολόλευκες ἀμυγδαλιές, ὀλάνθιστες ἢ γεμάτες ρόδιους κόμπους — μπουμπουκία, γεμίζουν τὴς διτρίνες. Μαζί τους πολὺχρωμες μικρὲς ἀνεμῶνες —καθυστερημένες λίγο ἀπὸ τὸ φτεῖνο παρατεταμένο φθινόπωρο— συμπληρώνουν τὴν γοητευτικὴ εἰκόνα.
ἢ Νέα πλατεῖα... δημιουργεῖται στὴν ὁδὸν Κηφισίας, κάτω ἀπὸ τὰ συγκινημένα μάτια τῶν περαστικῶν 'Αθηναίων. Δίπλα στὸ Γηροκομεῖο ὁ χώρος διαμορφώνεται ἕνας μικρὸς, πράσινος «πνεῦμων».
ἢ Χειρόγραφο... χιλίων σελίδων ἐτοιμάζεται γιὰ ἔκδοση στὴν 'Αμερική. 'Η ἄδεια χρειάστηκε νὰ δοθῇ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης. Πρόκειται γιὰ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ δολοφόνου καί μέλους

τῆς «Κόζα Νόστρα», Τζάσεφ Βαλάχ. 'Ο συγγραφεὺς δὲν θὰ μπορέσει νὰ ἑορτάσῃ τὸ γεγονός. Βρίσκεται σὲ ἀπομονώση σ' ἕνα κελλί, πὸν φρουρεῖται ἀπὸ ἐνόπλους. 'Η διεύθυνση τῶν φυλακῶν τὸν προστατεύει ἀπὸ τοὺς «φίλους» του, τοῦ συνδικάτου, ἡ δράση τῶν ὁποίων περιγράφεται στὸ νέο βιβλίο.
ἢ Λάμπες... λαμπουργαλῖα, ἀπομεινάρια φωτιστικῶν μέσων τοῦ παλιοῦ, καλοῦ καιροῦ, ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πετρελαίου καί τοῦ ἀεριοφωτός, ἀποτελεῖ πάλι τὸ καμάρι τοῦ ἀθηναϊκοῦ σπιτιοῦ. 'Η μόδα, ἀρκετὰ διαδεδομένη καί στὸ ἐξωτερικὸ, ἔχει φθάσει σὲ τέτοιο φανατισμὸ, ὥστε πολλοί, πολλές μάλλον φίλες τοῦ εἶδους, νὰ μὴ κάνουν οὔτε τὸν ἀπαραίτητο ηλεκτρικὸ μετασχηματισμὸ. Οἱ περισσότερες ἀπὸ τὴς πολὺς λάμπες, πὸν μπαίνουν στὰ νέα ἀθηναϊκά σπιτία, ἀνάδουν πάλι με... πετρέλαιο.
ἢ 'Ενας... πελάτης θᾶναι δοκιμαστικὸ περίπατο, με τὸ πιδό νέο μοντέλο τῶν πολὺ μικρῶν αὐτοκινήτων. 'Εαφνικά, ρωτάει τὸν ἀντιπρόσωπο τῆς εταιρίας, πὸν κάθεται δίπλα του: «Δὲν καταλαβαίνω, τί εἶναι αὐτὸς ὁ τοῖχος, πὸν τὸν περνᾶμε ὅρα ὁλόκληρη». «Μά, αὐτὸς, κύριε, δὲν εἶναι τοῖχος. Είναι τὸ ρεῖθρο τοῦ πεζοδρομίου». 777

● **ΟΛΗ** η οικογένεια κάθεται γύρω από την τηλεόραση και παρακολουθεί μία επίσημη έκπομη για τις καταστροφές που προκαλούν στον οργανισμό τα οινόπνευμα. Έπειτα μία ώρα περνούν μπροστά στα μάτια τους κατεστραμμένα σκυώτια, σκηνές εντέλει-ριουμ τρέμενες, τρελλοί με ζουρλαμαν-δύες και άλλα. 'Επιτέλους τελειώνει, ανάνδουν τα φώτα, και ο πατέρας σηκώνεται κατάχλωμος και τρέμει.
—Ποτέ πιά, φωνάζει, ποτέ πιά!
—'Α! λέει, η γυναίκα του, θα πά-ψης πιά να πίνεις;
—'Οχι! 'Αλλά ποτέ πιά δεν θα παρακολουθήσω τηλεόραση!

● **ΣΤΟ** σχολείο, ο δάσκαλος έξηγει στους μαθητές του τί είναι η κλοπή. Για να δει αν κατάλαβαν, στο τέλος συνοψίζει:
—Βρίσκομαι σπíti μου καθισμένος στην πολυθρόνα και διαβάζω εφημερίδα. Κάποιο χέρι γλιστράει άπαλά μέσα στην τσέπη μου για να μου πάρη το πορτοφόλι. Ποιός είναι;
Και όλη η τάξη απαντά έν χορῶ:
—'Η γυναίκα σας, κύριε!

● **ΕΝΑ** άντρώγυνο παίρνει το άσαν-σέρ, στο όποιο μπαίνει και μία νέα και ώραια γυναίκα. 'Ο κύριος δείχνει μεγάλο ένδιαφέρον γι' αυτή.
Το άσανσέρ σταματά στο τέταρτο πάτωμα και την στιγμή που η νεαρή έτοιμάζεται να βγῇ, γυρίζει πρὸς τὸν κύριο και τὸ δίνει ένα χαστούκι.
—Σε διαβεβαιῶ, λέει αυτός στη γυ-ναίκα του, οὔτε την άγγιζα.
—Τὸ ξέρω, άπαντά εκείνη, ἐγὼ την τσίμπησα!

● **Ο ΙΣΙΔΩΡΟΣ** παντρεύτηκε μία χήρα και τὸ άντρώγυνο τὰ πᾶει άρκε-τά καλά. Τὸ μόνο κακό είναι πὸς ἡ γυ-ναίκα πλέκει τὸ ἐγκύμιο τοῦ μακα-ρίτη. Μία μέρα ὁ 'Ισιδωρος βარέ-θηκε πιά να τὴν άκούη και άρχισε να διαμαρτύρεται. Τότε εκείνη τὸν καθη-σύχασε:
—Χρῆσέ μου, σκέψου ὅτι θὰ ἔλεγα για ἑνα ἄλα αὐτὰ τὰ καλά, αν τύχει να πεθάνης πρῶτος!

■ **ΟΙ ΦΑΛΑΙΝΕΣ** εξαφανίζονται. Πρὸ τριακονταετίας 400.000 φάλαι-νες θρίσκονταν στίς θάλασσες τοῦ Νότου. Σήμερα υπάρχουν μόνον 35.000 και ὁ άριθμός τους μειώνεται συνε-χῶς. Τὰ 'Ηνωμένα 'Εθνη ἱδρυσαν ἑνα Ὀργανισμό με άποκλειστική άποστολή τὴν παρεμπόδιση -δι' όλων τῶν μέ-σων- τῆς εξαφανίσσεως τῶν φαλαινῶν, πὸν προσφέρουν μία πλούσια παραγω-γὴ κρέατος και λαδιού και συντηροῦν μία σημαντική διομηχανία.

■ **ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ** παρισινά καταστή-ματα: Λούβρο, Γκαλερί Λαφαγιέτ, Σα-μαριταίν, προσέφεραν στην πελατεία τους, για τις γιορτές, πακέτα με δώ-ρα για σκύλους και γάτες.
Τὸ πακέτο για σκύλο περιείχε: 1 κόκκαλο, 1 δούρτσας, 1 κτένι, 3 τεμά-χια τσίγκες, 5 εἶδη μπισκότων, 1 εἰδι-κό σαποῦνι, 1 τόπι, 1 κεφάλι γάτας, 1 ελεφαντάκι από λάστιχο, 1 πιάνο και ἑνα δίελο με τίτλο: «Πὸς να μάς μεγαλώνετε και να μάς φροντίζετε». Τὸ πακέτο για γάτα περιελάμβανε: 1 κολλίε από ἑλαστικό δέρμα, 1 παντό-

φλα λαστιχένια, 1 κτένι, 1 θούρτσας, μία μπάλλα με κουδουνάκια, 1 ποντίκι με τρίχωμα άρωματισμένο στο «cat - nips» (φυτό για τὸ όποιο τρελλαινούνται οἱ γάτες), 1 πιάνο. Τιμή κάθε πλῆ-ρους πακέτου 120 δρχ. περίπου.

■ **ΤΡΑΠΕΖΕΣ** δέρματος θὰ ἱδρυ-θούν προσεχῶς στίς 'Ηνωμένες Πολι-τείες, όπου άνεκαλύφθη μέθοδος ἡ ὁ-ποία επιτρέπει τὴν διατήρηση ζωντανῶν τεμαχίων δέρματος, σχεδόν ἐπὶ δύο χρόνια. Τὸ δέρμα βυθίζεται ζωντα-νό σε μία ειδική διάλυση και ὕστερα ψύχεται σε θερμοκρασία τουλάχιστον 230 βαθμῶν (Κελσίου).

■ **ΣΤΟ** 'Οστεν τοῦ Τέξας πωλοῦν για ἑνθύμιο σακκουλάκια με κοπριά, άπολύτως ὁμοια με εκείνη πὸν ὀρίσκε-ται στο ράντσο τοῦ προέδρου Τζόνσον.

Κάθε σακκουλάκι στοιχίζει 10 δρχ. περίπου.

■ **ΓΙΑ** πρώτη φορά συνέβη να συγ-κρουσθούν στη θάλασσα, στ' άνοιχτά τοῦ Γιβραλτάρ, ἑνα φορτηγὸ 10.000 τόννων και ἑνα αὐτοκίνητο! Πρόκειται για ἑνα άμφίβιο αὐτοκίνητο ἑνὸς Γερ-μανού, πὸν ἐπέστρεφε στην 'Ισπανία, ὕστερα από παραμονή δύο μηνῶν στο Μαρόκο.

■ **ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ** τρόπος άποταμι-εύσεως χρημάτων από κάποιον ιδιότρο-πο:

Τυλίγει ρολὸ τὰ χαρτονομίσματα πὸν θέλει να φυλάξη, τὰ βάζει μέσα σ' ἑνα πλαστικό δοχείο, ρίχνει μέσα νερό και τὸ τοποθετεῖ στην κατάψυξη. 'Όταν σκεφθῇ να κάνει κάποια σπατά-

λη, βγάζει τὸ δοχείο για να ξεπαγῶση. 'Εως ὅτου λειώσῃ ὁ πάγος, ἔχει και-ρὸ να ξανασκεφθῇ τὸ ζήτημα και ἑνῆα φορές στίς δέκα ξαναβάζει στην κατά-ψυξη τὰ παγωμένα κεφάλαιά του!..

■ **ΕΝΑ** ζεύγος Λονδρέζων εἶχε ἑνα γάτο μαυρόσπρρο, πὸν τὸν λάτρευε: Κάποτε ἔλλαξαν τὴν διακόσμηση τοῦ διαμερίσματος και τῆς ἔδωσαν ἑνα χρώμα χρυσάφι. Τότε, όμως, διεπί-στωσαν πὸς τὸ τρίχωμα τοῦ γάτου δεν ταίριαζε με τὸ περιβάλλον. Ζήτη-σαν, λοιπόν, από τὴν 'Εταιρία Προστα-σίας τῶν Ζῶων να τὸς ἀπαλλάξη από τὸν γάτο και να τὸς δώσῃ ἄλλον, με τρίχωμα κιτρινωπὸ ἢ πορτοκαλί. 'Η ἑ-ταιρία ἔστειλε ὑπάλληλο να παραλάβῃ τὸ ζῶο, για τὸ όποιο θὰ βρῇ εύκολα καινούργια άφεντικά, αλλά νεό γάτο δεν τὸς ἔδωσε.

ΠΛΕΟΥΝ ΣΤΑ ΝΕΡΑ ΜΙΑΣ ΠΙΣΙΝΑΣ —άλλά και σε πελάγη εὐτυχίας— ὁ Σόννυ και ἡ Σέρ, νεαρά μακρύκομα ἰν-δάλματα τοῦ νεορόκομου τῆς 'Αγγλίας. Είναι σφοδρά ἐρωτευμένοι, πρόκειται κάποτε να παντρευθοῦν, αλλά πρὸς τὸ παρὸν συμβοῦν μόνον μουσικά, τραγουδώντας σε δίσκους «μπέστ σέλλερς», ὅπως τὸ «'Αἱ γκάτ γιου μπέημπυ»

ΣΚΕΦΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

★ **ΠΡΩΤΕΣ** ἡμέρες τοῦ χρόνου, πρώτες άποφάσεις, πρώτες σημειώσεις στίς κα-τακίνουργιες, παρθένες άτζέντες, πρώτες τακτοποιήσεις, πρώτα καλοπροαίρετα «Θά...» Θά κάνω δίαιτα... Θά κάνω γυμναστική... Θά κάνω επίσκεψεις... Θά διαβάσω εκείνο τὸ δι-ελλίο... Θά κάνω οικονομίες... Θά πάω στο Μουσείο να δῶ τὴν νέα αἴθουσα... Θά γράψω ἑνα μακρὸ γράμμα στην θεία... Θά... θά... θά... Για να δούμε!... Θά... κάνωμε τίποτε άπ' ὅλα... ἢ θὰ τ' ἀναβάλλωμε, ὅπως συνήθως, για τοῦ χρόνου!

★ **«ΒΕΝΟΥΖΙΚ»**... παιχνίδι για μεγάλους, πὸν ξεκίνησε από τὸν φανταστικό κόσμο τῆς «Μπαρμπαρέλλας» πωλεῖται στο Παρί-σι. Τί είναι; "Ενας κύλινδρος από γυαλιστερό μέταλλο άποκέντε ἑκατοστών ὕψους και ἑξῇ διαμέτρου. Τί κάνει; Κτυπάει μαλακά, σαν να κρύβῃ μέσα του μία ζωντανή καρδιά. Τίποτε ἄλλο... ('Ηρμεῖ, λένε, τὸς νευρικούς).

★ **ΠΟΛΛΕΣ** 'Αμερικανίδουλες θὰ ἦταν πο-λὺ εὐτυχισμένες, αν κατάρθαναν να μοιά-ζουν ὅσο νέες μοιάζουν οἱ μαμάδες τους... εἴ-πε, τελευταίως, ἡ 'Ελίζαμπεθ 'Αρντεν.

★ **ΜΕ ΡΩΤΗΣΑΝ**, «ποιό είναι τὸ σωστό για τὰ σπαράγγια;» 'Απαντῶ: Πολλές τεχνικές είναι παραδεκτές. 1) Κόβετε με τὸ πηρούνι τὸ κεφάλι, τὸ τρώτε και αφήνετε τὸ ὑπόλοιπο. 2) Πάλι κόβετε και τρώτε τὸ κεφάλι με τὸ πηρούνι, αλλά παίρνετε τὸ ὑπόλοιπο με δύο δάκτυλα και τρώτε μία - δύο μπουκιές. 3) Τὰ παίρνετε εὐθὺς ἐξ άρχῆς με τὰ δύο δά-κτυλα και τὰ τρώτε με προσοχή - χωρίς να τ' ἀνεβάζετε ὕψηλά (σιγά τὴν σάλτσα, ἰδίως λα-δολέμονο) και χωρίς πο τ ε, ἔστω και ἑν εἴ-ναι τρυφερά, να τὰ καταβροχθίζετε ὡς τὸ ΤΕΛΟΣ!

★ **«ΑΠΟΦΕΥΓΩ** πάντα ἑνα άωρισμένο ά-ριθμὸ προσκαλεσμένων» μὸ ἑξεμυστη-ρεύθη μία πεπειραμένη οἰκοδόποινα. Τὸς «14» και τὸς «12». "Ενας λείπει ἢ ἑνας προστίθεται και φθάνει στο 13! Πάντως, αν τύχη, μὴν αφήσετε τὸν τολμηρὸ τῆς συντροφίας να σας ἑπηρεάσῃ με κανένα: "Τί σημασία ἔ-χει!" Και ὅλοι οἱ καλεσμένοι σας να ἐπιμέ-νουν, πάλι να τὸς χωρίσετε, γιατὶ ἄλλιῶς, ὅ,τι κακό τύχη να τὸς συμβῇ μέσα στον χρόνο, θὰ σας τὸ φορτώσουν!...

★ **«ΣΑΣ** παρακαλῶ, Κα Βέρα... Γράψτε γι' αὐτὴ τὴν ἀντιπαθεστάτη συνήθεια... Να μιλοῦν γαλλικά ἢ άγγλικά μεταξύ τους - κυ-ρίες ἑν τ ε λ ὡς 'Ελληνίδες!» Γράφω εύχαρί-στος και προσθέτω μία ἄλλη, ἐξ ἴσου ἀντιπα-θητική συνήθεια... Να μιλοῦν ὅλες ἑλληνικά, αν τυχὸν στην ἴδια συντροφία προστεθῇ ἑνας ξένος πὸν δεν τὰ καταλαβαίνει!..

ΝΕΑ... ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ...

★ **ΔΙΑΛΟΓΟΣ:** Πότε τελειώνει ὁ «μήνας τοῦ μέλιτος»; "Όταν τὸ μόνο πρόσωπο πὸν μιλάει μαρωδίστικα στο σπίτι, είναι τὸ μωρό...

ΠΡΕΠΕΙ να πῶ, ὅτι δοῖκα χαριτωμένη αὐτὴ τὴν «ερεμωστή τσάντα» για τὸ δρόμο, πὸν πα-ρουσιάζεται κομψή, γουδωτέ, στην «Βέρα».

★ **ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΑ** βήματα... σε πανύψηλα τακούνια ξώφτερνα παπούτσια μέσα στο χειμῶνα... "ἴσως ὁ πλέον ὑπανάπτυκτος συνδυασμός, πὸν συναντάται συνεχῶς στον ά-θηναϊκό δρόμο. Και σε δεσποινίδες και κυριοῦ-λες και κυρίες, πὸν δεν μοιάζουν ν' άδιαφο-ροῦν για τὴν ἑμφανισή τους...

★ **Η ΓΑΛΛΙΚΗ** σαμπάνια κυκλοφορεῖ, συνη-θως, σε μισές, ὀλόκληρες και διπλές μπο-τίλιες. 'Αλλά οἱ κατασκευασταί της, κατά καιρούς, διασκεδάζουν να προσφέρουν γίγαν-τες με έντυπωσιακά ὀνόματα.

Τὰ γνωρίζετε;.. Είναι τὰ:

«Magnum»	ἀναλογεῖ σε 2 μποτ.
«Jeroboam»	» σε 4 »
«Rehoboam»	» σε 6 »
«Methuselah»	» σε 8 »
«Salmanazar»	» σε 12 »
«Balthazar»	» σε 16 »
«Nabuchodonosor»	» σε 20 »

● **Πνευματώδης**... με ἑνα ξυρω-φιστό δένδρο σπολισμένο με μποτίλιες, από τὴν Μύκονο, από τὸν Κωστήκη Καμ-πάνη...

Αθηναίοι και Αθηναίες

Τελεία και παύλα!.. «Ανάπανση!», όπως θα έλεγαν στο στρατό. Καλύτερα: «Τους ζυγούς λύσατε!»... Τέτοια οί γιοιές. Στους σπιτικούς προϋπολογισμούς, ανύπαρκτη ή στήλη των εκτάκτων εξόδων. Περιουλλογή... Τέλος τα μεγάλα ξενύχτια των μικρονοικοκυραίων, οι χαρισπαικτικές αγωνίες, η αποστολή και η λήψη δώρων, το συσσίτιο του εορταστικού «Τάμπλ ντ' όν».

Κουρασμένη ή 'Αθήνα από το είκοσιήμερο δουητό, χορτασμένη φώτα και υπερκυκλοφορία, αποστρέφει το πρόσωπο από τα γλομπιοδιαδήματα και τ' ασημοχαρτίενα μπιζού, που κρέμασαν στους δρόμους της, για τρείς εβδομάδες, ή εμπορική δραστηριότης και τα έθιμα νέας εοδοείας. Τα απομεινάρια του τέως λαμπρού χαρισπαικτείου δεν ενθουσιάζουν κανένα και ίσως να ενοχλούν πολλούς. 'Αγνωμοσύνη. Μάλλον υποθερμία. Κόρος. 'Ακόμη και τα παιδιά «σνομπάρουν» τα υπολείμματα των παιχνιδιών, που θα μεταφερθούν σύντομα στις αποθήκες της ετήσιας άναμνης. 'Ο,τι θησαυρός υπήρχε, μετήχθη δέσμιος —χαρτί, σπάγγος, σελοταίη — στις παιδικές κρεβατοκάμαρες, διά τα περαιτέρω... Πολλές φανταχτερές κοτζές είναι κιόλας μαθημένες, άναντες. Τα πλαστικά τους σώματα, γυμνά, μετά το άκούσιο

«σπρίτ - τής» που υπέστησαν από τον δόκτορα Τζαϊνλ της παιδικής περιέργειας. Φασουλήδες, χρουδωτά ζωάκια, είδη λιλιπούτειου νοικοκυριού, τούγκινοι τυμπανιστοί, κουρδιστοί ακροβάτες, έτοιμοι πιά να γίνουν φιλόδοξα δέματα για δροσίσια, στερημένα παιδάκια. Τραίνα, φαντάροι, αυτοκίνητα, καρόνια κι αεροπλάνα, άχρηστα ακόμη και για πόλεμο παιδικών ύπνοδωμάτων.

'Αφού έζησαν λίγες ώρες δόξης και γερικής προσοχής κάτω από τα κλαδιά των χριστουγεννιάτικων δένδρων και την προστασία των εγγέλων δωρητών, έπεσαν στα χέρια των φουκίων αποδεκτών. Μην ρωτάτε για συνέχεια. 'Η τρυφερή παιδική ψυχή είναι ανεξάντλητη σε ιδέες καταστροφής...

'Αλλά τα παιχνίδια δεν είναι τα μοναδικά θύματα της εορταστικής περιόδου. Με «κάτω» και οι εισοράξεις των (κακομαθημένων τελευταίων) νικητριών κέντρων. Ψυχή στα μαγαζιά... Μοναδική εξαίρεση οι εφ'άναστες και άκάματες κυρίες, που πιστεύουν σε σύντομες ανοικιότικες εκπτώσεις. Περιπολούν αυτές, δοφραίνονται, διαπραγματεύονται προληπτικώς, στήνουν παγίδες σε κάθε πιθανή εμπορική ευκαιρία. 'Ακούν-

ται για να μη χάνουν την φόρμα τους. Θεωρητικά πάντως.

Μήπως θα μπορούσε να γίνει κι αλλιώς; Στα «σρεβαντόρια» βρίσκονται όλα τα πορτοφόλια. Χρειάζονται δευγόνου, έντολωση, ανάπαυση, άκνησία καλύτερα, για να έπονλωθούν τα τραύματα, να κερδηθή το χαμένο αίμα. Κι αυτή ή οικονομική περιπέτεια, που επαναλαμβάνεται χρόνια και χρόνια με άμετακίνητη ακρίβεια, δεν μάς φρονιματίζει. Με το φθάσιμο των παραμονών δοχίζει ή κατάσταση επιδεικνών, αντί άμυντικών, σχεδίων. 'Η επιπολαιότης αυτή, πληρώνεται κάθε χρόνο, όχι με άπλη υποχώρηση, όχι με δδνηρη ήττα, αλλά με άνευ προηγουμένου καταισρφη. Με εξουθένωση.

Συμμαζεμένοι τώρα, γκρινιάζουμε έξω από τα τείχη της οικονομικής μας 'Ερουνσλήμ, για ότι μόνοι μας προετοιμάσαμε. Πιστεύουμε, δέβαια, ότι τις 'Απόκρηες τουλάχιστον θ' ακολουθήσουμε πιο συνετή οικονομική πολιτική. 'Οτι το Πάσχα τουλάχιστον δεν θα δελήσουμε να κάψουμε σε δεγγραλικά το έκτακτο δεκαπενθήμερο του μισθού μας. 'Αλλ' αυτά για το Πάσχα. Τώρα, τί γίνεται;...

Θ. Δασκ.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ κείμενα για το εύρυ κοινό. Αυτός είναι ο στόχος της σημερινής εξορμήσεως, που έγκαινιάσε ο «Γαλάσιος» με την «Θουκυδίδου 'Ιστορία» (τόμος πρώτος, δίδλια Α' και Β', 'Αθήναι 1965, σελ. 217, δρχ. 20) σε λογοτεχνική μετάφραση του κ. 'Αγγελου Βλάχου. 'Οχι πιά οι άρχαιοι σαν φιλολογικά καταπότης που τόσες άλλεργικές αντιδράσεις προκαλούν στον Νεοέλληνα, αλλά σαν ζωντανά κείμενα, σε ζωντανή γλώσσα — αυτή είναι ή φιλοδοξία της καινούργιας σειράς. Κάτι τέτοιο θα «συμφιλιώσει» κυριολεκτικά το μεγάλο άγνωστο κοινό με τα κείμενα της αρχαίας ελληνικής κληρονομιάς και θα θεμελιώσει μια νέα ουσιαστική σχέση με τις ζειδωρες πηγές του άθανάτου αρχαίου πνεύματος — δηλαδή, ένας πραγματικός σταθμός στην πνευματική μας ζωή. 'Η νέα αυτή σειρά έχει εύρυτατο προγραμματισμό. 'Εκτός από τον Θουκυδίδη, που θα ολοκληρωθή ως την άνοιξη σε τέσσερ; τόμους, αναγγέλλονται και άλλα έργα, μεταφρασμένα επίσης από λογοτέχνες, τα «Ελληνικά» του Ξενοφώντος, από τον Ρόδη Ρούφο, ή «'Αλεξάνδρου 'Α-

νάβαση» του 'Αρριανού από τον 'Ανδρέα Καραντώνη, οι «'Εταιρικοί Διάλογοι» του Λουκιανού από τον Παναγιώτη Μουλά, οι «Παράλληλοι Βίοι» του Πλουτάρχου από τον Μ. Γ. Μερακλή. «ΟΚΤΑΕΤΙΣ μόλις, άπεστάλη ύ-

πό των γονέων της σύζυγος εις τον υπερτεσσαρακονταετή ήγεμόνα της Σερβίας, Στέφανον ΣΤ'. Περί το 1313, κατελθούσα εις Θεσσαλονίκην, ίνα ίδη την εκεί μεταβάσαν μητέρα της, συνώδεσε τον νεκρόν αυτής (άποθανούσης έν Δράμει) εις Κωνσταντι-

νούπολιν και έκτοτε δεν ήθελε πλέον να επιστρέψη εις Σερβίαν. 'Ο σύζυγός της έπεμψε τότε πρεσβείαν, άπειλών να κηρύξη πόλεμον κατά του Βυζαντίου, εάν ό βασιλεύς πατήρ της 'Ανδρόνικος ό Β' Παλαιολόγος δεν την έξαναγκάση να επανέλθη πλησίον

του. 'Η Σιμωνίς άπήλθεν εκ Κωνσταντινουπόλεως, άλλα ότε άφίκετο εις Σέρρας, έκάρη κρυφά μοναχή και ένεφανίσθη πρό των συνόδων της φέρουσα το πενιχρόν μοναχικόν ένδυμα. 'Ο άδελφός της, Δημήτριος, ήναγκάσθη να της άφαιρέση διά της δίας το ένδυμα

τούτο και να την παραδώση κλαίοντας και δδυρομένην εις τους Σέρβους. 'Ο παλαιός χρονικογράφος συνοψίζει έτσι την δραματική Ιστορία που ένεπνευσε στην έκλεκτή ποιήτρια Κα Ζωή Καρέλλη το τελευταίο έργο της «Σιμωνίς, βασίλισσας του Βυζαντίου», (οι έκδόσεις των φίλων, 'Αθήνα 1965, σελ. 82), ένα έργο ποιητικού θεάτρου, ύψηλών πνευματικών στόχων.

ΤΟΝ Μάρτιο του 1964, άργανώθηκε στο 'Αθηναϊκό Τεχνολογικό 'Ινστιτούτο ένα «Συμπόσιο για' τη Δημοτική γλώσσα». Είχαν λάβει μέρος, διατυπώνοντας έξαιρετικά ενδιαφέρουσες άπόψεις με όμιλίες γύρω από ειδικότερα προβλήματα της Δημοτικής, οι κ. κ. Ν. Π. 'Ανδριώτης, Κ. Θ. Δημαράς, Κ. Α. Δοξιάδης, Σπ. Δοξιάδης, Ι. Θ. Κακριδής, Νικ. Κρητικός, Δημ. Σ. Λουκάτος, Δημ. Π. Μάνος, Ε. Π. Παπανούτσος, Μάριος Πλαρίτης, 'Αγγελος Τερζάκης, Χρ. Χρηστίδης. Τώρα κα ΑΤΙ προσφέρει τις όμιλίες αυτές σ' ένα καλοτυπωμένο τόμο, που άσφαλώς θα ενδιαφέρει κάθε φίλο της δημοτικής.

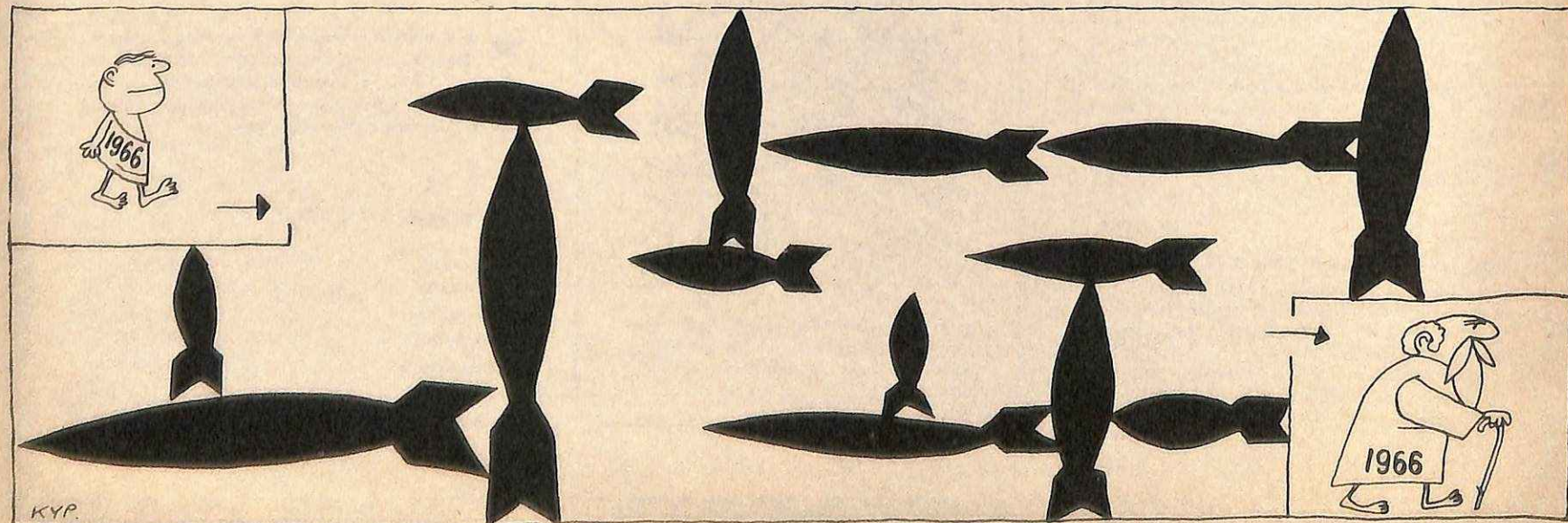
Ο.—

‘Η Νάνα Μούσχουρη τραγουδά για τους ‘Ελληνες εργάτες εις την ‘Ολλανδία

Για όλους τους ‘Ελληνες εργάτες, που άπασχολούνται στην ‘Ολλανδία, και που δεν μπόρεσαν να έλθουν για τα Χριστούγεννα στην ‘Ελλάδα, το χριστουγεννιάτικο τραπέζι στρώθηκε από τον ραδιοφωνικό σταθμό VARA και πληρώθηκε από τους άκραστάς, χάρη στην συνεργασία 460 έθελοντών, υπό την επίβλεψη του οργανωτού Μπέν ‘Εσσινγκ. ‘Από όλη την ‘Ολλανδία συγκεντρώθηκαν στην αίθουσα Μάγκριετ, στην Ουτρέχτη, περίπου 2.200 εργάτες και ακόμη 300 από το Βέλγιο και την Γερμανία. Γι' αυτό χρησιμοποιήθηκαν έκτακτες άμαξοστοιχίες και λεωφορεία. Δώδεκα μάγειροι, είκοσι παραμάγειροι, 120 γουρουνόπουλα, μια ελληνική χορωδία, ή γνωστή για τις έπιτυχίες της στο έξωτερικό ελληνική έλαφρά όρχήστρα ‘Αθήνιανς, άλλη όρχήστρα, οι «'Αδς Τενιέντες», ή Νάνα Μούσχουρη, αναρίθμητες μπουκάλες μύρα και κρασί, χριστουγεννιάτικα δέντρα — όλα έπαιξαν τον ρόλο τους για να κάμουν άδέχαστη τη βραδιά αυτή. ‘Όλα άρχισαν τη νύχτα της 22 Νοεμβρίου με μια είδική έκπομπή του σταθμού VARA, που είχε τον τίτλο «Van hartes — «Μ' όλη μας την καρδιά». Το άποτέλεσμα: Συνεισφορές 30.000 φιορίνια (σχεδόν 250.000 δραχμές) και προσκλήσεις στους 2.500 εργάτες, που εργάζονται στην ‘Ολλανδία, να δρεθούν στην χριστουγεννιάτικη εορτή. Στην άρχή, άπάντησαν 1.500 εργάτες. Οι ύπόλοιποι δεν μπορούσαν, φαίνεται, να πιστέψουν, ότι όλα, ακόμη και τα μεταφορικά, ήταν δωρεάν. 'Αργότερα ήρθαν ακόμη 700 άπαντήσεις και άλλες 300 από ‘Ελληνες εργάτες του Βελγίου και της Δυτ. Γερμανίας. 'Όστόσο, εξακολουθούσαν οι προσφορές. 'Ετσι το χρηματικό ποσό, που πήρε τελικά ή πρόχειρη αυτή όργάνωση, έφθασε τις 500.000 δραχμές και τα δώρα τις 320.000 δραχμές.

Η ΝΑΝΑ ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ (δεξιά) ανάμεσα σε δυο ραδιοτηλεφωνητές —τον ‘Ολλανδό κ. Μπράντ του Ράδιο — Ουτρέχτη και τον συμπατριώτη μας κ. ‘Αναστόπουλο του Ε.Ι.Ρ.—, μπροστά στο μικρόφωνο. Και οι ξενητεμένοι ‘Ελληνες εργάτες χορεύουν (άνω) το συρτάκι, που είναι πιά πασίγνωστο στους ‘Ολλανδούς

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΣΥΝΕΒΗ στην Ρόδο... Την δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων, ένα «φόλες Βάγκεν» ντεραπόρσε λίγο έξω από τον Πλαταμώνα, ενώ πήγαινε προς την κοιλάδα με τις πεταλούδες. Τό αυτοκίνητο έκανε δυο τούμπες στην ασφαλτο και βούλιαξε δίπλα, μέσα σ' ένα καντάκι, βαθύ δυο μέτρα περίπου.

Μέσα ήταν ένα ζευγάρι 'Αθηναίων, που γλύτωσε με τις λιγότερες αθαρσίες - σχεδόν με τίποτε. Βγήκε έξω ζαλισμένο, ενώ το αυτοκίνητο, στραπατσαρισμένο, έμεινε μέσα στο καντάκι. Ο δρόμος ήταν έρημος. "Υστερα φάνηκαν δυο άνθρωποι να έρχονται. Είδαν από μακριά το αυτοκίνητο κι άρχισαν να τρέχουν.

-Τί πάθατε;
-Μας βρήκε λάστιχο και ντεραπόραμε...

-Μην φοβάστε, θα τα κανονίσουμε όλα. Μήτσο, πήγαινε εσύ να φέρεις το τρακτέρ από το χωριό. Έγώ θα μείνω εδώ, για να δω την μηχανή του αυτοκινήτου...

"Ήταν περίεργο: 'Αμέσως, δυο άνθρωποι του λαού είχαν πάρει επάνω τους όλο το ζήτημα, βλέποντας, με μία γρήγορη ματιά, ότι οι 'Αθηναίοι δεν είχαν ακόμη συνέλθει από το σοκ. Το τρακτέρ έφθασε, αλλά διαπιστώθηκε ότι, αν δοκίμαζε να σηκώσει το άμαξι, θα το ξεχαρβάλωνε.

-Δεν πειράζει, θα το σηκώσω με μέ τα χέρια μου, είπε ο οδηγός του τρακτέρ. Τώρα γίναμε τρεις. "Άλλους τρεις να βρούμε, το σηκώσαμε...

Πέρασε μία μοτοσυκλέτα. "Ήταν δυο νέα παιδιά που πήγαιναν στην Ρόδο να δουν το μάτ. Χωρίς να τους πη κανείς τίποτε, πήδηξαν μόνοι τους και ενώθηκαν με τον μικρό έθελοντικό όμιλο. Δεύτερη μοτοσυκλέτα: "Ένας νεαρός που πήγαινε να βρη το κορίτσι του στο διπλανό χωριό. Ενώθηκε κι αυτός με τους άλλους.

-'Οραία, είπε ο ένας από τους δυο πρώτους. Τώρα γίναμε έξη. Οι δυο μπροστά, οι δυο από πίσω, οι άλλοι δυο από τα πλάγια...

Το ζευγάρι των 'Αθηναίων έκανε μία αυθόρμητη κίνηση, να βοηθήσει στην προσπάθεια.

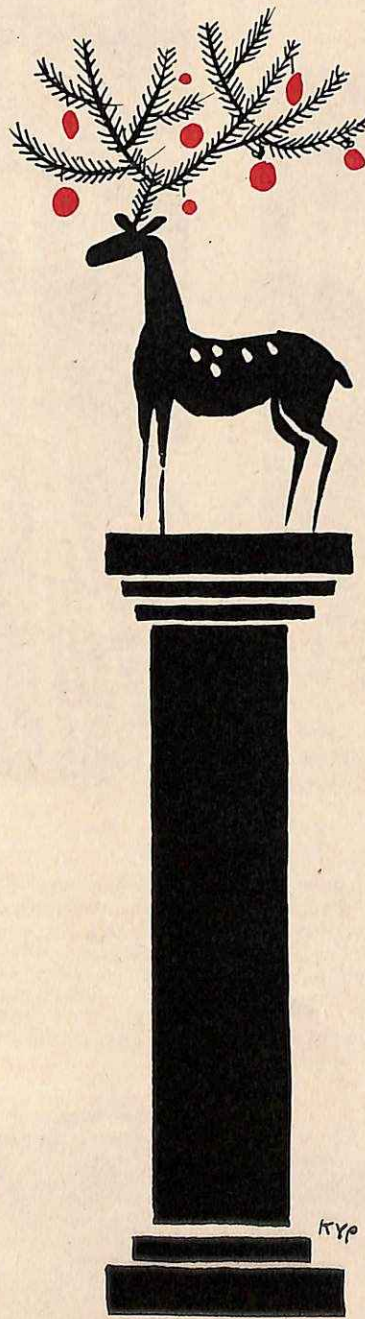
-'Εσείς, στην μπάντα! τούς διέταξε αυστηρά ο οδηγός του τρακτέρ. Να κάνετε τον σταυρό σας που γλυτώσατε. Αυτό είναι το χρέος σας...

Κάπου είκοσι λεπτά πάλευαν οι έξη άνθρωποι, που δεν ήξεραν ό ένας τον άλλο, για να βγάλουν το άμαξι από το καντάκι. "Ο ένας έχασε το ραντεβού του, οι άλλοι δυο το μάτ τους και όλοι σχεδόν το μεσημεριανό τους φαγητό. 'Αλλά, όταν τα κατάφεραν και έβγαλαν το αυτοκίνητο, έδειχναν τόσο ένθουςιασμένοι, σαν να είχαν

κερδίσει μία ατομική νίκη ό καθένας. Δεν δέχθηκαν κανενός είδους αμοιβή... Ούτε καν "ευχαριστώ".

"Απ' τη Ρόδο - με αγάπη...

Σ. ΗΝ ΡΟΔΟ, όμως, εκτός από αυτή την μικρή ιστορία, που συνέβη στο περιθώριο του χριστουγεννιάτικου έ-

ορτασμού, γίνονται πολλά πράγματα, που αξίζει να αναφέρ κανείς. Συμβαίνουν πρώτα - πρώτα έργα... 'Υπάρχει ένας δήμαρχος με θηριώδη δραστηριότητα, ό δρ Μιχαήλ Πετρίδης. Την δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων στο "Ξενοδοχείο των Ρόδων" ή-

ταν καλεσμένος σέ δείπνο προς τιμήν του άρχηγού του αμερικανικού στόλου. Λίγο πριν τελειώσει το δείπνο έπαθε καρδιακή κρίση. Μεταφέρθηκε σ' ένα κρεβάτι του ξενοδοχείου και πέρασε μία πολύ άσχημη νύκτα. Την άλλη μέρα και ενώ οι υπάλληλοι του Δήμου ζούσαν μερικές ώρες άγωνίας (ό Πετρίδης είναι πολύ δημοφιλής και έντός του δημαρχιακού μεγάρου - πράγμα αρκετά πρωτότυπο για δήμαρχο) άκούσθηκε ό γυνώριμος θήκας. "Υστερα ή θερειά φωνή ήλθε από την σκάλα! "Για φέρτε μου στο γραφείο τα σχέδια του Κολοσσού να τα μελετήσω. Γρήγορα, γρήγορα. Χάσαμε πάλι σήμερα όλο το πρωί..."

ΚΑΙ ΤΙ ΠΑΡΧΟΤΗ δίπλα του, γύρω του, σκορπισμένοι σέ όλη την Ρόδο, πάρα πολλοί άνθρωποι, που σπρώχνουν το νησί προς τα εμπρός. 'Η Ρόδος, νησί εύλογημένο από τον Θεό, την καλή του μοίρα και τους 'Ιταλούς, έχει ανάγκη από μάτια που να κοιτάζουν μόνο προς τα εμπρός. "Ο τουρισμός της άποικιά σιγά - σιγά διασπάσεις γίγαντος. Πέρουι είχε ένα εκατομμύριο τουριστικές διανυκτερεύσεις, και αυτή την στιγμή κτίζονται νέα ξενοδοχεία, δυνάμει 2.000 κρεβατιών!

Τό «Γκράντ 'Οτέλ», που κρατά σταθερά την πρώτη θέση, έχει για διευθυντή του έναν νεώτατο 'Αθηναίο, τον κ. Μιχαήλ Πετρόπουλο, μόλις 26 ετών - φορέα και αυτόν του νέου πνεύματος που δονεί όλόκληρο το νησί: Πέρουι ή Ρόδος θύμιζε, χωρίς στον Πετρόπουλο, Σαιν Τροπέζ. Δική του ιδέα ήταν να διοργανώσει πρωτάθλημα πύγκ - πόγκ μέσα σέ πισίνα, που ξετελλανε κυριολεκτικά όλους τους Σουηδούς, και δική του πάλι ιδέα ήταν να διοργανώσει ποδόσφαιρο με σκούτερ, στα όποια έπδβαιναν νεαρές τουρίστριες με μπικίνι.

(Αυτό ξετελλανε τους Ροδίους...).

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι οι Σουηδοί έχουν πλεον άποφασίσει όριστικά να πολιοργώσουν την Ρόδο για καλοκαιρινή τους πρωτεύουσα και κάθε χρόνο οι σουηδόφωνοι Ρόδιοι αυξάνονται. Μά δεν είναι άναλόγος κι ό αριθμός των έλληνοσουηδικών ειδυλλίων. Οι "Έλληνες, κυρίως οι 'Αθηναίοι, τρέφουν μία πατροπαράδοτη πλάνη για τις Σουηδέζες. Πιστεύουν ότι μόλις μία Σουηδέζα αντικρύσει ένα μεσογειακό τύπο (που είναι, συνήθως, κακέκτυπο) θα γοητευθή άμέσως από την καταγωγή του και από τον θρόλο της ιδιαιτέρως θερμής του ιδιοσυγκρασίας. 'Από τό σημείο αυτό ξεκινούν ώρισμένες οδυνηρές απογοητεύσεις, που καταλήγουν σέ μικρά Βατερλώ. Οι "Έλληνες, εκ παραδόσεως, θέλουν τό άλλοδαπών θήλυ έλαφρώς: "Πέσε πίττα να σέ φάω..." 'Αλλά συχνά ή πίττα έξελίσσεται εις κυλόπιττα...

ΑΤΤΑ τα διαστικά για την Ρόδο - την όποια οι "Ανθρώποι..." έπισκέφθηκαν την περασμένη εβδομάδα. 'Από την άλλη εβδομάδα επιστρέφουν στην βάση τους, αφού έπλήρωσαν έλαφρώς τα έλίχειρα της λιποταξίας...

Η ζωή με την οικόγένεια

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΗΡΕΜΗΣ ΖΩΗΣ ΕΛΚΥΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ;

Παρ' όλα τα νέφη που συγκεντρώνονται γύρω από τον Δόν Χουάν, έξ αίτίας της έπιμονής του πατέρα του να διεκδική τον θρόνο της 'Ισπανίας, το ζευγάρι Δόν Χουάν Κάρλος - Σοφία δεν παύει να είναι τό πιο εύτυχιο άιδρόγυνο πριγκίπων της Εύρώπης. 'Ετσι τό χαρακτηρίζουν τελευταία οι ξένοι δημοσιογράφοι. 'Η άναταραχή γύρω από τό ζήτημα διαδοχής του 'Ισπανικού θρόνου δχι μόνο δεν έπηρέασε την εύτυχία του ζεύγους, αλλά συσφίγγει περισσότερο τους δεσμούς του. "Όπως είναι γνωστό, τό θέμα ανέκυψε μετά την δήλωση του ύπουργού Πληροφοριών ότι ό στρατηγός Φράνκο εύνοεί την άνοδο του Δόν Χουάν Κάρλος, και μάλιστα μέσα στο 1966, στον θρόνο της 'Ισπανίας.

Τό ζευγάρι έφθασε έτσι πολύ κοντά στον θρόνο - τό χώριζε μόνον ένα έθμα. Τούτο όμως δεν σκίασε την εύτυχία του. Και την εύτυχία αυτή ή 'Ελληνίδα πριγκίπισσα ξέρει να την συμπληρώνει όλοένα και περισσότερο με τις καθημερινές λεπτομέρειες μίας απλής οικογενειακής ζωής. "Ο περίπατος των παιδιών, ή περιποίηση τους, ή καλή ελληνική κουζίνα, τό εύχάριστο σπιτικό και, κυρίως, ή αγάπη είναι τα βασικά μυστικά αυτής της οικογενειακής εύτυχίας. Μυστικά που μόνο μία 'Ελληνίδα πριγκίπισσα γνωρίζει τόσο καλά και τό συνεχίζει άδιακόπως τόσο αξία.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ συγκεντρώνεται στο πάρκο της έπαύσεως. 'Ενώ ό μπαμπάς Δόν Χουάν Κάρλος και ή μαμά πριγκίπισσα Σοφία παρακολουθούν με αγάπη την μικρή Χριστίνα, ή μεγαλύτερη 'Ελενα βλέπει αρκετά άνήσυχη τις διασχύσεις του μαύρου σκύλου

ΜΙΑ εύτυχισμένη οικογενειακή σκηνή. Τα παιδιά έχουν κοιμηθή. Τώρα ό μπαμπάς και ή μαμά έχουν μερικές άρες όλοδιδες τους. Και τις περνούν με διάδασμα, στο μεγάλο σαλόνι της θαρβουέλα.

Ο
ΟΔΗΓΟΣ
ΤΩΝ *Αδελφών*

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ	ΕΙΔΟΣ	ΠΛΟΚΗ	ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ	ΣΧΟΛΙΑ	Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ
«ΑΘΑΝΑΤΗ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» («Όρδο»)	Δράμα	“Ερωτες, αγωνίες, συγκρούσεις γύρω από την γιγαντιαία μορφή του Λουδοβίκου Μπετόβεν.	Β. Διαμαντόπουλος “Αννα Βενέτη Μαρία Άλκαίου	Θεατρική διασκευή, λίγο μακρόσυρτη, που ερμηνεύεται με ιδιαίτερη δύναμη από τον Β. Διαμαντόπουλο. Ένδιαφέρουσα ή εργασία της ένδυματολόγου Άννυς Βρυχέα.	★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Ακροπόλ»)	Άθηναϊκή μουσική επιθεώρηση	Φαντασμαγορία, επίκαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και επίκαιρότης...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Για τους φίλους, τους πολλούς, του είδους, ή πιο ευχάριστη της σαιζόν.	
«ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ» (Δημοτικόν Πειραιώς)	Δράμα	Διασκευή εύφους και μοντέρνα του κλασικού ρωσικού μυθιστορήματος.	Άλ. Άλεξανδράκης Άλ. Γεωργούλη	Άξιοσημείωτη σκηνοθετική εργασία του Γ. Σεβαστίκογλου, και ολοκληρωτικά μελετημένη παράσταση.	
«Η ΜΠΟΡΑ» («Βασιλικό»)	Δράμα	Μια γυναίκα παλεύει ανάμεσα στο συζυγικό χρέος και στην αγάπη. Άγωνίζεται, άπελπίζεται, πεθαίνει.	Β. Μανωλίδου Χρ. Καλογερίκου Θ. Κωτσόπουλος	Παράσταση που ικανοποιεί το καλλιερημένο και το μεγάλο κοινό.	★
«ΣΥΠΝΑ, ΒΑΣΙΛΗ» («Γκλόρια»)	Έλληνική κωμωδία	Βάση. ή ιδεολογική μεταστροφή των δυο ηρώων. Του ενός χάρις στην διαφώτιση και του άλλου χάρις στο χρήμα.	Ντ. Ήλιόπουλος Γ. Τσατσόπουλος Β. Τσιούνη	Έργο διασκεδαστικό και πονηρό, που ικανοποιεί λίγο ή πολύ τους θεατές όλων των παρατάξεων.	☆
«ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΓΟΥΛΦ;» («Θέατρο Τέχνης»)	Ψυχολογικό δράμα	Δραματική αφήγηση της ζωής και των ψευδαισθήσεων ενός τραγικού ζεύγους, μπροστά σε δυο καλεσμένους φίλους τους.	Γ. Λαζάνης Ν. Άγγελίδου Ε. Σώκου Μ. Κουγιουμτζής	Έξαιρετικά επιτυχημένη ερμηνεία των τεσσάρων ρόλων του έργου και μια άριστα οργανωμένη παράσταση.	★
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Άθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου δ΄ κυνισμός σκεπάζεται με πολλήν αδρότητα και εύφυτα...	Δημ. Μυράτ Βούλα Ζουμπουλάκη	΄Η λαμπρή ερμηνεία του εξαιρετικού ζευγαριού κ΄ ή φροντίδα του ανέβασματος υπερνικούν την σχετική μονοτονία του έργου.	★★
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσια»)	Γαλλική σάτιρα	Κλέφτης στην αρχή του έργου, δολοφόνος στο τέλος, πάντα άτιμωρητος... Ένσαρκώνει ό ήρωας το πνεύμα του κυνισμού της εποχής.	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρή	Έκπληκτική, σπινθηροβόλος ερμηνεία του Τάκη Χόρν. ΄Ισως ο καλύτερός του ρόλος. Έξυπνα τα σκηνικά του κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΧΩΡΙΣΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ» («Βεργή»)	Ψυχολογική κομεντί	Στο γκρίζο πλαίσιο μιās άγγλικής πανσιόν, δυο ζευγάρια βασανισμένα από την μοναξιά αναζητούν την εύτυχία.	Έλσα Βεργή Μάνος Κατράκης Ρίτα Μουσούρη	Έπιμελημένη παράσταση και εξαιρετικά καλή ερμηνεία δίνουν ιδιαίτερη ζωή στο εύφύεστατο αυτό ψυχολογικό παιχνίδι.	★

● ΕΠΙΣΗΣ... Συνεχίζονται οι επιτυχίες : «ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ», στο θέατρο «Αμυράλ», «ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ», στο θέατρο «Άλφα» «Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΤΣΑΤΕΡΛΥ», στο θέατρο «Πορεία».

● Σ’ αυτή την σελίδα οι αναγνώστες μας θα βρίσκουν μια διαλογή από τα θεάματα που προσφέρει ή πρωτεύουσα. Όχι όλα... Τα κυριότερα, τα πιο ενδιαφέροντα, τα ήδη σφραγισμένα από την εκτίμηση της κριτικής και την αγάπη του κοινού.

● Σκοπός του «Οδηγού» είναι να βοηθήσει τους μη φανατικούς θεατρόφιλους, που δεν παρακολουθούν την θεατρική... φιλολογία που δημοσιεύεται κάθε ημέρα στις αθηναϊκές εφημερίδες και που θέλουν ένα δρόμο να δουν θέατρο... Πού θα πάνε...

● Επίσης απευθύνεται στον Έλληνα επισκέπτη, που έρχεται από άλλη πόλη ή το εξωτερικό. Χωρίς να είναι δυνατή ή απολύτως δικαία ταξινόμηση, πάντως ή απάντηση στο «ποιά είναι τα καλύτερα;» δίδεται θετικά, με την... παρασημοφορία των αστέρισκων.

● Για τις ταινίες, σημειώνουμε μόνον τους τίτλους... Ό αναγνώστης άς αναζητήσει στο πρόγραμμα που δημοσιεύεται στην εφημερίδα, που προβάλλονται και άν προβάλλωνται. Πάντως, είναι τα φύλλα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον λόγω σκηνοθέτου, πρωταγωνιστών, θεάματος

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

- «ΑΠΟΡΡΗΤΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ ΙΠΚΡΕΣ». Κατασκοπία. Μάικλ Κάιν.
- «ΒΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ». Αστυνομικό. Ζάν Πάλ Μπελμοντό, Τζέραλντιν Τσάπλιν.
- «ΣΙΝΙΚΟΝ ΤΕΙΧΟΣ». Έγχρωμη ιαπωνική παραγωγή.
- «ΠΩΣ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΤΕ ΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΑΜΟ ΣΑΣ». Κωμωδία. Φράνκ Σινάτρα, Ντέμπορα Κέρε, Ντήν Μάρτιν.
- «ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ». Έρρολ Φλύν.

- «ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΚΡΙΜ». Λώρενς Χάρβεϋ.
- «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΚΕΡΑΥΝΟΣ». Τζαίμς Μπόντ.
- «ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ». Ρεαλιστικό. Βίβιαν Λή, Σιμόν Σινιορέ.
- «ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΚΑΙ ΙΠΤΑΜΕΝΕΣ... ΣΑΚΑΡΑΚΕΣ». Θεαματικό.
- «ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΧΤΥΠΑ Η ΚΑΜΠΑΝΑ», του Χερμινγκουσίη. Ίνγκριντ Μπέργκμαν.
- «ΑΓΡΙΕΣ ΦΡΑΟΥΛΕΣ», του Ίνγκμαρ Μπεργκμαν. Ίνγκριντ Τουλίν.

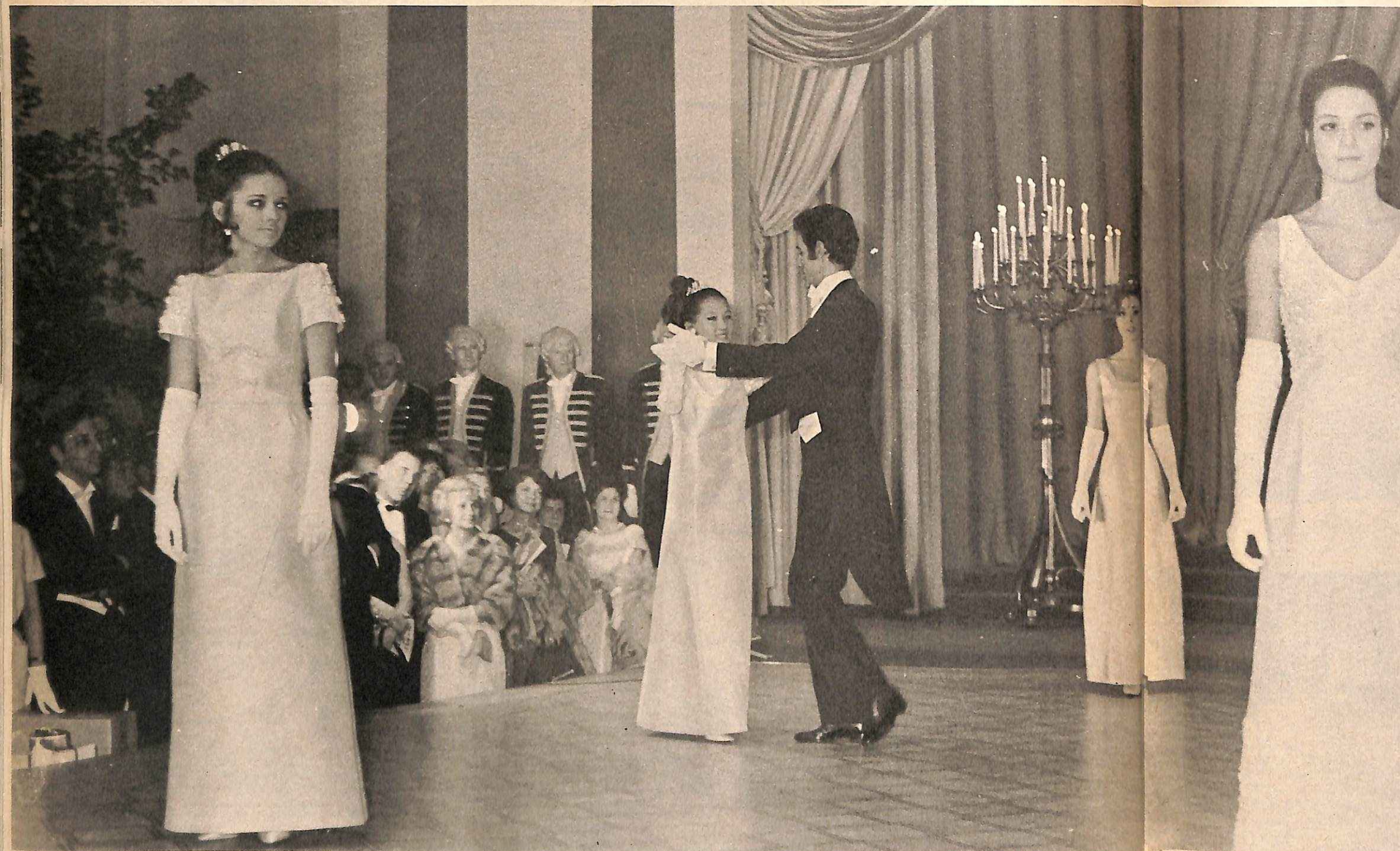
Μπαρμπαρέλλα

Ο πύραυλος της Μπαρμπαρέλλας και του Ντύντάνο, απορροφημένος από μια πελώρια Μέδουσα του Διαστήματος, βρίσκεται σε λίγο σε μια πόλη από ζελατίνα. Περίεργα όντα της άγνωστης πολιτείας μπαίνουν στο διαστημόπλοιο, για να γνωρίσουν τους ανθρώπους του.

ΜΕ ΚΕΦΙ, ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΥΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΗΣΑΝ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΧΡΟΝΟ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ «ΝΤΕΜΠΤΑΝΤ» ΣΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ, ΑΡΧΙΖΕΙ. ΤΟΝ ΑΝΟΙΓΕΙ Ο ΖΑΚ ΖΑΖΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΒΙΑΝΝΑΜ, ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜ

Κοσμικό ύστερόγραφο στο 1965

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ της βραδιάς φέτος λεγόταν Μαρί - Κλώντ 'Αμπαλέν και δέχθηκε (άριστερα) από τα χέρια της Μπεγκούμ το έπαθλο του χορού: "Ένα πολύτιμο διάδημα από αληθινά μαργαριτάρια. Από τα άλλα περίεργα της φετινής βραδιάς, ο μπουφές. Παρ' όλα τα καντηλιέρα, τους φρακοφορεμένους σερβιτόρους και τα ακριβά σερβίτσια, οι δεσποινίδες της καλής κοινωνίας προτίμησαν για τραπέζι το στρωμένο χαλί.

Με ασυνήθιστη κοσμική δραστηριότητα έκλεισε ο παλιός χρόνος στην Γαλλία. Τρεις μεγάλοι χοροί, τρία σημαντικά γεγονότα, τρεις αξέχαστες βραδιές ελάμπρυναν τις τελευταίες ημέρες του 1965. Ο χορός των «ντέμπ», που έγινε στις Κάννες αυτή την φορά, η πρεμιέρα της «Παναγίας των Παρισίων» στην Όπερα και η φιλανθρωπική σουαρέ των ήθοποιων υπέρ των καθυστερημένων παιδιών. Νεανικός ο πρώτος, έντυπιας ο δεύτερος, ραφινάρισμένος ο τρίτος, περιέκλεισαν στο σύνολό τους όλες τις τάσεις της μόδας και τους εξωφρενισμούς της εποχής μας. Βασικές αλλαγές στο χορό των «ντεμπταντ» σημειώθηκαν έφ' όσον, παρ' όλο που τυπικά, τουλάχιστον, τίποτε δεν χάλασε την παράδοση και οι 200 έκλεκτοι «ντεμπταντ» από όλα τα μέρη της γης έκαναν επίσημα την είσοδό τους στην κοσμική ζωή. Πώς την έκαναν; Ντυμένες, φυσικά, από τους μεγάλους οίκους της ότ - κουτюр και στολισμένες με ακριβά κοσμήματα, αλλά και με δλη την γοητευτική απλότητα των σημερινών «τηνέιτζερς».

Μετά την πατροπαράδοτη υπόκληση μπροστά στην Μπεγκούμ 'Αγά Χάν και το καθιερωμένο πιά «πρώτο βάλε», η όρχηστρα άρχισε να παίζει τους πιο μοντέρνους ρυθμούς που χορεύονται από την νεολαία. Μέσα σε λίγη ώρα, η ατμόσφαιρα είχε έντελως αλλάξει. Ακόμη κι αυτές οι ρομαντικά άπροσάρμοστες, δεν άργησαν να προσφέρουν την συμμετοχή τους σ' αυτόν τον κεφάτο και νεανικό χορό, και μόνο ο Ζακ Σαζό, ο πατροπαράδοτος επίσημος καβαλιέρος των εκάστοτε «ντέμπ», τα είχε κυριολεκτικά χαμένα, αναπολώντας τις προηγούμενες χρονιές στις Βερσαλλίες.

Αλλά το άποκορύφωμα του εφετεινού εξωφρενισμού ήρθε την ώρα του φαγητού. Καμιά από τις νεαρές δεν θέλησε να τιμήσει τα ωραία στρωμένα τραπέζια. Διαλέγοντας πρόχειρα κάτι από όλα, σήκωσαν τα κρινολίνα και τις τουαλέτες τους και στράφηκαν κατάχαμα. Οι υπηρέτες έγιναν κι αυτοί συμβολικές φιγούρες μιάς άλλης εποχής.

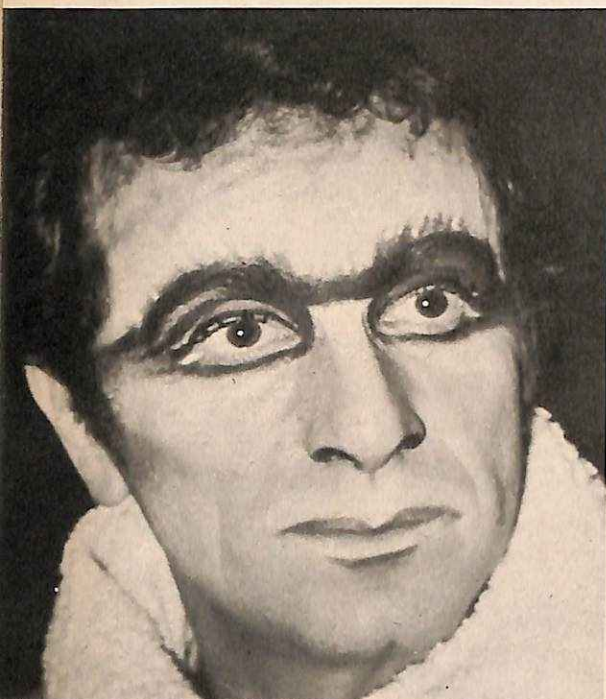
Η ΥΠ' ΑΡ. 1 νεαρά προσωπικότης της βραδιάς ήταν μια έξωτική πριγκίπισσα, η Φουόγκ Τάο, κόρη του αυτοκράτορος του Άνναμ Μπάο Ντάι, που μετά την εκθρόνισή του ζή στην Γαλλία. Η 18έτης πριγκίπισσα -μια τέλεια πιά Παριζιάνα- υποκλίνεται τώρα μπροστά σε μια σύζυγο θεού, την πάντα ωραία Μπεγκούμ 'Αγά Χάν.

ΣΗΜΕΙΑ των καιρών: Και οι «ντέμπ» κάθονται άνετα χάμα, όπως όλοι οι «τηνέιτζερς» του κόσμου. Η επισημότητα της βραδιάς, οι τουαλέτες και τα σμόκιν δεν εμπόδισαν στο να δημιουργηθεί μια γνήσια νεανική ατμόσφαιρα.

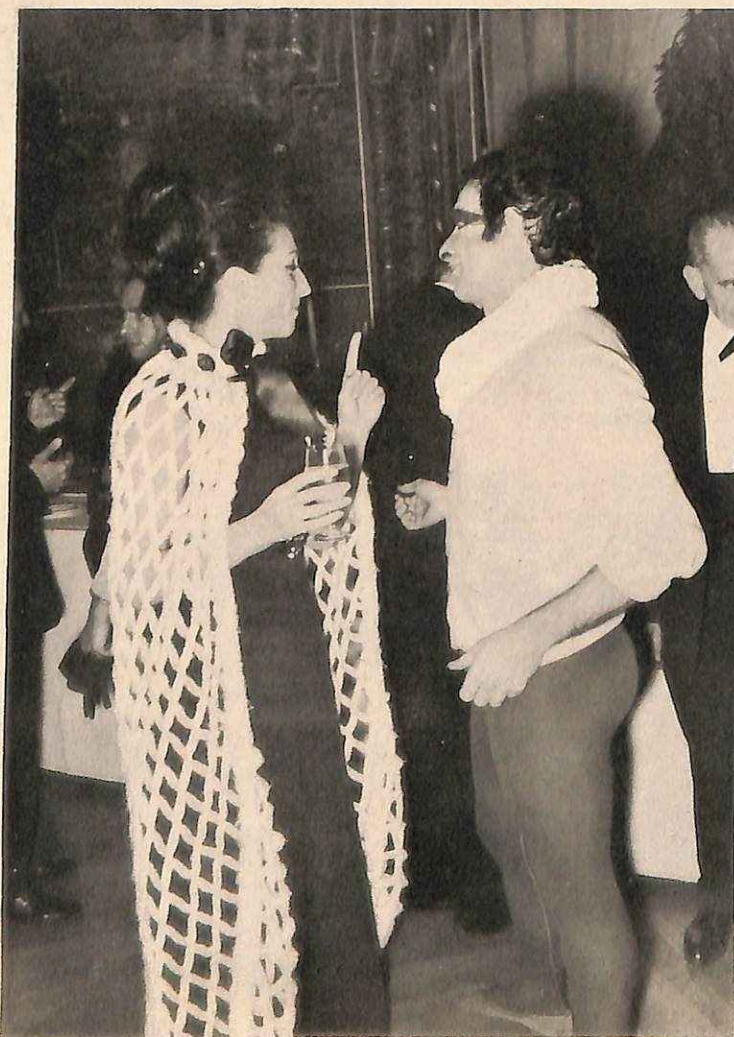

Σιὴν προεμιέρα τῆς "Οπερας, ἐντυπωσιακὲς ἐμφανίσεις

ΡΟΛΑΝ ΠΕΤΙ, ΕΝΑΣ ΩΡΑΙΟΣ ΚΟΥΑΣΙΜΟΣ

Απόλυτα προσαρμοσμένη στις σύγχρονες απαιτήσεις ήταν και η επίσημη προεμιέρα της "Οπερας των Παρισίων, με το χορό-δραμα του Ρολάν Πετί «Η Παναγία των Παρισίων», που ἐλάμπρυνε με την παρουσία του ὅλο το κοσμικὸ καὶ καλλιτεχνικὸ Παρίσι. Ἀνάμεσα στις ἐξαιρετικὲς ἐμφανίσεις τῆς βραδιάς, ἡ σύζυγος τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ, Κα Πομπιντού, με λευκὴ σατέν τουαλέττα, γαρνιρισμένη με διζόν, ἡ Μπεττίνα, ντυμένη σὰν «μπεμπέκα τοῦ παλιοῦ καιροῦ», ἡ Ἀντρέα Παρίζι κ. ἄ. Μιά, ἡ μεγάλη ἀπούσα τῆς βραδιάς: Ἡ Ζιζὶ Ζανμαίρ, σύζυγος τοῦ Ρολάν Πετί, ποὺ ἐμφανίζονταν τὴν ἴδια ἀκριβῶς ὥρα σὲ ἄλλο θέατρο. Μετὰ τὴν παράσταση, ὡστόσο, τὰ κατάφερε νὰ πεταχτῇ διαστικά, καὶ νὰ συγχαρῇ συγκινημένη τὸν ἄντρα τῆς. «Εἶσαι ὁ πιὸ ὠραίος Κουασιμόδος τοῦ κόσμου», τοῦ εἶπε δυνατὰ, παρατηρώντας τὸ ἐντονα γεωμετρικὸ ὅπ - ἄρ μακιγιάζ τοῦ καὶ τὸ κοστοῦμι ποὺ ὁ ἐνδυματολόγος τῆς παραστάσεως, ὁ "Υ6 - Σαὶν Λωράν, εἶχε ἐμπνευσθῇ γι' αὐτόν.

ΜΕΤΑ τὴν ἐπιτυχία, ἓνα «τέτ-ἄ - τέτ» τῶν πρωταγωνιστῶν. Ἡ Κλαίρ Μότ, ντυμένη ἐντυπωσιακὰ ἀπὸ τὸν "Υ6 Σαὶν Λωράν καὶ μακιγιαρισμένη σύμφωνα με τὸ καινούργιο λογὶ τῆς «ὅπ - ἄρ», ἀνταλλάσσει ἐντυπώσεις με τὸν Ρολάν Πετί.

Ο Ρολάν Πετί, ὕστερα ἀπὸ 20 ὀλόκληρα χρόνια αὐτοεξορισμοῦ ἀπὸ τὴν "Οπερα, ἐρχόταν ν' ἀποδείξει ὅτι παραμένει, ὡστόσο, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀξιόχους χορευτὰς τῆς. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸν Κουασιμόδο, καὶ ἄλλο ἓνα ἀκόμη μέλος τῆς οἰκογενείας Πετί τράβηξε τὴν προσοχὴ τοῦ κοινοῦ. Ἡ μικρὴ 12έτης Βαλεντίν, ποὺ τὴν βραδιά ἐκείνη ἔκανε τὸ καλλιτεχνικὸ καὶ κοσμικὸ τῆς ντεμποῦτο. Ἐνα ντεμποῦτο χωρὶς πολλὲς

ΤΟ ΓΕΜΑΤΟ ἀφέλεια κοριτσάκι, με τὴν μακρὰ ἀλογουρὰ, τὸν φιόγκο καὶ τὴν λευκὴ πελερίνα, ποὺ χαιρετᾷ τὴν σύζυγο τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ κ. Πομπιντού, ἔχει τὰ χρονάκια τοῦ. Εἶναι ἡ Μπεττίνα, ἡ περίφημὴ ἄλλοτε μαννεκέν, ἄλλοτε μνηστὴ καὶ παρὰ λίγο πριγκίπισσα Ἀλὴ Χάν. Μιά παρουσία ποὺ ἐντυπωσίασε με τὴν «ἀπλότητά» τῆς.

Η ΚΟΜΙΣΣΑ ντὲ Γκανέ, μιὰ ἀπλὴ, εὐχάριστη, ὁμορφὴ κυρία, ποὺ λατρεῖ τὸν χορὸ καὶ ἐνθουσιάσθηκε ἀπὸ τὴν ἐρμηνεία τοῦ Ρολάν Πετί, ἔσπυσε ἀπὸ τὶς πρῶτες στὰ παρασκήνια, γιὰ νὰ συγχαρῇ. Ἐκεῖ ὅμως τὴν εἶχε προλάβει μιὰ ἄλλη λάτρης τῆς Τερψιχόρης: Ἡ Κα Πομπιντού (ἀριστερά). Τὸ καλλιτεχνικὸ γεγονός εἶχε καὶ μιὰ συγκινητικὴ πλευρά: Τὴν πρώτη δημόσια ἐμφάνιση τῆς οἰκογενείας "Εντυ Κουσαντίν (δεξιά), ποὺ κινδύνεψε νὰ διαλυθῇ. Ὁ κ. κ' ἡ Κκ, ὁ γαμπρὸς καὶ ἡ κόρη Τάνια, ἐπιτέλους πάλι ἐνωμένοι.

ἀξιώσεις, ἴσως, ἀκόμη, οὔτε στὸν ἓνα οὔτε στὸν ἄλλο τομέα, ἀλλὰ πολλὰ ὑποσχόμενο καὶ στοὺς δύο. Ντυμένη στὴ σκηνὴ ὅπως κ' οἱ ἄλλες κομπάρσες, ἐμφανίστηκε γιὰ δύο μόνον λεπτὰ σ' ἓνα «ταμπλώ διδαν» καὶ ὕστερα ἐξαφανίστηκε, γιὰ νὰ ἐμφανισθῇ καὶ πάλι λίγο στὴ δεξίωση μ' ἓνα ἀπλό, μακρὸ φόρεμα, νὰ χαιρετήσῃ, νὰ δεχθῇ τὰ πρῶτα συγχαρητήρια καὶ νὰ φύγῃ. Ἐν ντεμποῦτο, ποὺ ὁπωσδήποτε δὲν θὰ τὸ ξεχάσῃ ποτέ...

ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΕΙ ἀπὸ ὁμορφιά καὶ κομψότητα ἡ Ἀντρέα Παρίζι, καθὼς προσέρχεται στὴν "Οπερα, μαζί με μιὰ ἀπὸ τὶς ἀδελφές Καριτά. Ἡ βραδιά τῆς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία μιᾶς ἐπανεμφανίσεως, μετὰ τὴν μακρόχρονη ἀπουσία τῆς ἀπὸ τοὺς κοσμικοκαλλιτεχνικοὺς κύκλους. Ὅσο γιὰ τὴν Καριτά, τὴν διάσημὴ κομμάτρια ἔκανε τὴν παρουσία τῆς με μαλλιά ἐκτένιστα.

ΑΛΛΟΣ ΧΟΡΟΣ, άλλο κοσμικό γεγονός, άλλη ευκαιρία για επίδειξη πλούτου και γούστου. Είναι η Φρανσουάζ Ντορλεάκ με πιτζάμα από κεντητό μπροκάρ.

ΜΙΑ «ΝΤΕΜΠ» όχι συνηθισμένη. Είναι η Κριστίν Καρόν, πρωτάθλητρια κολυμβήσεως. Παρουσιάστηκε στον Χορό των Καλλιτεχνών με μια τουαλέττα «άμπιρ».

Ο ΓΚΟΥΝΤΕΡ ΣΑΞ με μια νέα συνοδό, άγνωστη προς το παρόν. Ήραιότατη, ντυμένη στα μαύρα, τράβηξε άμέσως την προσοχή, στο πλευρό του γόητος.

Η ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ, με λαμέ τουαλέττα και λευκό διζόν, ενώ προσέρχεται, γοητευτική πάντα, στον Χορό των Καλλιτεχνών, για τα καθυστερημένα παιδιά.

Συγκέντρωση ύψηλης κομψότητας στον χορό των ήθοποιών

ΑΛΗΘΙΝΗ βασίλισσα η Βίρνα Λίζι, τυλιγμένη με κοκεταρία σε φτερά στρουθοκαμήλου, ξεχνάει ίσως μέσα στην λάμψη της βραδιάς ότι η Ιταλική δικαιοσύνη μπορεί να την καταδικάσει, γιατί ήταν μία από τις «Κούκλες» στο ομώνυμο φιλμ

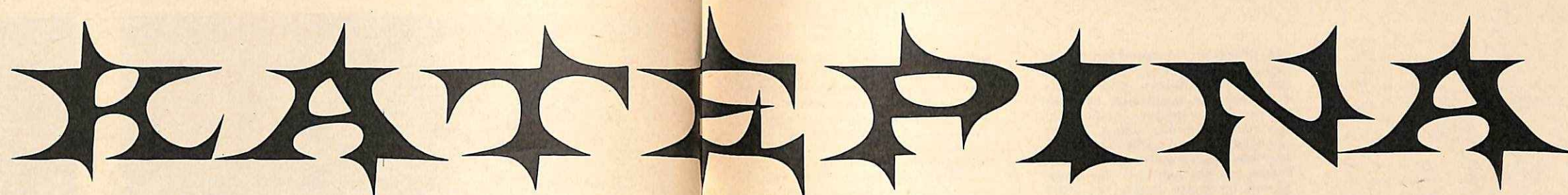
Ραντεβού την επομένη, στον χορό των ήθοποιών. Πρωτοστατούσε κ' εδώ η Κα Πομπιντού, κομψή, ακούραστη, κεφάτη. Ό σκοπός του χορού ήταν φιλανθρωπικός. (τα έσοδα διετέθησαν για το πρώτο κέντρο καθυστερημένων παιδιών), και όλοι θέλησαν να τον ενισχύσουν.

Η Μισέλ Μοργκάν έφθασε από τις πρώτες και έδωσε τον τόνο της ύψηλης κομψότητας. Ακολούθησαν και άλλες, έξι ίσου ω-

ραίες και έντυπωσιακές εμφανίσεις, όπως η Φρανσουάζ Ντορλεάκ, με ολοκέντητη μπροκάρ πιτζάμα, η Λίν Ρενά, με φόρεμα γαρνιρισμένο ολόκληρο με αληθινά λουλούδια, η κόμισσα ντε Ρίμπ με σατέν λευκό ταγιέρ χωρίς κανένα κόσμημα, η νεαρά πρωτάθλητρια Ευρώπης στην κολύμβηση, Κική Καρόν, με άμπιρ νεανική τουαλέττα κ. ά. Βασίλισσα, ωστόσο, της βραδιάς υπήρξε, κατά γενική ομολογία, η Βίρνα Λίζι. Τυλιγμένη με φιλαρέσκεια σ' ένα στενό φουρώ κεντημένο με αλη-

θινές πέρλες και φτερά στρουθοκαμήλου, ακτινοβολούσε από ομορφιά. Και η πιδ έντυπωσιακή, Τόν τίτλο έκέρδισε η μυστηριώδης ξανθή συνοδός του Γκούντερ φόν Σάξ. Ντυμένη στα ολόμαυρα, σε στυλ 1900, με σατέν φόρεμα, τρουά - κάρ παλτό και δαντελλωτές κάλτσες. Υπήρχαν και άλλες εμφανίσεις, ή μια καλύτερη από την άλλη, που έλαμψαν στον χορό των ήθοποιών. «Χρόνια το Παρίσι είχε να διασκεδάσει τόσο πολύ», είπαν οι παρευρισκόμενοι. ■■■

άρυεϊ μιὰ αγάπη

12

ατά τις τεσσερισημί-μνησθ' τὸ πρῶτ' ἡ Κατερίνα ἀνοίξε τὰ μάτια της, πού της φάνηκαν βαρειά. Ἡ μέρα ἄρχισε νὰ ψευτοφύγει σιγά - σιγά καὶ στήν αὐλὴ τοῦ πανδοχείου ἕνας δραχμισμένος κόκορας προσπαθοῦσε νὰ κἀνὴ νὰ πιστέψουν πὼς τὸ τραγῶδι του ἔκανε τὸν ἥλιο νὰ ἀνατελῇ. Ὁ Ἀρνὼ δὲν φαινόταν νὰ ἔχη κοιμηθῇ οὔτε ἕναν πόντο καί, μπροστὰ στὸ σθημένο τῆρας, ὁ μαυρὸς κοιμόταν ἀκόμη, ὀχθαίνοντας μὲ ἐπιμονή. Μὲ κάποιο κόπο καὶ μορφαίνοντας ἀπὸ πόνο, ἡ Κατερίνα ἀνασηκώθηκε. Τὴν πονούσαν ἡ πλάτη καὶ ἡ μέση της. Χωρὶς νὰ κἀνὴ θόρυβο, πήγε στὸ παράθυρο καὶ τὸ ἀνοίξε, γιὰ νὰ κοιτάξῃ ἔξω.

Ἡ βροχὴ εἶχε σταματήσει, μ' ὅλο πὺρ τὰ ἀποτελέσματά της ἔμεναν στή γῆ μὲ τὴν μορφὴ μεγάλων νεφελῶν, ὅπου ἀντανάκλουν τὸν τριανταφυλλένιο φῶς τοῦ οὐρανοῦ. Τὰ δένδρα, τὰ φύλλα ἑλμυρῶν σὺν καινούργια. Μύριζε ἔστω σταυλὸ καὶ θρεγμένο χῶμα, μιὰ δημοφιλὴ μυρουδιά ἔξοχῃ, πὺρ ἡ κοπέλλα ἀνέπνευσε μὲ ἀπόλαυση. Τεντώθηκε σὺν γάτα, μὲ ἀργὲς καὶ χαριτωμένες κινήσεις, χαμογελοῦσε καὶ ἔπειτα ἀργὰ ἐξέπλεξε τὶς μερδεμένες κοιτίδες της, γιὰ νὰ δώσῃ ἀέρα στὰ μαλλιά της. Μὲ τὰ δὺο χέρια τὰ φούσκωσε, τὰ διέλυσε, εὐτυχισμένη πὺρ ἔνοιωσε τὸ ζωντανὸ μετὰ τὸν σπινθὲρ τοῦ ὁμοῦ της. Ἐπειτα ξανακλείνοντας τὸ παράθυρο, γύρισε πρὸς τὸ κρεβάτι.

Μὲ τὰ μάτια κλειστά, ὁ πληγωμένος κοιμόταν ἐπίμονα, μ' ἕνα ἐλαφρὸ σούφρωμα στὰ σκληρὰ χεῖλη του, μιὰ ξάρα κάτω ἀπὸ τὴν οἶζα τῆς μύτης. Φαινόταν τόσο νέος, τόσο ἀπροστάτευτος καὶ συγκινητικός, πὺρ ἡ Κατερίνα δὲν μπόρεσε ν' ἀντισταθῇ στήν παρόρμηση πὺρ τῆς ἦθε. Γλιστρώντας γονάτισε κοντὰ στὸ κρεβάτι, ἀκούμπησε τὸ μάγουλό της κοντὰ στὸ μελαχροινὸ χέρι, πὺρ κρεμόταν σὺν ἐγκαταλειμμένο μὲ τὴν παλάμη πρὸς τὰ ἔξω ἑπάνω στήν κουβέρτα. Ἦταν ἔστω αὐτὸ τὸ χέρι, ἡ ἐπιθεμιδα, ὅμως, σκληρομένη ἀπὸ τὴν καθημερινὴν χρήση τῶν ὀπλων, ἦταν κάπως τραχειά. Ἡ Κατερίνα κολύπησε ἐπάνω τὰ χεῖλη της μὲ μιὰ θερμὴ πὺρ τὴν ἔκανε καὶ τὴν ἴδια ν' ἀπορήσει. Μιὰ μπάλλα φούσκωνε μέσα

στὸ λαρύγγι της. Ἦθελε νὰ κλάψῃ καὶ νὰ γελάσῃ τὴν ἴδια στιγμὴ. Πάνω ἀπ' ὅλα, ὅμως, ἦθελε ἀσυναίσθητα ἡ γλυκεῖα αὐτὴ στιγμὴ νὰ κρατήσῃ μιὰ αἰωνιότητα. Ὁ κόσμος γύρω της εἶχε χαθῇ. Δὲν ὑπῆρχε παρὰ αὐτὴ καὶ ὁ Ἀρνὼ, κλεισμένοι σ' ἕνα μαγικὸ κύκλο, πὺρ στοὺς ἀδελφούς του τοῖχους συντριβόταν ἡ πραγματικότητα. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἦταν δικός της, μόνον δικός της...

Αἰχμαλώτη μιὰς παντοδύναμης γοητείας, ἡ Κατερίνα δὲν κατάλαβε πὼς κάτω ἀπὸ τὰ χεῖλη της, τὸ χέρι κοινοῦσαν, πὼς ἕνα ἄλλο χέρι γλιστροῦσε στὰ κύματα τῶν μαλλιών της, πὺρ ἦταν κορμιόμας στὸ κρεβάτι. Ὅταν ὅμως τὰ δὺο χέρια ἐνωμένα αἰχμαλώτισαν τὸ πρόσωπό της καὶ τὸ ἀνασήκωσαν, κατάλαβε πὼς ὁ πληγωμένος εἶχε ξυπνήσει. Γυρισμένος στὸ πλάι, μισοσηκωμένος στὸν ἕναν ἄγκωνα, τὴν κοίταξε καὶ ἀργὰ τὴν τραβῶσε κοντὰ του. Ἐδῶλε μιὰ ψιλὴ κραυγὴ, θέλησε ν' ἀπελευθερώσῃ τὸ κεφάλι της.

— Ἀρχόντ' μου... Ἀφῆστε με. Θά...

— Σσσ! τῆς εἶπε μονάχα. Σόπα! Ὑποταγμένη ἀπὸ τὸν ἐπιτακτικὸ τόνο τῆς φωνῆς του, σάπασε, ἔπαψε νὰ ἀντιστέκεται. Δὲν ἔνοιωσε οὔτε τὴν ἐπιθυμία, οὔτε τὴν δύναμη γι' αὐτό. Στὸ στήθος της ἡ καρδιά της χτυποῦσε τόσο δυνατὰ πὺρ ἔσκαγε σχεδόν. Ἦταν μαγεμένη ἀπὸ τὸ πάθος τῶν μαύρων ματιῶν του, πὺρ καὶ καὶ στιγμὴ ἔρχονταν καὶ πὺρ κοντὰ της. Τὰ χέρια τοῦ παλληκαριοῦ εἶχαν ἐγκαταλείψει τὸ πρόσωπό της. Τὴν ἔκλεινε τώρα στὰ χέρια του, τραβώντας τὴν κοντὰ του στὸ κρεβάτι ἀκατανίκητα, ἄπληστα...

Ὅταν τὴν ἔβλεψε κοντὰ του, σφιγμένη ἀπὸ τοὺς σκληροὺς μῦς τοῦ στήθους του, ἡ Κατερίνα ἀνατριχίασε σύγχωρα. Ἐνῶς ἐλαφροῦς ἰδρώτας ἔβρεχε τὴν μελαχροινὴν ἐπιθεμιδα τοῦ νέου. Μύριζε ἔστω κρεβάτι, πυρετὸ καὶ μιὰ ἄλλη μυρωδιά, πὺρ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν καθορίσῃ, ἴσως τὸ βάλσαμο πὺρ ἔχαν ἀλείψει τὴν πληγὴ του στὸ μηλίνι. Ὁ Ἀρνὼ ἀνέπνευσε δυνατὰ καὶ ἡ ἀναπνοὴ του γέμιζε τ' αὐτὰ τῆς προθυμίας αἰχμάλωτῆς του. Τὸν ἄκουσε νὰ ὀρῇ μέσα ἀπ' τὰ δόντια του γιὰ τὸν ἐμπόδιο

τὸ ἀκνητοποιημένο πόδι του. Ἡ Κατερίνα ὅμως δὲν ἔκανε οὔτε τὴν παραμικρὴ προσπάθεια νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτὸ της. Ἀσυναίσθητα περιμένε πάντοτε μιὰ στιγμὴ σὺν καὶ τούτῃ...

Βόγγηξε, ὥστόσο, ὅταν τὸ σκληρὸ στόμα ἔπεσε ἐπάνω στὸ δικό της, κακοποιώντας τὸ μὲ τὴν θερμὴν ἐνὸς πεινρασμένου. Καμπάνες ἀνηχοῦσαν μέσα στὸ κεφάλι της, μιὰ κωδωνοκορυσία χαρᾶς, πρωτόγονη σὺν τὴν ἴδια τὴ γῆ. Χωρὶς νὰ τὸ κατάλαβῃ τεντώθηκε κάτω ἀπὸ τὰ χέρια πὺρ τὴν περιέτρωναν, προσπαθώντας νὰ ἀντίψουν τὴν ἀλήθεια τοῦ παρθενοκορμιῶν της.

Γιὰ ἕναν πληγωμένον μὲ λῆξιν, ὁ Ἀρνὼ ἀποδειχνόταν παρὰ ξένα ὀρμαλέος. Δὲν τὸν συγκρατοῦσαν λεπτότητες καὶ οἱ ἐπιτακτικὲς, γρήγορες κινήσεις του, ἦταν κινήσεις στρατιωτικῶν πὺρ λογαριάζει κάθε στιγμὴ. Κι ὥστόσο σ' αὐτὴ τὴν διαστροφή πὺρ τὴν στεροῦσε καὶ ἀπὸ τὴν παραμικρὴ ἐπιθυμία ν' ἀντισταθῇ, ἡ Κατερίνα ἀνακάλυπτε μιὰ ἐξαιρετικὴ γλῶσσα. Ἀφηνόταν, προσφερόταν, ναυδόντας καὶ βλάς τὴν εὐτυχία. Τὸ φίλ παρατεινόταν, γινόταν πὺρ βαθὺ, ξυπνώντας τὴν τρέλλα στὸ αἷμα τῆς κοπέλλας. Δὲν κατάλαβε τί ἔκανε ὁ Ἀρνὼ. Ἀνοίγε τὸ πνευματικό της, ἐξοκμύλωνε τὸ φῶς της. Μόνον ὅταν ἐγκατέλειπε τὰ χεῖλη της γιὰ νὰ θυβῇ τὸ πρόσωπό του ἀνάμεσα στὰ στήθη της, κατάλαβε πὼς ἦταν μισόγνημη στήν ἀγκάλια του. Κ' ἡ θεὰ ὅμως τῆς ἴδιας τῆς σφύρας της, πὺρ ἔλαμπε τόσο τριανταφυλλία στὸ φῶς τῆς αἰγῆς, πὺρ τριανταφυλλία ἀκόμη στήν ἀντίθεση μὲ τὰ κοντὰ μαύρα μαλλιά τοῦ Ἀρνὼ πὺρ ἔφευγαν ἀπὸ τὸ σῶμα, δὲν τῆς προκαλοῦσε καμμιὰ συστολή. Ἦταν σὺν νὰ εἶχε δημιουργηθῇ ἀπὸ πρῶν γιὰ νὰ δοθῇ σ' αὐτὸν τὸν ἄντρα, σὺν νὰ μὴν εἶχε δημιουργηθῇ παρὰ μόνον γι' αὐτὸν, γιὰ τὴν ἀπόλαυση καὶ τὴν εὐτυχία του.

Πὺρ σιγὰ τώρα, ἔξακολουθοῦσε νὰ τὴν γδύνει μὲ τὸ ἕνα χέρι καὶ νὰ τὴν χαϊδεύει μὲ τὸ ἄλλο. Τὰ χέρια του φαινόταν νὰ δισπάζουν μπρὸς σὲ αὐτὴ κανονικὰ ἀνακάλυψη. Ἐπειτα φαινόταν νὰ διαπύκνυν καὶ νὰ ἀρπάζουν τὴν κατάκτησή της μὲ μιὰ

βίαιη χαρὰ. Μοιρομύριζε λόγια χωρὶς συνέχεια πὺρ δὲν τὰ καταλάβαινε ἡ Κατερίνα. Μιὰ στιγμὴ ξαναγύρισε πρὸς τὸ πρόσωπό της. Εἶδε τὰ χαρακτηριστικά του σκληρομένα ἀπὸ τὸν πόθο, τὸ φεγγαβόλημα τῶν μαύρων ματιῶν πὺρ ἀναζητοῦσαν τὴν ματιά της.

— Πόσο εἶσαι ὁμορφ'! τῆς εἶπε λαχανιαστὰ, μὲ δραχνὴ φωνή. Πόσο εἶσαι γλυκεῖα... καὶ τριανταφυλλία καὶ τρυφερό!

Μὲ πάθος ξαναπῆρε τὸ στόμα της καὶ ἀναποδογύρισε ἀπὸ κάτω του τὸ λυγρὸ κορμί, κάμπτοντας πρὸς τὰ πίσω τὴν στρογγυλὴ μέση. Καὶ πάλι ἡ Κατερίνα βόγγηξε. Ἐνα μικρὸ βόγγητὸ πὺρ ἦταν σχεδὸν πρόσκληση.

Ξαφνικὰ στήν αὐλὴ τοῦ πανδοχείου ἀκούστηκε μιὰ φωνή:

— Κατερίνα! Κατερίνα! Πὺρ εἶσαι;

— Θεέ μου, ὁ θεὸς μου!

Σεμνὴ ἀπότομα, ἡ Κατερίνα ἀνασηκώθηκε ἀποθώντας τὸν νῆο. Συνειδητοποίησε τότε διότι τὴ γυνίκα της, τὴν πόρτα αὐτὴ πὺρ μποροῦσε ν' ἀνοίξῃ, τὸν μαῖθο αὐτὸν πὺρ εἶχε ἀρξίσῃ νὰ κοινοῦται καὶ ἔτοιμαζόταν νὰ ξυπνήσῃ. Κατακόκκινη ἀπὸ ντροπὴ προσάπθηκε νὰ φτιάξῃ τὰ ρούχα της, πὺρ ἀπελευθερώθῃ ἀπὸ τὸ ἀγκάλιασμα τοῦ Ἀρνὼ, πὺρ ξαφνικὸς γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν ξανατραβῶσε κοντὰ του μ' ἕνα πνευμένο παρὰ πῶ.

— Κάτσε ἀκόμη... Σὲ θέλω! Θὰ σοιτώσω ὅποιον τολμήσῃ νὰ μπῇ!

— Εἶναι ἀδύνατον!... Ἀχ, Θεέ μου, ἀφῆστε με!

Εὐκίνητη σὺν χέλι, εἶχε καταφέρει νὰ ἐγκαταστήσῃ ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ἐνῶ ξαναγινόταν διαισθητὰ, μὲ τοιμαμένα καὶ ἀδέξια χέρια, τὸν κοίταξε καὶ τὸν εἶδε τόσο γλαυφὸ! Τὸ τετραπύρρον πρόσωπό του θίμει πεινασμένο λίκνο καὶ τὰ χέρια του, σχεδὸν ἀσυνείδητα, ἀπλώνονταν πρὸς αὐτὴ σὲ μιὰ χειρονομία παθητικῆς παρακλήσεως. Ὅλη του ἡ δύναμη, ὅλη ἡ διαπύκτη, τὸν εἶχαν ἐγκαταλείψει. Δὲν ἦταν παρὰ ἕνας ἄντρας πὺρ εἶχε στερηθῇ τὴν εὐτυχία, πὺρ τὰ χέρια του, πὺρ ἀδύνατα, δὲν εἶχαν καταβῶσι καὶ συγκρατήσουν. Ἐπειτα, ξαφνικὰ, μὲ τὸν πὺρ ἀνα-

ρους, μισογκρίζους, κεντημένους μὲ ἀσπὴν, χιτῶνες τῶν ἀνδρῶν τῆς προσωπικῆς φρουρᾶς τοῦ Φίλιππου τῆς Βουργουνδίας. Στὰ στήθη τους ἀπλώνονταν τὸ οἰκόσημα καὶ τὸ ρητὸ τοῦ δούκα τῆς Βουργουνδίας...

— Εἶναι στρατιῶτες τῆς φρουρᾶς τοῦ δούκα τῆς Βουργουνδίας, εἶπε ἡ Κατερίνα. Ἐπικεφαλῆς τους εἶναι ἕνας ἀξιωματικός...

Πραγματικὰ ἕνας μεγάλος ἱππότης μὲ κάτασπρο λοφίον κατέβαινε ἀπὸ τ' ἄλογό του καὶ προχωροῦσε πρὸς τὸν Ματιὲ Γκωτερέν πὺρ πηγαινοερχόταν νευρικὰ στήν αὐλὴ, παρὰ μὲ τὸν Ἀμποῦ-Ἀλ-Χαῦδ. Ἡ κοπέλλα ἀνεγνώρισε τὶς κάπως ἀδέξιες κινήσεις καὶ τὴν ἤχηρὴ φωνὴ τοῦ καινουριοφερμένου.

— Μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι ὁ ἄρχοντας Ζάκ ντὲ Ρουσσαί, συνέχισε ἡ Κατερίνα.

Ὁ Ἀρνὼ στραβομουτσούνισε. — Νὰ πῶς ἡ ὁργή, ἀγαπητὴ μου! Εἴσατε καλὰ πληροφορημένη γι' αὐτοὺς τοὺς καταραμένους τοὺς Βουργουνδίου. Λόγω τῆς τῆς γνωρίζετε ὅλους.

— Σχεμάτε πὼς κάθομαι στὸ Ντιζὸν καὶ εἰμαι ὑπὸ τοῦ ἄρχοντα Φίλιππου.

Στὸ μετὰ τὴν αὐλὴν ὁ Ζάκ ντὲ Ρουσσαί πλησίαζε τὸν ποταμὸν καὶ ἡ δυνατὴ φωνὴ του ἔφτανε εἰκόλα μέχρι τὸ ἐπάνω πατώμα.

— Ποιὸν χαίρωμαι πὺρ σὰς συνατώ, μαστρο-Γκωτερέν. Νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια σὰς ἀναζητοῦσα.

Ὁ Ματιὲ ἔκανε τὶς ὑποκλίσεις τὴν μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη, ξεχνώντας γιὰ λίγο τὴν ἀνημία του, πὺρ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀπουσία της.

— Ἐμένα; Μὰ τί τιμὴ...

— Ἐσὰς καὶ τὴν γοπητευτὴ ἀνημία σας! Ὁ ἄρχοντας μου Φίλιππος φοβήθηκε, ἀφοῦ φύγατε, τὶς κακὲς συναντήσεις πὺρ θὰ μπορούσατε νὰ γίνετε στὸν δόμο, ἰδιαίτερα διασχίζοντας μερικὲς περιοχάς, ὅπου κυριαρχοῦν οἱ Ἀγγλοὶ καὶ πὺρ δὲν εἶναι χώρες τῆς Βουργουνδίας. Μὲ στέλνει γιὰ νὰ σὰς συνοδέψω μέχρι τὸ Ντιζὸν, καθὼς καὶ τὴν δεσποινίδα Λεγκουά.

Ἡ Κατερίνα δὲν ἄκουσε παρακάτω. Πῶς ἀπὸ τὴν πλάτη της, μιὰ δραστήριος φωνὴ ἔσκαπε:

— Λεγκουά... Ποιὸς ὀνομάζεται Λεγκουά ἐδῶ;

Γυρνώντας ἑσπῶ, εἶδε τὸν Ἀρνὼ σηκωμένο στὸ κρεβάτι του, πὺρ ἄσπρὸ καὶ ἀπὸ τὰ σεντόνια του. Τὰ μάτια του ἔβλεπαν φλόγες ὁρῆς καὶ πετοῦσε μὲ λυσσασμένο χέρι τὰ σκεπάσματα του, ἔτοιμος νὰ δομήσῃ. Ἠλέποντας αὐτὸ ὁ μαῖθος δούλος εἶχε τρέξῃ κοντὰ του καὶ τοῦ εἶχε ἀγκάλιασε τὰ χέρια γιὰ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ καθίσῃ ἡσυχῶς. Μέσα στήν μέγανη ὁμορφίαν τῶν μαυρῶν χερῶν, ὁ Ἀρνὼ πάλιν σὺν δαίμονας.

— Ποιὸς, οὐδὲν, ποιὸς ἔχει αὐτὸ τὸ καταραμένο ὄνομα; Ποιὸς ὀνομάζεται Λεγκουά;

— Εἰναι ὁ ἄρχοντας μου. Εἶναι τ' ὄνομά μου! Ὄνομά μου! Κατερίνα Λεγκουά.

— Ἐσὰς... Ἀπὸ δευτερόλεπτο σὲ δευτερόλε-

Ἡ Κατερίνα Λεγκουά, μιὰ μικρὴ πανέμορφη Παρισινὴ, ἔζησε μιὰ τραγικὴ περιπέτεια στὸ Παρίσι τοῦ 1413 ὅταν ἦταν 14 ἐτῶν. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὺο παρατάξεις, οἱ Ἀρμανιάκ καὶ οἱ Βουργουνδίοι, πολέμουσαν μὲ μίσος γιὰ τὴν ἐπικράτηση στήν Γαλλία. Ἡ Κατερίνα, προσπαθώντας μὲ τὴν βοήθεια τοῦ μικροῦ φίλου της Λαντρὺ Πιγκάς, νὰ σώσῃ τὸν ἱππότη Μιχαὴλ ντὲ Μονσαλδὺ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Παρισινοῦ φιλοβουργουνδικοῦ δρχλου, δὲν κατορθώνει παρὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν καταστροφὴ τῆς οἰκογενείας της. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ δούκα τῆς Βουργουνδίας ἀνακαλύπτουν τὸν Μιχαὴλ κρυμμένο στὸ ὑπόγειο τῶν Λεγκουά καὶ τὸν λυντσαροῦν, κρεμοῦν τὸν πατέρα τῆς Κατερίνας καὶ καίνε τὸ σπίτι τους. Ἡ Κατερίνα μὲ τὴν μητέρα της καὶ τὴν ἀδελφὴ της Λουίζα κατορθώνουν νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὸ Παρίσι χάρις στὸν Βαρνάβα τὸν Ἀχθαδὰ καὶ στήν τσιγγάνα Σάρα. Καταφεύγουν στὸ Ντιζὸν, στὸν θεῖο τῆς Κατερίνας, Ματιέ. Τρία χρόνια ἀργότερα, ἡ Κατερίνα βρίσκει μὲ τὸν θεῖο της στήν φλαμανδικὴ πόλιν Μπρῦξ, ὅπου θὰ βρεθοῦν σὲ μιὰ λιτανεία.

πτο ή έκφραση του προσώπου του ιπ-
πότη μεταβόλταν. 'Η έκκληση
πρώτα, έπειτα ή όργή, τώρα το τυ-
φλό μίσος τόν πλημύριζε, σκληραί-
ωντας τή χείλη επάνω από τ' άσπρα
του δόντια, σάν ενός ζώου έτοιμου νά
δαγκάση. Τήν κοιτούσε σάν νά την
έβλεπε πρώτη φορά και δέν υπήρ-
γε πιά ίγνος στά μαύρα του μάτια
του πάθους που είχαν πριν λίγη ώρα.
—'Ονομάζεσαι Λεγκουά, έλεγε με

ήπόκοψη φωνή, όπου παλλόταν μόλις
συγκρατούμενη όργή. Καί πές μου...
είσαι συγγενής εκείνων των Παρισί-
ων χασάτηδων που έκαναν... τόσο
θόρυβο πριν λίγα χρόνια;
—'Ήταν ξαδέρφια μου, αλλά...
—'Πάρει!... Ούτε λέξη! Φύγε!...
—'Πώς;
—'Φύγε σου λέω... φύγε πριν σέ
πετάξω από την πόρτα της κάμαρας
αυτής. 'Ορκίστηκα μιά μέρα άπελπι-
σίας, νά σκοτώσω όποιον έχει αυτό τό
όνομα. 'Επειδή είσαι γυναίκα δέν θά
σέ σκοτώσω... αλλά δέν θέλω νά σέ
ξαναδώ ποτέ.

'Αποσβολωμένη ή Κατερίνα παρα-
κολούθους χωρίς νά καταλαβαίνει
αυτή την έκρηξη όργης. 'Ο άντρας
που πριν λίγο παραληρούσε στην άγ-
καλιά της, αυτός που την είχε κοιτά-
ξει με τή ίδια τή μάτια της αγάπης,
είχε μεταβληθή από μιά παράλογη
μεταμόρφωση σέ έχθρό... την έδιω-
γε. Μιλούσε, όμως, άκόμη, άνάμε-
σα στά σφιγμένα του δόντια.

—'Ακουσέ με καλά! Είχα έναν ά-
δελφό... Ένα θανμάσιο παλληκάρι,
που τον λάτρευα. 'Ήταν στην υπηρε-
σία του δούκα Λουδοβίκου της
Γουιέννης. Στην διάρκεια των ταρα-
χών του Καμπός, οι χασάτηδες τον
έπασαν, τον σκότωσαν, τον ξεκοί-
λισαν σάν σφαχτό. 'Ήταν νέος, ή-
ταν γενναίος και ήμωφος, δέν είχε
ποτέ κάνει κακό σέ κανέναν, τον έ-
σφαξαν όμως σάν γουρουνόπουλο.
Και ό άνθρωπος που τον σκότωσε ή-
ταν ένας χασάτης που όνομαζόταν
Γκυγιώμ Λεγκουά. Τώρα ξέρεις...
Λοιπόν φύγε και παρακάλα τον Θεό
νά μην ξανασυναντηθούμε...

'Η φωνή του νέου ήταν γεμάτη
τόση λύσσα, τόση λύπη, που δάκρυα
ανέβηκαν στά μάτια της Κατερίνας.
'Η άπογοήτευση ήταν πολύ σκληρή
και ήταν πολύ άπότομο αυτό τό σώ-
ριασμα του κόσμου του έρωτα που έ-
χε χτιστή σέ λίγες ώρες γύρω από

μιά συνάντηση. Νάχης φτάσει σ' ένα
όνειρο που τό νόμιζες νεκρό από πο-
λόν καιρό, πεθαιμένο για πάντα και
νά τό βλέπης νά χάνεται μ' αυτόν
τον παράλογο τρόπο!... Πώς μπο-
ρούσε νά την κατηγορή τόσο σκληρά
για τόν θάνατο του Μιχαήλ, ενώ γι'
αυτόν τόν άγνωστο τή είχε χάσει ό-
λα; Θέλησε νά επιχειρήσει νά υπερα-
σπίση τόν εαυτό της.

—'Έλεος, άρχοντά μου, άκούστε
με, μη με καταδικάζετε χωρίς νά μ'
άκούσετε. Δέν ξέρετε λοιπόν τί συνέ-
βη την θλιβερή μέρα που πέθανε ό
άδελφός σας; Δέν ξέρετε πώς...

Η άπότομη φωνή του 'Αρνώ την
έκοψε στη μέση, ενώ με τό δαχτυλο
την έδιωχνε πάλι.

—Δέν ξέρω παρά άρκετά! Φύγε...
Μου προσενείς άηδία, ή δέα σου μου
προξενεί φρίκη. 'Αλλωστε σέ περιμέ-
νουν κάποι. Δέν άκουσα αυτόν τόν
ιππότη που έφτασε νά λήη δική ό δού-
κας της Βουργουνδίας τόν έστειλε
νά σέ προστατέψη; Τί τιμη, τί περι-
ποίηση! Δέν είναι δύσκολο νά κατα-
λάβη κανείς τί είσαι ήμορφότατα μου!
Λένε πώς άρέσουν οι γυναίκες σάν
και σένα στον δούκα Φίλιππο.

—Δέν είμαι τίποτε για τόν δούκα
Φίλιππο, έπιανεστάτης ή Κατερίνα
κατακόκκινη μέχρι τ' αυτιά. 'Αντί-
θετα θέλησε νά δάλουν νά με συλ-
λάβουν πρόσφατα. Τί πάτε νά φαν-
τασθήτε;

Τό γέλιο του 'Αρνώ ήταν άκόμη
πιο πρόσβλητικό από τή λόγια του.
—Νά φαντασθώ; Δέν θά δυσκο-
λειθώ πολύ νά σέ κάνη δική του.
Κρίνω από την δική μου έμπειρία.
'Αφήνεις νά σέ χαιδολογήσουν εύκο-
λα κοκκώνα μου!

'Η φωνή του έβγαλε ή Κατερίνα
ήταν φωνή πληγωμένου ζώου. Τά
μάτια της ορθάνοιχτα άφηναν νά ξε-
σπύγη ποταμός τή δάκρυα. Κύλησαν
στά μάγουλά της μέχρι τόν λαιμό
της. 'Η Κατερίνα άπλωσε προς τόν
πληγωμένο χέρια που έτερεμαν.

—Λυπηθήτε με, άρχοντά μου... Τί
σάς έκανα για νά μου φέρεστε μ' αυ-
τόν τόν τρόπο. Δέν καταλάβετε;

—Τί; έλεγε ό 'Αρνώ σαρκαστικά.
Πώς μόλις βγαίνοντας από τό κρεβά-
τι του Φίλιππου δεχόσουν νά γλιστρή-
σης στο δικό μου. Ποιός ξέρει; 'Ι-
σως είχες τέτοια διαταγή. Αυτή ή
έπίθεση... και αυτή ή σωτηρία χτές
την νύχτα δέν ήταν ίσως, παρά ένα
σοφό τέχνασμα. 'Ο ρόλος σου ήταν
νά μου άποσπάσεις στο κρεβάτι τόν
σκοπό της άποστολής μου. Συγχα-
ρητήρια! Όμολογώ πώς σχεδόν τή
κατάφερες. Λόγω τιμής για μιά σι-
γη μ' έκανες τρελλό... Είναι άκόμη
που συνήντησα πολύ λίγες παλιου-
γαικές τόσο έλκυστικές σάν και σένα.
Τώρα φτάνει, σου είπα και πριν, νά
φύγης!

Τρελλή από θυμό αυτή την φορά,
ξεχνώντας τό πάθος της που αυτό τό
παλληκάρι είχε ξυπνήσει μέσα της,
ή Κατερίνα, με σφιγμένες τίς γου-
διές προχώρησε προς τό κρεβάτι.

—Δέν θά φύγω πριν με άκούσε-
τε... και δέν μου ζητήσετε συγγνώ-
μη...

—Συγγνώμη; 'Από μιά...

Είχε ξεστομίσει την βροιά σάν νά
έφτυνε. 'Ακούγοντας την άτιμη όνο-
μασία ή κοπέλλα έκανε πίσω με τή
χέρια στο πρόσωπο σάν νά την είχαν
χτυπήσει. Τό θάρρος της και ό θυ-
μός της την έγκατέλειπαν. "Όλο τό
γλυκό ειδύλλιο είχε μεταβληθή σέ
μιά γελούα και έξευτελιστική φάρα.
'Η πάλι, τό καταλάβαινε καλά, δέν
θά όφειλυνε σέ τίποτε γιατί ή όργή
τύφλωνε τόν 'Αρνώ. 'Αποστρέφον-

τας τό πρόσωπο, με τή χέρια κρεμα-
σμένα, κοιρασμένα, βάδιζε προς την
πόρτα. 'Ετοιμαζόταν νά την άνοίξη
όταν ένα βέπνημα ύπερσφαιρίας την
έκανε νά γυρίση προς αυτόν. Τό λε-
πτό της πρόσωπο, κάτω από την
πλούσια μαζα των μαλλιών, που τίς
δημιουργούσαν έναν ακατάστατο φω-
τοστέφανο, ύψώθηκε περήφανα. Βύ-
θισε την περιφρονητική ματιά της
στά μαύρα μάτια του νέου. 'Αναση-
χωμένος στον έναν άγκωνα, με τό
κεφάλι κάπως κατεβασμένο, όλους
τούς μύς τεντωμένους από την όργή,
έμοιαζε με θηρίο έτοιμο νά όρμηση,
παρά τό άτίθανο άσπρο σαράκι, που
είχε κάτω παραμεριιστή από τή τε-
λευταία περιστατικά και που του ά-
φαιρούσε λίγο από την φοβερή του
δύνη.

—Μιά μέρα, έλεγε ψυχρά ή Κατε-
ρίνα, θά σέρνεσθε στά πόδια μου για
νά ξεχάσω τή λόγια σας, 'Αρνώ ντε
Μονσαλβύ, άρχοντα ντε λα Σαυανερ-
ρά. Δέν θάχετε όμως από μένα ού-
τε συγχώρηση, ούτε συμπάθεια. 'Ο
άδελφός σας, εκείνος ήταν καλός και
τρυφερός... και τόν άγαπούσα. 'Αν-
τίο!...

'Ετοιμαζόταν νά βγή και γύριζε
προς την πόρτα όταν ένα δυνατό
χτύπημα παρ' όλίγο νά την ρίξη χά-
μο, Μόλις πρόφτασε νά στηριχθή
στον τοίχο για νά μνη πέση. Ριγμέ-
νο με σίγουρο χέρι, ένα μεγάλο μα-
ξιλάρι, είχε πέσει επάνω της. Χρειά-
ζόταν πολύ περισσότερο από την άξιο-
πρέτεια μιάς γυναίκας για νά καθη-
συχση τόν 'Αρνώ, όταν ήταν όργι-
σμένος. "Εκπληκτη γύρισε και τόν
κοίταξε. Καθισμένος στο κρεβάτι του
γελούσε ξεσκεπάζοντας όλα τή κατα-
σπρα δόντια του, κοιτώντας την με
κακία.

—Τήν έπομένη φορά που θά τοιμή-
σης νά μιλήσης για τόν άδελφό μου,
ρωμαδοθήλικο, θέ σέ πνίξω μ' αυτά
τή χέρια, έλεγε απλώνοντας τή μεγά-
λα μελαχροινά χέρια του μπροστά
του. Εύχαρίστησε τόν ούρανό που
δέν μπορού νά κοινηθώ. Τό όνομα των
Μονσαλβύ δέν είναι για νά λεφώνε-
ται στο στόμα θηλικών σάν έσένα
και!...

Θά συνέχιζε, ή όργισμένη του δη-
μιουργία, όμως, κόπικε στη μέση.
Τυέχοντας προς τό κρεβάτι, ή Κατε-
ρίνα τόν είχε δώσει ένα ήχηρό χα-
στούκι.

'Ο έπίδομος έξφυγε λίγο και ή
πληγή του μπλεγιστού ξανάνοιξε, αφή-
νοντας νά ξεφύγη λίγο αίμα που γλί-
στησε επάνω στο άξυριστό μάγου-
λο. 'Αγριεμένη από όργη και άγανα-
κτηση, ή Κατερίνα είχε ξεχάσει πώς
ήταν πληγωμένος και είχε χτυπήσει
με όλη της την δύναμη. 'Η δέα του
αίματος την ήρέμισε, δέν γέννησε
όμως την παραμικρή λύπη μέσα της.

Τήν είχε βροίσει πρόστυχα κι αυτή
είχε σταθή άρκετά ύπομονετική. Θα-
πά, ένοιωσε εύτυχημένη που τού εί-
χε επιβάλει αυτή την τιμωρία. 'Η
θέλε μάλιστα νά είναι χειρότερα.
Θά της άρεσε νά τόν σκίση με τή
δόντια και με τή νύχια της, νά σή-
ση αυτή την γεμάτη ανθόδα ματιά,
όπου για λίγο ή έκκληση είχε πάρει
την θέση της περιφρονησεως. Μιχα-
νικά ό 'Αρνώ έφερε τό χέρι του στο
άριστερό μάγουλο, που ήταν πιο κόκ-
κινο από τό άλλο. 'Ήταν φανερό πώς
τέτοια περιπέτεια του συνέβαινε πρώ-
τη φορά και πώς δέν μπορούσε νά
συνέλθη. Τό χαστούκι τόν είχε κά-
νει νά σωπάση και ή Κατερίνα, κα-

ταλαβαίνοντάς το, τόν κοίταξε με
θαυμά ίκανοποίηση.

—'Ετσι, έλεγε εύγενικά, θά με θυ-
μώσατε πολύ καλύτερα άρχοντά μου.

'Επειτα, κάνοντας μιάν υπόκληση,
βγήκε από την κάμαρα με όλη την
μεγαλοπρέπεια μιάς προσβεβλημέ-
νης βασίλισσας, αφήνοντας τόν ιππό-
τη στίς σκέψεις του. Δέν πήγε όμως
μακριά, γιατί είχε ξαντήλσει τίς
δυνάμεις της. Μόλις ξανάκλεισε την
πόρτα, άκούμπησε στον τοίχο για νά
δοκιμάση νά ήρεμήση λίγο. Πίσω ά-
πό τό χοντροκομμένο ξύλινο πορτο-
φυλλό άκούσε τόν 'Αρνώ νά βρίζει
τρομερά, δέν άντιέδρασε όμως. Τί την
ένοιαζε τώρα ή όργή του; 'Εκείνο
που λογάριζε ήταν ή θαυμά πλη-
γή που τίς είχε κάνει και που μπο-
ρούσε νά την κάνει νά φωνάξη. Κάτι
τό άνεπανόρθωτο είχε μη άνάμεσά
τους και στον έρωτα. Ποτέ πιά δέν
θά μπορούσαν νά πλησιάσουν ό ένας
τόν άλλον. 'Ήταν προορισμένοι νά
μισούν ό ένας τόν άλλο στην αιωνό-
τητα, και όλα αυτά για μιά παρεξη-
γηση, που ή Κατερίνα, με πληγωμέ-
νο φιλότιμο, άρνούνταν νά την ξεκα-
θαρίση στο μέλλον. 'Αφού δέν είχε
θέλησει νά την άκούση, θά άγνοού-
σε για πάντα την αλήθεια, που, άλ-
λωστε, αχμώλωτος τίς ύπερπρά-
γειας του θά άρνόταν νά την παραδε-
χθή, πιστεύοντας πώς ή κοπέλλα ά-
ναζητήσε μιά δικαιολογία. 'Ανα-
σπίνοντας με σύντομα διαστήματα για
νά ξαναβρή την άναπνοή της, έκλει-
σε τή μάτια για λίγο. Οι ακατάστατοι
χτύποι της καρδιάς της φάνηκαν νά
ήσυχάζουν. Λίγη ήρεμία άνάβλυσε
από μέσα της διαλύοντας την θύελλα.
'Όταν ξανάνοιξε τή μάτια, ό μικρο-
σκοπικός 'Αραβάς γιατρός ήταν έμ-
πρός της, κοιτάζοντας την σοβαρά
κάτω από τό τεράστιο σαράκι του,
όμοιος με γιγάντια παπαρούνα. Και
ή Κατερίνα, άτόρησε άναγνωρίζον-
τας τόση κατανόηση στην ήσυχη μα-
τια του Μαυριτανού.

—'Ο δρόμος της αγάπης είναι
στρωμένος με σάρκα και αίμα, άπλή-
γειλε σιγά ό 'Αιπτού άλ Χαθρ. 'Ε-
σεις που περνάτε από κεί, αναστρά-
στε την άκρη των φορεμάτων σας!
Με μιά ζωηρή κίνηση ή κοπέλλα
σκούπισε ένα καθιστεριμένο δάκρυ
από τό μάγουλό της.

—Ποιός τό έλεγε αυτό;
'Ο 'Αιπτού άλ Χαθρ άναστήκωσε
τούς ώμους κι άκούμπησε τό χέρι
στο πόμολο της πόρτας. 'Ήταν κοντύ-
τερος από την Κατερίνα μού κεφάλι
και πλέον, χωρίς τό σαράκι, είχε όμως
τόση άξιοπρέπεια που τίς φάνηκε
τεράστιος.

—'Ενας Πέρσης ποιητής που πέ-
θανε εδώ και πολλά χρόνια, άπάν-
τησε. 'Ονομαζόταν Χαφίζ και ήξερε
καλά την άνδρική καρδιά. Λιγότερο
καλά ήξερε την γυναικεία καρδιά που
τόν έκανε νά ύποφέρει... Βλέπω όμως
πως αυτή τή φορά άνταράχτηκαν οι
ρόλοι και πώς σου ύποφέρεις, κο-
πέλλα μου. Πληγώθηκες σ' αυτόν
τόν άνδρα που είναι τόσο ήμωφος.
Αλλά και τόσο επικίνδυνος, όσο μια
λεπίδα του Τολέδου και μάτωσε...

Δέν θά τό πίστευα, γιατί, με τόν 'Αλ-
λάχ, είχα πειστή βλέποντάς σας μα-
ζί, πώς ήσαστε προορισμένοι νά ά-
ποτελέσετε ένα από μείνα τή σπάνια
και εύλογημέγα ευτυχία που συναν-
τάει κανείς πολύ σπάνια.

—Κάνετε λόγος, άνατέναξε ή
Κατερίνα... κι έγω τό ίδιο. Πίστε-
ψα για μιά στιγμή πώς θά με αγα-
πούσε. Με μισεί, όμως, και με περι-
φρονεί και δέν μπορώ νά σάς εξη-
γήσω τό γιατί. Είπε πώς δέν θαύει
νά με ξαναδ ή ποτέ...

'Ο μικροκαμαμένος γιατρός άρχισε
νά γελά και άκαρδιά, χωρίς νά λο-
γοιάξη τό άγανακτισμένο ύφος της
Κατερίνας, που έκρινε την εύθυμία
αυτή τουλάχιστον παράκαιρη.

—'Ο Χαφίζ έλεγε άκόμη: «Φο-
δάμα πώς οι άγιοι, που τούς βλέπο-
με νά κοροιδεύουν τούς μεθυστακες,
μπορούν μιά μέρα νά πάνε νά μετα-
φέρουν τίς προσευχές τους στίς τα-
βέρνες». Σε μισεί, αλλά σε ποθεί.
Τί θέλεις πάρα πάνω; 'Όταν μιά
γυναίκα παίρνει μαζί της τόν πόθο
ένός άνδρα, είναι πατήρα θεαία πώς
θά τόν ξαναβρή κάποιαν ήμέρα. Θά
πρέπει νά ξέρεις πώς ένας όργισμέ-
νος άνδρας αφήνει νά ξεφεύγουν χω-
ρίς φρένο τή λόγια του, που μοιά-
ζουν με άγρια φοράδα. Οι φωνές της
έσωτερικής τρικυμίας φωνάζουν τό-
σο δυνατά που δέν μπορεί ν' άκούση
την πάντα κάπως θρανασιαμένη φω-
νή της λογικής. 'Αντε νά ξαναβρεις
τόν θεό σου που άνησχυεί κι άσε με
μόνο μ' αυτόν τόν δύσκολο άντρα. Θά
μείνω κοντά του και θά τόν συνοδέ-
ψω στον δούκα της Βουργουνδίας.
Θά προσπαθήσω άκόμα νά μάθω τί
έχει σ' αυτό τό ξερό κεφάλι... Πή-
γαινε έν ειρήνη, κόρη μου!

Χωρίς νά προσθέση τίποτε άλλο, ό
'Αιπτού άλ Χαθρ χαιρέτησε την Κα-
τερίνα και, φωνάζοντας με μιά κί-
νηση του χεριού του τόν μαύρο δούλο
του, που ήταν καθισμένος χάμω,
λίγο παρακάτω, άκίνητος σάν έδέ-
γνο άγγαλμα, μπήκε στην κάμαρα. 'Η
Κατερίνα, σκεπτική και κάπως παρη-
γορημένη, γύρισε στην καμαρούλα
όπου είχε μείνει τόσο λίγο για νά δι-
ορθώση την άκαταστασία της τουα-
λέτας της. Στην αυλή, ό Ματιέ έξα-
κοιλούθηκε σέ φωνάζει τ' όνομά της.
'Εσκίπησε στο προβάτι και φώναξε:

—Μιά στιγμή, θείε μου, έρχομαι
άμέσως!

—'Επειτα γύρισε στο δωμάτιό της.
Λίγα λεπτά άργότερα, ντυμένη με
ένα φόρεμα από καλό καστανό μαλ-
λί, κάτω από τό μεγάλο πανοφθό του
δούκα Φίλιππου, με τίς κοτσίδες της
καλοσφινμένες σέ μιά στενή μετα-
ξωτή σκούφια, που τίς έδινε τό ύ-
φος νεαρού μοναχού, κατέβαινε με-
γαλόπρεπα στην αυλή, ενώ ό θεός
της την κοιτούσε μισοσυχαριστήμενος
— μισοθυμωμένος και ό νεαρός Ρου-
σάι καθαρά θαυμαστικά. 'Ο Βουρ-
γουνδίας λοχαγός ήταν φανερά έν-
θουσιασμένος που ξανάβλεπε την κο-
πέλλα και ώριμισε προς αυτή νά της
προσφέρει τό χέρι του στο τελευ-
ταίο σκαλοπάτι και νά την βοηθήση
νά περπάτη τούς άδελφους με τό νερό
που είχε άφήσει ή τελευταία όροση.

Μ' ένα άπρημένο χαμόγελο ή
Κατερίνα άποκάλυψε τό δαχτυλά της
στην προσφερόμενη γροθιά και προ-
χώρησε προς τόν Ματιέ, που παρα-
κολούθους την σκηνή, με τή χέρια
στη μέση και τόν σκούφο στοβά κα-
τά την συνήθειά του.

—Κολιμέρα, θείε μου, περάσατε
δύο φορές νύχτα;

—Από που ξετρυπώσατε; γκρίνια-
ξε ό Ματιέ, άποκρίνοντας ένα γρή-
γορο γέλι στο προσφερόμενο μέτωπο.
'Όρες κι ώρες έλαργυνήκομαι.

—'Είμαι περίπατο, αλλά τό χορ-
τάρι ήταν δομένο και ύποχρεώθηκα
ν' αλλάξω. Φεύγω; ή;

—Είμαι πολύ διασπική έαφηνικά;
Φαίνονται νά νοιάζεσαι τόσο για τό
χρεσινοδραδινό μας έξομμα...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

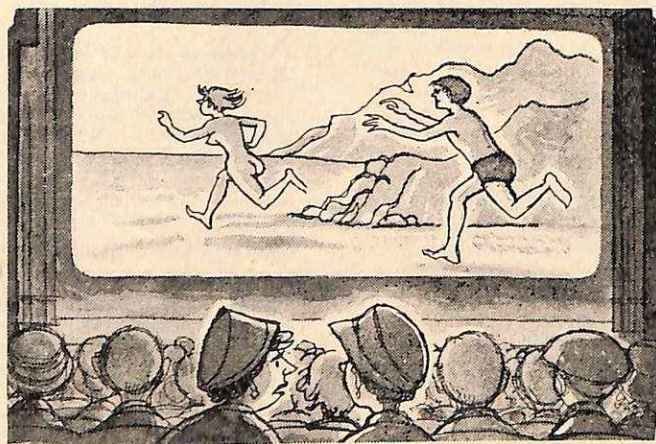
ΒΟΓΓΗΞΕ, ΩΣΤΟΣΟ, ΟΤΑΝ ΤΟ ΣΚΛΗΡΟ ΣΤΟΜΑ ΕΠΕΣΕ ΕΠΑ-
ΝΩ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΡΜΗ ΕΝΟΣ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΥ

Εικονογράφηση ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

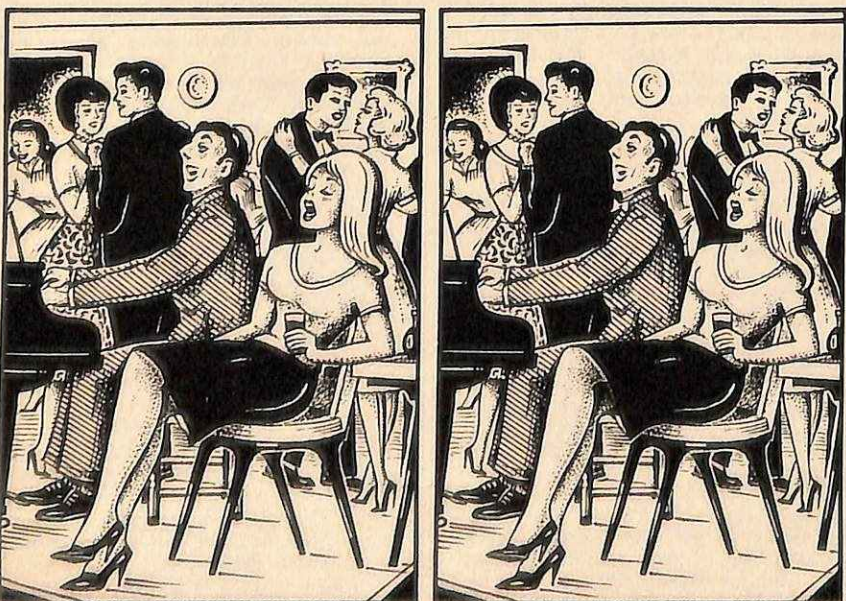

«Αδυνάτσια ένα κιλό χθές. Το αλόγο μου είχε λόξυγγα!»

«Στο διδάλιο, έβγαίνει από την θάλασσα!»

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

Οι λύσεις σελ. 80

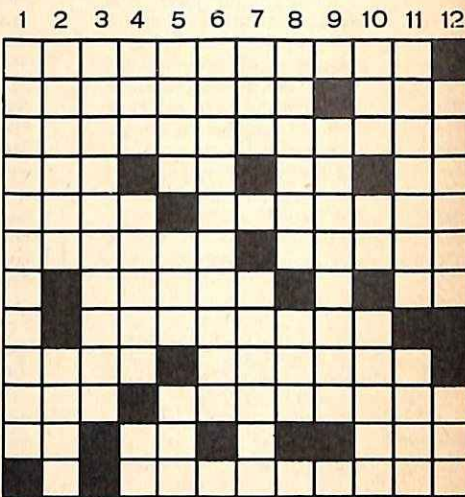
Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Επίρρημα που δεν μπορεί ποτέ να αφορά την εφαρμογή ποινικών νόμων.
- Διετελέσαν αρχιστράτηγος του στρατού μας κατά την Μικρασιατική εκστρατεία 1920-22 — Άνωνμος εταιρία με το κράτος... μοναδικόν μέτοχον.
- Αυτός είναι ένα γένος κρινειδών πελματοζώων, που άπαντά στις θάλασσες των Δυτικών Ινδιών (ένανθως).
- Σταφυλόκαρπος (άντιστράφος — Το έαν... των Άγγλων — Έμφασις ποιητικής διακρίσεως — Πρόβσεις με έκθλιψιν.
- Μυθολογικός νεανίας άπαχθεις υπό των Νυμφών — Συνηλικιώτης σημαίνει το αυτό (αιτιατική).
- Όρκιζόμενος μετοχή... αρχαϊκή — Μογγόλοι Ιερείς (αίτ.).
- Ψευδία... — Αιτιατική άντωνυμίας.
- Ένα ζών με ραβδώσεις, ενάρθ.
- Με το δράδυ γίνεται... κουτούτσικος — Θεραπεύων (άρχ.).
- Οικόσιτον ζώον, αρχαϊστί — Είς την παγκόσμιον παραγωγήν του ή Αμερική έρχεται πρώτη (γεν.).
- Το μισό... από το μισό — Ίσοδυναμεί προς 100 τετρ. μέτρα — Δίσχημος Φλαμανδός ζωγράφος.
- Αυτά αι έχειρήσεις γίνονται από πολύ ειδικούς χειρούργους.

ΚΑΘΕΩΣ:

- Περίφημον άγγελμα, αντίγραφον του χαλκού αγάλματος του Λυσίππου, που δρίσκεται σήμερον εις το Βατικανόν.
- Αυτές οι δόμεις χρησιμοποιούνται από τους Άμερικανούς στο Βιετνάμ — Ομόηχος με μία των Κυκλάδων άναφορική άντωνυμία.
- Τοιαύται εκτάσεις είναι οι πάμπας της Άργεντινής (αίτ. πληθ.).
- Ίσπανικην καταγωγήν δηλοί — Μιά των Κυκλάδων — Δια-

- κριτικά αυτοκινήτων της Άμέσου Δράσεως.
- Φινλανδός πολιτικός, πρόεδρος της Δημοκρατίας 1940 - 44, καταδικασθείς ως εγκληματίας πολέμου (γεν.) — Πόλις της Ν. Γαλλίας, επί του Ροδανού, άποικία των Φωκαίων (γαλλιστί).
- Υπήρξε μμητής του Αισώπου, ενάρθως.
- Πολλών σκωτικών επώνυμων συνθετικών — Τοιαύτας σχέσεις διατηρούν πολλά κράτη με τους γειτόνους των (αίτ.).
- Νεοσύστατον κράτος της Μέσης Ανατολής — Γαλλικό γέλιο...
- Αυτά αι λύσεις πρέπει πάντοτε να άποφεύγονται (άντιστρ.).
- Ο ένικός της 56' καθέτου — Άντίστροφος νότα — Του κεύ... αντίθετον, αντίστροφος.
- Γερμανικά άεροπλάνα του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου — Ένα καρύδι... γαλλικό.
- Τρίτον πρόσωπον ρήματος που στενοχωρεί κάθε παίκτη του Προπό... όταν άσφρά το «εστάνταρ» του — Είναι και της θαλάσσης σπόρ.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχιστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιαδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, οριζόντιος, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σθήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρείτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μετρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Η Ζωή μας

Η Μεδίνα της Λαχαναγοράς...

- Καλέ μου φίλε, Κάρολε ντε Τέμπο, σείς μας λείπατε!
- Ενοκήψατε ένα θροχερό μεσημέρι, άδρός, ζωηρός, ώραία πλαισιωμένος, κατασαιλάξατε στην «Μ. Βρεταννία», και αφήσατε πάλι την τύχη σας να δουλέψη για σας...
- Κάτω από το παράθυρό σας, λέει, ξαφνικά, θα παρουσιαζόταν μία Μεδίνα...
- Εδώ στη μικρή επαρχία μας του ασφυκτικού τετραγώνου, δεν σάς πολυ-ξέραμε. «Χρυσόδάκτυλο» όμως σάς άποκαλούν στο κοσμικό Λονδίνο και συν-έχεια άσκολούνται με σάς οι έφημερίδες και ή τηλεόραση.
- Είπασι, λέει, ο πιο πανάκριθος γλύπτης στον κόσμο.
- Δουλεύετε μόνο (σχεδόν) άποκλειστικά με χρυσάφι και διαμαντοπέτρες.
- Και πολλοί (και πολλές) που άσκολούνται με σάς αναφέρονται, για παραλληλισμό, στον άείμνηστο Μπενέ-νοιτο Τσελίνι!
- Δεν καθόσαστε, λοιπόν, στο Λονδί-νια (χρυσά) ανά σας, Κάρολε ντε Τέμπο; Τί σάς ήρθε γιορτάτικα να άναδέφετε τα θαυτόνερα της άθνηαϊκής μας γιορτής;
- Ψάχνετε, λέει, για μία Μεδίνα, — μιάν άσρομή έρεθισμού και όπισσια-σμού (όχι, βέβαια, άπλως ένα μοντέ-λο) για ένα κεφάλι από χρυσάφι, που θ' άνασσει ξανά μέσ' από την άχλή του Μυθολογικού Χιές, την κόρη εκείνη την άπίθανη του χρυσοφόρου Μίδα...
- Κ' ήρθατε να την βρήτε, — στού «Φλόκα»!
- Όκηγρία προδίδει, σιό βάθος, αυτή ή έπίσκεψή σας, και, φυσικά, μία ψυχολογική άπόωθηση προς την άσθητή γεωγραφική αλήθεια.
- Όρα είναι τώρα να φορτωθούμε και τις εύθυνες για τα καμώματα του Μίδα και της θνηαϊκής του.
- Όρα είναι μέσα στην ταρμασαλά-τα της κεντρο-άθνηαϊκής μας ζωής να χρειάζεται να προσθέτουμε... και ό-λίγη Φρονιιά!
- Μην άπατάσθε!
- Την Μεδίνα δεν θα σάς την προο-φέρουμε έμείς, φίλε Κάρολε.
- Σ ε ι σ θα την άναπλάσετε, για λο-γαριασμό μας. Όπως σείς, και το σόι σας (το μεγάλο, άτίθασο, άπειθαρχο, καλλιτεχνικό σόι των Αιδώνων), έφτια-σε Άφροδίτες από τις σκροδοπωλή-τριες της άθνηαϊκής «άγοράς» και Κα-ροάτιδες από τα έταιρικά της κοήνης της Καλλιόρης...
- Μπερδεμένη ή άλληλογραφία, σχε-τικά με την καλλιτεχνική σας άποστο-λή, φίλε Κάρολε. Αυτή ή μορφή, ή Μυ-δική, που άναζητάτε, αυτή ή γυναίκα - θεά, ή γυναίκα — σπύδα, ή γυναίκα - ήφαιστειο, ή γυναίκα — ένανομα, που θα σάς κάνει να άναπλάσετε μιάν άλ-λη γυναίκα, δεν έμπήπει στην άσμο-διότητα κανενός Μορφωτικού Άκολου-

λούδου και δ'εν άνευρόζεται σις πα-ρόδους της όδου Άθηνάς.

♦ Μερικοί —άδιδόθωτα ορματικοί— σάς έτρεψαν προς την Κοήτη, στανο-δόμιο προσμύξων φυλειακών, που δεν άποκλείεται να έχουν περάσει και ά-πό τόν... Μίδα.

♦ Άλλοι σάς συνέσπασαν να πάρετε οάθρα τα μουσεία μας...

♦ Και σέ σιγμή άπελπισίας (το ξέ-ρω) κάποιοι άσμοδίοι Άγγλοσάξονες, που διάζονταν να φύγουν για το «ούηκ - έντ», σάς παρέπεμψαν σέ τούτη την σήλη — είδικευμένη, λέει, σιό κνη-γί γυναικείων κεφαλών!

♦ Τί να κάνουμε, φίλε Κάρολε;

♦ Δεχτήκαμε την πρόκληση και τώρα θα λουσιούμε έμείς τα δεινά της αϊ-σθητικής σας δήλητηρίσεως.

♦ Αν β γ η μι ά Μ έ δ ο υ σ α — ά ν τ ι γ ι ά μι ά Μ έ δ ι ν α;

♦ Στη γωνία Σόλωνος και Κανάρη σάς στήραμε, ένα βραδάκι θροχερό, μπροστά σέ μία άλλη Κοήνη, βουδή και πικραμένη, με την όποία ή Άννα Βέλ-τουσ έχε σιολίσει τόν δικό της μικρό θησαυρό. Διαβαίνανε οι Όραιές μας, δήχοντας από την άνταλλαγή των ά-ναθυμιάσεων του λεωφορείου, Άνω Δάφνης με τού Κάτω Χολαογού, πιτσι-λίζονταν, πατάγανε σέ προδοτικές μαλ-τεζόπλακες, σπάγανε τακούνια, βρω-μίζανε κάλτσες, κοντουλάγανε σέ δυ-ποέλλες και σείς, φίλε Κάρολε, είσοο-φούσατε το θέαμα που θα σάς ώδηγού-σε σιό τέλειο!

♦ Τα είδατε τα μάτια — θεότρελλα, θεόστραβα, άστραφτερά από το έσθό πά-θος για ένα ταξί, λάγνα και λαγγυμέ-να από την έπίσκεψη πάνω τους τού Δία, με τη μορφή θροχερωμένωγων από λούκια, τσίγκους και έξοστεις;

♦ Τα είδατε τα χέλια, σιήν ήδού-θεια μιās θλασφημίας τουακικής (ή μήπως και... φρονιικής;) μέσα από δόν-τια τρίζοντα από το έσθό μένος για την κλωσιά με την όποία έξέσφρασε τόν θανυμασμό του προς το γυναικείο κάλ-λος ένας διαβατικός όμπελλοφόρος άκροδομότης;

♦ Τα είδατε τα κορμά του Μεσογεια-κού Μύθου, μαζωμένα, τυρωτισμένα από άγρια «ταγέ» σνοσεισμένα σιήν έσσωτερική τους πάλη με τα ίδια τους τα έσώσωνα; Μία τίγρη δεν ζήτ-ησατε; Μία λέαινα — Φύνη μι ά και Κλεοπάτρα και Ίσιδα και Αστάρτη; Και δεν την είδατε εκεί, άντικρ' σας, να προσπαθή να περάση σιό άπέναντι πεζοδόρμιο, μέσα σιόν κοσμογονικό κραδάσιο κλάζον και κλαγγών της ό-δου Κανάρη σέ ώρα θροχής;

♦ Κάποτε (το γνωρίζω) σέ σιγμές ήρεμίας, θα άναβλήση μέσα από την καλλιτεχνική σας ψυχή το κεφάλι που ψάχνετε. Όσως και να βγαλή, χρυσό, σμιλεμένο, άσροφύτατο, μέσα από ένα κομμάτι μάγμαρο άκατέργαστο, που θα έχετε κόψει με τα ίδια χέρια σας, σέ κάποια κορφή.

♦ Μέσα σιό μύλο της φαντασίας σας

θα έχετε αλέσει την άγνοσιά και την άναμπουμπούλα του σμημεριού γυναι-κείου μας δυναμικού και θα έχετε ξε-γελαστή πώς τη βρήκατε έδώ την Ό-ραία σας, ενώ ξέραμε πώς την είχατε ήδη καταγεγραμμένη σιό ψυχικό σας διαδατήριο, ξεκινώντας από το Λον-δίνο...

♦ «Εμπνευσμένη, λέει, από το Μύθο και δουλεμένη σιή Χώρα του Μύθου» θα είναι ή Χρυσή Προτομή.

♦ Με το καλό, και με τις εύλογίες μας...

♦ Άλλά τί φταίμε έμείς, που δεν θα μπορούμε να σνγκρατήσουμε την κάθε Μίσα και Τίσα και Πίσα, που κά-ποιο μυιζίκι της θα άναγνωσίη σιήν συμβολική σας Μεδίνα, ή κάποιο λοδό του σιαδού της (συνήθως) αϊτιού.

♦ Σε μελάνδες μας βάλατε, Κάρολε ντε Τέμπο!

♦ Όταν λέμε «χρυσή μου» έδώ, σιήν Έλλάδα, ή (άκόμη χειρότερο) «χρυσό μου», άναφερόμαστε σιήν άγοραία τιμή του και όχι σιήν πλαστική του ύφή.

♦ Μέσα σιό άλληλογράσοιο της άθη-ναϊκής μας ήμέρας, το δικό μας χρυ-σάφι δεν προσταίνει να άποκονοταλλω-θή σέ Μορφή. Άλλάζει χέρια, νταρα-βερίζεται, κουνουνίξει, διαφθείρει, φθείρει, κοβείται — έ,τι βάλει ο νοϋς, και οι Γεώργιοι με τις Βικτωρίες σιή σκετινιά των σακκονιών, επιδίδονται σις δικές τους άσσυριοφονικές επι-μιξίες!

♦ Για τί διαλέξατε, δυως, τόν Μί-δα, φίλε Κάρολε ντε Τέμπο;

♦ Για τί την Μεδίνα;

♦ Γιατί όχι την γνήσια, γρανιτήν Υ-πομονή της Άθνηαϊκής Νοικοκυράς;

♦ Γιατί όχι την σαγήνη των Άσμη-νίων Μαλλιών, των όρμων κυριών τού ιέως Κολωναίου;

♦ Στην Έλλάδα τού Κάλλους φθάσα-τε σείς, ό κοσμοπολίτης, χειμοναίικα και δεν σάς προσδοπούσε κανείς πώς ή Άπάτη άρχίζει μετά τις Άλκωνί-δες;

♦ Η γ η μας μόνο, Κάρολε, φτιά-νει τις Μεδίνες σας...

♦ Η θάλασσά μας δηλάζει τις Γοο-γόνες...

♦ Σιό πρόθυρα της πληκτικής Άπο-κοής, τί δουλειά έχετε σείς, ό έπίδο-ξος διάδοχος ενός Μπενεδούτο, να μπλέκεσθε με τα δικά μας κλασικά φιλομωκαρέματα;

♦ Εί δ α τ ε τί πουλάμε — σις βιτρί-νες μας;

♦ Εί δ α τ ε τί φοράνε οι Άφροδίτες μας;

♦ Δικαιολογία ήταν, σιό βάθος, τούτο το ταξίδι σας.

♦ Αρστέιωση (λόγω ήγραςίας) από τού Βρεταννικό Μουσείο και τού Λονδού, όπου σπερδίζονται άτόφιες και άσδοή-λOTES οι μεσογειακές έκείνες άλη-θειες που άναζητάτε — σιήν ένδοξο Λαχαναγορά μας.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 έως 20)4): 'Αντιμετωπιάστε τα προβλήματά σας με ψυχραιμία για να φθάσετε σ' ένα αποτέλεσμα. 'Ασχοληθείτε με οικογενειακά θέματα. Εξαιρετική έκδοσή, δυνάμει θα σημειώσετε επιτυχία. Γράμμα. Δωρο. Εθνική ημέρα: Σάββατο, αριθμός 46. Χρώμα: πράσινο.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 έως 20)5): 'Αν δείξετε κατανόηση, μια παρεξήγηση θα τακτοποιηθεί. Το δρόμο θα βρεθείτε με ευχάριστη συντροφιά. Αισθηματική επιτυχία. Εξοικονομεί τα ταξίδια και οι εκδρομές. Χρήσιμη συμβουλή. Εθνική ημέρα: Κυριακή, αριθμός 16. Χρώμα: τρυφουάζ.

ΔΙΔΥΜΟΙ ('Από 21)5 έως 21)6): Καλές προοπτικές στην εργασία σας. Νέες γνωριμιές, ευχάριστες συναντήσεις. Στην οικογένεια ποιο δώρο. Τα οικονομικά σας θα γνωρίσουν την άνοδο. Εθνική ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 2. Χρώμα: πορτοκαλί.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)6 έως 22)7): Δραστηριότητα θα δείξετε σήμερα και θα τακτοποιήσετε διάφορα εκκρεμεία ζητήματα. Στόν έρωτα: θα σας δώσουν απόδειξη αφοσίωσης. Προσέκλινε σε γέμια με την συντροφιά προσώπου που αγαπάτε. Εθνική ημέρα: Τρίτη, αριθ. 1. Χρώμα: μπλέ.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 έως 22)8): Μην παραμελήσετε σήμερα μια σοβαρή υποχρέωση. Θα περάσετε ευχάριστες ώρες σε φιλικό περιβάλλον. Στόν έρωτα: μεγάλη ευτυχία. Εξοικονομεί τα ταξίδια και οι εκδρομές. Γράμμα. Δωρο. Εθνική ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 34. Χρώμα: κόκκινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)8 έως 22)9): Μια μεγάλη ευκαιρία θα σας παρουσιασθεί αυτές τις ημέρες. Προχωρήστε με προσοχή σε αισθηματικό θέμα. Στην οικογένεια: ευχάριστο γεγονός. Θα έχετε φιλική συνάντηση. Γράμμα. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 53. Χρώμα: κίτρινο.

ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23)9 έως 22)10): 'Ο καιρός δουλέψει για σας, μη χάνετε. Τα οικονομικά σας θέματα θα τακτοποιηθούν χωρίς να το καταλάβετε κατά τον καλύτερο τρόπο. Τύχη στο παιχνίδι. 'Αλλάγετε κάποια πρωτοβουλία. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 2. Χρώμα: σιέλ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)10 έως 22)11): 'Ημέρες εξαιρετικά ευχάριστες. Θα ξεχάσετε για λίγο τις στενοχωρίες σας και θα βγείτε από την καθημερινή ρουτίνα. Εξοικονομεί τα ταξίδια και οι εκδρομές. Τύχη στο παιχνίδι. Εθνική ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 21. Χρώμα: πράσινο.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11 έως 21)12): 'Ορισμένα προσωπικά σας προβλήματα θα τακτοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο. Προσπαθήστε να φανείτε ευχάριστοι σε κάποια συγκέντρωση, από την οποία θα αποκομίσετε σημαντικά κέρδη. Εθνική ημέρα: Τρίτη, αριθ. 2. Χρώμα: κόκκινο.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)12 έως 19)1): Μεγάλη ευνοία των άστρων. 'Επιτυχία σε κοινωνικές συγκεντρώσεις. Καινούργιες γνωριμιές που θα φανούν ωφέλιμες. Για τους νέους: προσκλήσεις για πάρτυ και για παρόμοιες εκδηλώσεις. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 2. Χρώμα: κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΚΟΟΣ ('Από 20)11 έως 18)12): Προσπαθήστε να διατηρήσετε την ψυχραιμία σας σε μια συζήτηση. 'Ανθρώπος που αγαπάτε σας χρειάζεται. 'Αποσπώμενα κέρδη. Το κέρφι χρειάζεται αυτές τις ημέρες. Μην το απογοητεύετε. Εθνική ημέρα: Σάββατο, αριθμός 21. Χρώμα: καφέ.

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 έως 20)3): Θα σας βοηθήσει η ευκαιρία να σημειώσετε επαγγελματική επιτυχία. Οι δυσκολίες στον αισθηματικό τομέα συνεχίζονται. Δώρο από μακριά. 'Επιτυχία στην εργασία με τη βοήθεια φίλου σας. Εθνική ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 8. Χρώμα: πορτοκαλί.

Μιά σημαντική εξόρμηση του «ΓΑΛΑΞΙΑ»

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΥ ΚΟΙΝΟ

● Κυκλοφορούν σε λογοτεχνικές μεταφράσεις

ΜΙΑ ΝΕΑ και σημαντικωτάτη εξόρμηση πραγματοποίησε αυτή την εβδομάδα ο «Γαλαξίας» με την κυκλοφορία του πρώτου τόμου της «Θουκυδίδου 'Ιστορίας», που είναι και ο πρώτος τόμος μιάς καινούργιας σειράς. 'Η σειρά αυτή αρχαίων 'Ελλήνων συγγραφέων σε λογοτεχνικές μεταφράσεις δεν αποβλέπει να δώσει εκδόσεις κριολογικές, θαρροφωμένες με σχολία και παραπομπές, αλλά να «συμφιλίωση» κυριολεκτικά το μεγάλο αναγνωστικό κοινό με τα κείμενα της αρχαίας ελληνικής κληρονομίας, να του προσφέρει μια άμεση προσέγγιση με το ουσιαστικό τους περιεχόμενο.

Οι εκδόται, έπειτα, από μακρά μελέτη του θέματος, κατέληξαν στο να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζεται η μετάφραση ενός ξενόγλωσσου λογοτεχνικού κειμένου, ενός διδλίου του Κάφκα, λ.χ., ή του Χένρυ Μίλλερ. Πιστή μετάφραση των κλασσικών κειμένων με την συνεργασία λογοτεχνών - μεταφραστών, που κατέχουν πλήρως όχι μόνο το αίσθη-τήριο της αρχαίας, αλλά και της νέας γλώσσας. 'Ετσι, οι αρχαίοι 'Ελληνες συγγραφείς προσφέρονται από τον «Γαλαξία» σαν κείμενα δημιουργικά και ζωντανά, όπως και είναι πραγμα-τικά.

'Η αρχή έγινε, όπως προαναφέρθηκε, από τον Θουκυδίδη. 'Ο πρώτος τόμος που κυκλοφόρησε περιλαμβάνει τα διδλία Α' και Β' της «'Ιστορίας» του. 'Η έκδοση θα συμπληρωθεί μέχρι την άνοιξη και θα καλύψει τέσσερις τόμους του «Γαλαξία», συνολικής έκτασως 800 περίπου σελίδων. Μεταφραστής ο 'Αγγελος Βλάχος. Παράλληλα θα εκδοθούν σε δύο τόμους τα «'Ελληνικά» του Ξενοφώντος, σε μετάφραση του Ρόδη Ρούφου και οι «'Εταιρικοί Διάλογοι» του Λουκιανού σε μετάφραση του Παναγιώτη Μουλά.

'Ο προγραμματισμός, ωστόσο, είναι ευρύτατος. 'Εκείνα που μπορούν να αναγγελθούν από τώρα είναι η «'Αλεξάνδρου 'Ανά-δραση» του 'Αρριανού, σε μετάφραση του 'Ανδρέα Καραντώνη, και τέσσερις τόμοι από τους «Παραλλήλους Βίους» του Πλουτάρχου, σε μετάφραση του Μ. Ι. Μερακλή.

Είναι προφανές ότι η προσφορά αυτή του «Γαλαξία» θ' απο-τελέσει πραγματικό σταθμό στα πνευματικά μας πράγματα και θα θεμελιώσει, με άπροσμέτρητες συνέπειες στην μελλοντική μας ανάπτυξη, μια νέα ουσιαστική σχέση του νεοέλληνα με τις ζειδω-ρες πηγές του αιώνιου ελληνικού πνεύματος.

('Ανακρίσεις)

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΩΣ. 2. ΠΑΠΟΥ-ΛΑΣ — ΟΤΕ. 3. Ο «ΠΕΝΤΑΚΡΙ-ΝΟΣ». 4. ΡΑΞ — ΙΦ — ΑΑ — ΥΠ. 5. ΥΛΑΣ — ΟΜΗΛΙΚΑ. 6. ΟΜΝΥΩΝ — ΛΑΜΑΣ. 7. ΤΡΩΤΑ — ΣΕ. 8. Ο «ΟΝΑΓΡΟΣ». 9. ΝΟΥΣ — ΙΑΙΝΩΝ. 10. ΟΙΣ — ΑΝΘΡΑΚΟΣ. 11. ΣΟ (ΜΙ...) — ΑΡ — ΑΥΚ. 12. ΠΛΑΣΤΙΚΑΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΑΠΟΞΥΟΜΕΝΟΣ. 2. ΝΑ-ΠΑΛΜ — ΟΙΟΣ. 3. ΑΠΕΡΑ-ΤΟΥΣ. 4. ΔΟΝ — ΣΥΡΟΣ — Α.Π. 5. ΡΥΤΙ — ΩΩΝ — ΑΡΛ. 6. Ο «ΛΑΦΟΝΤΑΙΝ». 7. ΜΑΚ — ΑΓΘΑΣ. 8. ΙΣΡΑΗΛ — ΡΙΡ. 9. ΑΝΟΜΑΛΑΙ. 10. ΩΩΝ — ΜΙ — ΚΑΚΩΣ. 11. ΣΤΟΥΚΑΣ — ΝΟΥΑ. 12. ΕΣΠΑΞΕ — ΣΚΙ.

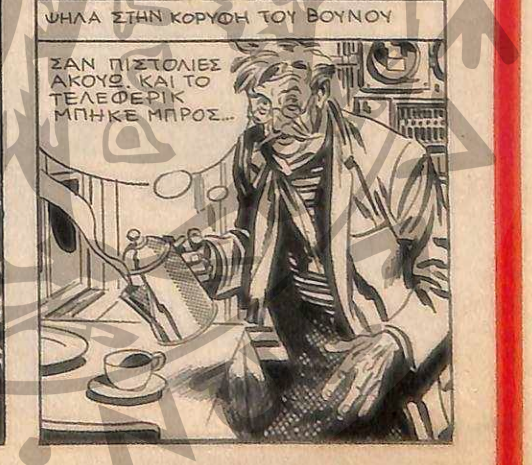
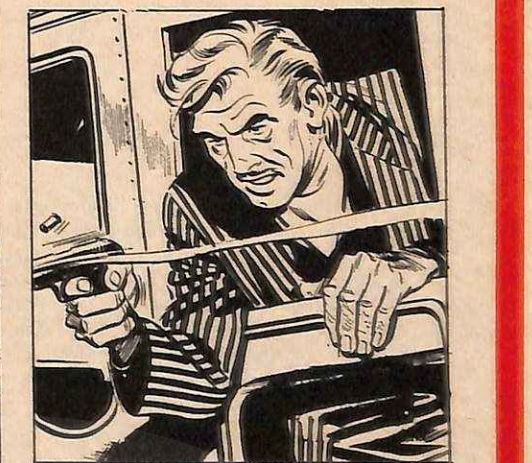
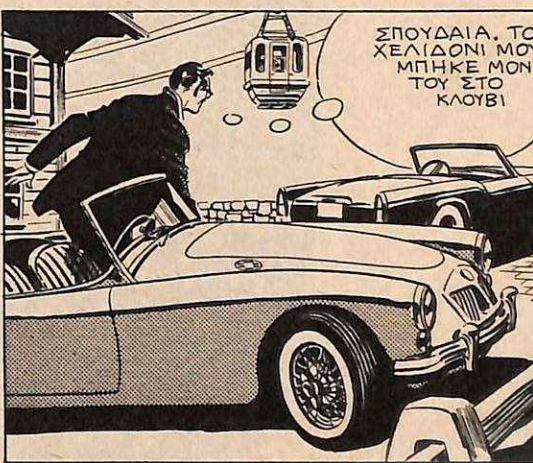
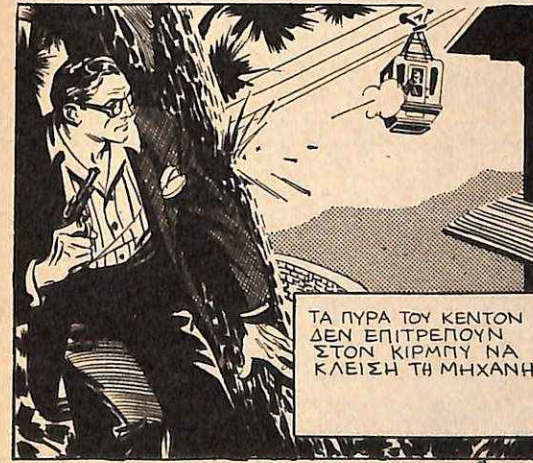
'Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυ-

χε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΟΥΛΜ — ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ — ΑΝΑ-ΠΟΔΟΓΥΡΙΣΜΑΤΑ σύνολον 49 βα-θμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώστες μας με δο-κιμές λέξεων σαν π.χ.: ΑΠΟΔΡΑ-ΣΙΣ — ΑΤΙΜΙΑΙ — ΕΠΙΤΑΞΕΙΣ — ΚΑΡΑΟΥΛΙ.

1. Τα μαλλιά της κοπέλλας που κάβεται διαφέρουν στο κάτω μέρος. 2. 'Η φούστα της είναι πιδ κοντή. 3. 'Ο πιανίστας φορεί παπιγιόν, αντί γραβάτας. 4. Το άριστερο μπα-τζάκι του πανταλονιού του είναι στε-νώτερο. 5. Το πόδι του τραπεζιού είναι πιδ κοντό. 6. Δεξιά, κάτω από το τραπέζι, η κάλτσα του άριστερου ποδιού της κοπέλλας που χορεύει δεν έχει ραφή. 7. Το ντεκολτέ της ντάμας, άριστερά, διαφέρει. 8. Το πιάτο στον τοίχο έχει μετακινηθεί πιδ δεξιά.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Είναι το καταπληκτικότερο υπεραυτόματο πλυντήριο που αξίζει πολλά και κοστίζει μόνο 11.300 δραχ.

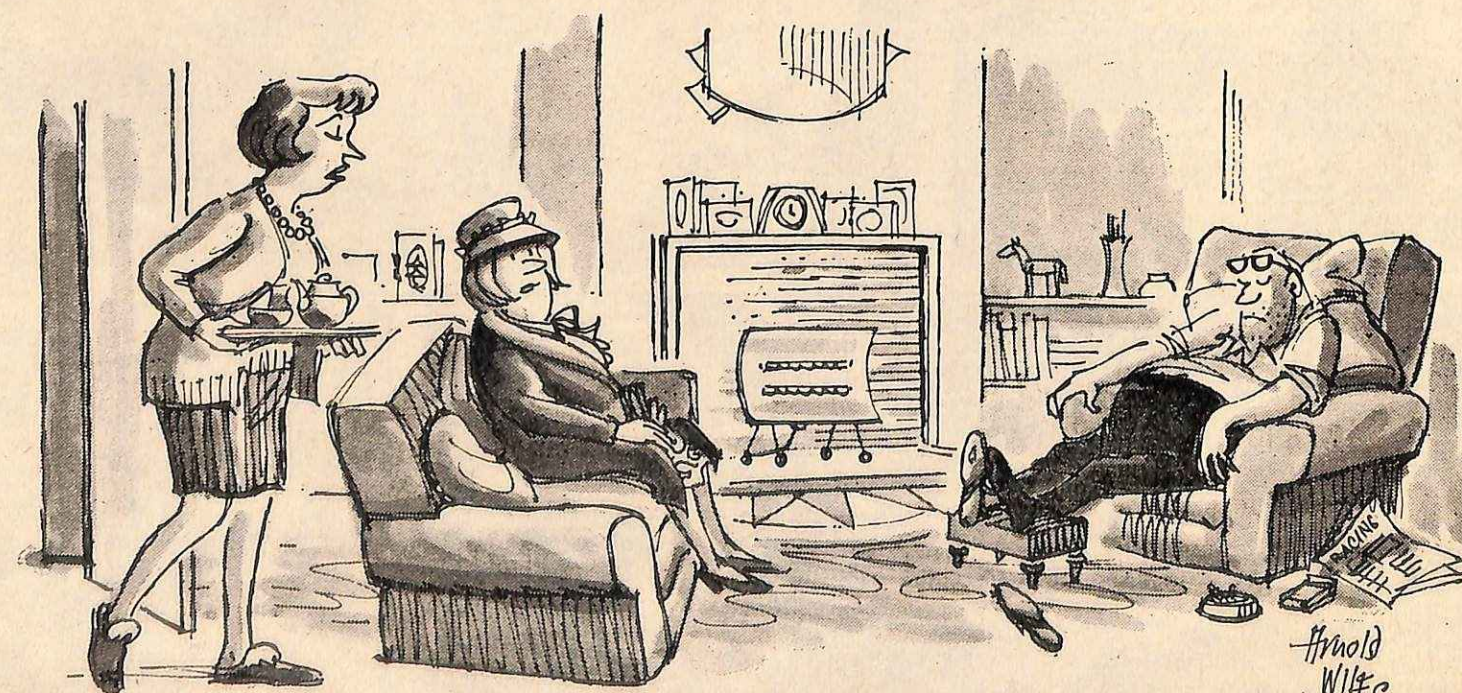
ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ 5 ΚΙΛΩΝ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Ο δρόμος της είμαρμένης όλοένα έσφιγγε γύρω μας. Ή νύχτα άργόπεφτε σαν ρυπαρή αλ-
λαία. Ήμαστε όλομόναχοι, οί δυό μας, σ' αυτό
τò άδυσώπητο άδιέξοδο τού χρόνου, πού στίς ά-
τραπούς του τόσον καιρό στριφογυρίζαμε και
σκοντάφαμε. Πίσω από τόν τοίχο άκουγόταν τò
άνεπαίσθητο ροκάνισμα τού ποντικού, λές και
ή μοίρα μάς σιγοψιθύριζε - μετά έγινε σιωπή.
Γύρισα στòn Λουδοβίκο και τού λέω: «Ως έδω,
μάγκα. Ής έδω, δέν τραβάει άλλο παρατέρας»...

«Έξήτησε για δώρο αυτόματο ρολόι. Κι αυ-
τό άκόμη τò κούρντισμα τόν κουράζει...».

TO NEO PANTÈNE

τὰ έργαστήρια τής Pantène
εργάζονται συνεχώς
για τήν υγεία τών μαλλιών σας...

...άνακαλύπτουν τò Pantyl, μιá νέα βιταμινούχο ούσία παρατεταμένης ένεργείας,
πού εισχωρεί βαθειά στίς ρίζες τών μαλλιών και τούς έξασφαλίζει διαρκή
υγεία και όμορφιά

Ή άνακάλυψη τού Pantyl. Ήταν γνω-
στό από πολύ καιρό ότι τò παντοθε-
νικόν δξύ πού βρίσκεται σέ ώρισμένες
τροφές (στό συκώτι, στòn κρόκο τού αυ-
γού, στήν μαγιά τής μύρας), είχε ευερ-
γετική επίδρασι στο τριχωτό τής κεφα-
λής και τὰ μαλλιά. Μετά από έπίμονες
και μακροχρόνιες έρευνες, τὰ έργαστή-
ρια Hoffman la Roche πρώτα στήν πα-
ραγωγή βιταμινών στòn κόσμο άνακα-
λύπτουν τò Pantyl μιá νέα δραστική ου-
σία τής ομάδος τών βιταμινών Β, πού
αυξάνει τήν άπορρόφησιν τού παντοθε-
νικού δξέος, έπομένως και τών ευεργε-
τικών άποτελεσμάτων τού Pantène, στο
τριχωτό τής κεφαλής και τὰ μαλλιά. Ή
άνακάλυψη τού Pantyl άποτελεί σήμερα
μιá νέα πρόοδο σ' αυτό τόν τομέα. Κα-
τορθώνει νά διατηρή πραγματικά άπο-
θέματα βιταμινών στα κύτταρα με τὰ
όποια πλουτίζει, ως τò βάθος, τò τρι-

χωτό τού δέρματος και τίς ρίζες τών
μαλλιών.
Έξάλειψη τής πιτυρίδος. Με τόν σχη-
ματισμόν τής πιτυρίδος παρατηρείται
συνήθως εμφάνισις βακτηριδίων και κόκ-
κων πού άναπτύσσονται στο τριχωτόν
τού δέρματος. Τò Pantène περιέχει ένα
πολύ δραστικό στοιχείο κατά τής πιτυ-
ρίδος τò όποιον ενούμενο με τὰ βακτη-
ρίδια, χάρις σέ μιá ειδική συγγένεια,
άναχαιτίζει τόν πολλαπλασιασμό τους
και τὰ εξαλείφει.
Μαλλιά ύγιή. Τò πρωί μετά τò ξύπνη-
μα, τὰ μαλλιά είναι άκατάστατα. Μό-
νον ή χτένα και ή βούρτσα, συχνά δέν
μπορούν νά τὰ στρώσουν.
Άλλοτε τὰ έβρεχαν με σκέτο νερό πού
τὰ έκανε θαμπά και ευθραυστα με κίν-
δυνο νά τὰ χάσουν.
Σήμερα ένα καθημερινό μασσάζ με
Pantène τρέφει τὰ μαλλιά από τήν ρίζα

τους και τὰ βοηθεί στην άνάπτυξή
τους.
Ή καθημερινή χρήσι τού Pantène, με
τò διακριτικό του άρωμα, κάνει τὰ μαλ-
λιά άπαλά, λαμπερά και εύκολοχτένι-
στα.
Κάθε πρωί Pantène. Ή ημέρα σας άρ-
χίζει όμορφα.
Pantène για κάθε τύπο μαλλιών. Για
μαλλιά ξηρά Pantène Gras (Λιπαρόν)
Για μαλλιά λιπαρά Pantène non Gras
(μὴ Λιπαρόν). Για μαλλιά λευκά ή
γκρίζα (στις μορφές Gras και non Gras)
Pantène Bleu.

PANTÈNE

ή βιταμίνη τών μαλλιών

Κάθε πρωί Pantène για μαλλιά ύγιή και περιποιημένα

**ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ**

Φορώντας ένα κοστούμι από άγνό παρθένο μαλλί, θα καταλάβετε άμέσως τη διαφορά: Γιατί το μαλλί αναπνέει. Είναι δροσερό το καλοκαίρι και ζεστό τον χειμώνα. Το μάλλινο κοστούμι είναι άνετο και ταιριάζει τέλεια στο σώμα. Έχει τη σφραγίδα της ποιότητας και του γούστου.